

Giới thiệu Siêu Thần Luận Đàn Convert

Xuyên việt huyền huyền thế giới, vốn cho là chính mình là thiên mệnh nhân vật chính, nhưng Diệp Bằng lại phát hiện, chính mình có một cái sáng chói vô cùng ca ca, được vinh dự tương lai người mạnh nhất.

Càng chủ yếu chính là, tại loại này ca ca áp bách dưới, chính mình không cho phép tu luyện, chỉ vì sợ cho hấn ca ca mang đến không tốt đánh giá.

Xuyên việt năm thứ ba, Diệp Bằng kinh người phát hiện, chính mình đã thức tỉnh một cái Siêu Thần diễn đàn, bên trong có tán phiếm nói bắc, tu hành giải đáp, đại thần chuyên đề, còn có chính yếu nhất vạn giới trao đổi.

Chỉ cần có được đầy đủ diễn đàn tệ, có thể hỏi đoán vạn giới bất kỳ vật gì, Diệp Bằng càng là phát hiện diễn đàn của mình tệ lại là vô hạn!

"Ôi trời ơi!!! Giá trị một trăm vạn ức Côn Bằng pháp rõ ràng bị người mua lại rồi hả?"

"Vô Lượng cái kia Thiên Tôn! Thả trăm năm cực đạo bình khí, Thôn Thiên Ma Bình rõ ràng bị người mua?"

"A di cái kia đầu hủ! Phật Tổ Xá Lợi đều bị mua lại rồi hả? Là vị nào đại nhân vật?"

Diệp Thiên Đế: "Ta thành công Tiên Kinh một cuốn, người trả giá cao được!"

P/s: truyện yy nên đừng ý kiến về nhân vật chính bá cổ nào

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Siêu Thần diễn đàn

"Diệp Bằng! Đa hướng ca ca người học tập! Ngày sau cũng có thể trở thành hùng bá một phương thiên tài."

"Diệp Bằng! Ca ca người có ở đây không? Ta có một sự tình muốn muốn thỉnh giáo."

"Diệp gia gần đây thế nhưng mà phong quang vô cùng a, ra một cái Thánh Thể, quả thực là ổ gà ở bên trong bay ra Phượng Hoàng, chỉ tiếc cái kia cái hai tử, lại thái quá mức bình thường rồi."

"Diệp Bằng! Có đôi khi thực hâm mộ người, có một lợi hại như vậy ca ca, về sau người quả thực có thể cùng con của đồng dạng đi ngang rồi."

...

Suy nghĩ một mực phiêu đăng, ngồi ở nhà mình trong hoa viên Diệp Bằng, lặng lẽ yên nhìn lên thiên không bên trên Bạch Vân, không khỏi thờ dài.

"Còn tưởng rằng ta là nhân vật chính, không nghĩ tới rõ ràng có một cái như vậy ca ca, xem ra đời này đều rất không chịu nổi nhân vật chính rồi."

Khẽ thờ dài một cái, Diệp Bằng nhìn không được tự giấu một câu.

Duỗi ra đầu, Diệp Bằng nhìn xem hồ nước, một trương thanh tú địa khuôn mặt xuất hiện tại trong mắt, đây là một cái thiếu niên, nhìn như mười bảy mười tám tuổi, tướng mạo thập phần thanh tú, nhưng chỉ có thể coi là mà vượt thanh tú mà thôi.

Nơi này là Diệp phủ, Đại Thánh Vương Triều trước mắt thế lực lớn nhất Diệp phủ, thậm chí có thể cùng Thánh Thượng sánh vai Diệp phủ.

Thực sự không phải là bởi vì Diệp phủ nội tình rất mạnh, mà là vì Diệp phủ ra một cái vạn năm khó gặp thiên tài.

Mà tên thiên tài này, là Diệp Bằng thân ca ca, Diệp Trần.

Nếu như nói trên thế giới này có nhân vật chính, tin tưởng toàn bộ Đại Thánh Vương Triều tất cả mọi người sẽ cho rằng, Diệp Trần chính là như vậy nhân vật chính.

Sinh hạ đến thời điểm, trời giáng thủy quang, chiếu rọi tại toàn bộ Đại Thánh Vương Triều chính giữa.

Một tuổi thời điểm, không cẩn thận trượt chân rơi xuống sơn nhai, lại bị một đầu Kim Long nâng, do đó đã nhận được thần bí truyền thừa.

Lúc ba tuổi, cái này Diệp Trần tự cực kỳ bất phàm, kích hoạt lên Thượng Cổ huyết mạch, ngưng tụ đại Võ Vương Chí Tôn Thánh Thể, trong khoảng thời gian ngắn bị thế lực khắp nơi cho cướp đoạt.

Năm tuổi thời điểm, đột phá thân thể thập trọng, mò tới Thần Thông cảnh biên giới.

Sáu tuổi thời điểm, càng là dùng Nhục Thân cảnh đánh bại một vị thần thông lão tiền bối, nhất chiến thành danh.

Tám tuổi thời điểm, trùng kích Thần Thông cảnh thành công, tại sử ký bên trên tức thì bị xưng là trẻ tuổi nhất Thần Thông tu sĩ.

Mười tuổi thời điểm, xưng là Thiên Đạo Tông chân truyền đệ tử, cũng bị Thiên Đạo Tông cơ hồ dự định vì tương lai Thánh Tử.

Hôm nay đã hai mươi tuổi Diệp Trần, nghe nói đều chuẩn bị trùng kích Vô Lượng đại cảnh, một khi thành công, đem lại một lần nữa đổi mới kỷ lục.

Có thể nói toàn bộ Thiên Huyền giới, Diệp Trần cái tên này, không người không biết, không người không hiểu.

Lại để cho bình thường Diệp gia, lập tức siêu việt một ít ngàn năm Thế gia, liền Đại Thánh Vương Triều Thánh Thượng, nhìn thấy Diệp gia chi chủ lúc, đều muốn cung kính địa hô một tiếng Diệp lão.

Nhưng mà sáng chói quang mục phía dưới, tất cả mọi người lại không để mắt đến một cái tên là Diệp Bằng người.

Đại bộ phận cũng biết Diệp Trần, lại tuyệt đối sẽ không biết rõ Diệp Trần có một cái đệ đệ, gọi là Diệp Bằng.

Mà tất cả bất hạnh, thế kỷ hai mươi mốt Diệp Bằng, xuyên việt tới, vừa vận tụ phụ thân vào cái này trùng tên trùng họ chi nhân.

Thân thể nguyên chủ nhân, cũng là bởi vì tại loại này cực độ trong hoàn cảnh, lựa chọn phí hoài bản thân mình, mà xuyên việt tới cũng đã nhanh ba năm Diệp Bằng, cũng cảm thấy loại tư vị này.

Loại này bị mai một tư vị, loại này bị không nhận có thể tư vị.

Mỗi khi có người chứng kiến chính mình, quen thuộc nhất câu nói đầu tiên là, ngươi có một hảo ca ca.

Tại người khác trong mắt, Diệp Bằng hoàn toàn chính xác rất may mắn, có như vậy một cái hảo ca ca, ngày sau tu hành, quả thực là như cá gặp nước.

Nhưng chân chính thực tế thì cái gì? Diệp Trần không cho phép chính mình tu luyện, thậm chí cha mẹ của mình cũng không cho phép chính mình tu luyện.

Nguyên nhân rất đơn giản, cũng bởi vì Diệp Bằng từng bị khảo nghiệm qua thể chất, cùng thường nhân giống như đúc, quả thực là bình thường đã đến cực hạn, cho dù tu luyện, rất giỏi tới đa cũng chính là một cái Thần Thông cảnh tu sĩ.

Nhưng lại cần đại lượng tài nguyên đi chồng chất.

Diệp gia có cái này tài nguyên, Diệp Trần chỗ Thiên Đạo Tông, chỉ cần bán cái mặt mũi, Thiên Đạo Tông cũng có thể đem Diệp Bằng bồi dưỡng thành Thần Thông tu sĩ, nhưng cao ngạo Diệp Trần lại không muốn.

Hắn không hy vọng nghe được người khác đánh giá hắn có một cái phế vật đệ đệ.

Với hắn mà nói, đây là một cái chỗ bẩn, một người sinh chỗ bẩn, đối với Diệp gia mà nói, cũng là một truyện cười.

Hôm nay Diệp gia, phong quang vô cùng, không được phép có một điểm khuyết điểm nhỏ nhất, cho nên trực tiếp tước đoạt Diệp Bằng tu luyện tư cách, lại để cho Diệp Bằng sành ăn địa qua hết đời này.

Cái này rất tàn khốc.

Tại dùng tu hành làm chủ Thiên Huyền giới, không cho người tu hành, đích thật là tàn khốc.

"Ba năm rồi! Trọn vẹn ba năm! Nhốt tại nơi này địa phương quý quá, ta thụ đủ rồi."

Nâng lên nắm đấm, hung hăng địa kích ở trên mặt nước, Diệp Bằng thanh tú trên khuôn mặt, lộ ra một vòng vẻ dữ tợn.

Xuyên việt đến ba năm, Diệp Bằng mỗi ngày bị nhốt ở cái địa phương này, ngoại trừ ngẫu nhiên có bãi phóng khách nhân, còn lại thời điểm, chính mình căn bản không cách nào tiếp xúc ngoại nhân.

Mặc dù nói sành ăn cung cấp lấy, nhưng cái này cùng ngồi tù không có bất kỳ khác nhau.

Ba năm thời gian, Diệp Bằng đem Diệp phủ thư các tới tới lui lui xem xong rồi mười mấy lần, đối với tu hành hắn thái quá mức si mê, nhưng lại không có bất kỳ người chỉ đạo hắn, cơ hồ như là phế nhân một loại.

Thiên Huyền giới, dùng tu luyện làm chủ, cái gọi là tất cả đều Hạ phẩm duy có tu hành cao, thành làm một cái tu sĩ, thân phận như vậy siêu nhiên, phàm nhân gặp chỉ nhất định phải hành đại lễ, mặc người quan lớn quý nhân, đối mặt tu sĩ, như trước như là con sâu cái kiến một loại.

Ở cái thế giới này, những tu sĩ này, có thể Phi Thiên Độn Địa, có thể đốt núi nấu biển, có thể Đầu Chuyển Tinh Di.

Thậm chí chính thức tuyệt thế cao thủ, một ý niệm, không gian sụp xuống, Tinh Thần mất đi, một quyền chi uy, mười vạn dặm giang sơn đều muốn băng diệt, sẽ bị lập tức tan rã.

Nhưng, . . Đây hết thảy cùng Diệp Bằng không có bất kỳ liên quan.

Ba năm này đến, Diệp Bằng một mực khát vọng muốn tu hành, dù là coi như là thật sự không được, Diệp Bằng cũng muốn nếm thử một phen, có thể hần thân ca ca, cha mẹ của hắn, thậm chí kể cả một ít ủng hộ người của Diệp gia, đều cảm giác mình không thể tu luyện.

Bọn hắn không muốn làm cho Diệp gia xuất hiện bất kỳ một điểm khuyết điểm nhỏ nhất, cho dù là một đỉnh điểm đều không thể.

Thậm chí Diệp Bằng cảm giác được, cha mình từng có một loại hối hận sinh ra ý nghĩ của mình.

Loại tư vị này, lại để cho một thiếu niên thừa nhận, phí hoài bản thân mình là bình thường, bởi vì xuyên việt tới Diệp Bằng, cũng có một loại muốn phí hoài bản thân mình địa cảm giác.

Chính mình cha ruột! Hối hận sinh ra chính mình! Đơn giản là sợ làm bản Diệp gia.

Nói ra, có thể làm cho người bật cười.

Bất quá chỉ tiếc chính là, Diệp Bằng tuy nhiên cũng có muốn phí hoài bản thân mình địa xúc động, nhưng hắn không có thể như vậy làm, việc nặng hai đời, Diệp Bằng so người khác càng quý trọng tánh mạng của mình.

Chỉ là dưới mắt Diệp phủ, tựa như cùng một cái lao lung một loại, đưa hắn gắt gao khóa ở chỗ này, muốn muốn đi ra ngoài, khó với lên trời a.

Ngay tại Diệp Bằng suy tư thời điểm, đột ngột tâm đó, trên cánh tay truyền đến một hồi nóng rực cảm giác.

Hắn cau chặt lông mày, đây là bệnh cũ, theo xuyên việt tới, tay phải của mình cánh tay tựa thình thoảng truyền đến loại này nóng rực cảm giác, mới tới một ít đại phu đều vô dụng, thậm chí có cường đại người tu hành đã đến, kiểm tra thân thể của mình về sau, cũng không có tra xảy ra vấn đề.

Nhưng Diệp Bằng lại loáng thoáng cảm giác, cái này khả năng là của mình kim thủ chỉ.

Bằng không mà nói, nơi nào sẽ thình thoảng đau a, vừa rồi không có kiểm tra đến bệnh gì hình dáng.

Cúi đầu nhìn lại, Diệp Bằng sắc mặt không khỏi biến đổi, bởi vì trắng noãn địa cánh tay, bỗng nhiên tâm đó, hiện ra một ngón tay gấp lớn nhỏ tia chớp ký hiệu.

"Đây là cái gì?"

Diệp Bằng hô hấp đều có một ít dồn dập, hắn trên cánh tay kiên quyết không có cái này đồ đáng, nhưng vừa rồi rõ ràng sinh dài ra rồi.

"Tính toán hạ thời gian, hôm nay vừa lúc là xuyên việt đến năm thứ ba, chẳng lẽ lại thật là kim thủ chỉ?"

Diệp Bằng nội tâm có một ít mừng rỡ cùng kích động, với tư cách thế kỷ hai mươi mốt thanh niên, Diệp Bằng cũng thường xuyên tại trên internet đọc tiểu thuyết.

Cái gọi là kim thủ chỉ, tựa là xuyên việt tất tiên đưa đồ vật, có thể trợ giúp kẻ xuyên việt rất tốt sinh tồn ở thế giới.

Có chút vượt ve thoảng một phát cái này tia chớp ký hiệu, trong nháy mắt trong đầu bỗng nhiên xuất hiện một thứ gì.

Như là websites một loại đồ ảnh xuất hiện trong đầu, thượng diện thành hình linh viết bốn chữ to.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Diệp Trần tiến đến

"Siêu Thần diễn đàn? Đây là cái gì?"

Nhiều mây, Diệp Băng còn thật không biết đây là vật gì, nhưng nhìn kỹ, Diệp Băng phát hiện. . . Cái này giống như chính là một cái diễn đàn, chủ yếu phân Tử đại khối.

【 Đàm Thiên Thuyết Bắc 】

Có thể cùng đồng nhất giới, cũng hoặc là vạn giới tu sĩ đàm luận gia sự, việc tư, chuyện bất bình.

【 Tu Sĩ Luận Đàn 】

Có thể cùng đồng nhất giới, cũng hoặc là vạn giới tu sĩ đàm luận trên tu hành gặp được chuyện phiền toái.

【 Đại Thần Chuyên Đề 】

Hội mời vị diện chi chủ đến đây nơi đây, đàm luận đại đạo!

【 Vạn Giới Đao Hoán 】

Vạn giới chi vật đều có thể lúc này hối đoái, kỳ trân dị bảo, nhiều vô số kể, không có người mua không được, chỉ có người không thể tưởng được.

Tử đại khối, Diệp Băng ném thứ địa điểm đánh cái thứ nhất đi vào, sau đó có một cái tuyến hạng, kiếp trước giới / thế giới khác / ngàn vạn thế giới.

Diệp Băng chọn lọc tự nhiên kiếp trước giới rồi, xem thế giới khác sự tình, có làm được cái gì?

Điểm kích đi vào về sau, nguyên một đám thiếp mời lập tức xuất hiện.

【 phụ trương! Diệp Trần sư huynh, đột phá Thiên Đạo Tông bảy mươi hai tháp lịch lãm rèn luyện! Nghe nói là chuẩn bị trùng kích Vô Lượng cảnh! 】

【 ai có Diệp Trần sư huynh phương thức liên lạc? Trọng thù! 】

【 ta sư mẫu yêu mến ta rồi, nên làm cái gì bây giờ? 】

【 Nam Man chi địa, xuất hiện thần bí tiểu tháp, chư vị đạo hữu có cùng nhau tiến đến đấy sao? 】

...

Diệp Trần! Hai chữ này thập phần chói mắt, Diệp Băng thật không ngờ ở chỗ này có thể chứng kiến Diệp Trần danh tự, bất quá bởi vậy suy tính, hiển nhiên chính mình cái diễn đàn, tựa hồ cũng không phải một mình hắn tự nắm giữ, mà là có rất nhiều người cùng nhau nắm giữ.

Bằng không mà nói, không có khả năng sẽ xuất hiện Diệp Trần danh tự.

Đóng cửa trang web, có lẽ là không muốn xem đến Diệp Trần, Diệp Băng xem xét thứ hai khối, Tu Sĩ Luận Đàn bên trong.

【 như thế nào Đại Vô Vương Chí Tôn Thánh Thể! 】

【 giải đáp thoáng một phát Thánh Thể cảnh giới! 】

【 tân tấn tu sĩ bách khoa thiếp! 】

【 như thế nào điều kiện hà khắc hạ đột phá thần thông! 】

【 một cái thần thông! Ngăn lại bao nhiêu tu sĩ? 】

Thứ hai khối chính giữa, như trước có Diệp Trần bóng dáng, bất quá cũng không có thiếu thứ đồ vật, lại để cho Diệp Băng cực kỳ cảm thấy hứng thú, hẳn đối với tu hành sự tình, kiến thức nửa vơi, thì ra là biết rõ một ít tu hành cảnh giới, những vật khác căn bản cũng không biết.

Hôm nay có nhiều như vậy tư liệu, Diệp Băng tự nhiên có một ít mừng rỡ rồi, cái gọi là biết mình biết người lại vừa bách chiến bách thắng.

Biết nhiều hơn một ít tuyệt đối không thiệt thòi.

Chỉ là điểm kích đi vào xem xét, Diệp Bằng phát hiện đọc thiếp mời cần quyền hạn, đối phương thiết lập cái nào đó cảnh giới, người đạt đến mới có thể đi vào đọc, Diệp Bằng căn bản chính là một phạm nhân, cho nên toàn bộ cũng không thể xem.

Có một ít phiền muộn, bất quá Diệp Bằng cũng không có rất khó khăn thụ, dù sao khả năng cho dù nhìn, cũng không có thể đối với chính mình có chỗ trợ giúp, lý luận suông có gì dùng?

Sau đó Diệp Bằng đem ánh mắt tập trung tại Đại Thần Chuyên Đề thượng diện.

Bất quá như trước đáng tiếc chính là, lựa chọn tiến vào cái này, lại bắn ra một đầu tin tức.

【 trước mắt không có đại thần tiến đến, vì vậy bản khối tạm không mở ra. 】

Thứ ba cái khối nhất định phải đợi đến lúc có đại thần đã đến, mới có tác dụng chỗ, không có đại thần đến, tự không cách nào đọc.

Nghĩ tới đây, Diệp Bằng không khỏi thở dài, bất quá cũng không sao cả, chính mình trụ cột chênh lệch, nếu là thật sự đã đến, ngược lại học tập không đến cái gì đó.

Cuối cùng Diệp Bằng đem ánh mắt tập trung tại cuối cùng một cái khối bên trên, Vạn Giới Đao Hoán.

【 bán ra Ngân năm Giao Long gân một đầu! Mặt hàng thượng giai! Giá cả có thể đàm! 】

【 cầu mua Nam Hoa Dương Sinh Quyết hạ thiên! Giá cả dễ nói! 】

【 chức nghiệp tiếp sư môn nhiệm vụ, ám sát nhiệm vụ, các mặt khác một loạt nhiệm vụ! Khách quen có thể đánh 80% giảm giá! 】

...

Toàn bộ Vạn Giới Đao Hoán diễn đàn chính giữa, thuần một sắc đều là cầu mua, bán ra, việc buôn bán, giao dịch mua bán, còn có bán đấu giá.

Cùng với kỳ bảo các, chỉ là kỳ bảo các cần quyền hạn, chính mình ít nhất là Thần Thông cảnh mới có thể đọc thiếp mời.

"Thứ tốt!"

Diệp Bằng không khỏi một khen, bởi vì này mới bất quá là một cái thế giới, thì có nhiều như vậy đồ vật, cơ hồ cái gì cũng có, nếu là mình lựa chọn vạn giới giao dịch, chẳng phải là muốn mua gì có thể mua được cái gì?

Bất quá Diệp Bằng cũng thập phần cẩn thận, hắn phát hiện cái này Siêu Thần diễn đàn chính giữa tiền, là một loại gọi là diễn đàn tệ đồ vật.

Hơn nữa thứ này tựa hồ không cách nào nhận lấy, nói trắng ra là tựa là diễn đàn không tặng không, như thế nào nạp tiền cũng không có nói cho Diệp Bằng.

Nói cách khác nếu như không có diễn đàn tệ, vật này sẽ không có rất lớn ý nghĩa.

Tiện tay tra nhìn một chút của mình diễn đàn tệ, lập tức Diệp Bằng sắc mặt thay đổi.

Diễn đàn tệ: Vô hạn.

Vô hạn?

Diệp Bằng vuốt vuốt ánh mắt của mình, hắn không thể tin được, của mình diễn đàn tệ lại là vô hạn?

"Vậy có phải hay không ý nghĩa, mình có thể mua sắm toàn bộ hết gì đó?"

Diệp Bằng có một ít khiếp sợ, nhưng có thể là bởi vì này vài năm tôi luyện, cùng là người của hai thế giới, lại để cho hắn trầm ổn rất nhiều, cho nên không có quá lớn phản ứng.

"Có phải hay không vô hạn, muốn xem có thể hay không mua đồ, nếu như ta thật muốn tu luyện, có lẽ muốn mua một khóa Thoát Thai Hoán Cốt Đan."

Diệp Bằng rất nặng nề, đầu óc sẽ cực kỳ nhanh vận chuyển, hắn tại Diệp phủ chính giữa cũng nhìn không ít sách vở, thượng diện đã từng đề cập tới.

Tu sĩ sẽ ra nên theo năm tuổi bắt đầu định cốt, tám tuổi tu luyện.

Bởi vì tu hành đệ nhất đại cảnh, là Nhục Thân cảnh, cho nên muốn muốn tu luyện, nhất định phải từ nhỏ bắt đầu rèn luyện.

Có thể Diệp Bằng từ nhỏ đã bị ngăn lại tu luyện, cho tới bây giờ, cũng đã nhanh mười tám tuổi rồi, bỏ lỡ Hoàng Kim thời gian, nếu quả thật muốn tu luyện, nhất định phải muốn Thoát Thai Hoán Cốt Đan.

Loại đan dược này xưng là bảo vật, giá cả xa xỉ, Diệp Bằng cũng không biết chính thức giá trị bao nhiêu, bất quá hắn bắt đầu tìm tòi Thoát Thai Hoán

Cốt Đan, liếc mắt nhìn muốn bao nhiêu diễn đàn tề.

Rất nhanh từng đạo tin tức xuất hiện.

【 thượng đẳng Tường Vân Pháp Đan, 2000 diễn đàn tề. 】

【 thượng đẳng Tử Hà Pháp Đan, 2500 diễn đàn tề. 】

【 trung đẳng Long Hồ Pháp Đan, 3000 diễn đàn tề. 】

...

Một mắt nhìn sang, cuối cùng nhất ánh mắt tập trung tại Tử Vân Tông Như Ý Đan bên trên.

Tuy nhiên Diệp Bằng không biết tu sĩ thế giới đại bộ phận tri thức, nhưng hoặc nhiều hoặc ít cũng biết một ít tư liệu khác.

Thí dụ như đan dược phân chia.

Đan dược phân Pháp Đan, Linh Đan, Bảo Đan, Tiên Đan, Thần Đan năm đại phẩm chất, sau đó kỹ càng lại phân chia hạ đẳng, trung đẳng, thượng đẳng, cùng với Tuyệt phẩm.

Diệp Bằng lựa chọn Thoát Thai Hoán Cốt Đan, là nhằm vào bỏ qua Hoàng Kim lúc tu luyện kỳ đan dược, thực sự không phải là trên ý nghĩa thoát thai hoán cốt, cái loại này đan dược giá trị Vô Lượng, cho nên nhìn như giá cả rất rẻ.

Về phần cái này Như Ý Đan, thiếp mời bên trên có kỹ càng địa giới thiệu.

Như Ý Đan: Thượng đẳng Linh Đan, Tử Vân Tông xuất phẩm, nhằm vào biện pháp Hoàng Kim lúc tu luyện kỳ tu sĩ, hơn nữa có được lưu thông máu dưỡng thân chi linh hiệu!

Bán ra một vạn diễn đàn tề.

Thoát Thai Hoán Cốt Đan chính giữa, cái này đan dược thứ nhất là thực dụng, hơn nữa rất nhiều người đều tại hạ phương nhấn lại, tựa hồ rất nhiều người muốn, chỉ là giá cả đắt đỏ đi một tí, đều tại trao đổi giá cả.

"Một vạn diễn đàn tề đích thật là nhiều hơn, tám ngàn ta đã muốn."

"Bảy ngàn năm, ta trực tiếp chết luôn, đạo hữu."

"Đạo hữu, mà lại xem nói chuyện riêng."

"Tám ngàn hai, đây là bản đạo cao nhất giá tiền, viên thuốc này tuy là Tử Vân Tông chi vật, nhưng thái quá mức đắt đỏ."

.....

Rất nhiều người chỉ nói giá cả vấn đề, lại cũng không nói gì đan không tốt, Diệp Bằng lập tức liền động tâm rồi, có được vô hạn diễn đàn tề, một vạn diễn đàn tề thật đúng là không coi vào đâu.

"Thứ một lần đến cùng phải hay không vô hạn."

Diệp Bằng liếm liếm bờ môi, rồi sau đó lựa chọn mua sắm thương phẩm.

Lập tức tin tức bán ra đến.

"Phải chăng mua sắm vật ấy phẩm? Thịnh liên tục xác định."

"Xác định!"

Dù sao vô hạn diễn đàn tề, một trăm vạn đều không sao cả.

"Mua sắm thành công!"

Điểm kích xác định về sau, lập tức thương phẩm mua sắm thành công, rất nhanh một đầu tin tức xuất hiện.

"Thương phẩm đã ở nhà kho chính giữa, như cần lấy ra, thỉnh mở ra nhà kho, lựa chọn lấy ra."

Thật sự có thể mua?

Diệp Bằng nuốt nhỏ nước miếng, có một ít kích động, nếu thật có thể mua, chính mình chẳng phải là quét ngang hết thầy?

Lập tức, Diệp Băng không nói nhảm, trực tiếp tập trung một cuốn tâm pháp, muốn mua xuống.

"Bởi vì ngài trước mắt cảnh giới nguyên nhân, trước mắt mỗi ngày tiêu phí diễn đàn tệ hạn mức cao nhất làm một vạn, thỉnh ngày mai lại tới mua."

Cái gì?

Vốn tưởng rằng còn có thể tùy tâm sở dục địa mua đồ, lại phát hiện mình tiêu phí hạn mức cao nhất rồi hả?

Cái này. . .

Ngay tại Diệp Băng thoáng phiên muộn thời điểm, trong lúc đó một cái tới đã đi tới, lộ ra thập phần dồn dập, còn có một chút kích động.

"Thiếu gia! Thiếu gia! Diệp Trần Đại thiếu gia trở lại rồi! Diệp Trần Đại thiếu gia trở lại rồi!"

Thanh âm dị thường địa kích động cùng hưng phấn, nhưng Diệp Băng sắc mặt lại biến đổi. . .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Kế hoạch thoát đi

Diệp Trần!

Hai chữ này như là như núi cao áp tại trong lòng, đối với cái này cái tiện nghi ca ca, Diệp Băng không có bất kỳ một điểm hảo cảm, thậm chí là nguyên chủ nhân, đều sinh ra một vòng chán ghét.

"Đến thì đã có sao, cùng ta tương quan?"

Diệp Băng nhẹ lờ mờ đối phương một mắt, cái kia kích động nô bộc, lập tức liền an tĩnh, cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Không thể không nói, tuy nhiên Diệp Băng không cách nào tu luyện, nhưng ở Diệp phủ chính giữa, còn thực không người nào dám đối với hắn bất kính, bởi vì hắn thùy chung là Diệp gia người, thực chất bên trong chảy xuôi chính là Diệp gia huyết dịch.

"Cái này. . . Lão gia lại để cho thiếu chủ đi xem đi."

Tôi tớ mở miệng, ập ứng nói, có một ít hải hùng khiếp vía, dù sao nếu là trêu chọc Diệp Băng không vui, một câu có thể cho hắn chết không có chỗ chôn.

"Phụ thân?" Diệp Băng nhú nhú mày, ánh mắt dừng ở mặt hồ, một lát sau, liền đứng lên hướng chạy đi đâu đi.

Diệp gia đại đường.

Hôm nay tại đây nghiêm túc một mảnh, đã mất đi ngày thường cuối cùng một điểm sức sống, bởi vì Diệp Trần đã đến.

Được vinh dự Thiên Mệnh Chi Tử Diệp Trần, về tới Diệp phủ, đến quá đột nhiên, cho nên không ai có thể chuẩn bị, bằng không mà nói, Đại Thánh Vương Triều muốn cử hành thịnh đại lễ mừng, trên đời đều hoan.

Diệp Băng lẳng lặng yên đi tới, liên tiếp tới quỳ trên mặt đất, đại khí cũng không dám thở gấp một tiếng.

Áp lực! Quá phận áp lực!

Diệp Băng hít sâu một hơi, hắn rất không thích, thập phần không thích ứng loại cảm giác này.

Đi vào đại đường chính giữa, Diệp Băng không có chứng kiến Diệp Trần, hắn chỉ thấy phụ thân của mình, ngồi ngay ngắn ở ở đâu.

Diệp Thiên, Diệp Băng phụ thân.

Mặt chữ quốc, lộ ra có một ít không giận tự uy, Nhất Tự Mi càng mang theo một điểm đại nhân vật phách lực, trong đôi mắt càng là bình tĩnh như nước.

Diệp Thiên bản thân tự là một gã Chiến Tướng, cho nên cho người một loại cảm giác áp bách, thi cốt núi trước, mặt cũng không đỏ sẫm.

"Phụ thân."

Diệp Bằng có chút cúi đầu, thực sự không phải là không dám nhìn thẳng phụ thân của hắn, mà là không muốn thấy.

"Ân."

Thanh âm rất bình tĩnh, như phảng phất là Hoàng đế đối mặt thân tử một loại, bình tĩnh đến không có một điểm tình cảm ở bên trong.

"Không biết phụ thân tìm hài nhi đến, có chuyện gì?"

Diệp Bằng mở miệng hỏi, hắn rất trực tiếp, nếu là không có chuyện gì, hắn còn muốn trở về nghiên cứu diễn đàn.

"Đến không có chuyện gì khác tình, chỉ là nhìn xem người gần đây như thế nào."

Diệp Thiên như vậy mở miệng, nói ra hình như là tại quan tâm, nhưng lại không có bất kỳ một điểm tình cảm tại chính giữa, lại để cho người thật sự là sinh không dậy nổi một điểm ý niệm trong đầu.

"Đa tạ phụ thân quan tâm, hài nhi cũng không lo ngại, ăn được uống tốt, lại thêm chút thịt, đều nhanh như heo rồi."

Diệp Bằng mở miệng, mang theo vui đùa, nhưng trong lời nói đã có một tia trào phúng, mỉa mai chính mình!

Nghe nói như thế, Diệp Thiên có chút ngẩn đầu, hắn liếc qua chính mình, trong chốc lát trong hành lang phảng phất không khí đều ngưng tụ rồi, Diệp Bằng cảm giác có một cỗ vô hình địa áp lực, lại để cho Diệp Bằng rất khó chịu.

Rất yên tĩnh! Rất yên tĩnh! Yên tĩnh đã đến cây kim rơi cũng nghe tiếng.

Thật lâu về sau, Diệp Bằng phụ thân, Diệp Thiên cái này mới mở miệng nói: "Tốt rồi, người trở về đi."

"Vâng!" Diệp Bằng hít sâu một hơi, loại này áp lực không còn sót lại chút gì, chỉ là vừa chuẩn chuẩn bị chân, đột ngột gian Diệp Bằng không khỏi hỏi: "Ca ca đâu rồi?"

Hắn có một chút hiếu kỳ, không phải nói Diệp Trần tới rồi sao? Tại sao lại mất?

Chuyện đó vừa nói, trong chốc lát Diệp Thiên trong mắt để lộ ra một vòng khác thường chi sắc.

"Hắn đã đi rồi."

Diệp Thiên lẳng lặng nói ra.

"Nha." Diệp Bằng nhẹ gật đầu, quay người liền rời đi, đi tốt, đi ít nhất sẽ không để cho hắn khó như vậy bị thụ.

Chỉ là ngay tại Diệp Bằng sẽ phải đi ra thời điểm, đột ngột gian Diệp Thiên mở miệng.

"Người có phải hay không trách tội ca ca người, ngăn lại người tu luyện, hủy nhân sinh của người?"

Lời nói này nói ra, Diệp Bằng cả người ngây ngẩn cả người, đứng ở nơi đó, vẫn không nhúc nhích.

"Không có! Ca ca là thiên tài, như mặt trời ban trưa thiên tài, ta bất quá là một phạm nhân mà thôi, ta ngược lại cảm thấy, ăn được uống tốt, làm một cái khoái hoạt phạm nhân, cũng là một chuyện tốt."

Lời nói này rất trái lương tâm, bất luận kẻ nào đều nghe được ra đây là nói mát.

"Người nghĩ như vậy, ca ca người hội rất vui vẻ, vì phụ cũng sẽ rất vui vẻ, Diệp Bằng, người nhớ kỹ, chúng ta làm như vậy, là vì gia tộc, cũng là vì ca ca người, ta mặc kệ người có phải hay không thiệt tình như thế, nhưng Diệp gia không được phép một hạt hạt cát."

Diệp Thiên thanh âm rất lạnh lùng, giống như tháng hai sương lạnh một loại, lại để cho Diệp Bằng da thịt đau đớn.

Diệp Bằng rất muốn bão nổi, rất muốn lý luận một phen, chính mình chẳng lẽ tự thật là phế vật? Chính mình chẳng lẽ tự đúng như này không chịu nổi? Chính mình chẳng lẽ tự thật sự so ra kém Diệp Trần?

Nhưng Diệp Bằng nhận được, hô hấp của hắn có một ít dồn dập, chỉ là cuối cùng nhất khôi phục lại bình tĩnh, lưu lại hai chữ liền rời đi.

"Tuân mệnh!"

Cha cùng con ở giữa trao đổi, dùng tới tuân mệnh hai chữ, có thể đủ chứng minh cái này cha cùng con, quan hệ không thể nào tốt.

Diệp Bằng đi rồi, Diệp Thiên cũng không có cho đề ý tới, thậm chí liền nhìn đều không có nhiều liếc mắt nhìn.

Trong phòng,

Diệp Bằng ngồi ở Lê Hoa ghế gỗ bên trên, trong phòng có đàn hương, tản ra khó có thể nói nói mùi thơm, làm cho người vui vẻ thoải mái.

"Nhất định phải ly khai tại đây rồi, ba năm rồi, bị nhốt ở chỗ này ba năm rồi, lại như vậy xuống dưới, đời này khả năng tựu thật sự hoang phế."

Giờ này khắc này, Diệp Bằng nội tâm có một loại xúc động, thoát đi nơi đây, Diệp phủ không phải người dải địa phương.

Diệp Bằng cảm giác mình tựu thật sự như một đầu heo, ở chỗ này bị nuôi nhốt lấy, ở đâu đều không cho phép đi, thế nhân chỉ biết Diệp Trần, không biết Diệp Bằng.

Hắn không yêu cầu xa vời muốn trở thành Diệp Trần nhân vật như vậy, nhưng hắn muốn thể nghiệm thoáng một phát cái này đặc sắc thế giới.

Ít nhất chứng minh hắn từng đã tới, mà không phải không có tiếng tăm gì địa cứ như vậy chết đi.

Đây là ý niệm biến thành chấp niệm, trong đầu, không cách nào trừ tận gốc.

"Thoát đi Diệp phủ."

Cuối cùng nhất Diệp Bằng làm ra lựa chọn, ba năm trước đây hắn không có đào tẩu, không là vì không muốn, mà là không có thực lực, hiện tại ba năm sau, hắn không thể còn như vậy, đã có Siêu Thần diễn đàn, Diệp Bằng tin tưởng chính mình ít nhất có thể thoát đi Diệp phủ.

Một khi thoát đi, trời cao biển rộng mặc chim bay.

"Diệp phủ chính giữa có cao thủ, những đều là kìa ca ca bồi dưỡng được đến, nếu như ta thật sự thoát đi, chỉ sợ chưa tới một canh giờ sẽ bị bắt trở lại, hơn nữa thế giới bên ngoài, tuy nhiên đặc sắc, nhưng là tràn đầy nguy hiểm, ta phải muốn làm tốt vạn toàn chuẩn bị, bằng không mà nói, hoặc là bị bắt trở lại, hoặc là sẽ chết ở bên ngoài, tuyệt đối không thể xằng bậy."

Diệp Bằng trong nội tâm chế định lấy kế hoạch, không thể thái quá mức đường đột.

"Đúng rồi! Ta tại Diệp phủ một ít sách vở chính giữa, từng xem qua có một trông mấy thứ gọi là Truyền Tống Trận Pháp, vật này có thể đem người truyền tống đến ngàn dặm thậm chí là vạn dặm hoặc là mười vạn dặm, trăm vạn dặm bên ngoài, hơn nữa người khác căn bản tìm không thấy vị trí của mình, nếu có vật này, thoát ly Diệp phủ, có lẽ rất dễ dàng."

Diệp Bằng trong nội tâm nghĩ như vậy đến, sau đó hắn không hề nói nhảm, tiến vào Siêu Thần diễn đàn Vạn Giới Đaoái Hoán trang báo, tiến hành tìm tòi.

Một lúc lâu sau.

Diệp Bằng đối với Truyền Tống Trận Pháp có chỗ hiểu rõ, trận pháp phân hai đại loại, một loại là cần chính mình quán thâm pháp lực, do đó kích hoạt trận pháp, còn có một loại là không cần quán thâm pháp lực, nhưng trên căn bản là duy nhất một lần tiêu hao.

Loại thứ hai tương ứng muốn tiện nghi một ít, một vạn diễn đàn tệ, có thể hồi đoái trăm vạn dặm Truyền Tống Trận Pháp, duy nhất một lần tiêu hao, hơn nữa phải đợi dài một canh giờ.

Tập trung kế hoạch, Diệp Bằng bắt đầu kiên nhẫn chờ đợi, đồng thời cũng đang suy tư sự tình khác.

Cứ như vậy thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đã đến đêm khuya, 12 điểm thoáng qua một cái, diễn đàn trọng đưa tiêu phí hạn mức cao nhất.

Diệp Bằng trực tiếp hồi đoái Truyền Tống Trận Pháp.

Bước đầu tiên hoàn thành, kế tiếp tựu là bước thứ hai, hiểu rõ thế giới bên ngoài, hắn muốn làm tốt một loạt chuẩn bị.

Bằng không mà nói, một khi bị bắt trở lại, chính mình chỉ sợ tựu cũng không tốt như vậy đã qua.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Đại Bằng Bác Long Thuật

Một ngày chỉ có thể tiêu phí một vạn diễn đàn tề, một khi tăng lên một cái đại cảnh giới, tiêu phí quyền hạn có thể trở mình gấp 10 lần.

Trong khoảng thời gian này, Diệp Bằng cũng hiểu rõ cái này tiêu phí quyền hạn.

Bởi vì là Nhục Thân cảnh tu sĩ, nhất định phải đến Thần Thông cảnh, tài năng một hơi tiêu phí mười vạn diễn đàn tề.

Theo mua sắm trận pháp đến bây giờ, đã qua hai ngày thời gian, hai ngày này Diệp Bằng mua sắm đồ vật, đều là một ít sách vở loại.

Quang địa đồ Diệp Bằng đều hao tổn một vạn diễn đàn tề, còn có các loại tu hành nhập môn giới thiệu văn bản.

Sau đó một thời gian ngắn, Diệp Bằng một mực tại nghiên cứu những vật này, hẳn muốn giải cái này tu hành giới.

Diễn đàn mặc dù có tiêu phí hạn mức cao nhất, nhưng Diệp Bằng phát hiện có thể tích lũy, ý tứ nói đúng là, nếu như hôm nay không tổn diễn đàn tề, ngày mai sẽ có thể hoa hai vạn, nhưng mỗi tháng đều muốn thành số 0, tại nơi này nguyệt ngày cuối cùng, người nếu như không tổn, theo đầu tháng số 1 bắt đầu, liền từ một vạn bắt đầu, lại dần dần tăng trưởng.

Cho nên nghiên cứu sách vở trong khoảng thời gian này, Diệp Bằng không có cái gì mua sắm, tại tích lũy tiêu phí hạn mức cao nhất.

Bây giờ!

Diệp Bằng trọn vẹn dùng bảy ngày thời gian, cơ hồ mỗi ngày đều ngủ hai canh giờ, còn lại thời gian đều là tại quan sát những sách vở này.

Cái này bảy ngày Diệp Bằng hiểu rõ đến rất nhiều rất nhiều thứ, những vật này là tại Diệp phủ căn bản không cách nào hiểu rõ.

"Thần Thông cảnh có thần thức, Diệp phủ chính giữa tất nhiên có Thần Thông cao thủ, chỉ là bọn hắn còn không đến mức dùng thần thức đến giám sát ta, bằng không mà nói, ta làm hết thấy sớm đã bị phát hiện, hơn nữa tốt lúc trước ta tỉnh táo, không có trực tiếp phục dụng Thoát Thai Hoán Cốt Đan, bằng không mà nói, thoát thai hoán cốt lúc, tất nhiên hội bị phát hiện, đến lúc đó hết thấy thì xong rồi."

Diệp Bằng nội tâm thâm nghĩ, trong khoảng thời gian này nhìn sách vở, Diệp Bằng đối với tu hành giới có một cái toàn diện rất hiểu rõ.

Tu sĩ có năm đại cảnh giới.

Nhục Thân đại cảnh, Thần Thông đại cảnh, Vô Lượng đại cảnh, Côn Bằng đại cảnh, cùng với Tiên Nhân đại cảnh.

Toàn bộ Thiên Huyền giới, tu sĩ đếm không hết, có thể dùng Vô Lượng để hình dung, nhưng hàng tỉ thân thể tu sĩ, khó tìm một cái Thần Thông đại cảnh tu sĩ, ngàn vạn Thần Thông cường giả, khó tìm một cái Vô Lượng đại cảnh tu sĩ, trăm vạn Vô Lượng tu sĩ, khó tìm một cái Côn Bằng đại cảnh tu sĩ.

Mà mười vạn Côn Bằng đại cảnh tu sĩ, cũng khó khăn dùng ra một vị tiên nhân.

Có hay không tiên, đây là một cái nghi vấn, ít nhất Thiên Huyền giới một ít tiếng tăm lừng lẫy đại nhân vật, thí dụ như nói Diệp Trần chỗ Thiên Đạo Tông tông chủ, Thiên Tâm Tử, cũng không quá đáng là Côn Bằng đại cảnh tu sĩ.

Tiên Nhân!

Mờ mịt hư vô, không người dám chắc chắn, thế gian này có tiên.

Những vật này Diệp Bằng tạm thời mặc kệ, hẳn nhằm vào Thần Thông đại cảnh tu sĩ, đã tiến hành toàn bộ phương vị đọc tư liệu.

Thần Thông cường giả, đã siêu thoát phàm nhân, ủng có chủng chủng không thể tưởng tượng nổi chi thần lực.

Có thể lãng không sinh ra hỏa đến, đao thương bất nhập đều là chút lòng thành.

Thoát Thai Hoán Cốt Đan là thượng đẳng Linh Đan, lấy ra mùi thuốc vị mười phần, tất nhiên hội đưa tới Thần Thông cường giả chú ý, cho nên Diệp Bằng may mắn chính mình không có làm như vậy.

"Từ bị bảy ngày diễn đàn tề, lúc này có thể mua một ít tất yếu đồ vật rồi."

Diệp Bằng âm thầm nói một câu, rồi sau đó hắn tiến vào Siêu Thần diễn đàn, ngay sau đó bắt đầu tìm tòi mình muốn đồ vật.

Võ học cùng tâm pháp, cái này hai dạng đồ vật là ắt không thể thiếu, tu sĩ nắm giữ chính là thần thông, Diệp Bằng còn không có có linh khí, cho nên học tập không được thần thông, nhưng có thể học tập võ học, rất nhiều cường giả đều là theo võ nhập đạo.

Võ học có thể diễn hóa thần thông, nói trắng ra là tựu là thần thông một loại nhỏ yếu bản mà thôi.

Hơn nữa võ học có được Luyện Thể hiệu quả, đương nhiên phải tốt võ học.

Mà tâm pháp, Diệp Bằng cũng phải tìm cái loại này bởi nguyên cố bản tâm pháp, mà không phải chân chính trên ý nghĩa tâm pháp, hấn sớm lên kế hoạch tốt rồi sự tình phía sau, đi ra ngoài về sau, muốn bá sư tông môn.

Diệp gia nhất định sẽ tìm chính mình, cho nên Diệp Bằng trốn vào tông môn mới là tốt lựa chọn.

Thiên hạ to lớn, môn phái mọc lên san sát như rừng, hàng tỉ như hằng sa, trốn vào một cái tông môn, còn có trường sư phụ già chỉ điểm, tổng so tự mình một người một mình lực lợi muốn tốt nghìn lần.

Ăn hết Thoát Thai Hoán Cốt Đan, bá nhập một ít tông môn hay vẫn là dễ dàng, nếu là biểu hiện tốt, thậm chí có thể bá 800 thượng môn chi địa.

Cái gọi là 800 thượng môn, tựu là đối với tông môn đẳng cấp phân chia, 800 thượng môn, 3000 tiểu đạo, rồi sau đó là một ít nhất đẳng tông môn, nhị đẳng tông môn, tam đẳng tông môn, tứ đẳng tông môn.

Thiên Đạo Tông là 800 thượng môn bài danh đệ thập nhị tông môn, quyền thế ngập trời.

Tông môn chính giữa, đầu tiên hội kiểm tra đệ tử có hay không tu luyện qua mặt khác tông môn tâm pháp, nếu là có, mặc người lại thông minh, cũng tuyệt đối sẽ không thu, lai lịch không rõ, sợ là gian tế.

Cho nên Diệp Bằng không thể lựa chọn những tâm pháp kia, chỉ có thể lựa chọn bởi nguyên cố bản tâm pháp, thí dụ như một ít dưỡng sinh tâm pháp, rèn luyện thể chất.

Không bao lâu Diệp Bằng liền đã tập trung vào võ học của mình.

Đại Bằng bác Long thuật, đây là một môn Tuyệt phẩm võ học, cực kỳ hiếm thấy, đây cũng là một môn 3000 đạo thuật diễn sinh bản.

Thần thông đẳng cấp, Tiểu Thần Thông, Đại Thần Thông, Vô Thượng Thần Thông, Tuyệt Thế Thần Thông, 3000 đạo thuật, 800 tiên pháp.

Bất quá cái này gần kề chỉ là võ học phiên bản, chăm học khổ luyện, mặc dù trở thành Thần Thông cường giả, cũng tối đa đem môn võ học này tăng lên tới Tiểu Thần Thông, không có thần thông mật cuốn, rất khó tự ngộ, cho dù là thiên tài trong thiên tài.

Nhưng chào giá như trước rất quý, 3000 đạo thuật có thể không rẻ, được một cuốn có thể coi Vương.

Đường đường Thiên Đạo Tông, cũng không quá đáng chỉ có tám cuốn 3000 đạo thuật, một cuốn tiên pháp mà thôi, đây hết thảy đều là Diệp Bằng quan sát tư liệu biết.

Hơn nữa cái này Đại Bằng Bác Long Thuật, có thể luyện toàn thân 107 khối cốt, chú ý chính là tốc độ kỹ xảo cùng kinh đạo.

Cần năm vạn diễn đàn tề.

Suy tư một phen, Diệp Bằng cũng không có nói nhảm, trực tiếp lựa chọn mua cái này cuốn Đại Bằng Bác Long Thuật, sau đó tiếp tục xem xét tâm pháp.

Tìm tòi một ngày, Diệp Bằng cũng tìm được mình muốn tâm pháp.

Tam Dương Hóa Long Kinh.

Đây là một cuốn lên chò bởi nguyên cố bản chỉ tâm pháp, cần phải giá hai mươi vạn diễn đàn tề, Diệp Bằng tạm thời tính cảm không xuất ra, tính toán toàn thời gian, vừa vạn cuối tháng có thể lấy ra, cho nên Diệp Bằng không có lo lắng như vậy, mà là trước tu luyện võ học, đợi đến lúc cuối tháng tại mua lại.

Chủ yếu là Diệp Bằng chọn lựa đồ vật, đều là thượng thừa bên trong đích thượng thừa, nếu là chọn lần một điểm, đã có thể mua xuống.

Một chút Diệp Bằng lấy ra Đại Bằng Bác Long Thuật, bắt đầu đọc cùng lý giải.

Đại Bằng Bác Long Thuật, nghe đồn là một vị cường giả, tại mệnh môn Đại Hải chính giữa, trông thấy một con đại bằng, chém giết một đầu Giao Long chút ngộ ra võ học thần thông.

Cái này cuốn võ học, chú ý chính là tốc độ, kỹ xảo, cùng với kinh đạo.

Tổng cộng có chín chiêu.

Có thể công thoái lui, chiêu thức tổ hợp cùng một chỗ, tình diệu tuyệt luân, Diệp Bằng bắt đầu khoa tay múa chân, mãi cho đến dần dần bắt đầu tu luyện.

Chín cái chiêu thức, Diệp Bằng gần kề chỉ là nối liền địa đánh một lần, toàn thân xương cốt cũng không khỏi ken két rung động, đầu đầy mồ hôi.

"Xương cốt đã định hình rồi, muốn tu luyện cái này cuốn võ học, nhất định phải muốn chịu được đau đớn, hi!"

Diệp Bàng cuối cùng là biết rõ tại sao phải tại khi còn bé định cốt rồi, nếu là khi còn bé không đi tu luyện, lớn lên về sau xương cốt đều định hình rồi, tùy tiện mấy cái võ học chiêu thức, đều có thể lại để cho người đau chịu không được.

Diệp Bàng cũng không có bất buộc chính mình, nếu không thương gân động cốt một trăm ngày, kiên trì đến không sai biệt lắm coi như xong.

Cứ như vậy thời gian từng điểm từng điểm đi qua, dần dần địa tuy nhiên như trước còn là rất khó nói liền đánh ra một bộ, nhưng Diệp Bàng phát hiện mình thể chất hơi chút thay đổi tốt hơn một đỉnh điểm, hơn nữa cũng học xong một ít võ công.

Bình thường một hai người, Diệp Bàng tự tin có thể đối phó.

Mà thời gian trôi mau, trong nháy mắt liền đã đến cuối tháng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Thoát đi thành công

Tam Dương Hóa Long Kinh.

Đây là một cuốn cao thâm mật trặc dưỡng thể xác và tinh thần kinh, cái này cuốn tâm kinh, hoàn toàn tựu là nhằm vào dưỡng thân cái này một giai đoạn.

Thập phần trân quý, bằng không mà nói, sao có thể có thể bán hai mươi vạn diễn đàn tệ?

Phải biết rằng Tử Vân Tông Thoát Thai Hoán Cốt Đan, cũng mới bắt quá chính là một vạn diễn đàn tệ mà thôi, đương nhiên giá cả nhất định là mắc, bằng không mà nói, giá hàng liên mỹ đồ vật, sớm đã bị người gây đi nha.

Mua sắm Tam Dương Hóa Long Kinh về sau, Diệp Bàng liền bắt đầu trực tiếp đọc qua, chăm chú học tập.

Một ngày sau.

Diệp Bàng cảm giác đầu có một ít chóng mặt chóng mặt, cái này cuốn tâm pháp thập phần thâm ảo, hẳn miễn cưỡng có thể hiểu được Tiên Văn một chút, hơn tựu không cách nào lý giải rồi, chủ yếu còn không có chính thức dung nhập tu hành giới chính giữa, có chút thuật ngữ hẳn nghe không hiểu.

Dù là nghe hiểu rồi, cũng rất khó lý giải, trừ phi có một vị lão sư chỉ điểm.

Bắt quá học hội phía trước cũng có thể rồi, ít nhất tạm thời có thể tu luyện một phen.

Tam Dương Hóa Long Kinh, chủ ý chính là, hấp thu thiên địa chi tinh hoa, ngưng tụ Nguyên Dương trong người, do đó Sinh Sinh Bất Túc, thoải mái chính mình thân thể, theo thời gian trôi qua, Đại Thừa về sau, thân như Chân Long, siêu thoát bất phàm.

Nhưng cái này quá độ muốn rất dài rất dài thời gian, bởi vì cần có năng lượng thái quá mức khổng lồ rồi.

Nhân hóa Chân Long, điều này cần năng lượng há có thể thiếu?

Càng chủ yếu chính là, cái này cuốn tâm pháp, một khi tu luyện, sẽ chủ động hấp thu người sở tu luyện Linh lực.

Đơn giản điểm tới nói, nếu như Diệp Bàng đã trở thành một người tu sĩ, mỗi ngày đều muốn tu luyện chủ tâm pháp, chỉ khi nào tu luyện Tam Dương Hóa Long Kinh, đầu tiên hấp thu thiên địa năng lượng, đem sẽ chủ động bị Nguyên Dương hấp thu thôn phệ, nói trắng ra là tựu là cưỡng ép cướp đoạt.

Một mực chờ ăn no về sau, còn lại tài năng dùng để tu luyện chủ tâm pháp.

"Trách không được cái này tâm pháp, tuy nhiên như thế tuyệt hảo, nhưng không có người muốn, thì ra là thế a."

Diệp Bàng trầm nghĩ một tiếng, trong nội tâm tự ngộ không ít.

Tu sĩ tu luyện, chủ ý tựu là nhanh một chút, bởi vì Nhục Thân cảnh tối đa có thể sống 150 năm, một khi đạt tới 150 năm, trên cơ bản muốn lão chết rồi,

trên thực tế tám mươi tuổi không có đột phá Thần Thông cảnh, trên cơ bản đời này cũng rất khó đột phá Thần Thông cảnh.

Mà muốn đột phá Thần Thông cảnh, dựa vào đúng là tâm pháp, nếu như tuyệt đại bộ phận tài nguyên người phóng tại trên tâm pháp khác mặt đi, chủ tâm pháp có thể nhanh hơn sao?

Chờ tới khi 150 tuổi thời điểm, người hay vẫn là thân thể thất trọng, hoặc là bát trọng cảnh.

Bất quá tu luyện Tam Dương Hóa Long Kinh cũng có nó tương ứng chỗ tốt, tu luyện ra Nguyên Dương, tựu so người khác nhanh gấp đôi tốc độ tu luyện, cũng nhanh gấp đôi luyện hóa tốc độ.

Hơn nữa mỗi gia tăng một cái Nguyên Dương, liền trực tiếp gấp bội, mà không phải một cộng một loại này.

Ba cái Nguyên Dương không phải so thường nhân nhanh gấp ba, mà là nhanh bốn lần.

Bốn cái Nguyên Dương tựu là tám lần.

Tối đa có thể tu luyện ra chín cái Nguyên Dương, bất quá Diệp Bằng chứng kiến bán ra cái này tâm pháp thiếp mời ở bên trong, có tu sĩ đã từng nói qua, tu luyện ra chín Đại Nguyên dương, những thứ không nói khác, chính giữa tài nguyên có thể đủ đến thần thông thập trọng cảnh rồi.

Hơn nữa cái này cuốn Tam Dương Hóa Long Kinh, trước mắt chỉ có thể tu luyện ra Tam đại Nguyên Dương, đây là trang trước, còn có trong quyển sách cùng hạ thiên.

Thì ra là ý nghĩa, Diệp Bằng một khi đem Tam đại Nguyên Dương tu luyện ra, hấp thu tốc độ là thường nhân bốn lần, luyện hóa tốc độ cũng là thường nhân bốn lần, so với người bình thường phải nhanh bốn lần.

Cái này người bình thường, chỉ chính là những từ nhỏ kia tập võ, mà không phải như Diệp Bằng loại này muốn nhập đạo.

Cho nên hiện tại Diệp Bằng gặp phải lấy một vấn đề!

Tu không tu luyện Tam Dương Hóa Long Kinh đâu rồi?

Suy tư cả buổi, Diệp Bằng cắn răng một cái hay vẫn là quyết định tu luyện đi à nha, bởi vì theo diễn đàn chính giữa mua sắm tâm pháp, một khi học tập về sau, là không cho phép truyền thụ cho người khác, trong đương này có cấm chế.

Một khi truyền thụ cho người khác, nếu như người tu vi cường đại, cái kia còn chưa tính, nếu như người tu vi bình thường thôi, sẽ lọt vào rất nghiêm trọng trừng phạt.

Cho nên Diệp Bằng là không thể qua tay bán đi tâm pháp, hơn nữa cái này tâm pháp cũng sẽ tùy theo biến mất, hơn nữa thượng diện có thâm ảo trận pháp, người đầu tiên nhìn thoáng qua, người thứ hai là cái gì đều nhìn không tới.

Miễn cho tâm pháp loạn truyền.

Cái thế giới này như là cổ đại thế giới một loại, môn phái tầm đó lẫn nhau đề phòng lấy, võ học tâm pháp thập phần nghiêm mật, không có khả năng tồn tại giúp nhau nghiên cứu thảo luận, bằng không mà nói, nhà mình tâm pháp cho người khác, người ta đạt được tâm pháp của người, cần thận nghiên cứu, đến lúc đó nghiên cứu ra một bộ chuyên môn nhằm vào nhà của người tâm pháp đồ vật, vậy người chẳng phải là khóc không ra nước mắt?

Dứt bỏ tạp niệm, Diệp Bằng bắt đầu tu luyện, tu luyện biện pháp rất đơn giản, ngồi xuống minh tâm, trước muốn nhập định, hai tay bày ra ba loại bát đồng thủ ấn, câu thông linh khí của thiên địa, theo mà tiến vào tu luyện.

Tựu như thế thời gian như thời gian qua nhanh, hai mươi ngày thời gian trôi qua, Tam Dương Hóa Long Kinh Diệp Bằng còn chưa tới nhập môn giai đoạn.

Nhưng thân thể của hắn đã tốt hơn nhiều, ít nhất so với trước khí lực muốn lớn hơn, thân thể tổ chất cũng tốt hơn nhiều, càng chủ yếu chính là, trong cơ thể có một đám Nguyên Dương chi khí.

Dùng hiện tại thân thể tình huống, đi ra ngoài tại bên ngoài, coi như là một cái giang hồ hảo thủ, đương nhiên gặp được tu sĩ hay vẫn là làm theo chết lênh bà lênh bênh.

Không gây khó dễ trêu chọc người khác, tu sĩ cũng sẽ không ăn no rồi không có chuyện gì tìm chính mình phiền toái, song phương không phải một cái cảnh giới, Diệp Bằng có ý hiểu rõ qua, đại bộ phận tu sĩ dùng khi dễ phạm nhân lấy làm hồ thẹn.

Nói trắng ra là người một cước giết chết một đồng lớn con kiến, sau đó dương dương đắc ý theo sát bằng hữu khoe khoang, ta giết chết một đồng con kiến.

Người ta chỉ biết đem người trở thành làm ngu ngốc, tuyệt đối sẽ không cho rằng người rất lợi hại.

Vòng tròn luân quần không giống với, nghĩ cách cũng không giống với, cũng rất khó cùng xuất hiện cùng một chỗ, trừ phi tìm đường chết địa chạy tới khiêu khích người ta.

Tích lũy thời gian dài như vậy, Diệp Bằng cũng không hề nói nhảm, lấy ra Truyền Tống Trận Pháp, một khối khay ngọc, rồi sau đó tại bên chân dán rơi xuống sáu cái lá bùa, hần muốn bắt đầu truyền tống rồi, ly khai Diệp phủ.

Diệp phủ đại đường.

Diệp Thiên cao lớn uy vũ, thần sắc trấn định địa ngồi ở chỗ kia, mà trước mặt tắc thì quỳ một cái Hắc Bào Nam Tử, nam tử bị áo đen che lấp, thấy không rõ dung mạo.

"Gần đây Diệp Bằng đang làm cái gì?"

Diệp Thiên mở miệng hỏi.

"Hồi bẩm chủ tử, Nhị thiếu chủ gần đây đang luyện công phu quyền cước, hơn nữa tựa hồ vẫn còn luyện nội công."

Hắc bào nhân hồi đáp.

"Công phu quyền cước? Nội công?" Nghe nói như thế, Diệp Thiên ánh mắt không khỏi co rút lại, rồi sau đó lạnh lùng hỏi: "Ai truyền thụ cho hần hay sao?"

"Cũng không có người, có thể là thiếu chủ xem đi một tí Diệp phủ trong Tàng Thư các đồ vật, hơn nữa thuộc hạ nhìn chăm chăm vào Nhị thiếu chủ, sở tu luyện nội công mặc dù có điểm bộ dáng, nhưng thực sự không phải là cái gì chính thống tâm pháp, về phần công phu quyền cước cảm giác như là phòng thân một loại, cũng không tác dụng."

Hắc bào nhân mở miệng, một năm một mười địa cáo tri Diệp Thiên.

"Hừ! Bất kể như thế nào, không thể học tự là không thể học, mặc dù là mèo ba chân võ công, cũng tuyệt đối không thể học, hiện tại phái người đi Diệp Bằng phủ đệ, lại để cho hần tới."

Diệp Thiên mở miệng nói.

Lập tức Hắc bào nhân nhẹ gật đầu, đã đi ra tại đây.

Nhưng cũng không lâu lắm, đột ngột gian Hắc bào nhân rất nhanh chạy tới, thần sắc khẩn trương, quỳ trên mặt đất nói: "Việc lớn không tốt rồi! Chủ tử! Nhị thiếu chủ đã đi ra."

"Cái gì?" Diệp Thiên mạnh mẽ đứng lên, trên mặt lộ ra hiếm thấy địa kinh ngạc cùng phẫn nộ.

"Chạy? Có thể chạy đi nơi đâu?" Diệp Thiên lập tức trấn định lại, rồi sau đó thi triển thần thức, đem chung quanh trong mười dặm phạm vi toàn bộ điều tra biến đổi, nhưng phát hiện vậy mà không có Diệp Bằng thân ảnh.

"Cái này!" Diệp Thiên không thể tin được không cách nào tìm thấy được Diệp Bằng thân ảnh, nhưng rất nhanh Diệp Thiên thần thức đã nhận ra Diệp Bằng gian phòng chính giữa, có trận pháp dấu vết.

"Là ai cho hần trận pháp hay sao? Đây là. . . Thập giai bảo trận, trăm vạn dặm Truyền Tống Trận Pháp, cái này. . . Hần như thế nào tiếp xúc loại người này?"

Cẩn thận điều tra, Diệp Thiên càng là phát hiện chính giữa chi tiết.

"Hồi. . . Hồi. . . Hồi bẩm chủ tử, Nhị thiếu chủ để lại một tờ giấy."

Hắc bào nhân nói chuyện đều có một ít khẩn trương, lập bấp địa lấy ra một tờ tờ giấy, đưa cho Diệp Thiên.

Lập tức Diệp Thiên cầm qua tờ giấy, mở ra về sau, lông mày không khỏi nhíu một cái.

"Cởi siết chặt, theo là Tề Thiên Đại Thánh."

Chương 6: Hùng Hải Tử

Hoang mạc.

Một mắt nhìn sang, vô biên vô hạn, ngoại trừ đầy trời cát vàng, Diệp Bằng thật sự tìm không thấy bất luận cái gì một điểm đồ vật, liền cái Quỷ Ảnh đều không có.

Diệp Bằng không biết mình ở nơi nào, nhưng có thể biết đến là, chính mình đã đi ra Diệp phủ!

Trăm vạn dặm bên ngoài, Diệp gia người muốn tìm hắn, rất khó rất khó khăn.

Trăm vạn dặm có xa lắm không? Phạm nhân cùng kỳ cả đời cũng đi không đến địa phương a.

"Không biết bọn hắn chứng kiến tờ giấy kia đâu, hội có phản ứng gì?"

Một bộ áo trắng Diệp Bằng, đã có một chút hiếu kỳ, cha mình chứng kiến tờ giấy kia đâu hội có phản ứng gì?

Hắn đặt quyết tâm rồi, thoát ly Diệp gia, từ nay về sau trời cao mặc chim bay.

Hoang mạc chính giữa, không có một tia người ở, Diệp Bằng đã tìm được một cái miếu đồ nát, tại Thiên Huyền giới, miếu thờ tùy ý có thể thấy được, đây là một loại Tín Ngưỡng, bên trong là mấy tôn cũ nát Phật tượng.

Lại tới đây, Diệp Bằng tự nhiên mang theo một ít kính sợ chi tâm, mặc dù là nguyên lai, đối diện với mấy cái này đạo quán, Phật miếu, hắn đều mang theo một ít kính sợ, chớ nói chi là tại loại này có thần ma thế giới.

Đem mạng nhện cho toàn bộ giặt xuống đến, dùng một khối vải rách, hơi chút đem Phật tượng chà lau sạch sẽ.

Trước trước sau sau, bận việc ước chừng một canh giờ, miếu đồ nát tuy nhiên cùng với là miếu đồ nát, nhưng bên trong sạch sẽ không ít, lại để cho người nhìn sang rất thoải mái.

Giải quyết xong vấn đề này về sau, Diệp Bằng đã bắt đầu chính thức tu luyện.

Tại Diệp gia hắn không dám tu luyện, có thể ra đến bên ngoài, tựu không giống với lúc trước.

Như Ý Đan lấy ra, như mắt rồng lớn nhỏ, tản ra một cỗ mùi thuốc vị, tràn ngập tại bốn phía.

"Khá tốt lúc trước không có lấy ra, nếu thật lấy ra, loại này mùi thuốc vị không để người chú ý mới là lạ."

Diệp Bằng trầm nghĩ trong lòng một tiếng.

Rất nhanh Diệp Bằng đem Như Ý Đan để vào trong miệng, ngay sau đó đan dược cửa vào tức hóa, như là một đạo nước ngọt chảy vào trong cổ, ngay sau đó toàn thân tản mát ra một cỗ sóng nhiệt.

Diệp Bằng tranh thủ thời gian bày ra Tam Dương Hóa Long Kinh pháp môn tu luyện, ngay sau đó một cỗ năng lượng cường đại theo trong cơ thể bạo phát đi ra.

Phảng phất nước lũ một loại, cọ rửa lấy nhục thể của mình.

"Hi!"

Trong nháy mắt Diệp Bằng cảm giác được một loại trước nay chưa có đau đớn, phảng phất có dao găm trong người tại điên cuồng thiết cắt lấy, lại để cho Diệp Bằng mồ hôi lạnh chảy ròng.

"A!"

Dù là người trưởng thành, Diệp Bằng cũng chịu không được loại này đau đớn, trực tiếp nằm trên mặt đất lăn qua lăn lại, thoát thai hoá cốt chi đan, thực sự không phải là vật tầm thường, ăn hết về sau, nhất định sẽ có rất khủng bố tác dụng phụ.

Thoát thai hoá cốt, đem trong cơ thể độc tố bài xuất, sau đó sinh ra mới đích da thịt, thậm chí xương cốt đều muốn cải tạo, trong đương này đau đớn, thường nhân có thể thừa nhận sao?

"A Di Đà Phật!"

Cũng đúng vào lúc này, đột ngột tâm đó, một đạo Phật ngữ xuất hiện, sau đó một người mặc cũ nát vải xanh tăng nhân đi đến.

Tăng nhân nhìn sang rất anh tuấn, nhưng trên mặt lộ vẻ tang thương, bờ môi đều khô nứt rồi, trong tay cầm một căn chày gỗ, còn có một màu đen đồng bát, nhìn xem Diệp Bàng, lại nhìn lướt qua Phật miếu, không khỏi mở miệng nói: "Thành tâm hướng Phật, chính là Phật môn người hữu duyên, xem như kết cái thiện duyên a."

Nói xong lời này, tăng nhân có chút run lên, trong chốc lát một cổ kim mang theo trong cơ thể hắn bộc phát ra đi, ngưng tụ tại Diệp Bàng trên người.

Một cái Phật tượng hư ảnh xuất hiện, trấn trụ Diệp Bàng linh hồn.

Phật tượng xuất hiện, Diệp Bàng cảm giác không thấy đau đớn, hơn nữa một cổ từ bên ngoài đến năng lượng, trợ giúp hắn nhanh hơn địa tiêu hóa đan được hiệu quả, chảy xuôi tại tứ chi bên trên.

Lập tức tắm đó một tầng tầng màu đen chất lỏng, theo lỗ chân lông chảy xuôi đi ra, tản ra tanh tưởi vị.

Một tầng lại một tầng, đến đằng sau thậm chí có máu đen chảy xuôi đi ra, Diệp Bàng cảm giác thân thể của mình gầy gò rất nhiều, nhưng cơ bắp rắn chắc rất nhiều, thân thể so với trước không biết tốt rồi gấp bao nhiêu lần.

Tuy nhiên thể tích gầy gò rồi, nhưng đây là bởi vì cũng không đủ dinh dưỡng, nhưng chất lượng đề cao.

Huyệt! Cốt! Ngũ tạng lục phủ! Trong cơ thể tạng ô chi vật, toàn bộ bị thanh lý một lần, đương nhiên chính giữa khẳng định còn có bộ phận rất khó loại bỏ đi ra tạp chất, nhưng tạm thời tính không có vấn đề gì, đợi đến lúc trở thành Thần Thông cảnh tu sĩ thời điểm, tự nhiên mà vậy cũng sẽ bị loại bỏ sạch sẽ.

"Giặt rửa!"

Tăng nhân mở miệng, lập tức từng đạo thanh tuyến xuất hiện, bao trùm Diệp Bàng trên hạ thể, trong chốc lát đem những tang vật kia toàn bộ ngưng tụ.

Màu trắng thanh tuyến, lập tức biến thành đen nhánh sặc, sau đó chui vào hoang mạc chính giữa, bị hạt cát hấp thu.

Thoát thai hoá cốt như vậy chấm dứt

Mở to mắt về sau, Diệp Bàng bờ môi trắng bệch, thần sắc rất khó coi, đằng sau tuy nhiên đã hết đau, nhưng phía trước đau đớn, lại để cho hắn không cách nào quên.

Cái loại cảm giác này, khó có thể quên.

Phục hồi tinh thần lại, Diệp Bàng chứng kiến trước mắt tăng nhân, đối phương ngồi ở chỗ kia, cúi đầu tụng kinh.

Không cần phỏng đoán, hắn là người này giúp mình, nghĩ tới đây, Diệp Bàng lập tức đứng lên, nhìn xem cái kia tăng nhân mở miệng nói: "Đa tạ đại sư xuất thủ cứu giúp."

Thứ hai nhẹ gật đầu, khẽ cười nói: "Đây là người chính mình thiện duyên."

Chính mình thiện duyên? Diệp Bàng sửng sốt, bất quá cẩn thận ngẫm lại, cũng đoán được nguyên nhân ở nơi nào, hiển nhiên là chính mình thu thập miếu đồ nát, vì vậy đã nhận được người ta hảo cảm, nghĩ tới đây Diệp Bàng không khỏi một hồi may mắn, nếu là không có cái này tăng nhân, chính mình tuy nhiên không bị chết, nhưng là tuyệt đối chạy không thoát một kiếp.

"Chết tiệt, cái này đan dược rõ ràng không nói rõ một chút hội như vậy đau nhức, sớm biết như thế tự mua mấy khóa giảm đau đan đến."

Diệp Bàng trong lòng thầm nghĩ, nhưng trên mặt lại hỏi thăm cái kia tăng nhân có người nói: "Xin hỏi đại sư, nơi này là địa phương nào? Ở đâu có thành trì?"

Vô tận hoang mạc, thật vất vả thấy một người, Diệp Bàng cũng không thể buông tha, bằng không thì tại đây hoang mạc chính giữa, cũng không biết ở đâu có người.

"Hỏi bẩm thí chủ, nơi đây chính là Thiên Linh Hoang, gần đây thành trì, hướng bắc đi 3800 dặm, có lẽ có thể thấy được."

3800 dặm?

Diệp Bàng lúc này tự buồn bực, dựa theo hắn tốc độ bây giờ, 3800 dặm, cũng muốn một đoạn thời gian rất dài a.

Nghĩ tới đây, Diệp Bàng không khỏi hơi lấy một ít không có ý tứ địa đáng tui cười, nhìn xem cái này tăng nhân có người nói: "Đại sư, cái gọi là tiền đưa Phật đưa đến tây, có thể thì triển thần thông, tiền đưa ta đi thành trì chính giữa? Cũng miễn một đường vất vả, hướng chỉ cái này bên ngoài, yêu ma quỷ quái quá nhiều, ta một phàm nhân bình thường, gặp được điểm nguy hiểm gì, đã có thể xui xẻo, đại sư không thể thấy chết mà không cứu được."

Không phải Diệp Bàng nói năng ngọt xớt, chủ yếu là 3800 dặm hoàn toàn chính xác thái quá mức xa xôi rồi, Truyền Tống Trận Pháp là tùy cơ hội, vạn nhất lại đi cái gì vắng vẻ chi địa đâu rồi?

Cái này hoàn hảo là hoang mạc, nếu ở giữa hải dương, chính mình chẳng phải là muốn chết?

Hôm nay cũng chỉ có thể mảy dạn mặt dày rồi.

Thứ hai nhìn xem Diệp Bằng, cẩn thận suy tư một phen, cuối cùng nhất gật đầu nói: "Hoàn toàn chính xác, nơi đây yêu ma quá nhiều, đã thí chủ chỉ là muốn phải đi về, ngược lại cũng không có cái gì, đám người tự là bang mình, chỉ là hi vọng thí chủ về sau chỗ để lấy Phật chữ loạn ví von, đây là đại bất kính."

Tăng nhân gật đầu, thanh tú trên khuôn mặt, không có bất kỳ tình cảm, gọn sóng không thay đổi.

"Thụ giáo." Diệp Bằng nhẹ gật đầu, sau đó đứng ở nơi đó, chờ đợi đối phương.

Miếu đồ nát chính giữa, lộ ra thập phần yên tĩnh, ám sắc Phật tượng đứng ở đó ở bên trong, tuyên cổ không thay đổi, dịu dàng cười cười, tăng nhân đưa tay, rồi sau đó đồng bát lập loè hào quang, kịch liệt run rẩy, ngay sau đó pháp trận xuất hiện.

Diệp Bằng cảm giác chung quanh đang bay nhanh địa di động, lại mở to mắt, phát hiện mình đã đứng tại một chỗ thành trì phía dưới.

Phượng Lĩnh Cổ Thành.

Thành trì bên trên có đầu hổ điêu khắc, cửa ra vào có kỳ dị Thần Thú tượng đá, lui tới người đi đường, ăn mặc thô Ma Y phục, đều là người bình thường gia, chưa có một ít tơ lụa y.

Cát vàng cuộn cuộn, Cổ Thành bên ngoài phạm nhân như nước chảy, dẫn ngựa, kỵ con la, chôn gánh, học thuộc giỏ trúc, còn có một chút thư sinh, tụ cùng một chỗ, hát vang mà đi.

Trong khoảng thời gian ngắn Diệp Bằng ngây ngẩn cả người, ba năm a, hấn nhốt tại Diệp gia ba năm, cuối cùng có thể đi ra, thế giới bên ngoài, hấn rốt cục thấy được một mắt.

Đúng vào lúc này, Diệp Bằng cảm giác cái ót đau xót, lập tức không khỏi ngược lại trều khẩu khí, sờ lên đầu, không có đổ máu, nhưng hoàn toàn chính xác hay vẫn là rất đau.

"Ai?"

Diệp Bằng quay đầu lại đi, trông thấy là mấy cái tiểu hài tử, trong tay nắm bắt mấy tảng đá, ở nơi nào tùy ý nện người qua đường.

Chỉ xem quần áo, cái này mấy cái tiểu hài tử khẳng định không phải thường nhân, đều là thượng đẳng tơ lụa, hơn nữa cách đó không xa còn đứng lấy mấy cái màu xanh quần áo người thanh niên, tiên y nô mã, nhìn sang không giống người thường.

Bất quá nhất là một đứa bé con, đoán chừng tự là vừa rồi nện chính mình, phát hiện mình nhìn sang, chẳng những không có cúi đầu, ngược lại còn đối mặt lấy, thậm chí cầm một tảng đá, tiếp tục nện tới.

Bất quá lúc này đây Diệp Bằng né tránh rồi.

"Nện hấn! Cùng một chỗ nện hấn!"

Đứa bé kia lập tức mời đến vài người khác, cùng một chỗ nện Diệp Bằng.

Lập tức Diệp Bằng sau này rút lui vào bước, cục đá không có đập trúng trên người, bất quá bọn này hài đồng nguyên một đám cười ha ha, nói xong một ít mắng chửi người.

"Ngươi xem người này, như một giống như con khi."

"Hi hi hi! Tiếp tục nện, xem hấn chạy không chạy."

Không thể không nói, ở nơi nào đều có Hùng Hải Tử, Diệp Bằng tính tình không thể nào tốt, đập phá một lần coi như xong, còn liên tục nện? Không có gia giáo?

Nghĩ tới đây, Diệp Bằng rất nhanh đi tới, thân thể của hấn đã bị cải tạo qua, tốc độ rất nhanh, vừa thấy mặt tự vọt tới bọn này Hùng Hải Tử trước mặt.

"Ngươi ngươi làm gì?"

Hùng Hải Tử lườm Diệp Bằng một mắt, có một ít sợ hãi, nhưng non nớt địa trên mặt, lại trương dương lấy hung ý, tựa hồ cho mình tăng thêm lòng dũng cảm, trong tay nắm chặt lấy cục đá, tựa hồ còn chuẩn bị tiếp tục nện.

Chương 7: Không hạn chế cạnh tranh đấu giá

Không có bất kỳ nói nhảm, Diệp Bằng dương tay tự là một bàn tay hung hăng địa phiến tại Hùng Hải Tử trên mặt, rồi sau đó trực tiếp nắm lấy Hùng Hải Tử tóc, một cước hung hăng đạp tới.

Đối phó Hùng Hải Tử, Diệp Bằng có một cái chuyên môn đích phương pháp xử lý, cái kia chính là đánh, hung hăng địa đánh, đánh tới Hùng Hải Tử về sau không dám xằng bậy.

Không có gia giáo? Diệp Bằng tự đánh tới hấn có gia giáo.

Quả nhiên một tát này cùng một cước, lập tức lại để cho mặt khác Hùng Hải Tử cười không nổi rồi, nguyên một đám thật giống như nhìn thấy quỷ đồng dạng địa nhìn xem Diệp Bằng.

Bị trừu Hùng Hải Tử, bùm mặt có một ít mọng bức địa nhìn xem Diệp Bằng, ghen lấy miệng muốn khóc, nhưng chứng kiến Diệp Bằng hung ác vô cùng địa ánh mắt, cuối cùng nhất liên khóc cũng không dám khóc, cực kỳ mọng bức địa đứng ở nơi đó.

"Người làm gì?"

Đúng vào lúc này, một người tuổi còn trẻ nam tử đã đi tới, mặt mũi tràn đầy hung ý địa nhìn xem Diệp Bằng, đây là một người tuổi còn trẻ, ăn mặc thượng đẳng tơ lụa, eo buộc lấy bội kiếm, cùng chúng sinh có một ít không giống người thường.

Người này hung khiển trách, lập tức đưa tới còn lại một ít đệ tử, lập tức bảy tám người liền đã đi tới, nữ có nam có.

Đối phương nhiều người, bất quá Diệp Bằng cũng không uổng, lạnh như băng địa quét đối phương một mắt nói: "Đây là các người gia tiểu hải tử? Cảm cục đá nện người, còn không cho phép đánh?"

Diệp Bằng rất lăng lệ ác liệt, hấn làm việc hành vi rất bá đạo, hơn nữa mang theo một ít không để ý hậu quả, nói là ngu xuẩn, không bằng nói là còn trẻ lấy.

"Nện người? Hừ! Người cũng đã biết hấn là ai?"

Đối phương mở miệng, ánh mắt càng là rét lạnh địa nhìn xem Diệp Bằng, thậm chí có một loại rút kiếm địa cảm giác.

"Tốt rồi!" Đột ngột gian, một cái so người trẻ tuổi kia lớn tuổi một ít nam tử đi ra, ngăn lại đối phương, rồi sau đó nhìn xem Diệp Bằng nói: "Các hạ, bất quá là hài đồng chơi đùa, các hạ cũng không phải tiểu hải tử rồi, ra tay khi dễ một đứa bé, tính toán cái gì bốn sự?"

Đối phương mở miệng, mặc dù không có như vậy lăng lệ ác liệt, nhưng như trước lại để cho người khó chịu.

"Tiểu hải tử thì sao? Tiểu hải tử có thể coi trời bằng vung sao? Hôm nay không giáo hấn, ngày sau hấn sẽ biến thành bộ dáng gì nữa? Quả nhiên là chê cười."

Hùng Hải Tử tự là Hùng Hải Tử, còn có lý rồi hả? Hùng Hải Tử đánh người tự là tiểu hải tử? Tiểu hải tử làm sao vậy? Từ nhỏ mặc kệ tốt, lớn lên còn phải rồi hả?

Diệp Bằng tự là cái này thối tính tình, đừng nói là tiểu hải tử rồi, nữ nhân hấn đều làm theo đánh.

"Thật sự là không biết xấu hổ, sư huynh, ta tới thu thập hấn."

Một vị nữ tử mở miệng, rút ra trường kiếm, không qua đối phương không phải tu tiên đệ tử, hấn là một ít môn phái võ lâm đệ tử.

"Chậm đã." Năm lâu một chút nam tử lập tức ngăn lại, sau đó chăm chăm vào đối phương nói: "Lần này đến đây có chuyện trọng yếu, tại đây đã là Phụng Linh Cổ Thành rồi, không muốn xằng bậy."

Nói xong lời này, lại nhìn Diệp Bằng, cái này lớn tuổi chính là nam tử hít sâu một hơi nói: "Các hạ nói cũng không thiếu đạo lý, chỉ là xin khuyên các hạ một câu, giang hồ to lớn, cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy."

Lời nói này mang theo một ít cảnh cáo, Diệp Bằng ngược lại cũng biết Phụng Linh Cổ Thành là địa phương nào, lúc trước hấn ở nhà chuẩn bị hơn một tháng, cơ hồ mỗi ngày xem một ít tông môn tư liệu.

Cái này Phụng Linh Cổ Thành cũng không phải là bình thường chi địa, sau lưng có Phụng Linh Tông, là tiên gia môn phái, bọn hấn tự nhiên không

dám lỗ măng.

"Cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy? A, như lần sau gặp lại, tiểu tử này hay vẫn là quân giáo không tốt, đến lúc đó ta sẽ giúp các ngươi hảo hảo mà quân giáo quân giáo."

Diệp Bằng nói xong nói xong, ý vị thâm trường nhìn cái nhìn kia cái kia Hùng Hải Tử, trong đôi mắt để lộ ra một vòng thật sâu hàn ý.

Hùng Hải Tử nghe xong lời này, lúc này đánh một cái lạnh run, bị dọa đến sắp倒地.

"Ngươi! Nhiều loạn thiếu chủ đạo tâm, đáng chết."

Có người lên tiếng, thật sự là nhìn không được.

"Yên lặng!"

Lớn tuổi chính là nam tử cúi đầu khiển trách một câu, trên mặt lộ ra tức giận, sau đó nhìn xem Diệp Bằng nói: "Vậy cũng phải hi vọng ngày sau có thể gặp được."

Nói xong lời này, trực tiếp mang người đã đi ra tại đây.

Bọn hắn đi rồi, Diệp Bằng cũng không có kể xù ở tại chỗ này ý tứ, theo hàng dài đội ngũ, hướng nội thành đi đến.

Phượng Linh Cổ Thành nội, hết thấy lộ ra cùng phong cách cổ xưa, có lẽ Diệp Bằng là cái người hiện đại, đối với nơi này sinh hoạt, kiến trúc có thấp phần là lắm cảm giác, mỗi đến một chỗ, Diệp Bằng đều lăng lăng yên quan sát.

Cứ như vậy mãi cho đến đêm khuya, Diệp Bằng mới chuẩn bị nghỉ ngơi, bất quá hắn không có đi khách sạn nghỉ ngơi, bởi vì hắn không có tiền.

Diệp gia ngân phiếu ở chỗ này là hữu dụng, nhưng Diệp Bằng không muốn muốn cùng Diệp gia sinh ra quan hệ, hơn nữa Diệp Bằng lo lắng đối phương căn cứ ngân phiếu tìm được vị trí của mình, cho nên hắn người không có đồng nào.

Không thể ngủ khách sạn, Diệp Bằng cũng là không sao cả, ngủ một giấc đã ngoại hoang vu coi như là có thể, nếu là gặp một ít không sợ chết dã thú, buổi tối còn có thể ăn một bữa ăn khuya.

Nhưng đúng vào lúc này, một đầu tin tức đột nhiên trong đầu bắn ra.

"Leng keng! Kiểm tra đo lường đến ngài trước mắt chỗ ở thế giới, có một hồi không hạn chế cạnh tranh đấu giá hội, phải chăng tham gia?"

Không hạn chế cạnh tranh đấu giá hội?

Diệp Bằng khẽ nhíu mày, không rõ đây là ý gì, nhưng bên cạnh có thứ nhất giải dịch, trên đó viết.

"Không hạn chế cạnh tranh đấu giá hội, sẽ không hạn chế diễn đàn tệ tiêu phí hạn mức cao nhất, nhưng chỉ nhằm vào lần này đấu giá hội."

Sẽ không hạn chế diễn đàn tệ tiêu phí hạn mức cao nhất? Đây là cái gì khái niệm? Có được vô hạn diễn đàn tệ, Diệp Bằng thực sự không phải là kẻ đàn, một điểm tựu thông, lập tức minh bạch cái này đấu giá hội ý vị như thế nào.

Một người chủ thanh tú?

Nghĩ tới đây, Diệp Bằng không khỏi nuốt nhỏ nước miếng, lựa chọn tham gia.

Trong chốc lát một trương đồ liền xuất hiện tại trong óc chính giữa, hình ảnh chính giữa, là một cái bán đấu giá một chuyến, chính giữa có không ít người, nhưng những người này thì là một bóng người, căn bản thấy không rõ cái gì tướng mạo.

"Ngài trước mắt dãy số vì hai mươi lăm."

Hệ thống truyền đến tin tức, cáo tri Diệp Bằng cạnh tranh mã số là hai mươi lăm.

Rất nhanh một giọng nói vang lên, lại để cho Diệp Bằng không khỏi cả kinh, vốn tưởng rằng chỉ biết biểu hiện văn tự, thật không ngờ rõ ràng còn sẽ có thanh âm?

"Các vị đạo hữu tốt! Lần này đấu giá hội, tổng cộng đấu giá chín kiện vật phẩm, dùng diễn đàn tệ phương thức tiến hành đấu giá, cho phép dùng vật chống đỡ vật, tốt, kẻ tiếp tựu không nói nhảm, đệ nhất kiện vật phẩm bán đấu giá, vì Thượng phẩm Đại Ngũ Hành Bảo Châu."

"Vật ấy chính là ngưng tụ rộng lượng Ngũ Hành chi lực chỗ ngưng tụ Bảo Châu, nếu như tu luyện Ngũ Hành tổng loại thần thông, có thể trực tiếp đến Vô Thượng Thần Thông chi cảnh."

Thanh âm không biết là ai, hẳn là đấu giá sư thanh âm, hẳn giới thiệu kiện vật phẩm thứ nhất, Diệp Bằng nhưng cũng biết cái này đại Ngũ Hành Linh Châu, bất quá hắn biết là Ngũ Hành Linh Châu.

Thần thông! Chỉ là cao cấp bản võ học, tu sĩ chỗ thi triển võ học, tự xưng là thần thông, mà thần thông đại bộ phận phân chia vi, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm loại thuộc tính, tu luyện Thần Thông không phải như phạm nhân đồng dạng, mỗi ngày chăm học khổ luyện.

Làm như vậy không có bao nhiêu hiệu quả, tu luyện Thần Thông cùng tu luyện tâm pháp đồng dạng, hấp thu tương ứng thuộc tính năng lượng, tiến hành rèn luyện.

Bởi như vậy, thần thông mới có thể trở nên càng thêm cường đại, đến cuối cùng sinh ra tiến hóa, Tiểu Thần Thông tiến hóa làm Đại Thần Thông, đương nhiên điều kiện tiên quyết là nhất định phải có Đại Thần Thông pháp môn tu luyện, bằng không mà nói, chỉ biết tăng cường.

Tu luyện một môn thần thông, ít nhất mười năm, về phần tiến hóa thậm chí muốn trăm năm thời gian, nhưng nếu như tu luyện chính là Kim hệ thần thông, có được Kim Linh Châu có thể trực tiếp giảm bớt mười năm, trăm năm, thậm chí là ngàn năm lúc tu luyện gian.

Vì vậy vật ấy rất trân quý, chính giữa không chỉ có liên quan đến đến trận pháp, còn có luyện khí pháp môn, thập phần trân quý.

Không nghĩ tới kiện vật phẩm thứ nhất, là loại vật này, Diệp Bằng thoáng có một ít kinh ngạc a.

"Vật ấy giá thấp 50 vạn diễn đàn tệ, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn mười vạn diễn đàn tệ."

Theo dấu giá sư mở miệng, lập tức tâm đó từng đạo thanh âm vang lên.

Nếu như không phải, thỉnh, tại trong là được thực lúc xem xét.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: 1000 vạn

Đại Ngũ Hành Bảo Châu, hay vẫn là Thượng phẩm, tự nhiên đưa tới không ít người ra giá.

"Một trăm vạn diễn đàn tệ!"

Ba năm lần đấu giá về sau, rốt cục có người khai ra một cái trăm vạn giá cả, trong khoảng thời gian ngắn nguyên bản tiếng động lớn náo phòng đấu giá, lập tức tự an tĩnh không ít, tại chính giữa, có nhiều như vậy diễn đàn tệ, tài năng đi đấu giá.

Bằng không thì không cách nào hô lên tương ứng giá đắt tiền.

Diệp Bằng nghe không được người khác nói nhỏ, bởi vì ngoại trừ kêu giá bên ngoài, tự không cách nào nghe được người khác bất kỳ thanh âm gì, hơn nữa thanh âm đều đã làm sửa chữa, căn bản không có khả năng nhớ kỹ một người thanh âm.

"Một trăm mười vạn diễn đàn tệ."

Có người lại một lần nữa mở miệng.

"120 vạn diễn đàn tệ."

Giá cả như trước ở trên trường, nhưng đã chậm chạp rất nhiều, so về phía trước kịch liệt, hiện tại đã vững vàng không ít.

Tự hồ đã đến một trăm vạn về sau, nhiều hơn nữa, giá cả tự không thích hợp.

"Ngũ Hành Linh Châu, dùng để tu luyện Ngũ Hành thần thông, đích thật là một trợ giúp lớn, tuy nhiên không phải nói có thể cho chính mình trong vòng một ngày, đem một môn thần thông tu luyện tới đỉnh tiêm, nhưng hoàn toàn chính xác thực có thể giảm bớt mấy trăm năm tuế nguyệt thời gian a."

Diệp Bằng trong nội tâm tự nói, ở nơi nào phân tích, cái này đồ vật đối với chính mình tác dụng.

Cuối cùng nhất giá cả bị đấu giá được 150 vạn diễn đàn tệ.

"150 vạn diễn đàn tệ một lần!"

"150 vạn diễn đàn tệ hai lần! Đây chính là Đại Ngũ Hành Linh Châu a, tu luyện Ngũ Hành thần thông giả, thế nhưng mà có được khó có thể nói nói trợ giúp, tiết kiệm ít nhất năm trăm năm thời gian."

Đấu giá sư lại cố ý nói một câu, hi vọng có người có thể hô lên rất cao giá tiền.

Bất quá đây cơ hồ không có khả năng rồi, bởi vì 150 vạn diễn đàn tệ đã đến đỉnh, cái giá tiền này bản thân thì có một ít nhiều, căn bản chưa nói tới có lợi nhất, nhưng đúng vào lúc này.

"200 vạn diễn đàn tệ."

Diệp Bằng lại một lần nữa hô lên một cái giá trên trời.

"Tốt! Đến từ hai mươi lăm số đạo hữu, hô lên 200 vạn diễn đàn tệ giá cao!"

200 vạn?

Trong nháy mắt thế lực khắp nơi có một ít động.

Phượng Linh Cổ Thành, Hoang Linh Tiên Tông nội, đây là một cái nhất đẳng tông môn, Thái Thượng trưởng lão, Phượng Nguyệt đạo nhân ngồi ở một chỗ chủ thất chính giữa, không khỏi tự lẩm bầm lẩm bầm: "200 vạn diễn đàn tệ? Đây chính là 2000 vạn Cực phẩm Linh Thạch a, như thế nào khai ra như vậy giá tiền? Có tiền không có địa phương bỏ ra?"

Phượng Nguyệt đạo nhân cũng không có tham dự đấu giá, bởi vì mỗi một vật, hắn cũng không thể ra tay, không hạn chế đấu giá bản thân tự là thiếu tiền, cái này tân tân khổ khổ mới đưa tông môn tăng lên tới nhất đẳng tông môn, còn trông cậy vào tiếp qua trăm năm, phát triển đỡ một ít, trở thành 3000 đạo môn một trong.

Nhưng không mua không có nghĩa là không thể sang đây xem đùa giỡn, đối với cái giá tiền này, Phượng Nguyệt đạo nhân là không hiểu, lộp đi một tí đau lòng.

Không chỉ là Phượng Nguyệt đạo nhân, rất nhiều sang đây xem đùa giỡn tông môn trưởng lão, hoặc là một ít tán tu, Thần Thông cảnh tu sĩ, nhao nhao buồn bực.

Thứ này bọn hắn mua không nổi, có thể 200 vạn diễn đàn tệ? Cái này Ni Mã có phải hay không bệnh tâm thần à? Uống lộn thuốc à?

Từ Vân Tông, phó tông chủ Từ Tinh đạo nhân nhú lại lông mày, xếp bằng ở một chỗ đại diện chính giữa, chủ vị bên trên là Từ Vân Tông chương môn, Từ Hoa đạo nhân.

"Sư huynh, cái này. . ." 150 vạn diễn đàn tệ, là Từ Tinh đạo nhân khai ra giá tiền, có thể thật không ngờ bị người đổi mới rồi.

"Được rồi! Vật ấy xem ra cùng Từ Hà vô duyên rồi."

Từ Hoa đạo nhân lắc đầu, lông mày liễm xuống, lộ ra thập phần bình tĩnh.

Thế lực khắp nơi rất kinh ngạc, không rõ cái này vừa ra, nhưng cũng không có nhiều độ ờ hồ, bởi vì này thứ đồ vật bọn hắn mua không nổi, nhìn xem là tốt rồi, sau này khi làm một loại đề tài nói chuyện.

"200 vạn diễn đàn tệ một lần! 200 vạn diễn đàn tệ hai lần! 200 vạn diễn đàn tệ ba lượt! Chúc mừng hai mươi lăm số đạo hữu, đạt được Thượng phẩm Đại Ngũ Hành Linh Châu một quả."

Theo đấu giá sư cuối cùng một chùy, giao dịch đã định.

200 vạn diễn đàn tệ, Diệp Bằng căn bản cũng không biết thứ này đến cùng giá trị bao nhiêu, dù sao diễn đàn tệ vô hạn, nên mua tự mua, vừa mới lại là không hạn chế đấu giá, đừng nói 200 vạn, gọi vào 20 tỷ hắn đều không uống hết thầy.

Đệ nhất kiện vật phẩm bán đấu giá hoàn toàn chính là một cái món ăn khai vị, bất quá 200 vạn diễn đàn tệ giá tiền, xem như một cái khởi đầu tốt đẹp rồi.

Rất nhanh đấu giá sư lấy ra kiện vật phẩm thứ hai.

"Các vị đạo hữu, kiện vật phẩm thứ hai chính là một kiện Tuyệt phẩm Bảo Khí, Cửu Tinh Ngọc Hồ Lô, cái này bảo khí chính giữa, ẩn chứa một tia Tiên Khí, mặc dù không phải cô bảo, nhưng có một tia Tiên Khí, cực kỳ có khả năng tiến hóa làm Tiên Khí, Ngọc Hồ Lô chính giữa, càng là có Cửu Tru Sát Ma Trận, nếu là phối hợp chín lười phi kiếm, kích phát trận *** phòng nhất thể, có thể nói hoàn mỹ."

Đấu giá sư xuất ra kiện vật phẩm thứ hai, là một cái Ngọc Hồ Lô, hơn nữa còn là Tuyệt phẩm Bảo Khí.

Không thể không nói lúc này đây đấu giá hội, đích thật là cực kỳ trân quý, mỗi một kiện đồ vật đều là hiếm thấy bảo vật.

"Trách không được không hạn chế đấu giá a." Diệp Bằng không khỏi trong nội tâm tự nói, cái này không hạn chế cạnh tranh đấu giá hội, cần giao nộp

20% cho diễn đàn, bình thường đấu giá cũng không quá đáng là 3% mà thôi, nhưng bình thường đấu giá có hạn chế, tuy nhiên so bình thường tiêu phí muốn nhiều gấp bội, nhưng thực gặp được vật gì tốt, khả năng tự không đủ rồi.

Bảo Khí thứ này, đối với Diệp Bằng đến bảo hoàn toàn không có bất kỳ một chút tác dụng, bởi vì hắn hiện tại mới bắt quá là Nhục Thân cảnh, Thần Thông cường giả sử dụng cái này Bảo Khí cũng có một ít khó có thể thừa nhận, cần có pháp lực rất nhiều, điểm này dù là Diệp Bằng là một cái người ngoài nghề cũng biết.

Cái này cũng không ảnh hưởng Diệp Bằng mua đồ a, thứ đồ vật cho dù không thể nào tốt, Diệp Bằng cũng có thể mua lại a, tồn trữ cũng có thể a.

"Vật ấy giá quy định 150 vạn diễn đàn tệ, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn hai mươi vạn diễn đàn tệ."

Một kiện đồ vật so một kiện đồ vật quý, bất quá Tuyệt phẩm Bảo Khí, đã sinh ra linh trí, xa hơn trước một bước tự là Tiên Khí rồi.

Tự nhiên đưa tới thế lực khắp nơi truy đuổi, đương nhiên trở thành Tiên Khí cơ hồ là chuyện không thể nào, chỉ là nói thật dễ nghe.

Đơn giản mà nói a, một đứa bé năm nhất mỗi lần cuộc thi được 100%, hắn tự trăm phần trăm tiến vào MIT sao?

Cả hai không tồn tại trực tiếp quan hệ, chỉ có thể nói so những đứa trẻ khác xác suất thành công muốn lớn một chút.

"200 vạn!"

"230 vạn!"

"250 vạn!"

"300 vạn!"

"400 vạn!"

Giá tiền rất nhanh hướng bên trên tăng trưởng, một lần lại một lần địa tăng trưởng, cuối cùng nhất giá cả đã đến bảy trăm vạn diễn đàn tệ về sau, mới chậm lại.

Cái này đã lật ra gấp ba, vật ấy hắn giá trị, tại 600 vạn diễn đàn tệ tả hữu, nếu như có thể phối hợp chín khẩu Tuyệt phẩm Bảo Khí phi kiếm, cái kia vật ấy tự vô địch rồi, có thể nói chuẩn Tiên Khí.

Đương nhiên nói là lực sát thương, thực sự không phải là nói phẩm chất.

Bất quá một ngưng Tuyệt phẩm Bảo Khí phi kiếm, hắn giá trị đã ở trăm vạn diễn đàn tệ tả hữu, cho nên không có khả năng xuất ra chín lưỡi phi kiếm, cần chính mình đi phối trí.

Cái giá tiền này đã đầy, cùng phía trước Đại Ngũ Hành Linh Châu đồng dạng, nhiều hơn nữa cái giá tiền này tự thuộc về phá sản.

Đấu giá sư cũng đã thỏa mãn, nhưng vào lúc này. . . .

"1000 vạn!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Toàn bộ chụp ra rồi

1000 vạn?

Khắp nơi tu sĩ mộng ép, không phải cái giá tiền này hù đến bọn hắn, mà là thứ này 1000 vạn diễn đàn tệ? Đây không phải có bệnh sao?

Mã đức đầu óc tối dạ?

Diệp Bằng lâu không bị ăn đòn rồi, lúc này thật là lâu không bị ăn đòn rồi, nơi này là diễn đàn, bằng không thì tin tưởng khẳng định có rất nhiều người

đều muốn đánh Diệp Bằng một chiêu.

Nhất là đấu giá vật ấy người, càng là tức điên rồi.

Chống đỡ chết cũng tự 600 vạn diễn đàn tệ đồ vật, Diệp Bằng hoa 1000 vạn? Đây không phải tìm đánh sao?

Đấu giá sư đều mộng thoáng một phát, qua một lúc lâu mới mở miệng nói.

"Hai mươi lăm số đạo hữu khai ra 1000 vạn diễn đàn tệ giá cả, còn có hay không đạo hữu khác khai ra rất cao giá tiền à? Vật ấy thế nhưng mà Tuyệt phẩm Bảo Khí a."

Đấu giá sư lại một lần nữa mở miệng, hi vọng có người khai ra rất cao giá tiền.

Nhưng. . . Không có phạm nhân ngốc.

"1000 vạn một lần! 1000 vạn lần 2! 1000 vạn ba lượt!"

Đấu giá sư nói xong câu nói sau cùng, vật ấy quy Diệp Bằng rồi.

Đệ nhị kiện thứ đồ vật nắm bắt tới tay, Diệp Bằng càng thêm chờ mong thứ ba kiện đồ vật rồi.

Đấu giá sư rất vui vẻ, theo trong giọng nói đều có thể nghe được, thập phần vui vẻ.

"Thứ ba kiện đồ vật, chính là Tuyệt phẩm Tụ Linh Châu, Vô Lượng cảnh phía dưới tu sĩ, đeo vật ấy, có thể tăng phúc gấp năm lần Tụ Linh tốc độ, nếu là luyện hóa tốc độ nhanh, tương đương với gấp năm lần tốc độ tu luyện, chính là Vô Lượng bảo vật, vật ấy giá quy định 200 vạn diễn đàn tệ, mỗi lần đấu giá không thể ít hơn hai mươi vạn diễn đàn tệ."

Tuyệt phẩm Tụ Linh Châu, có thể tăng phúc Vô Lượng cảnh phía dưới tu sĩ gấp năm lần tốc độ tu luyện, vật ấy không tính cực kỳ hiếm có, nhưng coi như là bảo vật, đại đa số thân phận hiền hách Thế gia đệ tử đều có được vật ấy, bất quá chỉ tăng phúc gấp đôi mà thôi, gấp năm lần hoàn toàn chính xác trân quý.

200 vạn diễn đàn tệ, cũng là không tính quá đáng, bất quá vật ấy giá cả tối đa 300 vạn diễn đàn tệ tự chống đỡ chết rồi.

So ra kém phía trước hai dạng đồ vật, bởi vì vật ấy đối với Vô Lượng cảnh tu sĩ không có bất kỳ tác dụng, nhưng lại có thời gian hạn chế, một trăm năm Tụ Linh Châu sẽ tiêu hao Linh lực, hóa thành một khóa bình thường hạt châu.

Có thể dùng tính không cao, nhưng ở Thần Thông cảnh cùng Nhục Thân cảnh, xem như nhất đẳng bảo vật rồi.

Nhưng lúc này đây không có người ra giá rồi, tất cả mọi người tựa hồ câu thông tốt rồi, trước không ra giá chờ Diệp Bằng ra giá nói sau, cái này mang theo một ít châm chọc, cũng có một ít tức giận, cho rằng Diệp Bằng xằng bậy.

"Thứ tốt!"

Trái lại mà nói, Diệp Bằng đối với cái này đồ vật rất cảm thấy hứng thú, phía trước hai dạng đồ vật, Diệp Bằng mua được nhiều nhất là nói, đợi đến lúc về sau cần thời điểm, mà bây giờ cái này đồ vật Diệp Bằng cũng rất quan tâm.

Gấp năm lần Tụ Linh năng lực là cái gì khái niệm? Tăng lên gấp năm lần hấp thu tốc độ, chỉ cần mình luyện hóa tốc độ cùng mà vượt, cái này là bảo vật a.

Tu luyện Tam Dương Hóa Long Kinh, có thể rất tốt phối hợp rồi.

Chỉ là không có người ra giá. . . Là mua không nổi sao? Diệp Bằng cảm thấy kì quái, một chút cũng không có có ý thức đến, chính mình loạn ra giá, khi đã đến tất cả mọi người.

"Giá quy định 200 vạn Tuyệt phẩm Tụ Linh Châu, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn hai mươi vạn, vị nào đạo hữu nguyện ý ra giá?"

Đấu giá sư thanh âm đều thu liễm không ít, hẳn cảm nhận được mọi người phẫn nộ, bằng không mà nói, vật ấy đấu giá không đến cái gì giá trên trời, nhưng ít ra cũng sẽ có người mua a.

Chỉ là đúng vào lúc này.

"500 vạn!"

Một cái so sánh đột ngột thanh âm vang lên, lại để cho toàn trường tu sĩ sôi trào!

Giờ này khắc này, Thiên Huyền giới các nơi địa phương đều truyền đến tiếng động lớn tiếng ồn ào.

"Thật sự là vô tri tiểu nhi!"

"500 vạn diễn đàn tề? Thực đương người phú khả địch quốc sao?"

"Thật đúng là không thấy qua kiêu ngạo như vậy người."

"Như thế nào? Muốn lại để cho tất cả mọi người mua không được một kiện đồ vật sao?"

Toàn bộ Thiên Huyền giới đều truyền đến như vậy thanh âm, lần đầu giá này hội, đưa tới Thiên Huyền giới chưa nhiều cường giả, chứng kiến loại tình huống này, tự nhiên cảm thấy tức giận rồi.

"1000 vạn!"

Tĩnh tĩnh lại người tốt, cũng bị Diệp Bằng cho khí đã đến, có người khai ra 1000 vạn, không vì cái gì khác, chính là vì tranh giành một hơi.

Vật ấy bất quá 300 vạn diễn đàn tề, 1000 vạn đã đến giá trên trời.

Nhưng thứ đồ vật là nhằm vào người đến nói, Diệp Bằng không có Linh Thạch, chỉ có thể thông qua diễn đàn tề phương thức đi mua sắm loại vật này, có được vô hạn diễn đàn tề, Diệp Bằng muốn đồ vật, thật đúng là sẽ không để cho.

"2000 vạn!"

Diệp Bằng không biết vật ấy giá trị, nhưng đã có người mở 1000 vạn, nghĩ đến có lẽ cũng không kém, hơn nữa dù sao không phải là của mình tiền, Diệp Bằng hoa không đau lòng.

Hi!

Cái này tự thú vị, 1000 vạn giá cả, thì có một ít mất đi lý trí, 2000 vạn giá trên trời, đây quả thực là xằng bậy.

Duy nhất đạt được chỗ tốt, chỉ có bán đầu giá.

Thiên Hư Cung nội, Đại trưởng lão cung điện chính giữa, truyền đến tiếng gầm gừ.

"Thật sự là súc sinh! Như thế xằng bậy, thật đúng không lưu một điểm tình cảm sao?"

Không chỉ là một người, nhiều thế lực người đều bị khí đã đến.

2000 vạn đây là một cái giá trên trời, không phải là không có người gọi không dậy nổi, mà là không thể lại tiếp tục kêu, lại gọi, vạn nhất Diệp Bằng lừa được bọn hắn đầu rồi? 2000 vạn mua cái loại này rách rưới đồ chơi?

Đó mới là thực ngu xuẩn.

"2000 vạn nhất lần! 2000 vạn hai lần! 2000 vạn ba lượt!"

Đầu giá sư run run rẩy rẩy địa hô xong những lời này.

Tổng giá trị bất quá 300 vạn đồ vật, bị đầu giá đến 2000 vạn, thật không biết hôm nay là đi cái gì vạn.

Kế tiếp thứ tư kiện đồ vật, đầu giá sư như trước cao giọng hô.

Thứ tư kiện vật phẩm, là một cuốn thần thông, hơn nữa còn là cực kỳ trân quý không gian thần thông, Đại Không Gian Thiết Cát Thuật, đây là 3000 đạo thuật một trong, bất quá không phải bản đầy đủ, chỉ có thể coi là sơ giai bản rồi.

Giá thấp 500 vạn diễn đàn tề, như trước không có người ra giá, cũng đã chờ đợi Diệp Bằng ra giá rồi.

1000 vạn!

Đã không ai lái giá, Diệp Bằng cũng tự không nói nhằm, trực tiếp khai ra 1000 vạn, tăng lên gấp đôi.

Bất quá cái này cuốn thần thông, 1000 vạn giá cả, định đứng lên vẫn còn tương đối có lợi nhất, nếu như bình thường đầu giá, một ngàn 200-300 vạn diễn đàn tề là không có vấn đề, cũng không có cạnh tranh, Diệp Bằng mua lại rồi.

Hiện tại rất nhiều tu sĩ hoài nghi, Diệp Bằng là cái nắm, chuyên môn nắm giá tiền, cho nên mọi người lạnh lùng địa nhìn xem chê cười.

Thứ năm kiện đồ vật, là một cuốn Trận Pháp Đại Sư lưu lại trận pháp bản chép tay, bên trong có hai đại trận pháp bí quyết, một là tu luyện trận pháp, hai vì làm một mối trận pháp, chủ yếu giá trị tại đại sư lưu lại kinh nghiệm.

Giá thấp 300 vạn diễn đàn tề, Diệp Bằng 500 vạn mua lại rồi.

500 vạn giả cả, có thể nói hoàn toàn buôn bán lời, vật ấy tám trăm vạn diễn đàn tệ mua lại đều không đủ quá đáng

Thứ sáu kiện vật phẩm, là một ngưng Tuyệt phẩm phi kiếm, tên là Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, thân kiếm là Cực phẩm tinh thạch chế tạo, chính giữa phong ấn một đám tiên hỏa, Nam Minh Ly Hỏa, lên giá 1000 vạn diễn đàn tệ, có người rất cực nhọc nhìn không được ra giá 1200 vạn diễn đàn tệ.

Nhưng bị Diệp Bằng 1500 vạn diễn đàn tệ, tại chỗ gạt bỏ.

Diệp Bằng giá cả tăng trưởng, hoàn toàn tựa là mấy trăm vạn mấy trăm vạn, căn bản cũng không phải là từ từ sẽ đến, trong nháy mắt không còn có người cạnh tranh rồi.

Ai cạnh tranh ai có bệnh a.

Thứ bảy kiện vật phẩm, tắc thì có một ít ý tứ, là một khối cổ lệnh, Thái Hạo Tiên Tông một khối ba mươi sáu khối cổ lệnh một trong, có được vật ấy có thể trực tiếp bái nhập Thái Hạo Tiên Tông nội, hoặc là hướng Thái Hạo Tiên Tông đưa ra một cái yêu cầu, yêu cầu này chỉ cần không liên quan đến Thái Hạo Quyết, mặt khác cũng có thể.

Đương nhiên chỉ là trên lý luận, bởi vì vật ấy chính là Thái Hạo Tiên Tông một vị cường môn chỗ chế tạo, cấp cho ở bên ngoài, xem như một loại biểu tượng vật phẩm, bản thân không có giá trị, nhưng vì vậy lời hứa, vật ấy thì có giá trị.

Giá quy định không đắt, 150 vạn diễn đàn tệ, Diệp Bằng 200 vạn diễn đàn tệ mua lại, xem như lợi nhuận đi một tí.

Thứ tám kiện vật phẩm, thì là Tử Huyền Lôi Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan, Tuyệt phẩm Bảo Đan, không phải cùng loại với Diệp Bằng loại này thoát thai hoán cốt đan được, mà là cải tạo thân thể một loại đan được, thậm chí thân thể sẽ được cải biến, cải biến gen cái chủng loại kia, cực kỳ trân quý.

Có thể nói rất nhiều đại nhân vật cũng là vì vật ấy đến.

Giá thấp 500 vạn diễn đàn tệ, vật ấy ít nhất có thể đấu giá được 5000 vạn diễn đàn tệ, bởi vì vật ấy có thể so với chuẩn Tiên Đan.

Nhưng lúc này đây, lại hiếm thấy không có người ra giá, duy chỉ có Diệp Bằng khai ra một cái 1000 vạn.

"1000 vạn một lần! 1000 vạn lần 2! . . . Các vị đạo hữu, vật ấy hẳn giá trị tương đương với chuẩn Tiên Đan a, 1000 vạn diễn đàn tệ a!"

Đấu giá sư miệng ép, nở nụ cười thời gian dài như vậy đấu giá sư hoàn toàn chính xác miệng ép, bán 1000 vạn diễn đàn tệ?

Thứ này bán đi 100 triệu hẳn cũng sẽ không cảm thấy khiếp sợ, 1000 vạn hẳn thật đúng là chấn kinh rồi.

Diệp Bằng là không biết tình huống, một đường xằng bậy, mà bây giờ đại bộ phận tu sĩ, nhất trí cho rằng, Diệp Bằng là cái nắm, cho nên kiên quyết không ra giá, chỉ cần Diệp Bằng ra giá, bọn hắn tuyệt đối sẽ không ra giá.

Cái này có thể gài bẫy người a, Diệp Bằng phía trước chỗ lỗ lỗ, một lớp toàn bộ lợi nhuận trở lại rồi, thậm chí lợi nhuận đại phát.

Đấu giá sư khóc không ra nước mắt địa hô lên lần thứ ba đấu giá thành công rồi.

Đệ chín kiện đồ vật, đấu giá sư đều nhanh muốn khóc, thậm chí muốn không lấy ra, nhưng quy củ là quy củ, không có khả năng sửa đổi, nếu không sẽ có khủng bố trừng phạt, ai cũng không cải biến được.

"Đệ chín kiện vật phẩm, tên là Vô Thần Đại Đạo Thạch, dùng để ngưng tụ Thần Ngoại Hóa Thân chi vật, vật ấy không. . . . Giá thấp!"

Vô Thần Đại Đạo Thạch!

Áp trực đùa giỡn đã đến, lập tức Thiên Huyền giới chấn động.

Mà đúng lúc này hậu, lần đầu tiên một giọng nói vang lên, đây là từ đấu giá sư bên ngoài, xuất hiện một giọng nói.

"Tại hạ Thiên Đạo Tông Diệp Trần! Kính xin chư vị cho ta một cái mặt mũi! Vật ấy ta Diệp Trần đã muốn! Một trăm triệu diễn đàn tệ!"

Thanh âm vang lên, mang theo một loại không linh, còn có một loại cao cao tại thượng cảm giác, mặc dù là cầu người, đều có thể lại để cho người cảm giác được khó có thể nói nói khí phách cùng siêu thoát ở trên!

Diệp Trần!

Diệp Bằng thần sắc biến đổi, bình tĩnh địa khuôn mặt bên trên, lộ ra một vòng. . . Ý vị thâm trường địa đáng tươi cười!

Chương 10: Toàn bộ giây

Vô Thần Đại Đạo Thạch, chính yếu nhất tác dụng, là tế luyện ra Thân Ngoại Hóa Thân, nhưng cái này Thân Ngoại Hóa Thân ý tứ, thực sự không phải là nói tự là thứ hai phân thân, mà là siêu thoát tầm thường Thân Ngoại Hóa Thân.

Thần Thông cảnh chạy nước rút Vô Lượng đại cảnh lúc, sẽ có nguy hiểm tánh mạng, đại đa số Thần Thông cường giả đều đã bị chết ở tại cảnh giới này.

Nhục Thần cảnh chạy nước rút Thần Thông cảnh lúc, đã thất bại cũng tự đã thất bại, nhưng thần thông chạy nước rút Vô Lượng đại cảnh, đã thất bại tự là tử vong.

Bất quá có được Vô Thần Đại Đạo Thạch, đem một nửa tinh huyết để vào chính giữa, nếu là chạy nước rút thất bại, như vậy còn có mệnh sống, càng chủ yếu chính là, Vô Thần Đại Đạo Thạch, ngưng tụ ra đến Thân Ngoại Hóa Thân, cũng là thập phần cường hãn.

Bởi vì Vô Thần Đại Đạo Thạch, có thể sẽ ngưng tụ ra Thánh Thể đi ra.

Sinh linh thân thể, kỹ càng muốn phân phẩm thể, Linh Thể, Vương Thể, Đế Thể, Tiên Thể, Thánh Thể, Thần Thể.

Sau đó lại phân Đệ tam, Đệ nhị, Đệ nhất.

Thể chất cường đại, tốc độ tu luyện càng nhanh, hơn nữa có một chút ít thiên phú thần thông, thật giống như Chân Long hậu đại một loại, từ nhỏ lực lớn vô cùng, đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm, coi như là Thần Thông cường giả, đối mặt một đầu mới sinh địa Chân Long hậu đại, cũng tuyệt đối đánh không lại.

Diệp Trần tự là Thánh Thể, bất quá trước mắt không biết là Đệ tam hoặc là Đệ nhị, đương nhiên Đệ nhất tự rất không có khả năng, thể chất cần phải tiến hóa, mà có được Vô Thần Đại Đạo Thạch, cao nhất có thể ngưng tụ ra Thánh Thể.

Nếu quả thật ngưng tụ ra Thánh Thể, vậy thì lợi nhuận đại phát.

Bất quá đại khái đều là ngưng tụ ra cái Vương Thể, không may cũng ngưng tụ ra Linh Thể đến, đây là xem vận khí.

Vật ấy trực tiếp lại để cho Diệp Trần không tiếc một cái giá lớn, hô lên một câu như vậy lời nói, đấu giá hội là không có thể nói chuyện, đương nhiên luôn luôn một ít biện pháp, chỉ là biện pháp này tự không muốn người biết rồi, có lẽ là đợi đến lúc nhất định được quyền hạn.

"Diệp Trần? Thiên Đạo Tông Diệp Trần sao? Khẩu khí ngược lại cũng không nhỏ! Cho người một cái mặt mũi? Người đó cho ta một cái mặt mũi đâu rồi?"

Lại có người mở miệng, nhắm vào lấy Diệp Trần.

Lúc này thời điểm đấu giá sư hô: "Số 15 đạo hữu, khai ra một trăm triệu 5000 vạn diễn đàn tệ."

Đây là một cái giá trên trời, Vô Thần Đại Đạo Thạch, loại này vô giá bảo vật, căn bản không thể dùng lễ thường đi nói, bởi vì làm một cái Thánh Thể giá trị, quả thực là Vô Lượng, nhưng tồn tại tỷ lệ, cho nên dùng để đấu giá là tốt nhất phương thức.

Một trăm triệu 5000 vạn diễn đàn tệ, hoàn toàn tự là nhân giả gặp nhân, trí giả gặp trí, không cần người, vật ấy một cái diễn đàn tệ đều ngại nhiều, cần người, dốc hết gia tài đều nguyện ý mua lại.

Giá cả một đường hướng bên trên tăng vọt.

"200 triệu diễn đàn tệ."

"200 triệu 3000 vạn diễn đàn tệ."

"Ba trăm triệu diễn đàn tệ."

Số 9 là Diệp Trần dãy số, Diệp Bằng một mực chú ý, mãi cho đến cuối cùng, giá cả rốt cục đột phá 1 tỷ đại quan.

1 tỷ, Vô Thần Đại Đạo Thạch, xem như hợp lý giá tiền rồi, nhưng không cách nào rung động nhân tâm, chỉ có thể nói đắt đỏ mà thôi.

Dù sao nếu là ngưng tụ Thánh Thể, cái kia hết thầy đều lợi nhuận trở lại rồi.

Thiên hạ tu sĩ, như cá diếc sang sông, Thánh Thể người, 10 tỷ không có thể có một cái.

"1.5 tỷ diễn đàn tệ."

Rốt cục Diệp Trần mở miệng, hân trực tiếp hô lên một cái kinh thiên giá cả, cái giá tiền này trực tiếp dâng lên năm trăm triệu, để lộ ra một loại tình thế bất buộc cảm giác.

Không có người lại kêu giá, vì vậy giá tiền đã đến cực hạn, vật ấy đối với đại nhân vật mà nói, không có bao nhiêu tác dụng, bọn hắn đã qua Vô Lượng cảnh, loại vật này muốn cũng không muốn, đối với bọn họ mà nói, đơn giản là dẹt hoa trên gấm.

Sở dĩ hô giá, thứ nhất là muốn giá thấp mua được, thứ hai tựa là hô giá cao, để cho người khác không dễ chịu, tiêu hao người khác nội tình.

1.5 tỷ, cái này tựa hồ là Diệp Trần hô lên cao nhất giá tiền rồi.

"1.5 tỷ một lần! 1.5 tỷ hai lần! 1.5 tỷ. . ."

Đấu giá sư hô hào, mặc dù nhưng cái giá tiền này vậy là đủ rồi, nhưng cái giá tiền này, lại không có cái loại này kinh tâm động phách địa cảm giác.

"1.5 tỷ lẻ một khối."

Đúng lúc này, Diệp Bằng bỗng nhiên mở miệng.

Một cái giá tiền, nhưng chỉ vền vẹn là so sánh với cái giá tiền nhiều hơn một khối, cái này có một ít ý vị sâu xa rồi. .

Rất nhiều người đều hiểu kỳ rồi, cái này số 15 rốt cuộc là gì? Hơn nữa tựa hồ giống như tại nhắm vào Diệp Trần a.

Không đay giá đấu giá, cho nên mỗi lần kêu giá cũng không có điểm mấu chốt, nhiều một khối cũng là nhiều, loại này tràng diện đấu giá sư hiển nhiên cũng nhìn thấy qua, cho nên cũng không có ngạc nhiên, ngược lại hi vọng hai người có thể tranh giành xuống dưới.

"Hai tỷ!"

Lại một lần nữa Diệp Trần hô lên kinh người giá trên trời, 1.5 tỷ đồ vật, trực tiếp thét lên hai tỷ, thật sự cho người một loại. . . Tình thế bất buộc cảm giác a.

"Hai tỷ lẻ một khối."

Như cũ là cái giá tiền này, Diệp Bằng như cũ là so với đối phương nhiều một khối diễn đàn tệ, gần kề chỉ là nhiều một khối.

Nhắm vào đó hương vị, tràn ngập tại phòng đấu giá chính giữa, chỉ tiếc mọi người cũng không biết thân phận của đối phương.

"Các hạ! Vật ấy đối với ta cực kỳ trọng yếu, hi vọng các hạ giá cao đánh khế, hai tỷ nhiều một trăm vạn."

Diệp Trần thanh âm lại một lần nữa xuất hiện, tuy là khẩn cầu, nhưng đã có cảnh cáo hương vị.

"21 ức."

Diệp Bằng không cách nào nói chuyện, chỉ có thể yên lặng địa hô giá, đối với Diệp Trần, Diệp Bằng không có cừ hận, nhưng đã có một loại cạnh tranh tâm tính, hắn muốn siêu việt Diệp Trần, không vì cái gì khác, tựa là muốn lại để cho thế nhân, lại để cho phụ thân hắn nhìn một cái, hắn Diệp Bằng không thể so với Diệp Trần chênh lệch!

Lúc này đây Diệp Trần không có tiếp tục đuổi tăng giá trước rồi, bởi vì Diệp Bằng hô giá tiền, đã đến cực hạn, hắn căn bản cũng không có.

Nếu là có, mười tỷ Diệp Trần cũng sẽ hô, đáng tiếc. . . Nếu không có.

"21 ức một lần! 21 ức hai lần, 21 ức ba lượt! Thành giao, vật ấy bị hai mươi lăm số đạo hữu mua xuống!"

Theo cuối cùng một chùy, lập tức tầm đó đấu giá hội đã xong, chín kiện đồ vật, thuần một sắc bị Diệp Bằng toàn bộ quét xuống.

Người bên ngoài không có chụp đến nhận chức gì một vật.

Chủ yếu đây là không hạn chế đấu giá, thực sự không phải là thông thường đấu giá, bằng không mà nói, Diệp Bằng không có khả năng một hơi toàn bộ mua lại.

Chín kiện đồ vật.

Đại Ngũ Hành Linh Châu, Cửu Tinh Ngọc Hồ Lô, Tuyệt phẩm Tụ Linh Châu, 3000 đạo thuật quyền trục, Trận Pháp Đại Sư bản chép tay, Nam Minh Ly Hỏa Kiếm, Thái Hạo Tông lệnh bài, Từ Huyền Lôi Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan, Võ Thần Đại Đạo Thạch.

Tổng cộng chín kiện đồ vật, giống nhau bị Diệp Bàng nắm giữ ở tay.

Hôm nay đã là đêm khuya rồi, cái này một chuyến mùa thu hoạch, đủ để cho Diệp Bàng thiếu phần đầu hơn một ngàn năm, bắt quá khi trong toàn bộ hết gì đó, trên cơ bản cũng không thể dùng, duy nhất nói có thể sử dụng đúng là Tụ Linh Châu rồi.

Nhưng dưới mắt không có tu luyện, Tụ Linh Châu cũng không có cái gì tác dụng a.

Cúi đầu đi tới đi tới, bỗng nhiên tầm đó, Diệp Bàng chứng kiến cách đó không xa có một cái lão đạo ở nơi nào ngồi xếp bằng.

Tu sĩ? Hay vẫn là giang hồ đạo sĩ?

Diệp Bàng liếc qua, nhưng đúng vào lúc này, lão đạo đột nhiên mở mắt, đục ngầu địa con mắt chính giữa, nổ bắn ra luồng đạo kim mang.

Là tu sĩ!

Diệp Bàng trái tim mãnh liệt nhảy, gặp tu sĩ, cũng không biết là chính đạo tu sĩ hay vẫn là Ma Đạo tu sĩ, người phía trước khá tốt, thứ hai thì phiền toái.

Nhưng đột ngột gian lão đạo trên mặt để lộ ra một vòng vẻ nghi hoặc, thì thào lầm bầm: "Người vậy mà đi ra của ta Mê Tung Đại Trận!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Bàng Môn Chí Tôn

Mê Tung Đại Trận?

Nơi này có trận pháp? Diệp Bàng khoe miệng không khỏi co lại, nói thật, hần căn bản sẽ không có cảm giác đến nhận chức gì trận pháp chấn động a, tự là đàn độn, u mê địa đi đến nơi đây.

"Tiểu tử, người tới xuống."

Lão đạo có chút mở miệng, Diệp Bàng liền cảm giác mình thân thể không tự chủ được địa đi tới đối phương trước mặt.

"Ách. . ." Diệp Bàng nuốt nhỏ nước miếng, lộ ra có một ít khăn trương, đối phương lai lịch không rõ, quý biết rõ sẽ bị hội đối với mình làm ra bất lợi sự tình.

"Vị này lão tiên bối, không biết có gì muốn làm?"

Diệp Bàng mở miệng, như vậy dò hỏi, lộ ra có một ít cẩn thận.

"Người thấy thế nào phá lão đạo trận pháp?" Đối phương mở miệng, thu liễm cái loại này uy thế, trong nháy mắt nhìn sang, thật giống như một cái bình thường lão đầu, nhưng Diệp Bàng cũng không dám đem người trước mắt cho rằng một cái bình thường lão đầu nhìn lại.

"Ách. . . Tiểu tử đánh bậy đánh bạ, cứ như vậy vào."

Diệp Bàng nói như vậy nói.

Đây cũng là lời nói thật, nhưng thứ hai lại cười cười, cái này vui vẻ chính giữa mang theo một loại người cho ta kẻ dẫn trào phúng.

"Đến, người lại đi một cái cho ta xem một chút."

Lão đạo không có sinh khí, phát phát tay, lập tức tầm đó ba sào tiểu kỳ xuất hiện, đứng ở phương hướng bất đồng, ngay sau đó lão đạo bình yên vô sự địa ngồi ở nơi nào, lẳng lặng yên nhìn xem Diệp Bàng.

Diệp Bàng nhìn xem lão đạo, trầm mặc không nói, hần cảm thấy người nọ là không phải. . . Bệnh tâm thần?

Lão đạo bình yên vô sự, ngồi ở nơi nào trên mặt còn có vẻ đắc ý, nhưng chăm chăm vào Diệp Bàng, đã qua một hồi lâu, đột nhiên ngưng tụ, bởi vì hần phát hiện Diệp Bàng đang dùng một loại xem kẻ dẫn địa ánh mắt nhìn chính mình.

"Người! . . . , còn thấy được ta?"

Lão đạo kinh ngạc, nhìn xem Diệp Bằng, bởi vì Diệp Bằng nhìn mình, tựa hồ cũng không có xuất hiện bất kỳ khác thường.

"Có lẽ. . . Thấy được a."

Diệp Bằng không biết đối phương chơi hoa chiêu gì, nhưng vẫn là thành thành thật thật hồi đáp.

Thấy được? Lão đạo biến sắc, sau đó tí mỉa nhìn thoáng qua Diệp Bằng, cuối cùng nhất mở miệng lầm bầm: "Không có tu vi a, vậy mà xem thấu của ta pháp trận, ánh mắt của người!"

Nói xong lời này, hần vờn tay ra, kim mang trong tay hần ngưng tụ, trong chốc lát Diệp Bằng cảm giác mình con mắt, tựa hồ bị cái gì cho đâm thoáng một phát, có một loại kịch liệt đau nhức cảm giác.

Chỉ là đột ngột gian, Diệp Bằng cũng cảm giác một loại gông xiềng được mở ra một loại.

Ầm ầm!

Diệp Bằng trong hai mắt, nổ bắn ra khủng bố hào quang, tầng tầng lớp lớp Hỗn Độn Khí tràn ngập, mắt kích xạ xuất thần mang, có thể Khai Thiên Tích Địa một loại.

"Hỗn Độn Chân Nhân?"

Lão đạo hung hăng địa nuốt nhỏ nước miếng, hần không thể tin được chính mình chỗ đã thấy thứ đồ vật.

Đây là Thần Thể a.

Thần Thể không phải nhất định chỉ vào thân thể, có thể là con mắt, có thể là lỗ tai, loại vật này so thể chất càng thêm khó có thể có được.

Lão đạo cũng không dám xác định Diệp Bằng thật là Hỗn Độn Chân Nhân, nếu thật sự là như thế, cái kia Diệp Bằng tiền đồ quả thực là Vô Lượng.

Hần thi triển trận pháp, tuy nhiên là linh trận, tùy ý chỉ tác, nhưng dù là Thần Thông cao thủ, gặp được loại này trận pháp, cũng không có khả năng tùy ý phá chỉ, có thể Diệp Bằng lại xem như không có gì một loại, vì vậy lão đạo lúc này mới hội cẩn thận nghiên cứu.

Không cẩn thận kích hoạt lên Diệp Bằng Hỗn Độn Chân Nhân, không khỏi rung động rồi.

Nếu như Diệp Thiên ở chỗ này, chi sợ sẽ cực kỳ hối hận, Diệp Trần tuy là Đại Võ Vương Chí Tôn Thể, nhưng cuối cùng bất quá là Thánh Thể, Diệp Bằng thể nhưng mà Thần Thể a, tổng hợp mà nói, không sánh bằng Thánh Thể, nhưng ở ở một phương diện khác bên trên, Diệp Bằng có thể coi vô địch.

Diệp gia!

Thật sự một môn Song Kiệt.

Một môn song Vương!

Nhưng cũng là bởi vì một cái hư danh, lại để cho Diệp Bằng đã đi ra Diệp gia, bất quá cũng không thể trách Diệp gia, ai có thể nghĩ đến Diệp Bằng sẽ có Hỗn Độn Chân Nhân đầu rồi?

"Phong!"

Lão đạo tay giơ lên, một nhúm bó kim mang xuất hiện, lóe ra Thượng Cổ phù văn, một khối Bát Tinh giác khay ngọc xuất hiện, phong ấn chặt Diệp Bằng dị tượng, bằng không mà nói, qua không được bao lâu, nhất định sẽ có không ít người đến.

Diệp Bằng cảm giác hai mắt cực nóng, giống như bị nham tương cho rót vào rồi, đau nhức đến thực chất bên trong.

Loại cảm giác này lại để cho Diệp Bằng đều nhanh phải chết đi, bất quá theo lão đạo phong ấn, loại này cảm giác đau đớn cũng đã biến mất.

Chỉ là mà chuyển biến thành, là một cỗ Hòa Diễm trong người bạo phát đi ra rồi.

Oanh!

Diệp Bằng thân thể mặt ngoài, ngưng tụ ra một đoàn Hòa Diễm, một đoàn Âm Dương song sắc Hòa Diễm, phảng phất muốn đốt cháy Chư Thiên vạn giới một loại.

"Ngọa tào!"

Bái kiến sóng to gió lớn lão đạo, giờ này khắc này cũng nhin không được nữa hết lên một tiếng rồi.

"Hỗn Động Âm Dương Hỏa! Thiếu niên này là người nào? Hỗn Động Chân Nhân coi như xong, còn Thiên Sinh có được Thần Hỏa, các loại Hỗn Động Chân Nhân! Thiên Sinh Thần Hỏa? Chẳng lẽ lại đây là. . . Bàng Môn Chí Tôn?"

Lão đạo khiếp sợ qua đi, mà chuyển biến thành là một loại kinh ngạc, bởi vì hắn nghĩ tới một việc.

Nhưng rất nhanh lão đạo không nói nhảm, lấy ra một cái Tử Kim bàn, nhét vào trên không, lập tức đánh ra hai mươi bảy đạo thủ ấn, lập tức một tòa đại trận rơi xuống, đây là Tuyệt phẩm bảo trận, Vô Lượng cường giả đã đến đều đột phá không được trận pháp.

Hắn đem Diệp Bằng để đặt trên mặt đất, sau đó hào quang bắn ra bốn phía, ngưng tụ tại Diệp Bằng cái ót, bằng không mà nói, ngọn lửa này có thể đem Diệp Bằng tươi sống chét cháy.

Nếu có tu sĩ ở chỗ này, chứng kiến cái này lão đạo, hiển nhiên hội kinh ngạc, bởi vì người này là Thái Hạo Tông, Trận Khí Đạo Nhân!

Danh chấn Thiên Huyền giới cao tăng Trận Khí Đạo Nhân, dùng trận pháp cùng luyện khí nhập đạo, kinh hắn tay pháp bảo, hắn giá trị con người ít nhất phải bạo tăng gấp 10 lần, được vinh dự kiệt xuất nhất Tam đại trận pháp gia một trong.

Thái Hạo Tiên Tông, 800 thượng môn bài danh thứ mười lăm, theo tám mươi lăm tăng lên tới 15, có tuyệt đại nguyên nhân là vì vậy người.

Trận Khí Đạo Nhân bây giờ không phải là khiếp sợ, mà là một loại kích động, tựa như cùng một cái nông dân cày ruộng thời điểm, nhặt được một khối Hoàng Kim một loại.

Loại này vui sướng khó có thể nói nói, nhưng càng chủ yếu không phải cái này, mà là hắn loáng thoáng địa nghĩ tới một việc.

"Hỗn Động Chân Nhân, Thiên Sinh Thần Hỏa, hai đại nhân tố đều tồn tại, có được Hỗn Động Chân Nhân, Tiên Thiên trận pháp không có hiệu quả, Thiên Sinh Thần Hỏa, dùng để luyện đan cùng luyện khí, quả thực là hoàn mỹ xứng đôi, sẽ bị sẽ trả cái gì khác thứ đồ vật?"

Trận khí lão đạo nuốt nhỏ nước miếng, bắt lấy Diệp Bằng cánh tay, sau đó quán thủ bàng bạc Linh lực đi vào.

Lập tức Diệp Bằng tay trái tách ra Tinh Thần hào quang, trên cánh tay có Thất Tinh hào quang, tại bất đồng vị trí, tay phải tắc thì xuất hiện một cổ không hiểu lực lượng, cổ lực lượng này lại có thời gian trôi qua địa cảm giác.

Hì!

Trận Khí Đạo Nhân lúc này là nói không nên lời một câu đã đến, kinh ngạc địa nhìn xem đây hết thấy, mang theo khó có thể ngăn lại địa kích động.

"Tuế Nguyệt Thủ!"

"Chiêm Tinh Thủ!"

Trận Khí Đạo Nhân không kích động rồi, mà chuyển biến thành chính là một loại uể oải, một loại trước nay chưa có uể oải.

"Thế gian này thật đúng có loại người này, Thiên Sinh vi Bàng Môn mà sinh a."

Cái gọi là Bàng Môn, chỉ chính là một ít mặt khác tu hành thủ đoạn, chính đạo là tu hành, Bàng Môn là luyện khí, luyện đan, trận pháp, lá bùa, xem bói năm đại loại, còn có một chút chỉ nhánh, nhưng đều thuộc về cái này năm đại loại đồng dạng đồ vật.

Nói thí dụ như thức hóa được liệu một loại.

Diệp Bằng Hỗn Động Chân Nhân, Tiên Thiên không có hiệu quả bất luận cái gì trận pháp, một khi loại người này tu luyện trận pháp, cùng người khác đánh nhau, có thể thấy rõ hết thấy tình huống, bởi vì khống chế trận pháp người, nhất định phải toàn bộ phương vị chú ý, trận pháp số liệu to lớn, luôn luôn một ít sơ hở vấn đề.

Mà Diệp Bằng có thể cho trận pháp không có bất kỳ một điểm vấn đề, một cái nho nhỏ làm một môi trận pháp, Diệp Bằng hoàn toàn có thể cho Thần Thông tu sĩ, căn bản trốn không thoát đi.

Luyện khí luyện đan tựa chớ nói chi là rồi, một cái Tiên Thiên Thần Hỏa, có thể dung luyện vạn vật, mà Tuế Nguyệt Thủ có thể cho được liệu, hoặc là thiết bị, tuế nguyệt trôi qua hoặc là, một cây trăm năm được liệu, tại Diệp Bằng trong tay, có thể hóa thành ngàn năm được liệu.

Mà một khối tràn đầy tạp chất thiết bị, tại Diệp Bằng trong tay, có thể hóa thành hoàn mỹ thiết bị.

Mà luyện đan luyện khí mấu chốt nhất đúng là điểm này.

Về phần lá bùa, về đại đạo chỉ dấu vết, điểm này dựa vào là Thiên Tâm, Trận Khí Đạo Nhân có thể trăm phần trăm xác định, Diệp Bằng có lẽ có Thiên Tâm chỗ, có thể ghi chép đại đạo chỉ dấu vết, do đó chế tạo ra đến lá bùa, đem có một tia Thiên Ý ngưng tụ, uy lực so đồng dạng lá bùa, cường đại gấp 10 lần, thậm chí là hơn trăm lần.

Mà Chiêm Tinh Thủ tự chứ nói chi là rồi, xem bói tương lai sự tình, xem bói hung cát họa khó, dễ dàng.

Năm đại chủ hệ Bảng Môn, Diệp Bảng có được năm cái hoàn mỹ Thần Thể, loại người này Thiên Sinh vi Bảng Môn chi thuật mà sinh.

Có thể coi!

Bảng Môn Chí Tôn.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Ta muốn học Ngự Kiếm phi hành

Nếu như Diệp Thiên có thể biết, hắn hai đứa con trai, mạnh nhất không phải Diệp Trần, mà là Diệp Bảng, đoán chừng Diệp Thiên mặt hội trở nên rất đặc sắc.

Thậm chí Diệp Bảng sẽ không biết, mình không phải là phế vật, tại ý nào đó bên trên, hắn sẽ là Thiên Huyền giới nổi danh nhất đích nhân vật.

Bảng Môn Chí Tôn.

Bảng Môn chi thuật, chỉ cần ở kiếp này, không có xuất hiện một cái Tuyệt thể cường giả, lực áp Chư Thiên, bằng không mà nói, Bảng Môn nhất mạch, có thể bao trùm tại tu sĩ phía trên.

Một viên linh đan, có thể lại để cho hàng tỉ tu sĩ điên cuồng tranh mua, một tòa trận pháp, có thể vây khốn tiến mười vạn ngày mới, một lần xem bói, có thể dự đoán tương lai ngàn năm, nhất trương phù giấy, có thể áp thiên kiểu năm trăm năm, một kiện binh khí, có thể hộ hàng loạt muôn đời không suy.

Cái này là Bảng Môn mị lực.

Diệp Bảng! Thiên Sinh là Bảng Môn Chí Tôn, tại trên tu hành hắn khả năng so ra kém có chút thiên tài, nhưng ở phương diện này, vô luận là Diệp Trần, hay vẫn là thế gian này nhất chú mục chính là thiên tài, đều không thể truy cập kịp Diệp Bảng.

Bởi vì tại hàng bắt đầu bên trên, Diệp Bảng siêu việt vô số người, bốn tri vạn dặm lúc, người nọ vẫn còn hàng bắt đầu bên trên.

Trận Khí Đạo Nhân tay đều đang run rẩy, hắn sắp khóc rồi, đời này cho rằng đã đến đầu tụt đã xong, không nghĩ tới lại để cho hắn gặp Diệp Bảng loại người này, kiểm tra đo lường Diệp Bảng tánh mạng, Trận Khí Đạo Nhân phát hiện, Diệp Bảng gần kề chỉ là một phạm nhân.

Nói cách khác tương lai đường, rất dài rất dài, hơn nữa Bảng Môn nhất mạch, so tu hành nhất mạch muốn tốt hơn nhiều.

Thí dụ như luyện ra một khóa trường thọ đan, tụt lại thêm hơn một nghìn năm, mà Diệp Bảng loại này Bảng Môn Chí Tôn, luyện ra trường thọ đan, ít nhất có thể diễn thọ kéo dài ba ngàn năm, sau này lộ còn rất dài lấy.

Nhưng Trận Khí Đạo Nhân kích động không phải cái này, mà là chế tạo ra một vị Bảng Môn Chí Tôn đi ra, đây là một loại khó có thể nói nói vinh quang.

Diệp Bảng vinh quang, hắn chỉ có thể hâm mộ, nhưng hắn có thể dính điểm quang, đời sau sử ký hi vọng có hắn một số.

Một lúc lâu sau, Trận Khí Đạo Nhân nghĩ kỹ hết thấy, hắn khôi phục trạng thái bình thường, lúc Diệp Bảng, đưa hắn tỉnh lại.

"Tỉnh!"

Mở to mắt, Diệp Bảng cảm giác toàn thân không thoải mái, bất quá lại không có cái loại này tra tấn người đau đớn.

"Tiên bói! Đây là?"

Diệp Bảng tỉnh lại về sau, cũng không có tức giận, bởi vì nếu là trước mắt lão đạo, muốn muốn giết mình, chỉ sợ sớm đã chết rồi, không cần muốn chờ tới bây giờ?

Trận Khí Đạo Nhân khẽ mỉm cười, mở miệng lên tiếng nói: "Bản đạo chính là Thái Hạo Tiên Tông trưởng lão, gặp ngươi hữu duyên, ngươi có nguyện ý

hay không bái nhập ta Thái Hạo Tiên Tông."

Đối phương mở miệng, Diệp Bằng không khỏi có chút một quái lạ, Thái Hạo Tiên Tông a, tốt hữu duyên a.

"Không đi!"

Diệp Bằng lắc đầu, nhận chăm chú Chân Đạo: "Tiểu tử mặc dù một người phạm tục, nhưng tiểu tử từ nhỏ mình bạch, duy chỉ có chính mình thu hoạch mới thuộc về mình, không muốn muốn theo dựa vào người khác, tiền bối hảo ý, tiểu tử muốn dựa vào thực lực của mình bái nhập Thái Hạo Tiên Tông."

Ha ha đất, ai có thể bảo chứng người trước mắt tự là Thái Hạo Tiên Tông trưởng lão đâu rồi? Dù sao có được Thái Hạo Lệnh, mình có thể đưa ra một cái yêu cầu, bái nhập Thái Hạo Tông a, còn sẽ không mắc lừa.

Thốt ra lời này, Trần Khí Đạo Nhân không khỏi trong mắt tỏa ánh sáng, cái này phách lực hoàn toàn chính xác có thể a.

Bất quá Trần Khí Đạo Nhân tiếp tục hỏi.

"Tiểu tử kia, ngươi bái nhập Thái Hạo Tiên Tông muốn tu luyện cái gì?"

Hắn như vậy hỏi.

"Ách, tự nhiên là tu hành đại đạo, ta dục tiêu điều tự tại!"

Diệp Bằng chăm chú nói ra.

"Tu hành đại đạo, cũng không phải là tự có thể tiêu điều tự tại, cũng có một ít mặt khác phương pháp, như Bàng Môn chi thuật, thí dụ như luyện đan chi đạo, luyện khí chi đạo, là bùa một đạo, xem bói một đạo, trận pháp nhất đạo, mỗi một chủng đều có thể siêu thoát, theo có thể tiêu điều tự tại."

Trần Khí Đạo Nhân chăm chú nói ra, nhìn xem Diệp Bằng, chờ mong đối phương trả lời.

Diệp Bằng nhẹ gật đầu, trong mắt cũng lập loè vẻ kỳ vọng, Trần Khí Đạo Nhân trong nội tâm không khỏi có chút vui vẻ, cảm thấy Diệp Bằng bên trên nói.

"Vậy ngươi bái nhập Thái Hạo Tiên Tông, muốn học cái gì?"

Hắn tiếp tục hỏi.

"Ngự Kiếm phi hành!"

Diệp Bằng cực kỳ chân thành nói.

Phốc!

Trần Khí Đạo Nhân sửng sò, bất quá vẫn là kiềm chế ở nội tâm phiền muộn, nhìn xem Diệp Bằng nói ra: "Ngự Kiếm phi hành có cái gì hiểu học hay sao? Tuy là chủ lưu, nhưng chủ lưu không có nghĩa là bất luận kẻ nào đều phù hợp, ta xem tư chất ngươi không tệ, đi tu luyện Bàng Môn chi thuật, sẽ làm chơi ăn thật a, hơn nữa siêu thoát ở trên Luyện Khí Sư, một khí khó cầu, bao nhiêu Kiếm Tiên không tiếc bất cứ giá nào, muốn một bả tuyệt thế thần kiếm! Cái này Ngự Kiếm phi hành, tính toán cái gì?"

Hắn mở miệng muốn kéo ở Diệp Bằng di động nội tâm, Bàng Môn thiên tài, nếu là đi tu luyện cái gì Kiếm Tiên chi đạo, quả thực là lãng phí đến cực điểm.

"Tiền bối nói không sai, là tiểu tử nghĩ làm rồi, luyện khí thật lợi hại."

Diệp Bằng nhẹ gật đầu, thập phần nghiêm túc nói ra, nhận nhưng đối phương theo như lời.

"Cái kia ngươi muốn học cái gì?" Trần Khí Đạo Nhân trên mặt hiển hiện một vòng dáng tươi cười, từ lòng mày thiện mặt mà hỏi thăm.

"Ngự Kiếm phi hành!"

Diệp Bằng như trước thành thành thật thật địa trả lời, không có đi che lấp nội tâm nghĩ cách.

Trần Khí Đạo Nhân: ". . ."

Ngự con em ngươi kiếm a!

Trần Khí Đạo Nhân là tát đầu a, như thế nào gặp như vậy một cái hiếm thấy a, đều đem Bàng Môn chi thuật thời Thiên Hoa Loạn Trụ, còn từng miếng từng miếng Ngự Kiếm phi hành.

Nếu như không phải lo lắng Diệp Bằng là cái phạm nhân, sợ một bàn tay đi qua Diệp Bằng sẽ chết, Trần Khí Đạo Nhân tuyệt đối muốn hung hăng địa

quất hấn một chầu.

Không! Là bạo trùu.

"Kiếm Tiên chi lưu, có cái gì tốt? Thoạt nhìn sức tưởng tượng vô cùng, có thể khắp thiên hạ tu sĩ, đại bộ phận đều là Kiếm Tiên chi lưu, Kiếm Tiên tu sĩ, như cá diếc sang sông, người có thể bảo chứng người có thể đứng trên cao điểm? Trở thành đệ nhất? Kết quả là cuối cùng bất quá là biến thành loại người bình thường, có gì với tư cách?"

Trận Khí Đạo Nhân mở miệng, có một ít cấp bách, còn kém không có nói cho Diệp Bằng, người là Bằng Môn thiên tài rồi.

Hắn không muốn làm như vậy, hắn hi vọng Diệp Bằng không có bất kỳ cảm giác về sự ưu việt, bằng không mà nói, rất dễ dàng nhiễu loạn đạo tâm.

"Tiểu tử mình bạch! Tiền bối nói không sai. . . . Có thể tiểu tử, còn là muốn. . . Học Ngự Kiếm phi hành."

Diệp Bằng cúi đầu, hắn đều cảm thấy có một ít ngượng ngùng, người ta như vậy xin khuyên chính mình, chính mình còn khư khư cố chấp, nếu như không phải thành thật tốt phẩm chất, Diệp Bằng chân tướng nói láo làm cho đối phương mở mang tâm cũng tốt.

Phốc!

Trận Khí Đạo Nhân muốn học máu, vì sao lão thiên gia vốn là như vậy a, rõ ràng một cái Bằng Môn Chí Tôn, chạy tới học cái quỷ gì Kiếm Tiên chi lưu?

Hiện tại Trận Khí Đạo Nhân hận không thể chém chết đám kia Kiếm Tiên.

Nhưng Trận Khí Đạo Nhân sống dài như vậy, còn không đến mức xúc động như vậy, hiểu được dùng dụ dỗ thủ đoạn, liếc qua Diệp Bằng, sau đó xuất ra một khối Thái Hạo Lệnh bài đi ra, đưa cho Diệp Bằng nói: "Đây là Thái Hạo Tiên Tông lệnh bài, vừa mới ngày mai là Thái Hạo Tiên Tông thu đồ đệ đại điển, người đi tham gia, nếu là không có qua cửa, xuất ra vật ấy, bọn hắn sẽ để cho người bài nhập tông môn."

Trận Khí Đạo Nhân mở miệng, sau đó hơi động một chút, lấy ra Truyền Tống Trận Pháp nói: "Thái Hạo Tiên Tông cách nơi này có mấy chục vạn dặm xa, người phải đi đi, đời này chỉ sợ đều đến không được, đây là Truyền Tống Trận Pháp, lão đạo tiễn người một đoạn đường."

Nói xong lời này, dưới chân tinh mang tách ra, Diệp Bằng còn không kịp nói chuyện, đã bị truyền đưa đến.

Diệp Bằng đi rồi, Trận Khí Đạo Nhân lúc này mới thở dài, cảm thấy có một ít đau đầu, sau đó lấy ra một tờ lá bùa, thì thảo lẩm bầm.

"Nghe lệnh! Cần phải thu Diệp Bằng làm đệ tử!"

Gần kề chỉ là một câu, Trận Khí Đạo Nhân đồn đãi đến Thái Hạo Tiên Tông chính giữa, hắn không hy vọng ra cái gì ngoài ý muốn, về phần vì sao không tự mình hộ tống, tắc thì là vì hắn còn có chuyện quan trọng, nhất định phải đi xử lý.

"Tạm thời cho người đi tu luyện Kiếm Tiên nhất lưu, như vậy cũng tốt, lúc này đây đã đến không ít thiên tài, nếu là có người có thể đánh nhau kích tự tin của người, đến lúc đó lại đi tu luyện Bằng Môn chi thuật, chỉ sợ hiệu quả rất tốt, chậm trễ ba năm năm ngược lại cũng sẽ không xảy ra cái vấn đề lớn gì."

Trong rừng trúc, Trận Khí Đạo Nhân thanh âm, thì thảo lấy. . .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Minh Nguyệt Lâu

Nhân sinh a, luôn tràn đầy các loại hài kịch.

Diệp Bằng thật sự thật không ngờ, chính mình hội như vậy đột nhiên xuất hiện địa đi vào Thái Hạo Tiên Tông.

Không!

Chuẩn xác điểm tới nói, là Thái Hạo Thành.

Thái Hạo Thành, đông tây ngang dài tiếp cận một ngàn hai trăm dặm, nam bắc ngang dài 985 dặm, ở lại miệng người đạt tới ngàn vạn, nhưng có thể ở

chỗ này ở lại, đều cùng tu sĩ có quan hệ, có thể nói là tu sĩ ở giữa một cái phồn hoa thành trì.

Sau lưng Chương Không Già, vì Thái Hạo Tiên Tông.

Đứng ở cửa thành phía dưới, cực đại trên cửa thành, thập phần sạch sẽ, không có một điểm đao kiếm dấu vết, tại đây không phải phàm thành, đã có thể dùng tiên thành để hình dung.

Ngựa xe như nước đội ngũ, đi vào thành trì chính giữa, hết thấy lộ ra tỉnh tỉnh tự động, không có một điểm lộn xộn hiện tượng.

Thành phố lớn quả nhiên có thành phố lớn không giống bình thường địa phương, quang nhìn sang đều bị người thập phần thư thái.

Đi vào Thái Hạo Thành, Diệp Bằng càng phát cảm giác được Thái Hạo Thành to lớn, không chỉ có bên ngoài nhìn sang rung động nhãn tâm, bên trong kiến trúc cũng thập phần rung động nhãn tâm, cao ngất bảo tháp, rường cột chạm trổ, mái cong lưu các, bát giác bên trên treo Thanh Đồng Phong Linh, truyền đến leng keng địa ưu mỹ thanh âm.

Người đến người đi, có nói không nên lời Hồng Trần muôn màu, nam tử có tục tăng một ít, hoặc có thư sinh, mang theo thư đồng đi một bước nói một bước, cũng có tới Vân Du người giang hồ, cầm vũ khí, bộ pháp rất nhanh.

Có đại gia đình nữ tử, có chút mang theo cười, đầu ngón tay trắng bóc da Như Nguyệt, tựa như trong suốt một loại, ? Đen nhánh tóc, vẫn cái công chúa búi tóc, búi tóc bên trên trâm lấy một chi trâm hoa cây trâm, thượng diện buồng thông Lư Tô, lúc nói chuyện, Lư Tô lung lay dất dất. Trắng tinh khuôn mặt, ôn nhu tinh tế da thịt. Hai hàng lông mày thon dài như vẽ, hai con ngươi lập loè như sao giống như được, trên đường hành tẩu, như phát giác có người quan sát, còn có thể xấu hổ một ít, cúi đầu rất nhanh ly khai.

Lặng lặng yên đứng tại Cổ Thành chính giữa, Diệp Bằng có một loại nói không nên lời cảm giác, bước chậm đi tới, tâm tình thập phần vui sướng.

Có lẽ là bởi vì tại Diệp gia trôi buộc quá lâu, cũng có lẽ là bởi vì là thế kỷ hai mươi một người hiện đại, nhìn thấy loại này Cổ Thành chi địa, có một loại khó có thể nói nói cảm giác, trên cơ bản đi vài bước Diệp Bằng đều muốn lưu lại nhìn nhiều vài lần.

Thái Hạo Thành rất lớn, lớn đến vô biên vô hạn một loại, muốn du sơn ngoạn thủy, mười năm đều chưa chắc có thể toàn bộ ngắm cảnh một lần.

Theo giữa trưa bộ dạng, mãi cho đến nhanh đến ban đêm, Diệp Bằng rốt cục ý thức được một vấn đề!

Đi ra ngoài tại bên ngoài không có tiền.

Đây là một cái rất làm người đau đầu vấn đề, vì lo lắng bị bắt ớ, Diệp Bằng cố ý không có mang ngân lượng tiền giấy đi ra, nghĩ tới đây, không khỏi thờ dài.

"Sớm biết như vậy có lẽ lại để cho cái kia lão đạo cho ta ít tiền."

Diệp Bằng có một ít đã hối hận, bất quá cũng chỉ là tùy tiện ngấm lại mà thôi, hấn ngược lại không hy vọng cùng cái kia lão đạo đi cùng một chỗ, dù sao cũng không biết chuyện gì xảy ra, cái kia lão đạo vẫn ước gì chính mình bá nhập Thái Hạo Tiên Tông.

Tuy nhiên có thể phỏng đoán đến một chút gì đó này nọ, nhưng Diệp Bằng vẫn có một ít đề phòng chi tâm, đi ra ngoài tại bên ngoài nếu không phải cần thận một chút, ăn phải cái lỗ vốn có thể tìm ai nói?

Nếu là Diệp Bằng biết rõ, Trần Khí Đạo Nhân là vì thể chất của hấn mà trở nên kích động như thế, Diệp Bằng đã sớm bá nhập Thái Hạo Tiên Tông rồi, trực tiếp đi cửa sau, sẽ không lãng phí nhiều thời gian như vậy.

Diệp Bằng ly khai Diệp phủ, một là vì kiến thức kiến thức cái này bao la khôn cùng địa thế giới, hai là vì tranh giành một hơi, lại để cho Diệp Thiên nhìn một cái, lại để cho Diệp Trần nhìn một cái, lại để cho thế gian này địa người nhìn một cái, hấn Diệp Bằng không kém gì bất luận kẻ nào.

Cái này cũng có thể là nguyên chủ nhân lưu lại một đạo chấp niệm, bình thường chỉ là áp lực tại nội tâm không có bộc phát mà thôi.

Nghĩ nghĩ, Diệp Bằng cảm thấy buổi tối hôm nay đoán chừng lại chỉ có thể ngủ ven đường rồi.

Hướng thành bên ngoài đi đến thời điểm, đột ngột gian thứ nhất tin tức lại để cho Diệp Bằng dừng lại rồi.

"Bái sư Thái Hạo Tiên Tông có thể miễn phí dừng chân!"

Cửa thành một ít nhìn sang như là gã sai vặt địa người trẻ tuổi, ngồi xổm phòng ốc thấp, thò đầu ra nhìn, lộ đầu ra ngó địa đánh giá bốn phía lui tới chi nhân, không bao lâu liền cùng Diệp Bằng ánh mắt đối mặt.

Đối mặt qua đi, rất nhanh thứ hai lập tức đi tới, trên mặt mang theo đáng tươi cười, vốn là cung kính cúi đầu, rồi sau đó mở miệng nói: "Vị thiếu hiệp kia, không biết có phải hay không là tới tham gia lúc này đây Thái Hạo Tiên Tông bái sư hay sao?"

Đối phương hỏi như vậy đạo, rất trực tiếp địa đi thẳng vào vấn đề.

"Ách. . ." Diệp Bằng nhìn đối phương, trên mặt không có gì biểu lộ, cũng không phải cái khác, chỉ là trong lòng có chỗ hoài nghi, thiên hạ này nơi nào sẽ

có rót bánh nhân sự tình? Miễn phí dừng chân, đối phương tất có mưu đồ, vạn nhất là cái hắc điểm, tiến vào ra không được thì phiền toái.

Cái này gã sai vật hiển nhiên là thường xuyên pha trộn ở chỗ này, khéo léo, theo Diệp Bằng mấy cái thần sắc biểu lộ, lập tức liền đoán được Diệp Bằng nghĩ cách.

"Vị thiếu hiệp kia đừng có hiểu lầm, chúng ta thế nhưng mà đứng đắn sinh ý, cái này miễn phí dừng chân kỳ thật có mưu đồ mưu, ta cũng có thể trực tiếp cùng thiếu hiệp nói rõ ràng, ba năm một lần Thái Hạo Tiên Tông chiêu đồ đại điển, thường thường hội hấp dẫn trên trăm vạn tu sĩ tới tham gia, nhưng mỗi một lần thông qua bất quá mấy trăm mà thôi, thông qua suất thập phần thấp, nếu là các hạ vận khí tốt, sau khi thông qua, chỉ cần hơi chút bang tiểu điểm tuyên truyền tuyên truyền, như vậy tự là đủ rồi, thậm chí tiểu điểm còn có thể chuẩn bị một phần quà tặng đưa tặng cho thiếu hiệp, nếu như không có thông qua, cái kia tự xem như tiểu điểm cùng thiếu hiệp kết duyên, giúp đỡ cho nhau!"

Gã sai vật ngữ nhanh chóng rất nhanh, cũng thập phần chăm chú, lời nói này sau khi nói xong, Diệp Bằng lập tức liền sáng tỏ rồi.

Cái này như là cổ đại khảo thí Trạng Nguyên đồng dạng, một ít hàn môn đệ tử ở tại khách sạn chính giữa đều không thu phí, chỉ cần người khảo trúng rồi, lưu lại một pho bản vẽ đẹp như vậy có thể, nếu như người không có khảo trúng còn chưa tính, đương kết giao bằng hữu.

Loại này hình thức đơn giản tự là đánh bạc, cũng sẽ không lỗ là cái gì, dù sao phòng ở không ở nơi nào chẳng phải không ở nơi nào, thiếu lợi nhuận một điểm tiền, tích lũy một điểm nhân mạch coi như là không tệ hành vi.

Lại nhìn nhìn, tại đây không ít người làm như vậy, hiển nhiên đã là một cái quy củ, ngẫm lại xem Thái Hạo Thành dù sao xem như Đại Thành, nếu là có cái gì hắc điểm các loại, đoán chừng sớm đã bị làm mất rồi, há có thể cho phép nhân một con chuột thì hư mất thanh danh?

Do dự một hồi, cuối cùng nhất Diệp Bằng gật đầu nói: "Vậy thì ở nhờ mấy ngày rồi."

Thốt ra lời này, gã sai vật lập tức cười cười, mở miệng nói ra: "Thiếu hiệp nói quá lời, tiểu ở chỗ này Chúc thiếu hiệp mở cờ đắc thắng, đừng xong ba cửa ải."

"Đa tạ cát ngôn."

Diệp Bằng nhẹ gật đầu, mặc dù vẫn có một ít lo lắng, bất quá dưới mắt cũng không có những biện pháp khác, nếu thật là hắc điểm, tự tự nhận xui xẻo.

Bất quá rất nhanh, hiển nhiên là Diệp Bằng lo lắng rồi, theo gã sai vật địa dẫn đường xuống, Diệp Bằng đi tới Minh Nguyệt Lâu.

Quán rượu bên ngoài mặc dù không có đi ngang qua lúc, một ít Kim Bích Huy Hoàng về ngoài, nhưng nhìn sang rất ưu nhã địa cảm giác, cửa ra vào còn có hai cái thạch hạc, dục giương cánh Cao Phi, đứng tại cửa ra vào, liền nghe thấy được nhân nhạ địa mùi thơm ngát vị, bên trong rất yên tĩnh, không giống quán rượu khách sạn một loại ồn ào.

Đi sau khi đi vào, đại sảnh chính giữa, trên cơ bản ngồi đầy người, có rất nhiều một mình một cái, có rất nhiều hai ba người tụ tập, dùng cơm, uống rượu, xỉ xào bàn tán, nói ngán lại thập phần yên tĩnh.

"Thiếu hiệp, bản khách sạn quy củ chính là muốn yên tĩnh một ít, ngài nếu là cần gì, trên bàn có văn chương, viết xuống về sau, tự sẽ có người lấy đi!"

Gã sai vật mở miệng, thanh âm hơi chút giảm bớt một ít.

Diệp Bằng không khỏi hiểu kỳ rồi, quán rượu khách sạn muốn không phải tiếng động lớn náo sao? Vì sao tại đây muốn như thế yên tĩnh.

Nhưng cũng không có đa tướng, Diệp Bằng ngồi xuống tại một cái không vị bên trên, cầm lấy bút giấy, muốn đi một tí bình thường đồ ăn, không bao lâu liền có một cái tạp dịch tới, đem giấy trắng lấy đi, cũng không lâu lắm, Diệp Bằng sở muốn đồ vật tự lên đây.

Một bàn thịt bò, một ít ăn sáng, lớp một bình rượu trái cây.

"Ân! Thơm quá!"

Mở ra rượu trái cây rượu nhét, lập tức nhân nhạ địa mùi thơm truyền đến, lại để cho người lưu luyến quên về, có chút nhấp một miếng, lập tức lại để cho người toàn thân tê dại.

"Hảo tửu."

Diệp Bằng nhin không được tán thưởng một câu, lại ăn hết khối thịt bò, lập tức hương vị càng thêm ngon, không ngờ qua, gần kề chỉ là một khối thịt bò, rõ ràng có thể nấu tốt như vậy ăn, quả thực như cùng là ăn nhân gian mỹ vị một loại.

Nghĩ tới đây, đã đói bụng hồi lâu Diệp Bằng, không khỏi bắt đầu Thao Thiết ăn nhiều, chỉ là đứng vào lúc này, trên khách sạn chậm rãi đi xuống một người.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14:: Cửa thứ nhất qua!

"Là Như Nguyệt quận chúa."

"Nàng cũng tới?"

"Như Nguyệt quận chúa là ai à?"

"Liên Như Nguyệt quận chúa cũng không biết? Nhưng hần là Thái Hạo Thành nổi danh người, bản thân tự là Thái Hạo Thành một cái Thế gia đệ tử, hôm nay hay vẫn là đơn đại, tại Thái Hạo Tiên Tông cũng có nhân mạch cùng thực lực, hơn nữa nghe nói hần là thập nhị đẳng Ất thể, tư chất rất tốt."

Khách sạn trên bậc thang, chậm rãi đi xuống một người, người này ăn mặc áo bào trắng, bên trên có Kỳ Lân đùa giỡn cầu đồ, trên lưng xứng một khối Kỳ Lân ngọc bội, cả người nhìn sang nhẹ nhàng nho nhã, nhất là trong tay cầm một bả quạt xếp, đã có một ít bất cần đời địa cảm giác.

Diệp Bằng vén vện là liếc qua, sau đó thu hồi ánh mắt, cúi đầu tiếp tục ăn.

Đối với chung quanh người đàm luận thể chất, hần có chỗ hiểu rõ.

Cái gọi là thể chất, Linh Thể bên dưới muốn phân chia đẳng cấp, Linh Thể người trăm vạn không một, mà Linh Thể bên dưới phân chia, là Giáp Ất Bính Đinh Tứ đại phẩm chất, từng cái phẩm chất lại kỹ càng phân chia thập nhị đẳng.

Nhất đẳng kém cỏi nhất, thập nhị đẳng tốt nhất.

Thập nhị đẳng Ất thể coi như là không tệ, dù sao Giáp đẳng đã xem như Bán Linh thể rồi, thập nhị đẳng Ất thể coi như là người bình thường chính giữa cao cấp nhất được rồi.

Ăn no qua đi, Diệp Bằng không có nghĩ nhiều cái gì, lại để cho tiểu nhị dẫn hần đi nghỉ ngơi cho tốt một phen.

Bởi vì ngày mai là Thái Hạo Tiên Tông chiêu đồ đại điển cửa thứ nhất, không thể tới trễ, bằng không mà nói, muốn chờ thêm ba năm rồi.

Hơn nữa đoạn đường này đến nhiều lần chuyển hướng, Diệp Bằng cũng có một ít mệt mỏi, nằm ở nhuyễn trên giường, thoáng cái liền ngủ mất rồi.

Hôm sau!

Tỉnh lại về sau, Diệp Bằng đi xuống lầu dưới, bất quá hết thấy lộ ra thập phần quanh quẽ, không ai, chà lau cái bàn tiểu nhị, chứng kiến sau này mình, không khỏi kinh hô một tiếng: "Vị đại nhân này, ngài như thế nào còn không có đi tham gia cửa thứ nhất à?"

Hần nói như vậy đạo, lộ ra có một ít không thể tưởng tượng nổi.

"Hiện tại cũng không muộn, làm sao vậy?" Diệp Bằng có một chút hiếu kỳ, mơ hồ cảm giác mình bỏ lỡ cái gì.

"Ồ! Đại nhân a, mỗi giới đều có trăm vạn người tham gia, cửa thứ nhất cũng chỉ có một ngày báo danh thời gian, có thể đội ngũ như hàng dài a, mỗi lần chỉ ít có hơn mười vạn người bởi vì đi trễ, bỏ lỡ cơ hội, phải biết rằng một khi bỏ qua, vậy thì nếu đợi ba năm a."

Tiểu nhị nói như vậy đạo, lộ ra có một ít dòn dập.

"Cái gì! Ta đây. . ." Diệp Bằng còn thật không biết cái quy củ này, không khỏi nhú nhú mày, sắc mặt trở nên có một ít khó coi.

"Đại nhân, ngài hơi chờ một chút, ta lập tức an bài xe ngựa."

Tiểu nhị tranh thủ thời gian bang Diệp Bằng chuẩn bị xe ngựa, cũng không lâu lắm, một chiếc xe ngựa liền đi tới rồi, tại cửa ra vào cùng đợi.

Diệp Bằng cũng không nói nhảm, cảm kích đối phương một tiếng về sau, liền lên xe ngựa, rất nhanh bỏn trì.

Một đường cực nhanh, người chăn ngựa cũng biết Diệp Bằng tình huống, trên cơ bản không có giảm qua tốc độ.

Cũng không lâu lắm, liền đi tới tuyển bạt địa điểm, quả nhiên người ta tấp nập, có một loại vui vẻ như mưa địa cảm giác.

"Thiếu hiệp, nhanh đi xếp hàng a, cũng không nên bỏ qua cơ hội."

Người chần chừ hô một tiếng, lại để cho Diệp Bằng xuống xe.

"Đa tạ!"

Diệp Bằng nhẹ gật đầu, thập phần cảm kích, sau đó đi tới giữa đám người, đội ngũ hoàn toàn chính xác rất dài, giờ này khắc này, định đứng lên hẳn là sớm hơn 8 giờ, nhưng Diệp Bằng trọn vẹn một mực chờ đến buổi tối tám giờ, cuối cùng nhất mới đến phiên chính mình.

Thái Hạo Tiên Tông, cửa thứ nhất là khảo thí thể chất, tu sĩ dùng thể chất làm chủ, thiên tư thật tốt, cũng nhất định phải có một bộ cường đại thân thể.

Tuyển bạt đệ tử là Thái Hạo Tiên Tông đệ tử, ngồi ở nơi nào, một bộ áo trắng, tướng mạo thanh tú, bất quá thần sắc bên trên mang theo một ít cao cao tại thượng địa cảm giác, trước mặt bày đặt một cái bàn, vừa đi vào đối phương trực tiếp mở miệng nói: "Viết xuống tên của người."

Diệp Bằng cũng không nói nhảm, phát tay viết xuống tên của mình, ngay sau đó đối phương mở miệng nói: "Đem đề tay tại khay ngọc bên trên."

Chuyện đó vừa nói, Diệp Bằng cũng không nói nhảm, đưa bàn tay đặt ở khay ngọc bên trên, lập tức tầm đó, khay ngọc bên trên sáng lên rồi.

Ngọc trong mâm bộ vị, là hình tứ phương, thượng diện có Giáp Ất Bính Đinh, bên cạnh có một vòng theo chờ tới khi thập nhị đẩu.

Dấu bàn tay ở phía trên, rất nhanh khay ngọc kim đồng hồ tại chuyển động, không bao lâu tự định dạng tại Ất phẩm cấp 10.

Diệp Bằng cũng không biết cái thành tích này như thế nào, bất quá phụ trách thủ quan đệ tử, nhưng lại ngay cả đầu cũng không ngẩng, tùy ý ghi chép thoáng một phát về sau, xuất ra một khối lá bùa cho Diệp Bằng về sau, liền lại để cho Diệp Bằng ly khai.

Sờ lên cái mũi, Diệp Bằng cũng không biết cái thành tích này đến cùng như thế nào, quay đầu lại đi Minh Nguyệt Lâu hỏi một chút a.

Đi bộ hướng Minh Nguyệt Lâu đi đến, ước chừng một lúc lâu sau, Diệp Bằng đi tới Minh Nguyệt Lâu trong.

Hôm nay tự so ngày hôm qua hơi chút muốn ồn ào đi một tí, có thể là về Thái Hạo Tiên Tông cửa thứ nhất sự tình.

"Bính cấp? Trên cơ bản kia vô vọng rồi, lần trước đệ tử tuyển bạt, Ất phẩm ngũ đẳng mới miễn cưỡng thông qua, lần này, nghe nói thiên tài lại có không ít, đoán chừng ít nhất phải Ất phẩm bát đẳng tả hữu a."

Vừa tiến vào Minh Nguyệt Lâu, liền nghe được có người mở miệng, nói thăm lấy một sự tình.

"Ất phẩm bát đẳng?" Nghĩ đến chính mình hôm nay thành tích là Ất phẩm cấp 10, hiển nhiên hẳn là đã qua cái này đầu tuyển a?

"Tốt rồi, không muốn suy nghĩ, đã qua rạng sáng, có thể ra thành tích, đến cùng như thế nào hết thấy xem Tọa Hóa a."

"Đúng vậy a! Không nên suy nghĩ nhiều! Có thể hay không qua, nghe theo mệnh trời."

Trong hành lang mọi người tâm tình đều so sánh nặng nề, dù sao đại bộ phận đều rất kém cỏi.

Diệp Bằng cũng lẳng lặng yên ngồi ở một góc vách rơi lên trên, một lời không nói, cùng đợi rạng sáng kết quả, đương nhiên hẳn không sợ cái gì, dù sao có được Thái Hạo Lệnh, hơn nữa còn là hai miếng, không cần đi lo lắng.

Cứ như vậy thời gian từng điểm từng điểm đi qua, rất nhanh liền đã qua rạng sáng, ước chừng một nén nhang về sau, Minh Nguyệt Lâu gã sai vặt, sẽ cực kỳ nhanh chạy tới, trong tay cầm một bản màu xanh da trời sổ tay nói: "Chư vị đại nhân, thành tích đi ra, lần này bình chọn Ất phẩm cấp 10 vi hợp cách!"

Ất phẩm cấp 10?

Thanh âm rơi xuống, trong nháy mắt rất nhiều người hồng mắt.

"Người có hay không nhìn rõ ràng à? Ất phẩm cấp 10?"

"Điều đó không có khả năng, điều đó không có khả năng, sao có thể là Ất phẩm cấp 10 đâu rồi? Điều đó không có khả năng a!"

Lần trước ta gần kề chỉ là kém nhất đẳng, mà bây giờ rõ ràng kém tam đẳng, cái này. . . Ha ha ha ha ha! Ha ha ha ha ha ha!"

Trong hành lang lập tức lộn xộn đi lên, có người phẫn nộ, có người thất vọng, có người uể oải, trên cơ bản nhìn không tới cười vui, nếu như không nên có, cười khổ cũng không biết có tính không.

Diệp Bằng lẳng lặng yên nhìn xem đây hết thấy.

Phảng phất là vào kinh đi thi thất bại đích sĩ tử một loại, uể oải, thất vọng, những cảm xúc này tràn ngập tại toàn bộ đại đường chính giữa.

Bất quá chính mình xem như vượt qua kiểm tra rồi.

Lại để cho Diệp Bằng nhẹ nhàng thở ra.

Bởi vì hắn không muốn dùng Thái Hạo Lệnh.

Trận đấu giá hội bên trên, Diệp Trần đã ở, hơn nữa thế lực khắp nơi đều tại, chính mình lấy được đồ vật, tựa là Thái Hạo Lệnh dễ dàng nhất bạo lộ thân phận của mình cùng vị trí, bị tặc nhìn chăm chăm vào tư vị khẳng định khó chịu.

Xuất ra Thái Hạo Lệnh, bất kể là không phải mình, nhất định sẽ bị nhiều mặt thế lực cho chú ý, nếu là Diệp Trần đã ở chú ý chuyện này.

Biết rõ chính chuyện là mình từ đó giờ trò, kết quả kia cũng không biết nên làm cái gì bây giờ rồi.

Cho nên Diệp Bằng mới có thể nhiều lần khó khăn trắc trở, đương nhiên nếu như mình thật sự không cách nào tiến vào Thái Hạo Tiên Tông, Diệp Bằng cũng chỉ có thể sử dụng Thái Hạo Lệnh rồi, cùng lắm thì đem Trần Khí Đạo Nhân lấy ra ngăn cản thương, chỉ là có một ít nguy hiểm.

Đi ra ngoài tại bên ngoài, Diệp Bằng một mực bảo trì lòng cảnh giác, thời thời khắc khắc đều là như thế.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Cửa thứ hai qua!

Có người vui mừng có người lo, đêm khuya thời điểm, Diệp Bằng đã nghe được giữa ngã tư đường tiếng khóc.

Theo trên giường đứng lên, nhìn xem phía bên ngoài cửa sổ, phát hiện không ít người suốt đêm ly khai, tựa hồ muốn rời khỏi cái này thương tâm đây, đã thất bại hoặc là chờ đợi ba năm, hoặc là tự vô duyên nơi đây.

Cái gọi là tu hành khó, khó với lên trời, con đường này quá gian khổ rồi, muốn dựa vào chính mình, rất khó rất khó.

Dù là thiên tài một loại Diệp Trần, hay vẫn là bá nhập Thiên Đạo Tông.

Diệp Bằng lặng lẽ yên nhìn xem đây hết thấy, tuy nhiên cái này nhìn sang có một ít lại để cho người khó chịu, nhưng càng phát, lại để cho Diệp Bằng càng muốn muốn bá nhập Thái Hạo Tiên Tông rồi.

"Ồ kiếp này ta tất muốn đích thân thể nghiệm thoáng một phát cái thế giới này phấn khích, ta tuyệt không có thể tầm thường cả đời."

Diệp Bằng trầm nghĩ, đây là ý nghĩ của hắn, đã đến nơi này, tắc thì an chí, vững vàng sinh hoạt cả đời, là rất nhiều người nghĩ cách, nhưng gặp phải cái thế giới này, thật sự có thể làm được vững vàng sinh hoạt cả đời sao?

Cả đời này bất quá mấy trăm năm, qua đi đơn giản là thổi phồng đất vàng.

Ai không muốn muốn trường sanh bất lão? Ai không muốn muốn tiêu diêu tự tại? Ai không muốn muốn áp đảo hết thấy?

Diệp Bằng cũng là thường nhân, hắn cũng có giấc mộng của mình, cũng có thuộc tại dã tâm của mình, bất quá hắn so người khác muốn nhiều một nguyên nhân, cái kia chính là chứng minh cho Diệp gia xem.

Dù sao là phụ thân của mình, dù sao là của mình thân ca ca, Diệp Bằng làm không được coi thường, nhưng hắn có thể làm được lại để cho bọn hắn hối hận.

Một câu có thể nói tình huống, không tranh giành màn thầu tranh giành khẩu khí.

Thu hồi ánh mắt, Diệp Bằng tiếp tục nằm ở trên giường, yên tĩnh địa chìm vào giấc ngủ, ngênh đón ngày mai cuộc thi.

Hôm sau!

Trận trận tiếng đập cửa truyền đến, lại để cho Diệp Bằng theo giấc ngủ chính giữa tỉnh lại, nếm qua Như Ý Đan hần, thân thể đã sớm bị cải tạo qua, trên thực tế ba ngày ba đêm không ngủ được, Diệp Bằng cũng sẽ không có một điểm tinh thần chán nản, chỉ là ngủ là thói quen, Diệp Bằng tạm thời còn không có có sửa đổi đến mà thôi.

Bây giờ nghe đến tiếng đập cửa, một cái lý ngư đã đỉnh trụ đứng lên, không có một điểm khó chịu, thoáng cái trụ trở nên tinh thần vô cùng phấn chấn.

Mở cửa liền chứng kiến tiểu nhị đứng tại cửa ra vào, trên mặt mang theo dáng tươi cười nói: "Đại nhân, thời cơ không còn sớm, muốn đi tham gia cửa thứ hai tuyển bạt rồi."

"Ân, tốt!" Diệp Bằng nhẹ gật đầu, quay đầu lại nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ, sắc trời còn chưa có sáng, hiện tại hẳn là năm sáu giờ đồng hồ bộ dạng, nhưng Diệp Bằng không có một điểm không khỏe.

"Đại nhân cần nước ấm tắm rửa một phen sao? Dưới lầu đã chuẩn bị xong tinh mỹ món ngon."

Tiểu nhị như vậy mở miệng, thần sắc thái độ so trước kia cung kính rất nhiều, nếu như nói mới quen, là cái loại này thái độ nhiệt tình, mà bây giờ thì là cung kính, bởi vì Diệp Bằng thông qua được Thái Hạo Tiên Tông cửa thứ nhất.

Tuy nhiên gần kề chỉ là cửa thứ nhất, nhưng nói không chừng Diệp Bằng tự thật sự thông qua được ba cửa ải, báii nhập Thái Hạo Tiên Tông đâu rồi?

Loại chuyện này nói không chính xác, hơn nữa, Diệp Bằng thông qua cửa thứ nhất, thể chất là Át phẩm cấp 10, cho dù Thái Hạo Tiên Tông không muốn, vận khí tốt, báii nhập mặt khác đến thăm cũng có thể a.

Nếu không tệ 3000 đạo môn cũng sẽ muốn a, nói ngắn lại, chỉ cần là nhân tài, tự nhất định có sáng lên vào cái ngày đó.

Cái này tiểu nhị tự nhiên muốn tôn kính rất nhiều rồi, đối mặt người như vậy, một vận cái hần cũng so ra kém Diệp Bằng một đầu ngón tay quý giá.

"Tốt! Làm phiền rồi."

Diệp Bằng nhẹ gật đầu, khẽ cười nói, sau đó hơi chút tắm rửa một phen, sửa sang lại sạch sẽ về sau, khách sạn còn thân hơn tự đưa tới một bộ sạch sẽ áo bào trắng, cái này đãi ngộ thì có một ít không giống người thường rồi.

Mặc áo bào, Diệp Bằng đi vào dưới lầu, hôm nay toàn bộ Minh Nguyệt Lâu quanh quẽ không ít.

Thái Hạo Tiên Tông chiêu đồ đại điển trong khoảng thời gian này, sở hữu quán rượu không tiếp đãi khách lạ, chỉ cho phép tới tham gia khảo hạch đệ tử, cho nên mới phải lộ ra quanh quẽ.

Nhìn sang bất quá bốn năm người, nhưng hiếm thấy địa ngồi cùng một chỗ, chính giữa cái kia Như Nguyệt quận chúa cũng ngồi ở chính giữa, hơn nữa chậm rãi mà cháy lấy một chút gì đó này nọ.

Đi xuống lầu.

Diệp Bằng chuẩn bị một mình ngồi một cái bàn lúc, Như Nguyệt quận chúa bỗng nhiên đứng lên, trên mặt dáng tươi cười nói: "Vị huynh đài này, có lẽ cũng thông qua được cửa thứ nhất a? Chúng ta đều cùng huynh đài đồng dạng, có thể phần mặt mũi, tới ngồi xuống?"

Nàng mở miệng nói ra, thập phần lễ phép, trên mặt dáng tươi cười.

"Tốt."

Diệp Bằng không có cự tuyệt, ngồi tới, trên bàn có một ít món ngon, Diệp Bằng cũng không có khách khí, trực tiếp đĩa rau tự ăn.

"Tại hạ Phương Như Nguyệt, không biết huynh đài họ gì?"

Như Nguyệt quận chúa hỏi.

"Diệp Bằng!"

Diệp Bằng nói ra tên của mình.

"Tại hạ Lý Tử An."

"Tại hạ Phương Văn."

"Tại hạ Từ Hạ."

Còn lại ba người cũng nói ra tên của mình, Diệp Bằng một gật đầu một cái, tỏ vẻ biết rõ.

Sau đó Như Nguyệt quận chúa mở miệng nói: "Hôm nay là cửa thứ hai rồi, Thái Hạo Tiên Tông cửa thứ hai, vì phẩm đức, đến lúc đó sẽ để cho chư vị tiến vào một cái trận pháp chính giữa, tại trận pháp chính giữa, tất cả mọi người sẽ bị lạc chính mình, đến lúc đó sẽ có khảo thí, nếu là phẩm đức không

được, đem sẽ trực tiếp cắt giảm, cửa thứ ba tắc thì có một ít mơ hồ, bởi vì rất nhiều người đều không biết mình như thế nào thất bại, nghe nói cửa thứ ba liên quan đến số mệnh, nói trắng ra là tựu là xem vận khí."

Như Nguyệt quận chúa mở miệng nói ra, nội dung là về kế tiếp cửa thứ hai cùng cửa thứ ba.

"Hoàn toàn chính xác, cửa thứ ba thần bí nhất, tộc của ta nội người cũng đã nói, thậm chí khả năng tựu là để cho chúng ta đứng hai hàng, sau đó bên trái toàn bộ đào thải, bên phải trực tiếp đào thải, dựa theo loại phương thức này, chỉ cần vài trăm người."

Tên còn lại mở miệng, tán thành nói.

Chuyện đó vừa nói, mọi người sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Cái này cửa thứ ba đúng là như thế? Đây không phải tại trò đùa sao?" Có người bất mãn nói như vậy nói.

"Trò đùa? Đây là Thái Hạo Tiên Tông định ra đến quy củ, người có thể làm gì?"

Mọi người nghị luận, đối với cửa thứ ba có một ít lo lắng rồi.

"Cái này tựu tồn tại số mệnh thuyết pháp, người tu hành, có ba cái yếu điểm, căn cốt, phẩm đức, số mệnh, Thái Hạo Tiên Tông với tư cách 800 thượng môn chính giữa bài danh trước 20, như vậy hà khắc cũng là chuyện đương nhiên."

Như Nguyệt quận chúa mở miệng nói ra, bất quá cũng mang theo một điểm phiền muộn.

Cứ như vậy một bữa cơm, ngoại trừ Diệp Bằng còn có thể miễn cưỡng ăn một ít, những người còn lại đều không có ăn cái gì.

Sau nửa canh giờ, mọi người xuất phát, có xe ngựa đưa tiễn.

Không bao lâu liền đi tới khảo hạch địa điểm, hôm nay tựu so hôm qua thiếu rất nhiều người, thứ nhất là Diệp Bằng bọn hắn tương đối sớm, thứ hai là tiếp cận chín thành đệ tử đều bị xoát đi xuống.

Át phẩm cấp 10, cái này tiêu chuẩn quá cao.

Đem hôm qua cho lá bùa giao cho Thái Hạo Tiên Tông đệ tử, rất nhanh tựu được an bài đến quảng trường chính giữa, lại để cho tuyển bạt đệ tử, tùy ý tìm một chỗ ngồi xuống là tốt rồi.

Diệp Bằng tìm một chỗ, thanh thần ổn định địa ngồi xuống.

Một mực đợi tiếp cận hơn một canh giờ, quảng trường cơ hồ nhanh người Mãn về sau, trong lúc đó một giọng nói vang lên.

"Sở hữu tới tham gia chiêu đồ đại điển đệ tử nghe được, kế tiếp trận pháp sẽ khởi động, sự thất bại ấy trong tay lá bùa đem sẽ tự động thiêu đốt, các người thoảng chú ý một chút, sự thành công ấy lá bùa sẽ không bị thiêu đốt, sau đó ngày mai tới tham gia cửa thứ ba khảo hạch, nghe rõ ràng sao?"

Thanh âm không biết từ đâu tới đây, nhưng mọi người nhao nhao đều nhẹ gật đầu, rất nhanh tràng diện trở nên khẩn trương, quá phận áp lực.

Diệp Bằng cũng có một ít tiểu khẩn trương.

Sau đó. . . Nhắm mắt lại kiên nhẫn chờ đợi.

Một phút đồng hồ!

Năm phút đồng hồ!

10 phút!

20 phút!

40 phút!

Một giờ, đột ngột gian thanh âm bỗng nhiên vang lên.

Trọn vẹn đã chờ đợi một giờ, nghe được tạp âm về sau, Diệp Bằng mở to mắt rồi, cho rằng tiến nhập ảo trận, nhưng. . . Tràng cảnh giống như không có bất kỳ biến hóa nào a. . .

Tạp âm là từ quanh thân truyền đến, tiếng thét chói tai, hoặc là tiếng khóc, bởi vì vi trong tay bọn họ lá bùa thiêu đốt.

Ý nghĩa thất bại.

Cũng có một ít kích động địa tiếng hoan hô, bởi vì trong tay lá bùa vẫn còn, xem như vượt qua kiểm tra rồi.

"Ách. . . Không phải nói có trận pháp đấy sao? Trận pháp đâu rồi?"

Diệp Bằng có một ít mộng, cái gọi là trận pháp đâu rồi? Như thế nào cái gì bóng dáng đều nhìn không tới à? Sờ lên lá bùa còn trên tay a, không có một điểm biến hóa a.

Uy! Có phải hay không xảy ra vấn đề?

Diệp Bằng ngồi ở nơi nào, cau mày, nhưng đứng vào lúc này, một người mặc áo bào trắng địa Thái Hạo Tiên Tông đệ tử chậm rãi đi tới, nhìn thoáng qua Diệp Bằng, mà rồi nói ra: "Đã thông qua khảo hạch, nhanh đứng dậy ly khai, đằng sau còn có rất nhiều người, chớ để chậm trễ người khác thời gian."

Đối phương mở miệng ngữ khí khá tốt, đốc xúc Diệp Bằng nhanh một chút ly khai.

Cái gì?

Thông qua khảo hạch?

Diệp Bằng có một ít kinh ngạc, nhưng hần hay vẫn là thành thành thật thật đứng lên, bất quá cuối cùng, nhịn không được hỏi: "Cái này tính toán thông qua được sao?"

Hắn có một ít lo lắng.

"Chỉ cần lá bùa không có bị thiêu đốt, cho dù thông qua, ngày mai mang theo lá bùa tới đây đây, tham gia cửa thứ ba."

Người này nói chuyện mặc dù có một ít dồn dập, không kiên nhẫn, nhưng thái độ khá tốt, không có cái gọi là cao cao tại thượng, ngược lại coi như là bình thường.

Có một điểm sờ không được ý nghĩ Diệp Bằng, cảm lá bùa, chậm rì rì địa đi đi trở về.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Cửa thứ ba qua!

Nắm lá bùa, Diệp Bằng đi bộ đi trở về Minh Nguyệt Lâu.

Giờ này khắc này, hôm nay buổi sáng nhìn thấy mấy người, trên mặt đều mang theo một ít khó chịu, Như Nguyệt quận chúa đứng ở nơi đó, mở miệng nói ra: "Một lần thất bại tính toán không được cái gì, chớ vị huynh đài, lần sau cần phải không ngừng cố gắng."

Như Nguyệt quận chúa nói như vậy đạo, an ủi ba người, bởi vì vì bọn họ đã thất bại.

"Diệp Bằng huynh đài, thành tích như thế nào?"

Đúng lúc này, có người chứng kiến Diệp Bằng, không khỏi vội vàng hỏi ý kiến hỏi một câu.

"Miễn cưỡng thông qua được."

Diệp Bằng thanh tú trên khuôn mặt, lộ ra thập phần bình tĩnh, chưa từng có hơn đắc ý tại kiêu ngạo, đã có một điểm hồ thẹn cảm giác, dù sao người ta chưa từng thông qua cuộc thi, mình nếu là dương dương đắc ý, đây không phải nhận người hận sao?

Thông qua được?

Mấy người rất kinh ngạc, rất nhanh trong đôi mắt hiện lên một vòng đồ kị chi sắc, bất quá đảo mắt rồi biến mất, mang theo dáng tươi cười nói: "Vây chúc mừng Diệp huynh rồi, hi vọng năm sau nếu có thể thông qua Thái Hạo Tiên Tông cuộc thi thời điểm, bái nhập Thái Hạo Tiên Tông, đến lúc đó muốn hô một tiếng Diệp sư huynh rồi."

"Đúng vậy a, đúng vậy a, chúc mừng Diệp huynh rồi."

Mấy người mở miệng, tuy nhiên biểu hiện ra cười ha hả, nhưng có nói không nên lời ghen tuông cùng ghen ghét.

Bắt quá những cũng là này nhân chi thường tình, hăm mộ là tất nhiên.

Có lẽ là bởi vì khó chịu, cũng có lẽ là bởi vì không hiểu, mấy người không nói thêm gì rồi, chỉ nói là vài câu lời khách sáo về sau, ba người đã đi ra Thái Hạo Thành, không muốn tiếp tục trêu chọc lưu lại, muốn rời khỏi cái này thương tâm địa phương.

Bọn hắn đều đi nha.

Chỉ để lại Diệp Bằng cùng Như Nguyệt quận chúa hai người ở nơi nào.

"Diệp huynh, có thể một mình nhờ một chút?"

Lúc này Như Nguyệt quận chúa bỗng nhiên mở miệng, nhìn xem Diệp Bằng, xinh đẹp địa trên khuôn mặt, lộ ra một vòng khẽ cười cho.

"Tốt." Tuy nhiên không biết Như Nguyệt quận chúa muốn làm gì, nhưng Diệp Bằng nhẹ gật đầu, đi theo tới.

Đi vào trong khách sạn, Như Nguyệt quận chúa mang Diệp Bằng lên lầu, tìm một gian sạch sẽ địa gian phòng, sau đó khép cửa phòng lại, nhìn xem Diệp Bằng nói ra: "Không biết Diệp huynh là người ở nơi nào?"

Như Nguyệt quận chúa trực tiếp hỏi.

"Người ở nơi nào? Quận chúa vì sao hỏi ý kiến hỏi cái này?"

Diệp Bằng không rõ, hần ngồi ở chỗ kia, thần sắc biểu lộ rất bình tĩnh.

"Ha ha, ngược lại cũng không có cái gì, chỉ là Diệp huynh đã liên qua hai cửa rồi, kế tiếp cửa thứ ba ta tin tưởng, Diệp huynh cơ hồ có thể thông qua, nhưng đây bắt quá là một cái mở đầu mà thôi, Diệp huynh nếu là muốn trở nên nổi bật, nhất định phải phải có nội tình, không biết Diệp huynh, có nguyện ý hay không gia nhập Thái Bình Hoàng Triều?"

Như Nguyệt quận chúa mở miệng cười nói, trong tay quạt xếp vung lên, thoát nhìn tư thể hiên ngang, càng có một loại bất cần đời địa cảm giác.

Gia nhập Thái Bình Hoàng Triều?

Tại Diệp phủ cái kia đoạn tuế nguyệt, Diệp Bằng cũng đứng thế gian này bên trên một ít thế lực có chỗ hiểu rõ, Thái Bình Hoàng Triều coi như là một cái so sánh nổi danh Hoàng Triều, cùng Thái Thánh Hoàng Triều một loại.

Trong nháy mắt Diệp Bằng liền minh bạch Như Nguyệt quận chúa gọi hắn đến có ý tứ là cái gì.

Muốn kéo lũng hần, đến lúc đó bái nhập Thái Hạo Tiên Tông về sau, thì có một cái giúp đỡ rồi.

Nghĩ tới đây, Diệp Bằng không khỏi cười cười, nhìn xem Như Nguyệt quận chúa nói: "Quận chúa nâng cao rồi, tại hạ nhân văn đã hạc một chỉ, cũng không thích thế lực chi phân, bái nhập Thái Hạo Tiên Tông, đơn giản tựu là muốn thể nghiệm thoáng một phát nhân sinh mà thôi, không có bao nhiêu dã tâm."

Diệp Bằng mở miệng, uyển chuyển địa cự tuyệt.

Thiên hạ này cũng không có ăn chùa cơm trưa, gia nhập thế lực tất nhiên mới có lợi, nhưng là chịu lấy đến trời buộc, Diệp Bằng không thích, hần bản thân cũng là bởi vì trời buộc, mới từ Diệp phủ thoát đi, hiện tại càng sẽ không gia nhập thế lực rồi.

Nghe được ra là cự tuyệt, Như Nguyệt quận chúa cũng không có tức giận, chỉ là cười dịu dàng nói: "Đó là Như Nguyệt đường đột rồi, bắt quá Diệp huynh An Khả yên tâm, nếu là ở Thái Hạo Tiên Tông gặp được phiền toái, có thể tới tìm ta, có lẽ ta có thể trợ giúp Diệp huynh."

Như Nguyệt quận chúa không có nhiều lời, đã Diệp Bằng không muốn muốn, nàng cũng không bắt buộc.

"Đó là nhất định, đến lúc đó còn hi vọng quận chúa có thể nhớ kỹ tại hạ." Diệp Bằng rất khiêm tốn, nói xong lời này, cũng tựu đứng dậy đã đi ra.

Sau khi trở về, Diệp Bằng thanh thần ổn định địa ngồi ở quán rượu chính giữa, đã đến ban đêm, tiểu nhị đưa tới mỹ thực, thay Diệp Bằng chuẩn bị xong tắm rửa nước ấm.

Hiện tại toàn bộ Minh Nguyệt Lâu đều không có bất kỳ tạp âm, hơn nữa thậm chí vì Diệp Bằng đốt lên một chỉ nâng cao tinh thần linh hương, hi vọng Diệp Bằng có thể bình yên chìm vào giấc ngủ, có trợ giúp ngày mai tuyển bạt cuộc thi.

Thời gian vội vàng mà qua, như thời gian qua nhanh.

Tỉnh, liền nhanh đến sáng sớm, giờ này khắc này, thiên như trước không sáng, Thái Hạo Thành nội, như trước ánh nến tươi sáng.

Theo nhuyển trên giường đi xuống, Diệp Bằng thoáng mang theo một điểm kích động, hít sâu một hơi, điều chỉnh tốt tâm tính về sau, liền đi tới Minh

Nguyệt Lâu xuống.

Tiểu nhị đã chuẩn bị cho tốt thượng đẳng xe ngựa, phía dưới cũng có món ngon.

Gần đây khẩu vị không tệ Diệp Bằng, ăn uống no đủ về sau, liền lên xe ngựa, tiến về trước quảng trường, tham dự lần thứ ba khảo hạch.

Chờ đến khảo hạch địa điểm thời điểm, thiên vừa mới sáng, định đứng lên hiện tại hẳn là chừng sáu giờ rưỡi, Diệp Bằng đi vào dự thi địa điểm, đem chính mình lá bùa giao cho Thái Hạo Tiên Tông đệ tử.

Rồi sau đó liền lẳng lặng chờ đợi.

Như Nguyệt quận chúa cũng tới, nhưng người số không nhiều, một mắt đảo qua đi, mới bắt quá hơn một trăm người.

"Như thế nào nhiều người như vậy không có tới?"

Diệp Bằng tới gần Như Nguyệt quận chúa, khẽ gật đầu, xem như bái kiến, rồi sau đó hạ thấp giọng hỏi.

"Hôm qua đều trúng Huyền thuật, tự nhiên tinh thần chán nản, ta cố ý ăn hết một khóa Nguyên Hồn Đan, bằng không mà nói, chỉ sợ bây giờ còn đang ngủ ngon đâu."

Như Nguyệt quận chúa mang theo một điểm hay nói giỡn ngữ khí nói ra.

"Nha."

Diệp Bằng nhẹ gật đầu, bắt quá khí trời còn thật sự có một điểm lạnh a, dù là thân thể tổ chất so thường nhân tốt mấy lần Diệp Bằng, cũng nhịn không được nữa cảm giác được một tia lạnh ý rồi.

Cứ như vậy thời gian từng điểm từng điểm đi qua, một canh giờ về sau, nhân số ước chừng nhanh tiếp cận 200 thời điểm, đột ngột tầm đó, một đám Tiên Hạc đột nhiên từ đằng xa bay tới.

Cầm đầu là một cái bà lão, trong tay cầm một bả mộc quả trượng, đứng tại Tiên Hạc trên lưng, sau lưng theo sau một đám Tiên Hạc.

Lão Âu nhìn sang dáng vẻ già nua nặng nề, cười Tiên Hạc chậm rãi rơi trên mặt đất, trên mặt đất tro bụi, lập tức nổi lên bốn phía, Diệp Bằng bọn người không khỏi ngược lại lui lại mấy bước.

"Cửa thứ ba! Thông qua! Các người theo ta lên tiên hạc, tiến về trước Thái Hạo Tiên Tông."

Lão Âu mở miệng, ngữ khí rất bằng phẳng, thanh âm không lớn, nhưng từng cái chữ, lại làm cho người nghe được thanh thanh sở sở.

Cái gì? Tự thông qua được?

Tất cả mọi người kinh ngạc, kể cả Diệp Bằng ở bên trong, cửa thứ ba giống như không có khảo thí à? Làm sao lại thông qua được?

Như Nguyệt quận chúa loại nhân vật này cũng có một ít thất thố, dù sao đây quả thực như là trò đùa.

Lão Âu tựa hồ nhìn ra mọi người kinh ngạc, có chút hếch thân thể, đục ngầu địa ánh mắt, để lộ ra một vòng tinh mạng, nhìn lướt qua toàn trường tất cả mọi người.

"Cửa thứ ba! Kỳ thật tự là số mệnh! Chúng ta phía trước tự định ra tốt rồi, giờ mẹo về sau đến đệ tử, toàn bộ tính toán thất bại, giờ mẹo phía trước đến toàn bộ tính toán thành công, các người cửa thứ ba thành công rồi, hiện tại có dị nghị không?"

Nàng mở miệng hỏi, ánh mắt mũi nhọn, toàn trường không có người một người dám nói không.

Bắt quá hơn nữa là một loại may mắn, cùng một loại trước nay chưa có kích động.

Tất cả mọi người rất kích động.

Tiên Hạc phi tại mỗi người trước mặt, triển khai cánh, lão Âu có chút đưa tay, trong nháy mắt tất cả mọi người cảm giác bị một cổ vô hình lực lượng bị bắt lại, sau đó đặt tại Tiên Hạc bên trên, rất khó nhúc nhích.

Phốc!

Tiên Hạc lập tức kích động cánh, rất nhanh bay lên rồi!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luân Đàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Ký danh đệ tử

Tiên Hạc bay vút lên, không trung chính giữa, ngoại trừ thị giác bên trên sợ hãi bên ngoài, Diệp Bằng cảm giác hết thấy khá tốt, hô hấp không có một điểm khó khăn, cũng không có gió mạnh, thật giống như tại một cái an toàn vòng phòng hộ nội.

Hơn nữa Tiên Hạc thập phần vững vàng, không có một điểm lung lay địa cảm giác.

Bất quá bên cạnh một vị nam tử, trực tiếp nôn mửa, có thể là sợ độ cao, sắc mặt rất khó nhìn.

"Cứ như vậy thông qua được?"

Ngồi ở Tiên Hạc thượng diện, Diệp Bằng hay vẫn là cảm giác một ít không thể tưởng tượng, phía trước cũng là nghe qua, Thái Hạo Tiên Tông cửa thứ ba có một ít trò đùa, nhưng không nghĩ tới thật không ngờ trò đùa. . .

Hoàn toàn tự là không theo như sáo lộ ra bài a.

Tiên Hạc phi tốc độ rất nhanh, trong nháy mắt ngàn vạn Đại Sơn một chuyển rồi biến mất, Bạch Vân trùng trùng điệp điệp.

Cũng không biết đã bay bao lâu thời gian, bỗng nhiên tầm đó một giọng nói truyền đến.

"Xem, đó là Thái Hạo Tiên Tông sao?"

Có người chỉ vào phía dưới, Diệp Bằng nhìn sang, phía dưới có bình nguyên, có Cao Sơn, có thác nước, cái này phảng phất là nhân gian tiên cảnh một loại, còn có một chút cung điện loại hình kiến trúc, thậm chí còn có thể chứng kiến một ít Linh thú tại chạy trốn.

Cổ thụ che trời, rắc rối khó gỡ, che khuất bầu trời, như là Cầu Long một loại.

Lúc này trời trong nắng ấm, vạn dặm không mây. " Cầu vòng tiêu vũ tễ, Huệ Phong ẩm áp dễ chịu.

Khắp nơi đều là cầu vòng, một mảnh chi địa, quang huy rơi, Diệp Bằng càng là chứng kiến có một ít tu sĩ, khổng lồ lấy phi kiếm, bay lượn trên không trung,

Tu hành! Tu hành! Tu hành!

Đây cũng là tu hành sao?

Trong khoảng thời gian ngắn Diệp Bằng ngây người, bị loại cảnh tượng này cho mê hoặc.

Giờ này khắc này, Diệp Bằng rốt cục minh bạch vì cái gì như vậy người muốn tu hành rồi, Ngự Kiếm phi hành, tiêu điều tự tại, loại cảm giác này hoàn toàn chính xác lại để cho người ngắm lại cũng nhận không được nhiệt huyết sôi trào.

Bất quá rất nhanh, Tiên Hạc đã rơi vào một chỗ cung điện chính giữa.

Tiên Hạc rơi xuống, không có một điểm tro bụi, có một ít đệ tử đã ngắt đi qua, nhưng bị người tình lại.

【 Lục Cung 】

Cung trên điện, màu vàng bảng hiệu lạc ấn lấy như vậy hai chữ.

"Nơi này là Lục Cung, hết thấy đích sự vật tin tức tư liệu đều phải ở chỗ này đăng ký, nơi này có các người tất cả mọi người tin tức tư liệu, các người hiện tại đi theo ta, làm tốt đăng ký."

Bà lão mở miệng nói ra, xử lý một trận chậm rãi đi tới.

Diệp Bằng vừa vặn đứng tại bà lão bên cạnh, vô ý thức vươn tay, đỡ bà lão.

Diệp Bằng không phải cố ý nịnh nọt đối phương, hẳn chỉ là vô ý thức làm như vậy, bởi vì tại cổ hương ở bên trong, hẳn cũng có một cái nãi nãi, mỗi một lần đều là như thế này dặt dẹo lấy, có lẽ là thoáng cái thất thần, cũng có lẽ là bởi vì vô ý thức động tác.

Lại để cho Diệp Băng dắt díu lấy bà lão.

Mấy trăm người nhìn xem một màn này, sắc mặt cũng không khỏi biến đổi, thậm chí có người lộ ra vẻ cười lạnh, cho rằng Diệp Băng nhất định sẽ bị giáo huấn khiển trách.

Đây chính là Thái Hạo Tiên Tông người a, người ta đi đường bất tiện, không thật sự bất tiện, khả năng tự là thói quen loại cuộc sống này mà thôi, Diệp Băng làm như vậy, quả thực là vô mông ngựa đã đến trên mông đất.

Nhưng... Bà lão liếc qua Diệp Băng, gần kề chỉ là nhẹ nhàng nhìn thoáng qua, nhưng cũng không có đẩy ra, hoặc là cự tuyệt, ngược lại là chậm rãi đi lên phía trước, tùy ý Diệp Băng dắt díu lấy.

Diệp Băng kỳ thật cũng có một ít xấu hổ, nhưng đã đối phương không có cự tuyệt, Diệp Băng cũng tự chăm chậm dắt díu lấy a.

Đi tới cung điện chính giữa, toàn bộ trong cung điện người không nhiều lắm, bất quá làm việc không ít người.

Nhưng tất cả mọi người ngẩng đầu, thấy như vậy một màn về sau, nguyên một đám thần sắc không khỏi đại biến, kinh ngạc địa nhìn xem Diệp Băng tại đây, bất quá rất nhanh lại thu hồi ánh mắt, tựa hồ cảm thấy làm như vậy không ổn.

Nhưng vẫn là thỉnh thoảng địa quăng đã đến ánh mắt.

Đại điện chính giữa, lập tức đi tới một người tuổi còn trẻ, ước chừng hai mươi tuổi xuất đầu, thần sắc có một ít dòn dập, nhìn thấy bà lão lúc, cũng không khỏi cả kinh, ánh mắt đặt ở Diệp Băng trên người, nhưng rất nhanh nhìn xem bà lão cung kính cúi đầu.

"Bái kiến Thiên Diệp sư thúc tổ."

Đối phương mở miệng, cung kính vô cùng.

"Tốt rồi, không ai muốn cùng ta khách khí cái gì, những người này người hào hào xử trí, nên như thế nào tự như thế nào, chớ môn để cho ta làm một chuyện, ta đã làm xong, kế tiếp tự là chuyện của các ngươi."

Bà lão mở miệng, nói xong lời này về sau, liền xử lấy quả trọng ly khai, bất quá cuối cùng, nàng quay đầu, nhìn xem Diệp Băng nói: "Ngươi tên gì?"

"Đệ tử Diệp Băng!"

Diệp Băng cung kính nói.

"A, như là lúc sau không có việc gì, đến Thiên Diệp Lâm tìm xem lão bà tử ta, một người có chút cô độc, muốn tìm người tâm sự, giải buồn đều không có, ải!"

Thiên Diệp đạo nhân mở miệng, mang theo một điểm phiến muộn.

Diệp Băng nghe nói như thế về sau, nhìn nhìn Thiên Diệp đạo nhân, hoàn toàn chính xác tuy nhiên nhìn sang có một điểm sắc bén, bất quá như cũ là một cái lão nhân, tóc bạc, mặt mũi tràn đầy nếp nhăn, đục ngầu địa con mắt, để lộ ra một vòng cô độc, câu lũ lấy thân thể, thật sự cảm giác như một cái lè loi tro tro địa lão nhân gia.

"Đệ tử tuân mệnh."

Diệp Băng nhẹ gật đầu, Thiên Diệp đạo nhân hiếm thấy cười cười, sau đó chậm rãi ly khai.

Mấy trăm đệ tử, lẳng lặng yên nhìn xem đây hết thảy, có hâm mộ, có ghen ghét, cũng có một ít chán ghét.

Mỗi người nghĩ cách đều không giống với.

Thiên Diệp đạo nhân đi về sau, cái kia cái đệ tử trẻ tuổi không khỏi nhiều nhìn thoáng qua Diệp Băng, nhưng cũng không nói thêm gì, mà là mở miệng nói: "Chư vị sư đệ! Tại hạ Vương Đường Chân! Là Lục Cung đệ tử, trước mắt tạm thời phụ trách các ngươi ba tháng này ký danh giai đoạn."

Wang Đường Chân mở miệng nói ra, sau đó run lên tay, lập tức tâm đó từng đạo hào quang theo hần tay áo chính giữa lóe ra đến.

Rất nhanh Diệp Băng bọn người trước mặt, nhao nhao xuất hiện một bản màu xanh da trời tập.

Tiếp nhận màu xanh da trời tập, trên đó viết 《 Thái Hạo tu hành sổ tay 》.

Rất nhanh Vương Đường Chân tiếp tục mở miệng nói: "Chư vị sư đệ xin nhớ kỹ, tuy nhiên các ngươi đã thông qua được ba cửa ải khảo nghiệm, nhưng không ý nghĩa nói, các ngươi tự chính thức bái nhập Thái Hạo Tiên Tông, kế tiếp có ba tháng ký danh giai đoạn, tại ba tháng này trong thời gian, các ngươi mỗi người có được hoàn toàn, sau đó tại ba tháng này trong thời gian, hội tương ứng an bài các ngươi đi làm sự tình, một khi không tuân theo quy định môn phái kỷ luật, sẽ bị khấu trừ phần, cao nhất hoàn toàn, thấp nhất một phần, một khi điểm khấu trừ đã xong, sẽ bị trực tiếp trục xuất môn phái, có thể nhớ rõ?"

Vương Đường Chân nói như vậy nói.

Mọi người nghe xong, những người khác tựa hồ sớm đã biết rõ, thần sắc bình tĩnh, không nói nhiều một câu.

Nhưng có một ít người tắc thì chưa từng biết rõ, cho nên nguyên một đám không khỏi phản nản mở miệng.

Vốn tưởng rằng đã bái nhập tiên môn rồi, có thể thật không ngờ, còn có cửa ải cuối cùng.

"Quả nhiên sẽ không dễ dàng như vậy."

Diệp Băng trầm nghĩ trong lòng.

"Tốt rồi, tốt rồi, chư vị sư đệ không muốn lớn tiếng tiếng động lớn xôn xao, vạn không nghĩ qua là bị khấu trừ phần sẽ không tốt, hiện tại ta mang bọn người đi các người chỗ ở, trong ba ngày này các người có thể hảo hảo nghiên cứu môn quy, ba ngày sau đó muốn bắt đầu thi hành rồi, ta hi vọng ba tháng về sau, có thể xem lại các người tất cả mọi người tại, đương nhiên đây cơ hồ không có khả năng, bởi vì tốt nhất ghi chép, cũng không quá đáng còn lại hai phần ba, đại bộ phận thời điểm, tối đa chỉ còn lại có một phần hai người mà thôi!"

Vương Đường Chân nói như vậy đạo, sạch sẽ tuần tú địa trên mặt, lộ ra vẻ nghiêm túc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Dẫn Thần Quyết

Phạm Trần Phong, nơi này là Thái Hạo Tiên Tông cho bình thường đệ tử chỗ cư trú.

Ngồi ở thuộc về mình một mình trong phòng, Diệp Băng xếp bằng ở trên giường mềm, nhận chăm chú quả thực nhìn xem Vương Đường Chân cấp cho môn quy.

Phía trên này không cũng chỉ có môn quy, đại bộ phận hay vẫn là giải thích Thái Hạo Tiên Tông, theo thành lập môn phái đến bây giờ sự tình, cùng với một ít rất nhiều tu hành bên trong đích câu chuyện, nhìn sang chỉ có một chút điểm dày, có thể mỗi một tờ đã có hơn vạn chữ.

Cái này là huyền pháp.

Ba ngày thời gian, không có thể có thể toàn bộ xem hết.

"Xem ra ba ngày sau, còn có một hồi khảo hạch a."

Ba canh giờ đi qua, Diệp Băng gần kề chỉ là xem xong rồi một đêm, bởi vì hắn muốn mạnh mẽ đem những nội dung này toàn bộ nhớ kỹ, hắn thủy chung không tin, Thái Hạo Tiên Tông có thể như vậy tuyển nhận đệ tử, cửa thứ ba chỉ sợ là ba tháng này khảo hạch.

Bất quá ba ngày thời gian, đem cuốn này môn quy xem hết, đây quả thực là chuyện không thể nào.

Gặp đệ một cái phiền phức.

"Có biện pháp nào có thể tăng cường trí nhớ đâu rồi?"

Diệp Băng trong lòng trầm nhũ đạo, tuy nhiên không biết phỏng đoán có hay không đúng, nhưng tuyệt đối không thể buông tha bất kỳ một cái nào vấn đề.

Nếu như hiện tại có thể tăng cường trí nhớ của mình, làm được đọc nhanh như gió, đã gặp qua là không quên được trình độ, như vậy thứ này cho dù không được cái gì.

Trí nhớ?

Diệp Băng không có cách nào, duy chỉ có mở ra Siêu Thần diễn đàn, nhìn xem có thể hay không mua cái gì đó.

Đã năm ngày không có mưa mưa dầm, Siêu Thần trong diễn đàn đã tích lũy năm vạn diễn đàn tệ, có thể mua sắm một ít vật nhỏ rồi.

Tìm tòi tương quan từ, trí nhớ ba chữ về sau, rất nhanh tựu xuất hiện nguyên một đám thiếp mời.

Xem mấy cái thiếp mời về sau, rất nhanh Diệp Bằng liền minh bạch chính mình muốn cái gì vậy rồi.

Tăng cường Nguyên Thần Linh Đan!

Nguyên Thần! Là ba hồn bảy vía ngưng tụ rèn luyện về sau mới có thể sinh ra đời đồ vật, bất quá nói như vậy, người bình thường căn bản không có Nguyên Thần, duy chỉ có tu sĩ mới có thể sinh ra đời Nguyên Thần.

Hơn nữa còn là Cao giai tu sĩ.

Thần Thông cảnh, đệ nhất trọng là Nguyên Thần giai.

Nói cách khác muốn sinh ra đời Nguyên Thần là căn bản không có khả năng, nhưng Nguyên Thần không thể ngưng tụ, Linh Thần có thể, nói trắng ra một điểm tựu là, tăng cường giác quan thứ sáu, khai phát đại não.

Bất quá loại này tâm pháp, cũng tương đương đất đỏ, Diệp Bằng ánh mắt tập trung tại một quyển sách Dẫn Thần Quyết bên trên, hần giá trị ba vạn diễn đàn tệ.

Bởi vì đây chỉ là một quyển sách vô cùng đơn giản Dẫn Thần Quyết, hơn nữa còn một điều tựu là, muốn tu luyện Nguyên Thần, nhất định phải Nguyên Linh Thạch, cùng với tương ứng đan dược.

Trọn vẹn vừa vạn năm vạn diễn đàn tệ.

Nghĩ tới đây, Diệp Bằng cũng không keo kiệt, trực tiếp mua cái này một bộ thứ đồ vật.

Mua xong về sau, Diệp Bằng theo nhà kho chính giữa lấy ra, sau đó nhận chăm chú thực quan sát Dẫn Thần Quyết.

Ước chừng sau nửa canh giờ, Diệp Bằng không sai biệt lắm đem Dẫn Thần Quyết nội dung toàn bộ xem xem xong rồi một lần, thuận tiện còn chính mình lý giải một phen, sau đó liền bắt đầu tu luyện.

Bày ra tương ứng tư thế, Diệp Bằng nuốt vào ba miếng Tử Kim đan, sau đó đem Nguyên Linh Thạch để vào trong miệng.

Lập tức nguyên linh lúc chính giữa một cỗ lực lượng, tràn ngập tại thân thể chính giữa.

Rất nhanh Diệp Bằng liền tiến nhập một loại mộng ảo chính giữa cảm giác, thật giống như rơi trong mộng.

Dẫn Thần Quyết, không phải tu luyện Nguyên Thần, mà là đem tinh thần dẫn đạo đi ra, lại để cho mình ở Thần Thông cảnh phía trước, có thể lợi dụng Nguyên Thần, làm một ít thường người không thể làm được sự tình.

Mở to mắt.

Diệp Bằng phát hiện mình đứng tại mây cao phía trên, một cái Thông Thiên thánh đình, lập tại trước mắt mình.

Thánh đình cao vút trong mây, sáng loà, thượng diện có các loại Dị thú điều văn.

"Nguyên thần chi môn?"

Nhìn xem thánh đình, Diệp Bằng không khỏi nhú mày rồi, thông qua Dẫn Thần Quyết, Diệp Bằng biết rõ, muốn kích hoạt Nguyên Thần, nhất định phải muốn mở ra nguyên thần chi môn, bên trong tựu là nguyên thần của mình.

Nhưng mình không cần làm như vậy, chỉ cần kích hoạt nguyên thần chi môn thì tốt rồi.

Chậm rãi đi đến nguyên thần chi môn trước mặt, khó hiểu biến thành phiền muộn.

"Muốn kích hoạt Nguyên Thần, nhất định phải muốn mở ra nguyên thần chi môn, vì cái gì của ta nguyên thần chi môn, như vậy cao? Có thể thôi động sao?"

Diệp Bằng buồn bực, thật sự là buồn bực, lớn như vậy nguyên thần chi môn, có thể đẩy ra sao?

Hắn rất thất vọng, không biết vì cái gì, có một điểm minh bạch vì cái gì không để cho mình tu luyện rồi.

Nhưng Diệp Bằng không biết, nguyên thần của hắn chi môn, khủng bố tới cực điểm, cái này căn bản cũng không phải là một cái người bình thường có được nguyên thần chi môn, thường nhân nguyên thần chi môn, khả năng chính là một cái lòng bài tay lớn nhỏ.

Diệp Bằng nguyên thần chi môn, xuyên thẳng Vân Tiêu, quả thực khủng bố đã đến quá phận.

Nhưng lại phiền muộn!

Cái này nếu là tu sĩ khác, sớm cũng không biết cỡ nào hưng phấn.

Két kệt ~ Két kệt ~ Két kệt!

Đem đề tay tại nguyên thần chi môn trước mặt, Diệp Bằng nhẹ nhàng đẩy, vốn chỉ là muốn muốn dựa vào thoáng một phát, nhưng không có nghĩ đến, vậy mà đem nguyên thần chi môn cho mở ra. . . . Rồi!

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Ầm ầm thanh âm vang lên, cực lớn nguyên thần chi môn, từ từ mở ra lấy, Diệp Bằng có một ít kinh ngạc, thật không ngờ chính mình rõ ràng mở ra nguyên thần chi môn.

"Không phải nói nhất định phải đến Thần Thông cảnh, mới có thể mở ra nguyên thần chi môn sao? Ta. . . Đây là. . . !"

Diệp Bằng không hiểu rồi, đứng tại nguyên thần chi môn phía dưới.

Nguyên thần chi môn mở ra, cứ như vậy vô thanh vô tức địa mở ra, không có bất kỳ một điểm tu luyện, cũng không có bất kỳ một điểm điểm báo.

Thật giống như rất theo tính một loại.

Nếu như Trần Khí Đạo Nhân tại nơi này, chỉ sợ sẽ giật mình đến nói không ra lời, Tiên Thiên Nguyên thần tự thông, đây cũng là một loại hiếm thấy năng lực, hơn nữa càng chủ yếu chính là, Diệp Bằng nguyên thần chi môn cực lớn vô cùng, không phải thường nhân Nguyên Thần.

Cũng tự ý nghĩa nói, Diệp Bằng hiện tại chỉ cần tu luyện tới thân thể thập trọng, rất nhanh có thể đến Thần Thông cảnh.

Bởi vì Thần Thông cảnh, nhất định phải trước kích hoạt Nguyên Thần.

"Được rồi, mặc kệ, dù sao mở cửa không có chỗ xấu."

Diệp Bằng lắc đầu, nghĩ mãi mà không rõ hần, chỉ có thể bắt đầu tu luyện rồi.

Thức dục Dẫn Thần Quyết, Diệp Bằng ngồi ở trước cửa, lập tức Bảo Quang bắn ra bốn phía.

Trong môn, vô cùng vô tận hào quang, nhìn sang phảng phất tiên cảnh một loại, nhưng trong nháy mắt nguyên thần chi lực đánh tới, lập tức một cái Nguyên Thần thể xuất hiện tại nguyên thần chi môn nội.

Dẫn Thần Quyết năng lực, cũng kể cả tổ Nguyên Thần năng lực.

Diệp Bằng trực tiếp nhảy qua bước đầu tiên đột nhiên, trực tiếp bắt đầu tu luyện bước thứ hai đột nhiên, miêu tả Nguyên Thần.

Hơn nữa thời gian một cái nháy mắt, liền miêu tả ra một Nguyên Thần đi ra.

Nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

Lại một lần nữa mở to mắt, Diệp Bằng về tới sự thật chính giữa, trong tay như cũ là búng môn quy.

Bất quá đầu óc đã Thanh Minh một mảnh, nguyên thần của hần tại nguyên thần chi môn nội bị thoải mái lấy, thể ngộ đến một loại trước nay chưa có cảm giác.

Mình đài Tĩnh Trần, trí châu năm.

Cái này còn gần kề chỉ là bình thường nhất một loại năng lực, còn có một chút rất tốt năng lực, không có bị đào móc đi ra, hoặc là nói Diệp Bằng không có lợi dụng.

Lại nhìn môn quy, gần kề chỉ là một mắt, môn quy bên trên kiểu chữ toàn bộ bị khắc sâu vào trong óc chính giữa, một chữ không quên.

"Cái này đâu chỉ là đọc nhanh như gió a, đây quả thực là một mắt vạn chữ a."

Diệp Bằng trong nội tâm thoáng có một ít kinh ngạc nói.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Ngự Kiểm tràng

Ba ngày sau, Vương Đường Chân đến vô cùng sớm, cơ hồ là một sáng sớm đã tới rồi, bất quá không có quấy rầy bất cứ người nào, Diệp Bằng là đi ra nửa tay thời điểm, phát hiện Vương Đường Chân.

"Bái kiến Vương sư huynh."

Diệp Bằng đi tới, cung kính cúi đầu.

"Hữu lễ, Diệp sư đệ."

Vương Đường Chân không có bất kỳ một điểm khoe khoang, hoặc là cao cao tại thượng, ngược lại hào hoa phong nhã địa hướng Diệp Bằng đáp lễ.

Đối với cái này Diệp Bằng không có một điểm hiếu kỳ, bởi vì này ba ngày, hắn đã đem môn quy hoàn toàn xem xong rồi, biết rõ Thái Hạo Tiên Tông là nổi danh giảng đạo lý cùng hữu lễ, có thể nói Thái Hạo Tiên Tông đem lễ đặt ở đệ nhất.

Đối với phẩm đức phương diện này, Thái Hạo Tiên Tông có thể nói là 800 thượng môn chính giữa tấm gương, môn phái đệ tử, giúp đỡ cho nhau, không có gì cao quý không cao quý thuyết pháp.

Nói trực tiếp một điểm, tại Thái Hạo Tiên Tông nội, nếu như người học trộm võ công, bị phát hiện về sau, bất quá là bị trục xuất môn phái, nhưng ở Thái Hạo Tiên Tông nội, một khi người lướt qua lễ, đối với trưởng bối bất kính, hoặc là nói người làm ra có vi lễ đạo, vậy người kết quả là rất thâm.

Sư huynh đệ gặp mặt, sư đệ tất yếu hành lễ, sau đó sư huynh lại đáp lễ, song phương nói chuyện với nhau, so sánh tôn xưng.

Đây là điều thứ nhất môn quy, đây cũng là Diệp Bằng vì sao phải cung kính như thế nguyên nhân.

Cùng Diệp Bằng trong tương tượng huyền huyền thế giới hoàn toàn không giống với a, không là cường giả vì tôn sao? Tại sao sẽ là như vậy hay sao?

Mặt trời cao cao treo trên trời, ánh mặt trời chiếu sáng tới, một gốc cây che trời đại thụ che chặn hơn phân nửa ánh mặt trời, lộ ra thập phần nhỏ vụn, rơi trên mặt đất, phảng phất là vỡ vụn địa tấm gương một loại.

Ánh mặt trời chiếu sáng tại Vương Đường Chân trên mặt, trên khuôn mặt anh tuấn, một mực treo một vòng dáng tươi cười, nhìn sang rất ánh mặt trời, lại để cho người bình sinh hảo cảm, một bộ áo bào trắng, tay áo bên trên có hai căn dây thừng trắng, trong là này môn đệ tử tiêu chí, hai căn dây thừng trắng là nội môn đệ tử, một căn là ngoại môn đệ tử.

Rất nhanh tân tân đệ tử nhao nhao đều đã tỉnh, Vương Đường Chân ít nhất ở chỗ này chờ hai canh giờ, nhưng không có phát một tia tính tình.

Một mực bọn người tới đông đủ về sau, Vương Đường Chân liền mở miệng nói: "Người đều đến đông đủ a? Hiện đang tiến hành khảo hạch, kiểm tra thí điểm các người cửa đối diện quy quen thuộc, theo cái thứ nhất đến, mời nói đi ra ngoài quy điều thứ tám, thứ mười lăm đi, thứ ba cái chú ý hạng mục công việc."

Vương Đường Chân khẽ cười nói.

Cái này không phải có ý làm khó dễ, chỉ là rất đơn giản kiểm tra thí điểm mà thôi.

Bởi vì nếu là thật chính làm khó dễ, tuyệt đối không phải là ra đạo này đề.

Bị điểm tên đệ tử, trầm mặc một hồi, rồi sau đó trả lời đi ra.

Rất nhanh mọi người cả đám đều bị kiểm tra thí điểm rồi, kể cả Diệp Bằng ở bên trong, đề mục giống nhau là bình thường, chỉ phải chăm chỉ canh công quy, tuyệt đối sẽ không phạm sai lầm.

Nhưng như trước có hai người đáp sai rồi.

Đáp sai hai người, cúi đầu mặt hơi đỏ lên, không dám nói lời nào.

Vương Đường Chân thấy như vậy một màn, thờ dài, sau đó mở miệng nói ra: "Nhớ kỹ môn quy, đây là chuyện rất trọng yếu, các ngươi vận khí tốt, đừng phải ta, vốn dựa theo môn quy, các ngươi muốn khấu trừ một phần, bất quá lần này được rồi, tốt rồi, hiện tại phân phối nhiệm vụ."

Nói xong lời này, lập tức đáp sai đề hai người, không khỏi nhẹ nhàng thờ ra.

"Hứa Du, Vương Tĩnh An, các ngươi hai người phụ trách Đan Dược Đường bốc thuốc."

"Phương Nguyên, Hứa An, hai người các ngươi phụ trách hằng ngày làm cỏ."

....

"Diệp Bằng, Phương Như Nguyệt, các ngươi hai người phụ trách Ngự Kiếm tràng."

Vương Đường Chân một mực nói xong, đồng thời đem từng khối lệnh bài giao cho bọn họ, còn có mới đích sở tay.

Toàn bộ cấp cho đã xong về sau, Vương Đường Chân nụ cười trên mặt thu liễm, hết sức nghiêm túc nói: "Chư vị sư đệ, các ngươi sư huynh ta, tính cách rất tùy ý, nhưng các ngươi dù sao hiện tại quy ta quản, ta hi vọng trong ba tháng này, các ngươi đều có thể biểu hiện hài lòng, tại trong tông môn, ăn điểm khổ, thụ điểm ủy khuất không có gì lớn, không cần thiết không muốn không tuân thủ môn quy, nếu như gặp bất cứ phiền phức gì, không nên vọng động, có việc tìm ta! Nếu như các ngươi phạm vào cái gì sai, liên lụy đến sư huynh lời của ta, có thể tự sẽ không khách khí rồi. . ."

Vương Đường Chân nói xong lời cuối cùng, trong đôi mắt có một vòng lãnh ý, nhưng rất nhanh lại khôi phục đáng tươi cười, vỗ vỗ mọi người bả vai, mở miệng nói "Tốt rồi, đi theo sở tay chỉ dẫn, đi làm sự tình a, hôm nay đi quen thuộc quen thuộc các ngươi việc cần phải làm, có vấn đề tới tìm ta, ta ngay tại Lục Cung nội."

"Vâng! Vương sư huynh!"

Mọi người nhẹ gật đầu, sau đó riêng phần mình đã đi ra.

"Thật đúng là có duyên a, Diệp sư huynh!"

Một giải tán về sau, Phương Như Nguyệt liền đi đến, trên mặt mang theo đáng tươi cười nói ra.

"Đúng vậy a, rất có duyên, có thể cùng quận chúa một tổ làm việc, xem ra muốn tiết kiệm sự tình không ít."

Diệp Bằng mở miệng cười nói.

"Cũng đã bái nhập Thái Hạo Tiên Tông rồi, còn hồ cái gì quận chúa, bảo ta Phương sư muội là được, dù sao thoát nhìn, ta hay vẫn là so Diệp sư huynh tuổi nhỏ một điểm."

Phương Như Nguyệt cười nói.

"Án."

Diệp Bằng nhẹ gật đầu, lập tức Phương Như Nguyệt tiếp tục mở miệng nói ra: "Bất quá chúng ta vận khí sẽ không tốt như vậy rồi, đi Ngự Kiếm tràng làm việc."

"Ngự Kiếm tràng? Làm sao vậy?"

Diệp Bằng hiểu kỳ rồi, không khỏi hỏi như vậy nói.

"Ngự Kiếm tràng làm việc một nhất, hơn nữa Ngự Kiếm tràng người, tính tình đều không tốt lắm, ai, dăm ba câu giải thích không rõ ràng lắm, đi người sẽ biết, Diệp sư huynh, cho người một cái khuyên bảo! Tại Thái Hạo Tiên Tông, nhất định phải có tốt tính tình, đã bị lại đại ủy khuất, đều muốn nhẫn! Người biết không?"

Phương Như Nguyệt mở miệng nói ra, dặn dò lấy Diệp Bằng.

"Đa tạ, thụ giáo."

Diệp Bằng nhẹ gật đầu, cảm kích Phương Như Nguyệt một tiếng.

Rất nhanh, đi theo Phương Như Nguyệt một đường hành tẩu, không bao lâu liền đi tới Ngự Kiếm tràng.

Thái Hạo Tiên Tông Ngự Kiếm tràng.

Đập vào mắt là một cái cột đá, chỉ ít có mấy trăm mét cột đá, thượng diện cắm một bả lại một bả trường kiếm, phẳng phất là Kiếm Sơn một loại.

Toàn bộ Ngự Kiếm tràng bao la khôn cùng, đây là một cái đại thảo nguyên, trên bầu trời có cả đàn cả lũ áo trắng đệ tử, tại Ngự Kiếm phi hành, tựa hồ

tại huấn luyện lấy cái gì.

"Đây là kiếm trụ, tổng cộng 999m, bất quá những này kiếm đều là từ trước một ít tiền bối kiếm, tông môn cường giả, đổi kiếm thời điểm, hoặc là tọa hóa về sau, những này kiếm khí đều chọc vào ở phía trên, vì vậy kiếm trụ có đường kiếm chỉ thần hiệu, chính là vô giá bảo vật, nếu có duyên người, kiếm trụ bên trên phi kiếm, đem sẽ chủ động cùng người nhận chủ, nhưng hiện tại cùng chúng ta không quan hệ, cái này nhất định phải mở ra Nguyên Thần, tài năng nhận chủ, bất quá nếu là cả đời này, có thể được đến chính giữa tùy ý một thanh kiếm, vậy cũng Vô Hối, nếu là có thể đạt được cao cấp nhất mấy lưỡi phi kiếm, tung hoành thiên hạ, cũng không đủ quá đáng."

Phương Như Nguyệt nhìn xem kiếm kia trụ, có một ít hâm mộ nói.

Nàng tri thức uyên bác, hiển nhiên không phải người bình thường, Diệp Bằng ngược lại như một cái nông dân một loại, lẳng lặng nghe đây hết thầy, sau đó yên lặng hấp thu.

"Này! Các người là ai?"

Đúng vào lúc này, cách đó không xa có mấy cái ngoại môn đệ tử đi tới, cầm trong tay phi kiếm, thần sắc bình tĩnh địa chất vấn.

Phương Như Nguyệt xem xét, lập tức xuất ra lệnh bài, đưa cho hai người mở miệng nói: "Hai vị sư huynh, tại hạ tân tấn đệ tử Phương Như Nguyệt, thụ Vương Đường Chân sư huynh phó thác, đến đây Ngự Kiếm tràng làm việc."

Diệp Bằng cũng là như thế, cầm lệnh bài, trình đi qua, lộ ra cung kính.

Hai người xem xét lệnh bài, quán thấu một điểm pháp lực, nghiệm minh chân thân về sau, thần sắc hòa hoãn một ít, mở miệng nói ra: "Nếu là mới tới đích sư đệ, vậy thì không có việc gì rồi, các người hai người tới, ta nói cho các người biết cần làm một chuyện."

"Vâng!"

Diệp Bằng cùng Phương Như Nguyệt nhao nhao gật đầu trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Đại Vị Vương

Diệp Bằng cuối cùng là biết rõ, vì cái gì Phương Như Nguyệt muốn nói Ngự Kiếm tràng là một nhất địa phương rồi.

Bởi vì cả ngày xuống, Diệp Bằng tự là tại sửa sang lại mặt cỏ.

Ngự Kiếm tràng là Thái Hạo Tiên Tông đệ tử dùng để luyện tập ngự kiếm phi hành địa phương, nhưng mỗi một lần Ngự Kiếm lúc kết thúc, rơi trên mặt đất, phi kiếm mang đến cương khí, đem mặt cỏ khiến cho loạn thất bát tao, Thổ năng đều bị cuốn lại rồi.

Nhìn sang rất xấu xí, mà Diệp Bằng cùng Phương Như Nguyệt, tự là sửa sang lại tốt mặt cỏ, cả ngày đều không có một ngày nghỉ ngơi.

Một mực nhanh đến đêm khuya thời điểm, lúc này mới đã xong một ngày việc vất vả.

Giấy dựa cánh tay, dù là đã nếm qua Như Ý Đan Diệp Bằng, cũng không khỏi cảm thấy đau lưng, ngày hôm nay cơ hồ tự là chạy chạy chạy, sau đó sửa sang lại mặt cỏ, bao giờ cũng không tại động lực, căn bản không cách nào lười biếng.

"Ngự kiếm phi hành tại sao phải ở nơi nào huấn luyện à?"

Trên đường trở về, chân trời ánh nắng chiều chiếu rọi tới, rơi rải rải trên mặt đất, màu vô quyết đám mây, tại trùng trùng điệp điệp sơn mạch về sau, nhìn sang đẹp không sao tả xiết, Diệp Bằng lắc lắc cánh tay, hỏi đến Phương Như Nguyệt, hẳn đối với cái này không biết rõ, môn quy bên trên không có ghi, cho nên chỉ có thể hỏi thăm Phương Như Nguyệt rồi.

"Nếu như ta đoán không lầm, có phải là vì chuẩn bị Ngự Kiếm giải thi đấu a."

Phương Như Nguyệt mở miệng, với tư cách là một cái nữ tử, Phương Như Nguyệt trên thực tế so Diệp Bằng càng khó chịu, đi khỏi đường tới, thỉnh thoảng cũng muốn uốn éo uốn éo eo, hoàn toàn chính xác khó chịu.

Trên đường nhỏ, nhỏ vụn địa tạng đá, trải thành một đầu dài trường địa đường, đủ mọi màu sắc cục đá, nhìn sang rất đẹp.

"Ngự Kiểm giải thi đấu? Đây là vật gì?"

Diệp Bằng hiểu kỳ rồi, có một ít không rõ.

"Tựa là hạng nhất trận đấu, 800 thượng môn một loại thi đấu thể thao trận đấu, ngự kiểm phi hành."

Phương Như Nguyệt nói như vậy nói.

"Ngự kiểm phi hành? Đây không phải sở hữu tu sĩ cũng có thể học tập đồ vật sao? Môn quy bên trên cũng đề cập tới, không cần Thần Thông cảnh, Nhục Thân cảnh nếu là pháp lực cường lớn hơn một chút, cũng có thể tiến hành ngự kiểm phi hành a, loại vật này trận đấu cái gì? Ai tốc độ nhanh?"

Diệp Bằng khó hiểu, ngự kiểm phi hành, thứ này còn có thể so sánh thi đấu? Trận đấu cái gì? Ai tốc độ nhanh một điểm? Hay vẫn là ai có thể chơi một điểm sức tưởng tượng đồng tác?

"Người đáp đúng, tựa là tốc độ nhanh, ngự kiểm phi hành thi đấu thể thao giải thi đấu, cấp cho phi kiểm đều có vấn đề, nhưng cần người điều khiển lực, hơn nữa đang phi hành trên đường, có rất nhiều trở ngại, dưới loại tình huống này, tốc độ nhanh nhất sẽ là người thắng trận."

Như Nguyệt quận chúa mở miệng.

"Cái này có cái gì so hay sao? Nhàm chán a."

Diệp Bằng nghe xong về sau, không khỏi cảm thấy thập phần nhàm chán.

"Nhàm chán? Người cũng đã biết ngự kiểm phi hành giải thi đấu là 800 thượng môn tổ chức 'Thiên kiều hội' trọng đầu chi thi đấu, như vậy nói với người, nói cho người hay, nếu là người tại Ngự Kiểm phương diện này từng có người nhất đẳng thiên phú, đã trở thành một gã người ngự kiểm, lấy được tên thứ nhất, vậy người nhưng chỉ có Thái Hạo Tiên Tông anh hùng rồi, trực tiếp đề bạt làm chân truyền đệ tử, đi tới chỗ nào đều bị người hoan nghênh."

Phương Như Nguyệt chăm chú nói ra.

"Gần kề chỉ là trận đấu ngự kiểm phi hành, có khoa trương như vậy sao?" Diệp Bằng không hiểu rồi, người nói Hội Võ được thứ nhất, còn không sai biệt lắm, một cái ngự kiểm phi hành có làm được cái gì à?

"Hôm nay thiên hạ hưng thịnh, chính đạo bình tĩnh, vừa rồi không có Ma Đạo dấu vết, hơn nữa luận võ các loại, lại dễ dàng thương hòa khí, dứt khoát tựa làm một ít loại vật này, nói trắng ra là tựa là một loại vinh quang tinh thần, không thể đánh dưới tình huống, loại thủ đoạn này tốt nhất, dù sao 800 thượng môn muốn chính là một cái thể diện, bọn hắn ưa thích chơi cái gì, tựa chơi cái gì."

Vinh quang, mặt mũi!

Đơn giản là tầng cao nhất cách chơi thay đổi, theo nguyên lai luận võ, diễn biến thành hiện tại cái gì ngự kiểm phi hành, nói trắng ra là tựa là biến tướng tranh đấu gay gắt.

Ngự kiểm phi hành tuy nhiên không phải cái gì rất trọng yếu đồ vật, nhưng một khi có tông môn tham dự, mọi người cùng nhau phát triển, xem ai có thể đem đệ tử bồi dưỡng được đến.

Người nhìn xem gần kề chỉ là một cái ngự kiểm phi hành, ta đều có thể nuôi dưỡng được loại này đệ tử đi ra, còn không ngu sao?

Trong nháy mắt Diệp Bằng không sai biệt lắm cũng minh bạch có ý tứ gì rồi, không khỏi lắc đầu, cảm thấy 800 thượng môn thật đúng là bệnh tâm thần, chơi cái gì không tốt, chơi ngự kiểm phi hành.

Cứ như vậy rất nhanh hai người tới Phàm Trần Phong, cùng nhau đi tới trai đường ăn cơm.

Hiện tại tương đương với tám giờ đến chung, nhưng trai đường như trước có người, hơn nữa người còn không ít, có rất nhiều ngoại môn đệ tử, có rất nhiều tân tấn đệ tử.

"Sur huynh tốt!"

"Bái kiến sư huynh!"

"Sư đệ hữu lễ."

Trên đường đi Diệp Bằng cùng Phương Như Nguyệt mang theo dáng tươi cười, hướng nguyên một đám sư huynh đệ chào hỏi, lẫn nhau thoát nhìn hết sức thân mật.

"Sư huynh! Tối nơi này ngồi!"

Đứng vào lúc này, có người la lên một tiếng, Diệp Bằng cùng Phuong Như Nguyệt nhìn sang, là cùng nhau tân tấn đệ tử, mời đến chính mình tới.

Diệp Bằng cùng Phuong Như Nguyệt nhao nhao đi tới, ngồi ở trên ghế đầu.

Trên bàn rất rộng rãi, chính giữa bộ vị là một đầu sông nhỏ, đây là huyền Pháp Thần thông, mà trên bàn có đĩa đồng giống như được thứ đồ vật, Phuong Như Nguyệt từ đó lấy ra một tờ giấy, sau đó dùng một căn cây thăm bằng trúc, viết xuống mình muốn ăn đồ vật, sau đó nhét vào nước sông chính giữa.

Ngay sau đó cũng không lâu lắm, một đĩa hoa sen tách ra, chính giữa thì có một phần thơm ngào ngạt địa món ngon đồ ăn.

"Quả nhiên thần kỳ."

Diệp Bằng mặt lộ vẻ vui mừng, không khỏi tán thán nói, cái này Thái Hạo Tiên Tông quả nhiên bất thường, không hổ là 800 thượng môn, gần kề chỉ là một cái trai đường, đều có thần kỳ như thế.

"Có thể chớ xem thường cái này trai đường, dưới dòng sông này, thế nhưng mà Hạ phẩm Bảo Khí lò đan, tên tám tím Lưu Vân lô, hơn nữa cái này hạt gạo thế nhưng mà linh mễ, không phải bình thường gạo, ăn vào bụng chính giữa, có thể hóa thành cuộn cuộn Tinh Nguyên, tăng cường thể chất, về phần đồ ăn, đều là được thiện, ở bên ngoài Hoàng Triều Thế gia đệ tử đều chưa chắc mỗi ngày tham ăn đến, cái này một chén com ở bên ngoài, giá trị vạn lượng hoàng kim, chúng ta tham ăn bao nhiêu ăn nhiều thiếu."

Có người mở miệng, giải thích trai đường chính giữa Huyền Cơ.

"Thì ra là thế."

"Trách không được ta nói cái này đồ ăn như thế nào ăn ngon như vậy, đa tạ sư huynh giải đáp."

Mọi người mở miệng, có người dám kích, Diệp Bằng cũng không nói nhảm, trực tiếp lấy ra một tờ giấy, viết xuống chính mình muốn ăn đồ vật, không bao lâu hoa sen xuất hiện, sau đó một đoàn đồ ăn tại chính giữa.

Mỗi một khóa com, đều óng ánh sáng long lanh, hơn nữa khóa khóa no đủ, phảng phất Trân Châu một loại, tản ra nồng hậu dày đặc mùi thơm.

Hạt com rất có nhai kinh, Diệp Bằng nhai từ từ chậm nuốt, ăn một chén com về sau, cảm giác còn một điều. . . Đói!

"Lại đến một chén."

Diệp Bằng xem người khác sau khi ăn xong lại đến một chén, hắn cũng không keo kiệt, trực tiếp lại ăn một chén com.

Phuong Như Nguyệt ăn hết một chén tự đã no đầy đủ, nhìn xem Diệp Bằng không khỏi cười nói: "Diệp huynh khẩu vị thật đúng là tốt."

"Ha ha, dù sao ta là nam tử, ăn tự nhiên so người nữ tử nhiều."

Diệp Bằng cười nói.

"Đó cũng không phải là, tham ăn thế nhưng mà phúc, tại đây linh com ăn về sau, nếu như chưa ăn no, tự ý nghĩa còn không có no đầy, chờ ăn no về sau, dinh dưỡng mới xem như no đủ rồi, trở về tiến hành luyện hóa, tiêu hóa tốc độ nhanh một điểm, ăn nhiều một chút, cho dù không tu luyện, thể chất cũng sẽ so bình thường đệ tử muốn tốt."

Phuong Như Nguyệt vừa cười vừa nói, sau đó đã muốn một ly rượu trái cây, ngồi ở chỗ kia cùng các sư huynh đệ tán gẫu, hết thấy lộ ra rất bình thản, còn có hòa hợp.

Chén thứ hai ăn xong, Diệp Bằng phát hiện hay vẫn là chưa ăn no, yên lặng địa ăn hết chén thứ ba, người bên ngoài xem xét, chỉ là cười cười, cũng có một hai cái thoáng mang theo hâm mộ.

Chén thứ ba ăn xong về sau, Diệp Bằng cảm giác. . . Còn giống như chưa ăn no a.

Chọn thứ tư phần về sau, Diệp Bằng vui đầu ăn lấy.

Rất nhanh thứ năm phần.

Thứ sáu phần.

Thứ bảy phần.

Thứ tám . .

"Diệp huynh, tuy nhiên đồ ăn ăn ngon, có thể bổ sung dinh dưỡng, nhưng người như vậy ăn, hội ăn xấu thân thể."

Mãi cho đến Diệp Bằng điểm thứ tám phần thời điểm, Phuong Như Nguyệt bọn người thật sự là nhìn không được rồi, không phải Diệp Bằng ăn lại để

cho bọn hăn nhìn không được, mà là cái này khẩu vị, lo lắng Diệp Bằng vì nhanh lên tăng cường thể chất, lung tung ăn com, đến lúc đó ngược lại đối với thân thể có hại.

"Ách. . . Của ta xác thực còn một điều đối."

Diệp Bằng cũng có một ít ngưng ngừng, người ta ăn một chén đã no đầy đủ, chống đỡ cái chết hai chén, Đại Vị Vương ba chén, ăn bốn chén đều bị không ít người kinh ngạc, một mình hăn ăn hết tám chén, hoàn toàn chính xác có một ít quá phận a.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Tuyệt sư tử

Diệp Bằng thật không ngờ, mình ở dị giới trang cái thứ nhất bức, dĩ nhiên là bởi vì khẩu vị đại.

Trộn vẹn 18 chén com, Diệp Bằng ăn xong về sau, lúc này mới cảm thấy no bụng, một đầu cái bàn người đều ngồi ở chỗ kia xem, ngoại trừ kinh ngạc bên ngoài, sẽ không có mặt khác bất luận cái gì biểu lộ rồi.

Có chút nhú nhú mảy, Diệp Bằng cảm giác mình mặt đỏ rần, như thế nào hảo hảo, tựa là quân bất trụ cái này há mồm đầu rồi?

Chính là một bữa com, đem mình hình tượng đều bôi đen rồi, cái này. . .

Diệp Bằng muốn khóc.

"Diệp huynh! Tốt khẩu vị."

Phương Như Nguyệt nhìn không được nhìn xem Diệp Bằng nói như vậy đạo, cái này khẩu vị thật sự không có ai rồi.

"Khá tốt, khá tốt, từ nhỏ tựa ăn được nhiều."

Diệp Bằng chỉ có thể ngưng ngưng cười một tiếng rồi.

Mọi người phục hồi tinh thần lại, nhận thức cũng nói một câu tốt khẩu vị, không biết cũng tựa nhẹ gạt đầu, lộ ra tôn kính chi sắc.

Ăn com ăn nhiều, cũng sẽ bị người tôn kính, thế giới này có một ít không giống với a.

Theo trai đường sau khi trở về, cùng Phương Như Nguyệt cáo biệt, Diệp Bằng ngồi trong phòng, bắt đầu tu luyện Dẫn Thần Quyết rồi, thoải mái Nguyên Thần.

Tu luyện Dẫn Thần Quyết, sẽ không tăng cường cái gì, bất quá nhưng có thể thoải mái Nguyên Thần, Diệp Bằng cũng tựa xem như không có chuyện gì, như vậy tu luyện.

Theo buổi tối mãi cho đến sáng sớm, Diệp Bằng một mực đều tại tu luyện, chẳng những không có một điểm mệt mỏi, ngược lại tinh thần vô cùng phấn chấn, ngày hôm qua đau lưng, tu luyện xong về sau, không có một điểm khó chịu, sinh long hoạt hổ.

Đi ra túc nội về sau, cùng Phương Như Nguyệt gặp mặt, lại một lần nữa hướng Ngự Kiếm tràng đi đến, Thái Hạo Tiên Tông không có điểm tâm vừa nói, trên thực tế Thái Hạo Tiên Tông nội môn đệ tử đều không ăn com, cho dù là dù cho com, cũng là hoa màu, có dơ bẩn chi vật.

Một loại thân thể bất trọng về sau, mà bắt đầu phục dụng đan dược, một ít thân phận siêu nhiên đệ tử, từ nhỏ đến lớn đều là phục dụng đan dược, tuyệt đối sẽ không ăn một chút ngũ cốc hoa màu.

Trai đường chỉ là buổi chiều một bữa com, một ngày một châu.

Hai người kết bạn mà đi, Phương Như Nguyệt nhìn xem Diệp Bằng sinh long hoạt hổ, không khỏi hiếu kỳ nói: "Diệp sư huynh, ngày hôm qua khổ cực một ngày, theo đạo lý người hôm nay tỉnh lại, có lẽ đau lưng a, như thế nào phẳng phát không có việc gì giống như được?"

Phương Như Nguyệt hỏi như vậy nói.

Nghe nói như thế, Diệp Bằng cười cười, thanh tú địa trên mặt, để lộ ra một vòng cười gượng nói: "Có thể là ăn được nhiều, bổ sung dinh dưỡng, cho nên mới phải sinh long hoạt hổ."

Diệp Bằng bẻ bẻ cổ, nói như vậy đạo, tùy tiện kéo cái lời nói dối a, không có khả năng đem lá bài tẩy của mình lấy ra.

"A! Cái kia trách không được, quả nhiên tham ăn là phúc a, nếu là có thể cùng Diệp sư huynh đồng dạng, tham ăn nhiều như vậy, vậy cũng tốt."

Phuong Như Nguyệt hâm mộ nói.

"Cái này có cái gì hâm mộ, người muốn thực ăn hết nhiều như vậy, chẳng phải là mập thành heo?"

Diệp Bằng lắc đầu, vừa cười vừa nói.

Rất nhanh hai người tới Ngự Kiếm tràng, làm lấy mỗi ngày việc cần phải làm, nói vớ vẩn a, kỳ thật cũng thật vui vẻ, chỉ ít có một cái bạn, hơn nữa Thái Hạo Tiên Tông hoàn cảnh rất tốt, không khí chất lượng cũng không tệ, ngẫu nhiên trộm điểm lười cũng rất thoải mái.

Trong nháy mắt, bảy ngày trôi qua rồi.

Bảy ngày thời gian, Diệp Bằng một phần cũng không có khẩu trừ, mỗi ngày hai điểm tạo thành một đường thẳng (*cơ bản), mặc dù có một ít nhàm chán, nhưng Diệp Bằng tin tưởng, loại ngày này tiếp tục không được bao lâu.

Bất quá có chút không tốt đúng là chính mình cùng Phuong Như Nguyệt hơi chút tách ra, hai người quản lý khu thay đổi, một cái tại phương Bắc, một cái tại phía tây.

Cỏ xanh Thúy Lục, Diệp Bằng ngồi chồm hổm trên mặt đất, ngẩng đầu nhìn bay tới bay lui người ngự kiếm, không khỏi thở dài.

"Thu thu! Thu thu!"

Ngay tại Diệp Bằng ngẩng đầu nhìn thời điểm, đột ngột tầm đó, một đầu hồ ly bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt mình.

Hồ ly toàn thân đỏ bừng, là một chi Hòa Hồ Ly, hơn nữa thập phần xinh xắn đáng yêu, hơn nữa dùng một loại nhân tính hóa biểu lộ nhìn mình, đại nháy mắt một cái nháy mắt, cực kỳ đáng yêu.

"Linh thú?"

Diệp Bằng nhìn xem cái này đầu Hòa Hồ Ly, thâm nghĩ trong lòng một câu.

"Nghe Phuong Như Nguyệt đã từng nói qua, cái này Ngự Kiếm tràng ngẫu nhiên cũng sẽ xông vào mấy cái Linh thú, nếu là gặp được Linh thú, có lẽ giao cho sư huynh, vạn không nghĩ qua là có sai thương, trách nhiệm cho dù đến trên đầu ta rồi, vậy cũng thì phiền toái."

Diệp Bằng sờ lên cái mũi, tuy nhiên thứ này rất đáng yêu, nhưng là một cái phiền phức a.

"Tới." Diệp Bằng vẫy vẫy tay, mang theo hiền lành địa đáng tươi cười, Hòa Hồ Ly tựa hồ không chê chính mình, hướng trên người mình chạy tới.

Thoáng cái chui vào trong ngực, còn cọ xát khuôn mặt của mình.

"Tiểu gia hóa a, nhà của người ở nơi nào, ta tiễn đưa người trở về."

Diệp Bằng sờ lên Hòa Hồ Ly đầu, như vậy cười nói.

"Thu thu! Thu thu!"

Hòa Hồ Ly tự nhiên sẽ không nói tiếng người, nếu có thể tiếng người nói, ít nhất cũng là Thần Thông cảnh Linh thú, như vậy Linh thú, hất cái xì hơi mình cũng phải chết.

Cùng Hòa Hồ Ly trêu chọc chơi một lát, lúc này thời điểm một đạo thân ảnh che đậy chính mình.

Ngẩng đầu nhìn lại, là một người mặc màu hồng phấn quần áo nữ tử, mười sáu niên hoa, làn da tuyết trắng, ngũ quan tinh xảo, giờ này khắc này, chính mang theo một ít bất mãn.

"Này uy uy! Người làm gì đụng đến ta Hòa Hồ Ly?"

Đối phương mở miệng, ăn mặc Thái Hạo Tiên Tông nội môn áo bào.

"Bái kiến sư tỷ!" Diệp Bằng đứng dậy, cung kính cúi đầu.

"Ân." Đối phương đã đáp ứng một câu, sau đó phát phát tay, lập tức Hòa Hồ Ly có một ít không bỏ địa nhìn xem Diệp Bằng, bất quá cuối cùng nhất hay vẫn là bỏ nhào qua rồi.

"Lần sau không thể chạy loạn, bằng không thì coi chừng bị người xấu lột da hầm cách thủy rồi."

Đối phương mở miệng nói, ngay sau đó nhìn xem Diệp Bằng nói: "Người là cái nào đường đệ tử?"

"Đệ tử là tân tấn đệ tử, còn không có có bái nhập đường khẩu."

Đường khẩu, là Thái Hạo Tiên Tông phân chia phe phái thế lực tên, Thái Hạo Tiên Tông tổng cộng chín cái đường khẩu, bất quá Diệp Bằng hay vẫn là tân tấn đệ tử, không có bái nhập đường khẩu.

"A, tân tấn đệ tử a, sư huynh của ngươi là ai?"

Nữ tử mở miệng hỏi.

"Vương Đường Chân sư huynh."

Diệp Bằng nhận chăm chú quả thực trả lời, thứ hai gật đầu nói: "Vương Đường Chân a, tốt, đa tạ ngươi cùng Hòa Hồ Ly, cái này ân tình ta nhớ kỹ rồi, chờ ngươi bái nhập đường khẩu, sư tỷ nhất định sẽ chiêu cố nhiều hơn ngươi."

Đối phương nói như vậy đạo, sau đó ôm Hòa Hồ Ly tụt phải ly khai.

"Đa tạ sư tỷ." Diệp Bằng mặt không đổi sắc, chiêu cố không chiêu cố không sao cả, hẩn tịnh không để ý cái này.

"Ân, nghe lời, bản sư tỷ họ Tuyết, ngươi gọi ta là Tuyết sư tỷ thì tốt rồi, hữu duyên gặp lại."

Nói xong lời này, quay người rời đi rồi.

Chuyện này Diệp Bằng tịnh không để ý, bắt đầu bận việc hôm nay công tác.

Đã đến chạng vạng tối, Diệp Bằng cùng Phương Như Nguyệt kết bạn mà đi, trên đường Diệp Bằng đem chuyện này nói cho Phương Như Nguyệt, thứ hai có chút suy tư một phen, rồi sau đó mở miệng nói: "Hòa Hồ Ly? Có phải hay không cái đuôi bên trên còn có nhân nhạ tóc tím?"

"Cái này cũng không rõ ràng rồi."

Diệp Bằng hai tay ôm cái đầu, nhân nhạ đi tới.

"Nếu như là, cái kia chính là Tử Diễm Hồ Ly, đây chính là thượng đẳng Linh thú a, tại Thái Hạo Tiên Tông có thể dưỡng loại này Linh thú, có thể là hạch tâm đệ tử, nếu thật sự là như thế, vậy ngươi tụt buôn bán lời, một cái hạch tâm đệ tử coi trọng ngươi, tại Thái Hạo Tiên Tông không nói hồ phong hoán vũ, nhưng ít ra cũng so bình thường đệ tử muốn tốt."

Phương Như Nguyệt thật cũng không có mang theo hãm mộ, chỉ là như vậy nói ra.

"Dựa vào người khác tính toán cái gì bổn sự, ta Diệp Bằng có thể không cần dựa vào người khác."

Diệp Bằng mở miệng, nghiêm túc nói ra, có được Siêu Thần diễn đàn, hẩn còn muốn dựa vào người khác làm gì?

"Đi, ngươi chí khí đại, sư muội bội phục."

Phương Như Nguyệt cười cười, nhưng không khỏi nhìn nhiều Diệp Bằng một mắt, bất quá không nói thêm gì.

Hòa Tinh phong!

Nơi này là Thái Hạo Tiên Tông chân truyền đệ tử, Hòa Phương Hoàng ở lại đi phong, một mình có được một tòa đi phong, tự nhiên là rất giỏi.

Tự xưng Tuyết sư tỷ nữ tử, ôm Hòa Hồ Ly, đi vào Hòa hành phong về sau, liền về tới túc nội, cởi bỏ y phục trên người, đổi lại một bộ bình thường áo trắng, áo trắng trên ngực, lặc ấn lấy một cái 【 dịch 】 chữ.

"Tiểu Hóa a, ngươi cũng không nên lại chạy loạn rồi, thực muốn bỏ chạy, Ninh đại nhân chắc chắn sẽ không buông tha của ta."

Nàng nhẹ nhàng mở miệng, sau đó vuốt vuốt Hòa Hồ Ly đầu, cười ha ha nói.

Chương 22: Hứa Phương tự vận

"Sur huynh! Sur huynh! Ta sai rồi, ta thật sự sai rồi, trong khoảng thời gian này bận quá, cho nên nhất thời sơ sẩy, van cầu sur huynh, giúp ta van cầu tình, ta thật vất vả mới bái nhập Thái Hạo Tiên Tông, sur huynh! Ta van cầu người!"

Sáng sớm, tức trong ngoài liền truyền đến trận trận tiếng buồn bã.

Diệp Bằng đi ra, đứng ở trên lầu, nhìn phía dưới.

Chỉ thấy một cái đồng tính tân tân đệ tử, chính quỳ gối Vương Đường Chân trước mặt, gào khóc lầy.

Cái kia tân tân đệ tử Diệp Bằng cũng là nhận thức, trước đó vài ngày còn tụ cùng một chỗ ăn cơm xong, chỉ là không biết chuyện gì xảy ra.

"Môn quy như núi, làm sai là làm sai rồi, sur huynh muốn giúp người đều hết cách rồi, thu thập hành lý, ly khai a."

Wương Đường Chân mở miệng, mặt không biểu tình.

"Sur huynh! Vén vén bất quá là một canh giờ mà thôi, một canh giờ, tựu để cho ta xuống núi, cái này. . . Cái này. . . Cái này cũng quá tàn khốc vô tình a?"

Đệ tử kia mở miệng, quỳ trên mặt đất, trong lời nói thậm chí mang theo một ít phàn nàn cùng bất mãn, cảm thấy môn phái ủy khuất hẳn.

"Hừ! Một canh giờ?" Vương Đường Chân có một ít dưới cao nhìn xuống địa nhìn xem, có chút nghiêng mực, lộ ra có một ít lãnh khốc vô tình nói: "Người cũng đã biết, cũng là bởi vì người một canh giờ, làm cho một lò đan dược toàn bộ cũng không có sao? Người biết cái kia một lò đan dược giá trị là cái gì không? Đây chính là Tuyệt phẩm Linh Đan! Gãy định đứng lên Linh Thạch, người biết bao nhiêu sao? Càng chủ yếu chính là, lò đan đều bị hao tổn rồi, đây mới thực sự là căn bản, biết không?"

Wương Đường Chân nói như vậy đạo, trên mặt lộ vẻ băng lãnh.

Thứ hai bị nói không phản bác được, đã trầm mặc nói không nên lời một câu đến.

Cuối cùng nhất Vương Đường Chân hơi chút trì hoãn trì hoãn thần sắc, nhìn đối phương nói ra: "Một lần thất bại không sao, Thái Hạo Tiên Tông thủy chung hay vẫn là vì người rộng mở đại môn, ba năm sau, ta hi vọng có thể nhìn thấy người, tuế nguyệt lâu dài, một ngày nào đó, có lẽ chúng ta có thể gặp mặt."

Wương Đường Chân sờ lên đối phương đầu, thứ hai chỉ có thể im ắng địa ngồi ở chỗ kia.

Đã qua thật lâu, đối phương đứng lên, hướng Vương Đường Chân xa xa cúi đầu, quay người cứ như vậy đã đi ra.

"Phải chăng quá tuyệt tình hơi có chút? Làm sai một lần, trực tiếp bị khấu trừ hoàn toàn, cứ như vậy đoạn tuyệt tiền duyên."

Đứng tại Diệp Bằng bên cạnh tân tân đệ tử, thấy như vậy một màn về sau, không khỏi mở miệng như vậy nói một câu, đã vì đối phương cảm thấy đáng tiếc, lại cảm thấy Thái Hạo Tiên Tông thái quá mức lãnh khốc vô tình.

Diệp Bằng hồi đi vào trong phòng, sau khi rửa mặt, liền rời đi tại đây, chứng kiến Vương Đường Chân lúc, khẽ gật đầu, hô câu sur huynh.

Wương Đường Chân báo dùng mỉm cười, hô một câu sur đệ, hết thấy lộ ra như cũ là tốt đẹp như vậy, không có một điểm vấn đề.

Duy chỉ có đúng là, một cái chán nản địa thân ảnh, chậm rãi đi về, mang theo thất vọng cùng bất lực.

Bị Thái Hạo Tiên Tông trục xuất rồi, trên cơ bản sẽ thấy cũng đừng nghĩ đến rồi, tuy nhiên cũng không có thiếu môn phái nguyên ý thu lưu, nhưng 800 thượng môn ít muốn đi cân nhắc, 800 thượng môn, lẫn nhau đều xem thường đối phương, không nói rõ tranh giành, nhưng âm mưu cực kỳ kịch liệt.

Nói trực tiếp một điểm, người bị người khác trục xuất đệ tử ta muốn người làm gì?

Nói trên cơ bản 800 thượng môn không muốn đi cân nhắc rồi, cho dù là cuối cùng một gã, cũng có tôn nghiêm của mình, 3000 đạo môn, bài danh phía trên cũng đừng muốn, cơ hồ đánh mất cao tầng tu luyện rồi, ngày sau bái nhập một khác tông môn, cũng không quá đáng là tiểu nhân vật mà thôi.

Hoàn toàn chính xác lại dễ cho người khó chịu.

Bất quá. . . Đây hết thầy cùng chính mình không quan hệ.

Lại là như ngày xưa một loại công tác, Diệp Bằng đối với tương lai, hay vẫn là báo dùng hi vọng.

Theo sáng sớm mai cho đến buổi tối, bận rộn một ngày, hiện tại hạnh phúc nhất đúng là tham ăn đến trai đường đồ ăn.

"Tiếp qua một thời gian ngắn, chỉ cần không giữ phân, chúng ta loại ngày này tự đã xong, đúng rồi, Diệp sư huynh, người muốn bái nhập cái kia cái đường khẩu sao?"

Dẫm nát mỗi ngày đi đường đá bên trên, Phươg Như Nguyệt không khỏi hỏi.

Cho tới nay Diệp Bằng đem Phươg Như Nguyệt cho rằng không phạm nhân, tri thức uyên bác, hơn nữa làm người cũng rất biết tiến độ, là một người thông minh, Linh Lung tâm, hơn nữa lớn lên cũng rất đẹp, cho nên cùng Phươg Như Nguyệt quan hệ, xem như hảo hữu.

Cơ hồ không nói chuyện không nói.

"Đường khẩu? Cái này không nghĩ tốt, dù sao đã đến thời gian, khảo thí về sau, có nguyện ý muốn, tự bái cái kia cái đường khẩu a."

Diệp Bằng trong tay vuốt vuốt một căn cỏ dại, nói như vậy nói.

"Ha ha, kỳ thật ta có đôi khi rất hâm mộ người, cảm giác người vô ưu vô lự, tựa hồ không có một điểm phiền não."

Phươg Như Nguyệt nhìn xem Diệp Bằng, nói như vậy đạo, trong mắt mang theo vẻ hâm mộ, cuối cùng còn thêm một câu: "Hơn nữa lượng cơm ăn rất lớn."

Ách. . .

Diệp Bằng không nói tiếp.

Hai người lại khôi phục yên tĩnh.

Chỉ là đi vào trai đường về sau, liền thấy có người theo trai đường ở đâu xuống, vội vội vàng vàng, là cùng một chỗ bái nhập Thái Hạo Tiên Tông tân tân đệ tử.

"Diệp sư huynh! Phươg sư tỷ, việc lớn không tốt rồi, Hứa Phươg tự vận."

Trước mặt đi xuống người, nhìn xem Diệp Bằng cùng Phươg Như Nguyệt, không khỏi gấp nói gấp.

"Cái gì?"

Diệp Bằng cùng Phươg Như Nguyệt biến sắc, sau đó không nói hai lời, trực tiếp hướng tức nội đi đến.

Hứa Phươg! Tự là người thứ nhất bị trục xuất Thái Hạo Tiên Tông đệ tử.

Một ít người vội vội vàng vàng cùng nhau về tới tức nội, quả nhiên Hứa Phươg thi thể, nằm ở bên ngoài, ánh mặt trời chiếu sáng tại trên thân thể, trên cổ có một đạo thanh ngân, quần áo rất chỉnh tề, bất quá nhất đáng chú ý là cái kia lưng đi vệt nước mắt.

Vương Đường Chân lẳng lặng yên đứng ở nơi đó, thần sắc bình tĩnh như một bãi nước đọng một loại, tựa hồ không phải chết người, tựa là có người không cẩn thận đầu vật một loại.

Diệp Bằng thấy như vậy một màn, đã trầm mặc, hẩn đứng ở nơi đó, một lời không nói.

"Cái này. . ." Phươg Như Nguyệt đứng tại Diệp Bằng bên cạnh, cũng nói không nên lời một câu đến, nhưng trên mặt tự nhiên là vẻ không thể tin, tựa hồ sẽ không nghĩ tới, Hứa Phươg hội tự vận.

Rất nhiều tân tân đệ tử đều quay chung quanh đã tới, lẳng lặng yên nhìn xem, không có có người nói chuyện, nhưng có người lại khóc, người nọ cùng Hứa Phươg đi vô cùng gần, ngồi chồm hòm trên mặt đất, phát ra tiếng khóc.

Đúng vào lúc này, một chi đội ngũ đi tới, ăn mặc màu trắng bạc quần áo, trên quần áo in dấu lấy một cái 【 pháp 】 chữ.

Đây là Chấp Pháp Đường đệ tử, cầm đầu là một cái tóc bạc nam tử, thân cao tám thước, hơn nữa tướng mạo anh tuấn, cầm một thanh trường kiếm, sắc mặt lạnh hơn, như sương lạnh một loại.

Lại tới đây, gần kề chỉ là liếc qua thi thể, rồi sau đó nhìn xem Vương Đường Chân nói: "Vương sư đệ! Đây là làm sao vậy?"

Vương Đường Chân phảng phất một mực đang ngăn người, nghe nói như thế, trở về thần nhìn đối phương.

"Cần ta nhiều lời sao? Trương sư huynh."

Vương Đường Chân chăm chăm vào đôi phương, như vậy mở miệng nói.

"Lại là một tên phế nhân, trực xuất Thái Hạo Tiên Tông, tự tự vận, loại người này mặc dù là ở lại Thái Hạo Tiên Tông, cũng không quá đáng là nhiều mẽ tròng (*ăn rồi chờ chết) mà thôi."

Trương sư huynh mở miệng, ngôn ngữ cực kỳ không kém, như vậy hà khắc nói.

Vương Đường Chân không nói lời nào, mím môi lẳng lặng yên nhìn xem Hứa Phương thi thể.

"Người tới! Thu thập thi thể, liên hệ gia thuộc người nhà, để vào hầm băng chính giữa." Trương sư huynh mở miệng, ngay sau đó mặt không biểu tình địa nhìn xem Vương Đường Chân nói: "Vương sư đệ, sự tình đã xảy ra, ghi một quyển sách giao tiếp sách cho ta, ta tốt bàn giao, quy củ như thế."

"Ân."

Vương Đường Chân nhẹ gật đầu, theo sau đó xoay người tự muốn ly khai.

Nhưng đúng vào lúc này, một người lại đứng lên, chỉ vào Vương Đường Chân, phát ra phần nộ địa tiếng khóc: "Là ngươi! Đều là ngươi! Vương sư huynh! Chính là ngươi làm hại, như ngươi cho hắn một cái cơ hội, Hứa huynh khả năng sẽ không phải chết rồi, hắn gánh chịu nhiều lắm, đối với ngươi mà nói, bất quá là hoàn toàn, một câu sự tình, nhưng đối với Hứa huynh mà nói, đây là hắn mệnh! Như hắn bị trực xuất, hắn đời này tự xong đời, đều là ngươi, đều là ngươi."

Hắn phần nộ địa gào thét, bộ mặt dữ tợn, khóc quát, người này cùng Hứa Phương quan hệ gần đây, hai người là một chỗ đi ra, nghe nói từ nhỏ nhận thức.

Phanh!

Hắn nói vừa xong, trong nháy mắt một cỗ vô hình lực lượng trực tiếp oanh tại đây trên thân người, tại chỗ bay ngược hơn mười thước bên ngoài, trên người xương cốt vỡ vụn thanh âm, đều rõ ràng mà nghe thấy.

"Làm càn! Tân tấn đệ tử, lại dám như thế nhục nhã sư huynh, môn quy có phải là không có xem? Muốn muốn tìm chết sao?"

Thanh âm vang lên, như sấm một loại, tràn ngập phần nộ, xen lẫn thâm oán.

Là Trương sư huynh mở miệng, lạnh lùng địa nhìn xem vừa rồi chỉ trích Vương Đường Chân đệ tử, lần này nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Nhiều nháy thoáng một phát

Thái Hạo Tiên Tông, Chấp Pháp Đường!

Đây là một cái đặc thù đường khẩu, thuộc về bát đại đường, nhưng nhưng cũng là để cho nhất người không thích đường khẩu, ai cũng không muốn bị cái này cái đường khẩu đệ tử nhìn thẳng, bởi vì một khi bị nhìn thẳng, tự đại biểu người khẳng định vi phạm với môn quy.

Đám người kia thiết diện vô tư, bất kể là ai, nên truy nã truy nã, nên trừng phạt trừng phạt, dù là ngày hôm qua với người cùng một chỗ uống rượu nói chuyện phiếm, dù là với người là từ nhỏ bạn thân, một khi người vi phạm với môn quy, hoặc là làm sai cái gì, tuyệt đối sẽ không bao dung.

Muốn tiến Chấp Pháp Đường, nhất định phải muốn thiết diện vô tư.

Cái kia Trương sư huynh, là Chấp Pháp Đường đích nhân vật, hơn nữa hiển nhiên không phải bình thường đệ tử, nắm giữ lấy thực quyền, bằng không thì Vương Đường Chân không có khả năng một câu không nói.

Bị đánh trúng tại địa tân tấn đệ tử, giờ này khắc này, như là tôm luộc một loại, khom người nằm trên mặt đất, trong mồm phun máu tươi, lộ ra cực kỳ khó chịu.

"Chống đối sư huynh, vi phạm thứ ba môn quy điều thứ tư, ứng khẩu trừ sáu đến hoàn toàn, Vương sư đệ, cái này phân nên như thế nào khẩu trừ?"

Đánh người còn muốn khấu trừ phân, chỉ sợ thế gian này bên trên không có bá đạo như vậy sự tình, nhưng nơi này là Thái Hạo Tiên Tông, nơi này là 800 thượng môn, quy củ của nơi này, thâm nghiêm vô cùng, nếu không sao có thể có phương viên?

Bị đánh đích đệ tử, sắc mặt tái nhợt, mở to hai mắt, nhìn xem Vương Đường Chân, đã có hối hận, cũng có một vòng tuyệt vọng.

"Sáu phân!" Vương Đường Chân mở miệng, sau đó xoay người như vậy ly khai, không ở lại bất luận cái gì một câu.

Trương sư huynh nhàn nhạp địa liếc qua, bất quá cũng không có nhiều lời, lại để cho đệ tử thu thập thi thể, cứ như vậy rời đi.

Chinh chuyện, tại Diệp Bằng bọn người trong mắt mà nói, là một đại sự, nhưng ở trong những mắt người này, tựa hồ là một kiện cực kỳ không có ý nghĩa sự tình, tựa hồ không biết gặp qua bao nhiêu lần.

Tuyệt đại bộ phận người, trừ hoi có chút bị thương cảm giác bên ngoài, sẽ không có mặt khác cảm xúc rồi, hơn nữa điểm này bị thương cảm giác, hay vẫn là một loại buồn cười, hồ chết thò bi chi ý.

Hứa Phương bằng hữu, làm ra hấn việc, nhưng cũng nhận được có lẽ đã bị trừng phạt.

Sáu phân!

Như tại làm sai điểm sự tình gì, cũng muốn bị trục xuất Thái Hạo Tiên Tông rồi.

Thi thể bị dọn đi rồi, Hứa Phương bằng hữu gào khóc lấy, ôm bụng, nhận hết ủy khuất, quanh thân người ngồi xổm ở một bên, hoặc an ủi, hoặc trầm mặc không nói gì.

Diệp Bằng không có có tâm tư ăn cơm đi, Phương Như Nguyệt cũng đứng ở một bên, một lời không nói.

Tất cả mọi người rất nặng trọng.

Vốn tưởng rằng Huyền Môn Đạo gia, sẽ là không đồng dạng như vậy, vốn tưởng rằng nơi này là tiên cảnh, vốn cho là chính mình có thể thoát thai hoá cốt, nhưng kết quả. . . Lại có về như vậy buồn cười.

Diệp Bằng không biết mình tâm tình như thế nào, nói trầm trọng a, cũng trầm trọng không đi nơi nào, nói khó chịu a, dù sao cùng Hứa Phương không quá thực, chỉ là cảm thấy đáng tiếc, nhưng chính là có một điểm nói không rõ cảm giác.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Hứa Phương bằng hữu bị đưa đi Dược đường.

Diệp Bằng cáo biệt Phương Như Nguyệt, về tới gian phòng của mình chính giữa.

Mãi cho đến đêm khuya, Diệp Bằng nhìn xem bên ngoài Tinh Không, nói không nên lời một câu đã đến, vốn tưởng rằng đã tiếp nhận cái thế giới này, có thể hiện tại xem ra, chính mình đối với cái thế giới này, vẫn có một ít lạ lẫm.

Diệp Bằng là một cái thế kỷ hai mươi mốt người, hấn không cách nào làm được đối với sinh mạng coi thường, cho dù là một cái râu ria người.

Loại tư vị này lại để cho người thật không tốt thụ.

"Diệp Bằng! Diệp Bằng!"

Đúng vào lúc này, một giọng nói truyền đến, phá vỡ yên lặng.

Là Phương Như Nguyệt thanh âm, thanh âm của nàng, Diệp Bằng vẫn có thể nghe hiểu.

Đi đến cửa sổ khẩu, Diệp Bằng chứng kiến Phương Như Nguyệt chính ở dưới mặt, hướng chính mình phát tay.

"Sao ngươi lại tới đây?"

Diệp Bằng mở miệng hỏi.

"Ngươi xuống, ta tìm ngươi có việc."

Phương Như Nguyệt cười nói.

"Tốt!"

Diệp Bằng từ trên lầu đi xuống, không bao lâu đi tới Phương Như Nguyệt trước mặt, sau đó mở miệng nói: "Phương sư muội, đêm hôm khuya khoắt người ra ngoài làm gì? Không sợ gặp được nguy hiểm?"

Ăn mặc một bộ áo bào trắng Phương Như Nguyệt, khẽ cười nói: "Cái này Thái Hạo Tiên Tông có nguy hiểm gì, đến, nhìn xem ta dẫn theo cái gì đó."

Phuong Như Nguyệt xuất ra một cái Bạch Ngọc cái chai, lắc Diệp Bằng nghe được ra bên trong có tiếng nước, không khỏi kinh ngạc nói: "Đây là rượu? Môn quý cấm uống rượu, một khi bị phát hiện, sẽ bị khấu trừ ba phần, nghiêm trọng tình huống muốn khấu trừ sáu phần a."

Diệp Bằng có một ít khăn trương.

Phuong Như Nguyệt không khỏi giữ chặt Diệp Bằng, có một ít hấp tấp nói: "Đừng lớn tiếng như vậy âm a, uống rượu thứ này, người biết ta biết là tốt rồi, đi, ta mang người đi một cái khu rừng nhỏ, ở đâu tuyệt đối sẽ không sư huynh đến tra."

Nói xong lời này, cũng mặc kệ Diệp Bằng có đáp ứng hay không, trực tiếp giữ chặt Diệp Bằng, hướng địa phương khác đi đến.

Cũng không biết Phuong Như Nguyệt ở đâu tìm được một cái Tiểu Lâm Tử, hoàn toàn chính xác rất yên lặng, cũng không có ai, muốn gió thổi tới, thật đúng là rất thoải mái, chính yếu nhất chính là, cách đó không xa còn có một tiểu hồ, ánh trăng phản chiếu tại chính giữa, rất mỹ.

Tựa ở một tảng đá bên trên, Phuong Như Nguyệt trực tiếp mở ra bình ngọc nút lọ, uống một ngụm, lập tức một cổ rượu trái cây mùi thơm phiêu tán đi ra.

"Đến!"

Phuong Như Nguyệt uống một ngụm, sau đó đem bình ngọc giao cho Diệp Bằng, cũng là tùy ý vô cùng.

Đối với rượu, Diệp Bằng kỳ thật cũng không thể nào ưa thích uống, nhưng có lẽ là bởi vì hôm nay gặp được sự tình, Diệp Bằng có một điểm muốn uống rượu rồi, hẳn cũng rất trực tiếp, đối với bình ngọc khấu trực tiếp uống xong.

Hung hăng tưới một ngụm, nhưng rất nhanh bị bị sặc.

"Khục khục! Khục khục!"

"Người trông người xem, đây chính là thượng đẳng rượu trái cây a, mặc dù không phải rất liệt rượu, nhưng người lớn như vậy một ngụm uống, khẳng định là không được."

Phuong Như Nguyệt vỗ vỗ Diệp Bằng học thuộc, nói như vậy đạo, sau đó tiếp nhận bình ngọc, lại uống một ngụm.

"Ái!"

Hơi chút hòa hoãn một ít, Diệp Bằng nhìn xem ánh trăng, không khỏi thật dài thở dài.

Phuong Như Nguyệt không nói lời nào, tựa là buồn bực thanh âm uống rượu, đã uống vài ngụm lại cho Diệp Bằng.

Hai người đều không nói gì, đều lẳng lẳng yên uống rượu, lúc này im ắng thảng có âm thanh.

Bình ngọc rượu, giống như uống không hết giống như được, Diệp Bằng uống đến mặt có một ít nóng lên về sau, mới bất hữu mở miệng nói: "Người vì cái gì muốn kéo ta đi ra uống rượu?"

Hắn đi thẳng vào vấn đề mà hỏi.

Phuong Như Nguyệt không có xem Diệp Bằng, chỉ là nhìn xem ánh trăng nói: "Bởi vì ta biết rõ trong lòng người không thoải mái, trong nội tâm của ta cũng không thoải mái, cái này cực đại Thái Hạo Tiên Tông, ta cũng không biết người nào, tựa nhận thức người một cái, cho nên bảo người đi ra uống chút rượu."

"Không thoải mái? Đúng vậy a. . . Hoàn toàn chính xác có một ít không thoải mái, bất quá nhân sinh trên đời, tổng gặp được một điểm không vui sự tình, nguyệt có âm tình tròn khuyết, người có thăng trầm."

Diệp Bằng cười cười, như vậy mở miệng, sau đó lại uống một hớp rượu.

"Nguyệt có âm tình tròn khuyết, người có thăng trầm? Chuyện đó tuyệt hảo, Diệp sư huynh lại hiểu được một ít thi từ, quả nhiên là học vấn người."

Phuong Như Nguyệt khẽ cười nói.

"Ồ đâu."

Diệp Bằng lắc đầu, sau đó hai người lại đã trầm mặc, lẳng lẳng yên nhìn xem ánh trăng.

Ánh trăng rất đẹp, sáng tỏ Địa Nguyệt quang rơi rải rơi trên mặt đất, trong rừng cây thỉnh thoảng có gió thổi tới, phát ra tuôn rơi thanh âm.

Dạ mỹ.

Mùi rượu.

Gió thổi vô cùng thoải mái.

Có chút bên mặt nhìn lại, Phương Như Nguyệt như Bạch Tuyết một loại trên da thịt, có chút thấu hồng, ngũ quan xinh xắn, lại để cho người không khỏi tán thưởng một tiếng giai nhân, có lẽ là bởi vì uống rượu, bình thường Phương Như Nguyệt, nhìn sang thật giống như một cái bất cần đời quận chúa, nhưng bây giờ nhìn lại, thật giống như một cái tuyệt thế nữ tử.

Thiếu đi cái kia một phần khí khái hào hùng, nhiều hơn một phần nhu nhược.

Mà lúc này, Phương Như Nguyệt tựa hồ cảm nhận được Diệp Băng ánh mắt, có chút nghiêng đầu, sau đó nhẹ nhàng cười cười.

Giờ khắc này, Diệp Băng cảm giác trái tim của mình, chẳng biết tại sao. . .

Nhiều nháy dưới một như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Nhục Thân Đan

Hôm sau.

Diệp Băng như ngày xưa một loại, theo túc nội lý khai, tiến về trước Ngự Kiếm tràng làm việc.

Chỉ là vừa đi ra khỏi đi, liền gặp Vương Đường Chân.

Vương Đường Chân mang theo dáng tươi cười, thật giống như lần thứ nhất nhìn thấy một loại, thập phần cùng tương, cho người một loại tốt sư huynh cảm giác.

"Bái kiến Vương sư huynh."

Diệp Băng cúi người chào thật sâu, thập phần cung kính nói.

"Diệp sư đệ, nghe nói ngươi lượng cơm ăn rất lớn, không biết có phải hay không là thật sự?"

Vương Đường Chân mở miệng hỏi thăm, Diệp Băng có một nhiều tò mò rồi, không biết vì cái gì, Vương Đường Chân nếu hỏi điều này thứ đồ vật, bất quá vẫn gật đầu chăm chú hồi đáp: "Hoàn toàn chính xác ăn nhiều, có thể là không ăn qua ăn ngon như vậy đồ ăn a."

Vương Đường Chân nhẹ gật đầu, sau đó từ trong lòng lấy ra một cái bình ngọc đi ra, mở miệng nói ra: "Người thể chất, khả năng tồn tại tiềm năng, lúc trước kiểm tra đo lường ngươi thời điểm, là Át phẩm cấp 10, bất quá có lẽ cũng là tiềm lực của ngươi không có đào móc đi ra, đây là Bạch Ngọc Đan, một khóa dinh dưỡng giá trị, tương đương với mười chén cơm, hơn nữa sẽ không tích lũy cái gì độc tố, ngươi sớm muộn gì ăn một khóa, sẽ để cho thân thể của ngươi, trở nên càng ngày càng tốt."

Hắn khẽ cười nói.

Diệp Băng có một ít không rõ, như thế nào đột nhiên đối với chính mình như thế nào tốt rồi?

"Đa tạ sư huynh! Đại ân đại đức, sư đệ suốt đời khó quên."

Diệp Băng tiếp nhận đan dược, tuy có hiếu kỳ, nhưng không có đề hỏi lên, Vương Đường Chân hiển nhiên cũng không muốn phải về đáp, vỗ vỗ bờ vai của mình, liền như vậy đã đi ra.

Vương Đường Chân sau khi rời đi, Diệp Băng cũng đi theo đã đi ra, nghi hoặc vui tại nội tâm, nhưng Diệp Băng lại không có thời thời khắc khắc treo.

Tại ước định địa phương tốt, cùng Phương Như Nguyệt chạm mặt về sau, Diệp Băng đem chuyện này nói cho Phương Như Nguyệt.

"Bạch Ngọc Đan? Cầm ta nhìn xem."

Phuong Như Nguyệt nhủ nhủ mảy, hiển nhiên cũng không tin, Vương Đường Chân sẽ cho Diệp Bằng Bạch Ngọc Đan.

Diệp Bằng đem Bạch Ngọc Đan lấy ra, giao cho Phuong Như Nguyệt, thứ hai lấy được bình ngọc, đổ ra một khóa đan dược, tản ra nhàn nhạt mùi thơm ngát vị, Phuong Như Nguyệt nghe nghe, nhéo nhéo, nhìn kỹ một hồi về sau, không khỏi mở miệng nói: "Quả nhiên là thật sự Bạch Ngọc Đan, hơn nữa còn là thượng đẳng Bạch Ngọc Đan, cái này bình ngọc chính giữa khoảng chừng 20 khóa, giá trị mười miếng Hạ phẩm Linh Thạch, xem ra Vương sư huynh đối với người rất không tệ đó a."

Phuong Như Nguyệt kiểm tra rồi một lần, cũng không có vấn đề gì, chỉ có thể cảm thấy Vương Đường Chân đối với Diệp Bằng rất không tệ.

"Thứ này cho người đi."

Diệp Bằng ý định đem vật ấy đưa cho Phuong Như Nguyệt, nhưng thứ hai lắc đầu nói: "Ta hiện tại còn không có có tu luyện, ăn cái này không có gì dùng, trai trong nội đường đồ ăn, đầy đủ bổ sung của ta dinh dưỡng, người có lẽ ăn thật sự, dù sao người một ngày ăn nhiều như vậy bữa cơm, hiển nhiên người thân thể tiềm năng còn không có hoàn toàn khai phát ra tới, có lẽ thể chất của người phẩm cấp còn có thể đề cao, người ăn cái này muốn tốt, bằng không mà nói, trai đường đồ ăn mặc dù tốt, nhưng cũng là ngũ cốc hoa màu, không có Linh Đan muốn tốt."

Phuong Như Nguyệt cự tuyệt, rất trực tiếp địa đem thứ đồ vật trả lại cho Diệp Bằng.

"Đã như vậy, vậy là tốt rồi a."

Diệp Bằng nhẹ gật đầu, đối với cái này cái thể chất cái gì, hẳn cũng không được cái gì, xem ra hay là muốn nhiều đi xem sách, nhiều học tập học tập.

"Đáng tiếc a, nếu là Trúc Cơ Đan, vậy thì càng tốt hơn, cho dù là hạ đẳng, bất quá loại đồ vật này, Vương Đường Chân tài năng phục dụng a, ta cảm thấy được nhục thể của người, phục dụng Trúc Cơ Đan có lẽ không có vấn đề, nếu không phải không cách nào liên hệ ngoại giới, ta ngược lại cũng có thể giúp người lấy tới một ít."

Phuong Như Nguyệt vì Diệp Bằng cảm thấy đáng tiếc.

"Trúc Cơ Đan? Đây là cái gì?"

Diệp Bằng nhìn xem Phuong Như Nguyệt, khiêm tốn hỏi.

Trải qua thời gian dài như vậy nhận thức, Phuong Như Nguyệt cũng biết Diệp Bằng đối với tu luyện loại vật này, hoàn toàn là dốt đặc cán mai, ngược lại nhiều một ít tìm kiếm cái lạ tri thức rất hiểu rõ, đại khái một ít gì đó còn không phải rất rõ ràng, vì vậy kiên nhẫn nói ra.

"Như vậy nói với người, nói cho người hay, Bạch Ngọc Đan, Trúc Cơ Đan, loại đan dược này xưng là Nhục Thân Đan, chuyên môn vì để cho thân thể rất tốt hấp thu dinh dưỡng mà luyện chế đan dược, hướng bên trên còn có mấy cái cấp bậc, cấp bậc càng cao, phẩm chất càng tốt, hơn nữa đối với thân thể cũng càng tốt, như Vương Đường Chân sư huynh, trên cơ bản phục dụng đúng là trung đẳng Trúc Cơ Đan, hoặc là thượng đẳng Trúc Cơ Đan, hạch tâm đệ tử thì là hạch tâm Trúc Cơ Đan, theo kể một ít chân truyền đệ tử, phục dụng đều là Nhục Chi Đan, loại đan dược này chỉ dùng để hội tụ ngàn năm tinh hoa nhục chi luyện chế, nếu có thể mỗi ngày ăn vào, coi như là một đầu heo, cũng có thể tại mấy năm nội đến thân thể thập trọng, nhưng lại gia tăng lên đột phá thân thông tỷ lệ."

Phuong Như Nguyệt nói như vậy đạo, thập phần nghiêm túc giảng giải.

Diệp Bằng cũng thập phần lắng nghe, trong nội tâm không khỏi trầm nghĩ: "Nhục Chi Đan? Không biết diễn đàn có hay không mua?"

Trong khoảng thời gian này hẳn một mực không có đi Siêu Thần diễn đàn, chủ yếu là không biết nên mua cái gì, dứt khoát không bằng chờ cuối tháng đoạn thời gian kia, đến lúc đó nhìn cái gì thuận mắt tựu mua cái gì, hiện tại gặp được chuyện này, vừa mới biết rõ có thể lựa chọn tính mua mua cái gì rồi.

Rất nhanh hai người đi tới Ngự Kiếm trong tròng, riêng phần mình đi làm chuyện của mình.

Thời gian chậm rãi mà qua.

Lại là một ngày, theo sáng sớm mai cho đến hoàng hôn, Ngự Kiếm trên trận, như cũ là áo bào trắng như ở trước mắt, từng đạo phi kiếm xẹt qua phía chân trời, ngoại trừ ngẩng đầu nhìn lại, chờ mong lấy có một ngày cũng có thể ngự kiếm phi hành bên ngoài, Diệp Bằng cũng không có bất kỳ nghĩ cách rồi.

Như ngày xưa một loại, Diệp Bằng cùng Phuong Như Nguyệt đi trai đường, bất quá Diệp Bằng chưa ăn cơm đồ ăn, mà là chuẩn bị trở về phục dụng đan dược.

Tới nơi này bất quá là cùng một cùng Phuong Như Nguyệt mà thôi.

Cứ như vậy trong nháy mắt, đã đến đêm khuya.

Diệp Bằng trong đầu mở ra Siêu Thần diễn đàn, sau đó tìm tới Nhục Chi Đan cùng về Nhục Thân Đan tư liệu.

Nhục Thân Đan tư liệu, không cần tốn hao diễn đàn tệ, có rất nhiều tiến công chiếm đóng thiếp, có chút xem xét, Diệp Bằng đại khái sẽ hiểu.

Nhục Thân Đan, là một loại phân loại đan dược, phẩm chất cũng như bình thường đan dược đồng dạng phân chia.

Bạch Ngọc Đan thuộc về Pháp Đan, Trúc Cơ Đan thuộc về Linh Đan, Nhục Chi Đan thuộc về Bảo Đan, hướng bên trên hoàn toàn chính xác còn có thân thể Tiên Đan cùng thân thể Thần Đan.

Thân thể Tiên Đan có thể đại lượng luyện chế, bởi vì bên trong ẩn chứa một tia bị luyện hóa hoàn tất Tiên Khí, bất quá cái này một tia bị mỏng manh vô số lần, bất luận kẻ nào cũng có thể phục dụng, nhưng giá cả cực kỳ đắt đỏ.

800 thượng môn chính giữa, chỉ có ba cái tông môn có thể luyện chế thân thể Tiên Đan.

Về phần thân thể Thần Đan, đan phương đã triệt để không có, có lẽ Tam đại Luyện Đan Tông môn có biện pháp có thể luyện chế, nhưng tuyệt đối sẽ không lấy ra bán ra, bất quá một ít Thượng Cổ di tích chỉ địa, ngẫu nhiên có thể tìm đến một chút thịt thân Thần Đan.

Ăn một khóa hiệu quả tương đương với một khóa Tuyệt phẩm Thoát Thai Hoán Cốt Đan, nhưng cũng sẽ không đối với thân thể có bất kỳ tổn hại, ngược lại sẽ có Vô Lượng chỗ tốt.

Diệp Bằng tìm tòi thân thể Tiên Đan, nhưng phát hiện Siêu Thần diễn đàn chính giữa, chỉ có cầu mua Tiên Đan, hơn nữa giá cả đều tại 50 vạn diễn đàn tệ đã ngoài, thậm chí trăm vạn.

Thân thể Tiên Đan có tiền mà không mua được, hơn nữa phẩm loại rất nhiều loại.

Về phần Nhục Chi Đan, vẫn phải có mua, Hạ phẩm 3000 diễn đàn tệ một khóa, Trung phẩm 5100 khóa, Thượng phẩm một vạn một khóa, Tuyệt phẩm hai vạn một khóa.

Tuyệt phẩm rất khó tìm đến, Thượng phẩm Diệp Bằng đã tìm được, trực tiếp gọi bán, mười một khóa, mười vạn diễn đàn tệ, xem như miễn phí bỏ đi mất một khóa, bất quá cũng có đặc biệt nói rõ chính là, mười khóa Thượng phẩm, một khóa Hạ phẩm.

Bách Hà Nhục Chi Đan!

Vì Bách Hà Tông luyện chế.

Mười vạn diễn đàn tệ.

Bây giờ là đêm khuya, đã qua 12 điểm, tổng cộng có mười hai vạn diễn đàn tệ, Diệp Bằng lập tức mua mười một khóa đan dược.

Dư thừa hai vạn diễn đàn tệ, cũng không có lãng phí, mua đại lượng thượng đẳng Trúc Cơ Đan.

Thượng đẳng Trúc Cơ Đan, một khóa 2000 diễn đàn tệ, một hơi mua mười khóa.

Dù sao giá cả quá đắt, ăn một ngày Nhục Chi Đan, lại ăn một ngày Trúc Cơ Đan.

Mua sắm về sau, Diệp Bằng lập tức lấy ra một khóa Trúc Cơ Đan, sau đó hướng trong miệng lắp đầy.

Lập tức một cỗ nước cuộn trào địa nhiệt sóng, theo đan điền khuếch tán đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Thái Hạo Tiên Tông

Một khóa Trúc Cơ Đan, chính là tập các loại linh dược chỗ luyện chế mà ra.

Một khóa thượng đẳng Bạch Ngọc Đan, tương đương với 20 chén linh com dinh dưỡng, nhưng lại có rất nhiều mặt khác chỗ tốt.

Mà Trúc Cơ Đan, tương đương với 100 chén, kể tiếp muốn xem đúng là Diệp Bằng hấp thu cùng tiêu hóa năng lực.

Ăn một khóa Trúc Cơ Đan, nếu như Diệp Bằng tiêu hóa năng lực tốt, có thể ở trong một hai ngày triệt để hấp thu dinh dưỡng hơn nữa tiêu hóa hoàn tất, như vậy Trúc Cơ Đan hiệu quả mới thuộc về hoàn mỹ phóng thích.

Nếu như cần hơn mười ngày, thậm chí là một tháng, không bằng đi ăn Bạch Ngọc Đan.

Điểm này Diệp Bằng là thông qua xem thiếp mời biết đến.

Một khóa Trúc Cơ Đan, trong người khuếch tán, Diệp Bằng trực tiếp vận chuyển Tam Dương Hóa Long Kinh, trong khoảng thời gian này, Diệp Bằng rất ít tu luyện Tam Dương Hóa Long Kinh, buổi tối chủ yếu tu luyện chính là Dẫn Thần Quyết.

Chủ yếu là thời gian không đủ.

Trong cơ thể gân mạch tại vận chuyển, Trúc Cơ Đan chỗ mang đến năng lượng, bị tâm pháp cho hấp thu, tuy nhiên bằng bạc, nhưng cỗ lực lượng này, lại phảng phất rót vào tế bào chính giữa, thậm chí còn rót vào tại cốt cách chính giữa.

Theo ban đêm đã đến sáng sớm, một khóa Trúc Cơ Đan đại bộ phận năng lượng, đã bị hấp thu xong rồi, còn có một bộ phận, không có bị luyện hóa, đại khái cần lưỡng ba canh giờ.

"Sáu canh giờ có thể hoàn toàn hấp thu một khóa Trúc Cơ Đan, trong khoảng thời gian này tạm thời phục dụng Trúc Cơ Đan, mỗi ngày đạt được diễn đàn tệ, tựu tồn trữ, không sai biệt lắm tại cuối tháng thời điểm, mua sắm Nhục Chi Đan, ăn trước Trúc Cơ Đan cũng vậy là đủ rồi."

Phía trước xem qua sách vở, ăn Nhục Chi Đan tuy tốt, nhưng Trúc Cơ Đan sẽ không có vấn đề gì, cho nên cũng không lo lắng.

"Nếu là có thể đến Nhục Thân cảnh, mỗi ngày tiêu phí có thể đạt tới mười vạn diễn đàn tệ, đến lúc đó có thể mỗi ngày ăn Nhục Chi Đan rồi."

Diệp Bằng thâm nghĩ trong lòng một câu, bất quá đây cũng là hay nói giỡn, dù sao mỗi ngày ăn Nhục Chi Đan, cũng tiêu hóa không hết, lãng phí là nhỏ, xảy ra vấn đề mới là đại.

Cứ như vậy, đảo mắt liền đi qua mười ngày, Diệp Bằng mỗi ngày phục dụng Trúc Cơ Đan, về phần trai đường trên cơ bản không ăn rồi, ngoại trừ làm bạn Phương Như Nguyệt, rất nhiều người biết rõ Vương Đường Chân đưa tặng Diệp Bằng Bạch Ngọc Đan sự tình, cũng là không nghi ngờ cái gì.

Cũng không biết vì cái gì, thượng đẳng Trúc Cơ Đan theo đạo lý, thường nhân nếu là ăn hết, ít nhất một tháng có thể không cần bổ sung bất luận cái gì dinh dưỡng.

Nhưng Diệp Bằng cảm giác mình nhất định phải một ngày ăn một khóa, như vậy tính toán ra, Diệp Bằng có một ít may mắn rồi, tốt tại chính mình ăn là Trúc Cơ Đan, nếu là Nhục Chi Đan, một ngày tiêu hóa một khóa, cái kia còn thật sự có một ít ăn không nổi.

Trên cơ bản mỗi ngày đạt được diễn đàn tệ, toàn bộ đều muốn dùng đến mua Nhục Chi Đan.

Bất quá ăn hết mười ngày, Diệp Bằng phát hiện thân thể của mình hoàn toàn chính xác cường tráng rất nhiều, không nói thân nhẹ như yến, nhìn ngàn mét, tai nghe bát phương, nhưng hoàn toàn chính xác xác thực cường hóa không ít, điểm này Diệp Bằng mình có thể cảm giác.

Ít nhất mỗi ngày tại Ngự Kiếm tràng làm xong sự tình về sau, không có một điểm đau nhức.

Trong nháy mắt, đã đến cuối tháng, Diệp Bằng một hơi mua 20 khóa Nhục Chi Đan, gần đây mười ngày, Diệp Bằng phục dụng đều là Nhục Chi Đan.

Hoàn toàn chính xác không có đoán sai, Nhục Chi Đan cũng là một ngày tiêu hóa một khóa, Tam Dương Hóa Long Kinh đã uẩn dưỡng ra một dương đi ra, ở đan điền chính giữa, như là một khóa kim Đậu Tử một loại, lờ lờ sáng lên, hấp thu năng lượng, phản mớm dinh dưỡng đi ra.

Nếu như là tu sĩ khác, biết được đây hết thảy, chi sợ sẽ khiếp sợ đến nói không ra lời, nếu Phương Như Nguyệt đã biết, càng sẽ đem Diệp Bằng cho rằng quái thai.

Thượng đẳng Trúc Cơ Đan, một chút thịt thân ngũ trọng, lục trọng tu sĩ ăn hết về sau, cũng muốn nửa tháng tài năng luyện hóa chính giữa dinh dưỡng.

Diệp Bằng một ngày tiêu hóa một khóa coi như xong, hiện tại còn ăn Nhục Chi Đan? Đây quả thực là dọa người.

Nhục Chi Đan quý vì Bảo Cấp Nhục Thân Đan, ăn hết một khóa, một chút thịt thân thiếu một ít tu sĩ, thậm chí hơn nửa năm một năm đều không cần bổ sung bất luận cái gì dinh dưỡng, lại bổ sung một chút cũng hội xảy ra vấn đề, nhưng mà Diệp Bằng chẳng những không có việc gì, hơn nữa mỗi ngày đều muốn ăn một khóa.

Thần Thông tu sĩ lợi dụng có chút thần thông bí pháp, ngược lại là có thể, Diệp Bằng gần kề chỉ là theo dựa vào nhục thể của mình, tựu có thể làm được điểm này.

Trong đó cát dấu nói không nên lời bí mật cùng tiềm năng, thậm chí kể cả Diệp Bằng chính mình cũng không biết, hần đến cùng có bao nhiêu tiềm năng có thể bị đào móc đi ra.

Hôm nay!

Đã đến cuối tháng, Diệp Bằng cả đêm đều tại tu luyện, mãi cho đến sáng sớm, sớm địa liền đã tỉnh.

Đi vào túc dưới lầu, Vương Đường Chân cũng sớm đã tới rồi, tựa hồ trời còn chưa sáng tự đứng ở chỗ này.

Như cũ là như vậy anh tuấn tiêu sái, như cũ là như vậy ánh mặt trời, đứng ở nơi đó, sinh ra một loại cùng tương, lại để cho người không khỏi sinh ra cảm giác thân thiết, nếu là không có nhìn thấy Vương Đường Chân đối đãi Hứa Phương một màn kia, chỉ sợ thật sự sẽ bị bề ngoài cho mê hoặc.

"Bái kiến Vương sư huynh."

Diệp Bằng đi vào Vương Đường Chân trước mặt, có chút cúi đầu.

"Àn, một thời gian ngắn không thấy, thân thể cường tráng rất nhiều, xem ra đan dược đối với ngươi rất hữu hiệu, Bạch Ngọc Đan đã ăn xong sao?"

Wương Đường Chân quan tâm địa dò hỏi.

"Hồi bẩm sư huynh, còn chưa ăn xong, hết thấy đều bởi vì Vương sư huynh, sư đệ vô cùng cảm kích."

Diệp Bằng phát ra từ nội tâm cảm tạ, bởi vì Vương Đường Chân cho hắn Bạch Ngọc Đan, xác thực là đồ tốt, không có trộn lẫn những vật khác, nhìn như thật sự muốn tốt cho mình, vì vậy Diệp Bằng tự nhiên cảm tạ.

"Không sao, đều là nhà mình sư huynh đệ, có lẽ có một ngày, Diệp sư đệ thành tựu sẽ siêu việt ta, nếu có ngày nào đó, còn hi vọng Diệp sư đệ có thể nhớ tình bạn cũ."

Wương Đường Chân vừa cười vừa nói.

"Đó là tự nhiên, sư đệ tự nhiên sẽ không quên sư huynh ân đức."

Diệp Bằng nói xong lời này, liền đứng ở nơi đó, vẫn không nhúc nhích, rất nhanh không ít người dần dần chạy đến.

Chỉ là Phương Như Nguyệt lại chưa từng cách nhìn, lại để cho Diệp Bằng có một ít nghi hoặc, bất quá cũng không có nhiều đi hỏi thăm.

Wương Đường Chân nhìn lướt qua, sau đó mỉm cười mở miệng nói: "Chư vị sư đệ, một tháng thời gian đã qua rồi, chư vị biểu hiện đều rất không tồi, đến thời điểm, một trăm mười hai người, hiện tại còn thừa lại bảy mươi hai người, phần này thành tích đã có thể rồi, tương đối mặt khác tổ, chỉ còn lại không tới ba bốn mươi người, định đứng lên các ngươi cho ta cái thể diện."

Hắn nói như vậy đạo, mang theo dáng tươi cười, tựa hồ thật vui vẻ.

"Mặt khác tổ?"

Rất nhiều đệ tử kinh ngạc, cửa thứ ba không phải tựu bọn hắn thông qua được sao? Như thế nào bây giờ còn có mặt khác tổ?

Nhìn ra được mọi người nghi hoặc, Vương Đường Chân mở miệng nói: "Các ngươi chỗ nghĩ không sai, không chỉ là các ngươi thông qua được cửa thứ ba, cái gọi là cửa thứ ba, bất quá là một cái mê hoặc đồ đặc của các ngươi, chính thức cửa thứ ba, ngay tại lúc này, các ngươi đã thông qua được, từ giờ trở đi, xem như Thái Hạo Tiên Tông chính thức ngoại môn đệ tử."

Nói xong lời này, Vương Đường Chân theo tồn trữ chiếc nhẫn chính giữa, lấy ra một bộ đồ tiệm quần áo mới, đây là Thái Hạo Tiên Tông đệ tử phục, bọn hắn phía trước ăn mặc bất quá là bình thường quần áo.

"Các ngươi hiện tại mặc vào bộ này quần áo về sau, tựu ý nghĩa các ngươi nửa chân đạp đến vào Thái Hạo Tiên Tông, đợi tí nữa ta dẫn các ngươi đi Tổ Sư Từ Đường, các ngươi quý lạy về sau, bên trên hết ba trụ hương, lập được lời thề về sau, các ngươi coi như là Thái Hạo Tiên Tông đệ tử."

Mọi người nhận lấy hết quần áo về sau, Vương Đường Chân liền lại để cho mọi người đi thay y phục.

Thay y phục qua đi, Vương Đường Chân mang theo mọi người, hướng Tổ Sư Từ Đường đi đến.

Trên đường Diệp Bằng hay vẫn là nhìn không được nghi hoặc, tìm được Vương Đường Chân, không khỏi dò hỏi: "Vương sư huynh, làm sao thấy được Phương Như Nguyệt sư muội?"

"Phương Như Nguyệt? A, nàng đã bái nhập một vị trưởng lão tọa hạ, vận khí so các ngươi đỡ một ít, trực tiếp tấn cấp hạch tâm đệ tử, làm sao vậy?"

Wương Đường Chân có chút liếc qua, như vậy hỏi đáp.

"Bái nhập trưởng lão tọa hạ? Trực tiếp tấn cấp hạch tâm đệ tử?"

Diệp Bằng không nghĩ tới, Phương Như Nguyệt đã bái nhập trưởng lão môn hạ? Bất quá nghĩ lại một phen, Phương Như Nguyệt trước kia muốn kéo lũng chính mình thời điểm, đã nói qua tại Thái Hạo Tiên Tông có quyền thế, bái nhập trưởng lão môn hạ, coi như là hợp tình lý sự tình, chỉ là ngoài ý liệu.

Rồi sau đó Diệp Bằng không có nhiều lời, mặc dù trong nội tâm có một ít vắng vẻ, nhưng vẫn là cười cười.

Tổ Sư Từ Đường!

Huy hoàng đại khí, một tòa điêu khắc đứng ở đó ở bên trong, sau lưng có Cửu Kiếm lơ lửng, tượng thần Anh Vũ bất phàm, Vương Đường Chân mở miệng giảng giải.

Nói rõ ràng hết thảy về sau, đợi đến lúc mặt khác tạo thành viên tiến đến, Diệp Bằng nhìn một chút, cái này tân tân đệ tử đã có sáu bảy trăm người, cùng lúc trước nói một hai trăm người có một ít bất đồng, bất quá ngẫm lại cũng thể, cửa thứ ba là lừa dối người, cho nên ngoại giới tự nhiên không biết.

"Các đệ tử nghe lệnh! Quỳ xuống! Bái Tổ Sư! Bên trên ba trụ hương, phát huyết thể."

Một vị tuổi già trường lão, chậm rãi mở miệng, ngữ khí tuy nhiên chậm, nhưng âm vang hữu lực, nhìn thẳng vào mọi người.

Diệp Bằng theo mọi người quỳ xuống, nhận chăm chú thực dập đầu ba cái, rồi sau đó cầm lấy ba trụ hương, từng bước từng bước quay quay dâng hương, một lát sau, dùng sư môn cấp cho khí cụ, đâm rách rãnh tay chỉ, phát hạ huyết thể.

"Đệ tử Diệp Bằng! Nay, vì Thái Hạo Tiên Tông đệ tử, trung với Thái Hạo Tiên Tông, tuyệt không làm vi phạm Thái Hạo Tiên Tông môn quy sự tình, lo liệu tự tâm, duy trì chính đạo, phát huy mạnh Thái Hạo. . ."

Ung dung chi tiếng vang lên, trường bào màu trắng, bị gió thổi bay phất phới.

Thanh âm nhộn nhạo.

Một màn này, lộ ra đoan trang, nghiêm túc.

Đệ tử Diệp Bằng. . .

Bái nhập. . .

Thái Hạo Tiên Tông!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Ngự Kiếm Đường

"Từ lúc ngày bắt đầu, các người liền chính thức bái nhập Thái Hạo Tiên Tông, sư huynh không cho các người bên trên cuối cùng một đường khóa, các người mà lại phải chăm chỉ đi nghe, ngày sau chỉ sợ rất khó tại có thể nghe sư huynh ngôn ngữ rồi."

Vương Đường Chân chậm rãi mở miệng nói, hần nhìn xem Diệp Bằng bọn người, trên mặt mang theo dáng tươi cười, tựa hồ là có một loại thành tựu.

"Thỉnh sư huynh pháp ngôn, sư đệ tất rửa tai lắng nghe."

Diệp Bằng bọn người, chỉnh tề địa xoay người, hướng Vương Đường Chân thật sâu cúi đầu.

"Thái Hạo Tiên Tông, kỹ càng muốn phân tám đường chín các, cái này tám đường là tám cái Phân đường, theo thứ tự là Ngự Kiếm Đường, Nhục Thân Đường, Đan Dược Đường, Khí Luyện Đường, Phù Chi Đường, Tư Nguyên Đường, Chấp Pháp Đường, Hình Phạt Đường, thêm vào có một còn có một Phẩm Đức Đường, Phẩm Đức Đường không thuộc về tám đường, nhưng là một cái đường khâu, điểm này các người có lẽ biết rồi."

"Chính giữa Nhục Thân Đường tốt nhất tiến, trên cơ bản các người nếu là muốn bái nhập Nhục Thân Đường, đều có thể cho phép, Ngự Kiếm Đường tiếp theo, về phần Đan Dược Đường, Khí Luyện Đường, Phù Chi Đường, tắc thì cần các người có tương ứng thiên phú, nếu là không có, mặc dù có thể dùng cho phép, nhưng các người một khi đi vào, khả năng muốn làm mười năm làm việc cực nhọc, phương nhưng chân chính tính toán đường khâu đệ tử, bất quá nếu là hết khổ rồi, vậy thì phong quang rồi, được người kính ngưỡng, vận khí cùng tư chất thiếu một ít, ba năm mười năm cũng có thể hết khổ."

"Về phần Tư Nguyên Đường, cùng Chấp Pháp Đường cùng với Hình Phạt Đường dường như khó tiến vào, Tư Nguyên Đường nắm giữ tông môn tài nguyên, có thể nói bất luận cái gì đường khâu, hoặc là các thế cùng với tất cả lớn nhỏ yêu cầu tài nguyên sự tình, nhất định phải Tư Nguyên Đường thông qua phê duyệt, nắm giữ tài vụ quyền hành, nhưng muốn đi vào rất khó rất khó, Chấp Pháp Đường cùng Hình Phạt Đường một loại, Chấp Pháp Đường trên cơ bản thuộc về điều tra, chấp hành môn quy pháp tắc, mà Hình Phạt Đường thì là định tội, nhằm vào đó là một ít cao Quyền đệ tử."

"Nhưng chính giữa khó khăn nhất tiến là Phẩm Đức Đường, Phẩm Đức Đường sở tác sự tình, là đối với từng cái đệ tử tiến hành phẩm đức kiểm tra đo lường, có thể nói một người đệ tử tương lai thành tựu, cơ hồ đem giữ tại Phẩm Đức Đường đệ tử trong tay, hần một số có thể cho người vĩnh viễn không xảy ra đầu, hần một lời có thể cho người tại tu hành giới ở bên trong, không ngẩng đầu được lên, nếu nói là Chấp Pháp Đường đệ tử thiết diện vô tư, Hình Phật Đường đệ tử ý chí sắt đá, cái kia Phẩm Đức Đường đệ tử thì là lục thân không nhận chi nhân."

Vương Đường Chân đem Thái Hạo Tiên Tông bát đại đường khẩu nói thanh thanh sở sở.

Ngự Kiếm Đường cùng Nhục Thân Đường dễ dàng nhất bái nhập, Đan Dược Đường, Khí Luyện Đường, Phù Chi Đường tắc thì thuộc về muốn nhất định được thiên phú, tuy nhiên cho phép bái nhập, có thể bái nhập đi vào, mười năm, hai mươi năm, thậm chí là ba mươi năm đều chưa chắc có thể có một điểm thành tựu.

Về phần Tư Nguyên Đường, Chấp Pháp Đường cùng Hình Phật Đường, là khó khăn nhất cho phép, dù sao loại này nắm giữ môn phái hạch tâm tồn tại, không có khả năng xằng bậy.

Đối với cái gọi là Phẩm Đức Đường, Diệp Bằng có chỗ hiểu rõ, hần tại môn quy xem qua, Phẩm Đức Đường đệ tử hoàn toàn chính xác có Vương Đường Chân theo như lời đáng sợ như vậy.

Chính đạo tu luyện, chú ý chính là một cái phẩm tính, tung người tu vi cao, chỉ cần phẩm hạnh không quá quan, bất luận cái gì quyền hành đều đừng muốn nhúng chàm, đi tới chỗ nào đều bị người phi nhổ, trừ phi người tu vi rất cường, cường đến coi trời bằng vung, bằng không mà nói, người cuối cùng tránh khỏi cửa ải này.

Chính đạo tu luyện cũng không phải là Ma Đạo, có thể coi trời bằng vung, phẩm đức thập phần trọng yếu.

Thí dụ như Diệp Bằng, nếu là phẩm đức không được, coi như là tư chất rất không tài, có thể đề thăng làm nội môn đệ tử, nhưng phẩm đức không được, muốn tạm thời phóng vừa để xuống, trước hết để cho đẳng sau người Thượng vị.

Một cái cực đại tông môn, 800 thượng môn là cái thế giới này kẻ thống trị, Ma giáo có thể làm ầu, nhưng bây giờ là chính đạo nắm giữ thiên hạ, nếu là một cái phẩm đức không được người, đã trở thành chường môn, đây chẳng phải là muốn ngắt trời rồi hả?

Tùy ý khai chiến, một khi ảnh hưởng đến, sẽ thiên hạ đại loạn, vì vậy phẩm đức cửa ải này, mỗi một môn phái đều sẽ như thế làm, thậm chí một ít Ma Đạo tông môn, cũng mở Phẩm Đức Đường.

Vương Đường Chân tiếp tục mở miệng nói ra, về chín các sự tình.

Chín các là tông môn chín các đặc biệt địa phương, thí dụ như Bồ Thiên Các nội, tựu là chuyên môn tu bổ pháp bảo địa phương, còn có thiên dễ dàng các, tựu là chuyên môn tiến hành giao dịch địa phương.

Chín các đối ngoại mở ra, mặt khác tông môn đệ tử cũng có thể đến chín các tu bổ pháp bảo, hoặc là giao dịch, cùng với làm mặt khác tương ứng sự tình.

Đại khái giảng giải mấy chi tiết về sau, Vương Đường Chân liền mở miệng nói: "Lý nhanh chóng, tư chất người không tệ, ta xem qua người giản sách, trong khoảng thời gian này biểu hiện của người, ta cũng xem tại trong mắt, người thích hợp bái nhập Đan Dược Đường."

Đến cuối cùng Vương Đường Chân từng cái bang chứng người lựa chọn, đương nhiên hần chỉ là đề nghị, cuối cùng nhất quyền lựa chọn, hay vẫn là tại trong tay mình.

"Diệp Bằng!" Vương Đường Chân nói đến Diệp Bằng, lập tức Diệp Bằng nhìn xem Vương Đường Chân nói: "Sự đệ tại!"

"Người cũng rất không tài, nhất là thân thể, sư huynh cũng là Nhục Thân Đường đệ tử, ta cảm thấy cho người thích hợp đi Nhục Thân Đường, nếu là người đi, sư huynh hoặc nhiều hoặc ít có thể trợ giúp người một ít."

Vương Đường Chân vừa cười vừa nói, đệ tử còn lại nhao nhao hăm mộ địa nhìn xem Diệp Bằng, không thể không nói Vương Đường Chân đối với Diệp Bằng hoàn toàn chính xác rất chiều cổ.

"Đa tạ sư huynh hảo ý, sư đệ hội suy nghĩ thật kỹ."

Diệp Bằng nhẹ gật đầu, cảm kích nói một tiếng, Vương Đường Chân cũng không có để ý, nói tiếp kế tiếp người.

Cứ như vậy thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Vương Đường Chân nói xong người cuối cùng, liền mở miệng nói: "Tốt rồi, nên hỏi nói tất cả, chư vị sư đệ, hữu duyên gặp lại."

"Đa tạ Vương sư huynh, đại ân đại đức, sư đệ suốt đời khó quên."

Các đệ tử lại một lần nữa hành đại lễ, Vương Đường Chân tuy nhiên không phải sư phụ của bọn hần, nhưng ít ra sở tác sở vi, coi như là nửa người sư phụ, hành đại lễ coi như là phù hợp lễ tiết.

Vương Đường Chân đi rồi, mọi người đến không có đi, mà là giúp nhau hỏi thăm, đến cùng bái nhập cái kia cái đường khẩu.

"Diệp sư huynh, ngươi muốn hay không đi Nhục Thân Đường? Như ngươi đi, kính xin Diệp sư huynh nhiều hơn chiếu cố chiếu cố."

Có người mở miệng, cho đến đi Nhục Thân Đường, nghĩ đến phía trước Vương sư huynh muốn chiếu cố Diệp Bằng, vì vậy không khỏi đi tới, muốn nịnh bợ Diệp Bằng.

"Ý định chăm chú cân nhắc vài ngày, không muốn như vậy vội vàng quyết định."

Diệp Bằng chăm chú nói ra, hẳn cũng không muốn cứ như vậy vội vàng quyết định tương lai, tuy nhiên hẳn hướng tới chính là Ngự Kiếm Đường, nhưng vẫn là phải chăm chỉ cân nhắc, một khi lựa chọn, không thể đổi ý, nếu không tự là không công lãng phí thời gian.

"A, cái kia nếu là Diệp sư huynh quyết định tốt rồi, nhớ rõ thông tri sư đệ."

Đối phương hơi có vẻ xấu hổ, vốn chỉ là nịnh nọt một câu, muốn chụp vồ Diệp Bằng mà thí tăng bốc, không nghĩ tới Diệp Bằng cũng không khoải, cười gượng một tiếng, liền rời đi.

Rồi sau đó, Diệp Bằng về tới túc nội, suy tư về đến cùng lựa chọn cái đó cái đường khẩu muốn tốt.

Hôm sau.

Diệp Bằng như trước sớm liền đi Ngự Kiếm tràng, mãi cho đến Ngự Kiếm tràng về sau, lúc này mới kịp phản ứng, hôm nay không cần lại đến rồi.

Nhìn không được cười lên một tiếng, Diệp Bằng quay đầu lại mà đi.

Trở lại túc nội, Diệp Bằng nhận được một phong thư, là Phươg Như Nguyệt, phong thư này rất đơn giản, nói đơn giản chính mình đi nơi nào, đã bái ai là sư, rất đơn giản một phong thư.

Sau khi xem xong, Diệp Bằng mỉm cười, đề bút cũng đã viết một phong thư, giao cho bồ câu đưa tin.

Hôm sau!

Ánh nắng tươi sáng, gió thổi vô cùng thoải mái, lại để cho người cảm thấy khoan khoái dễ chịu.

Thái Hạo Tiên Tông, Ngự Kiếm Đường xuống.

Một thiếu niên, chậm rãi đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Tử Huyền Lô Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan

Ngự Kiếm Đường, hôm nay đã đến không ít khuôn mặt mới.

Trên Diễn Võ Trường, Diệp Bằng theo mới đệ tử cùng nhau đứng ở nơi đó, cùng đợi sư huynh Tiếp Dẫn.

Không có chờ đợi bao lâu, một cái áo bào trắng thanh niên đã đi tới.

Thanh niên nhìn sang 24-25 tuổi, lớn lên rất tuấn tú, mang theo vui vẻ, trong ánh mắt lộ ra một vòng nghiền ngẫm, chứng kiến Diệp Bằng chờ mới đệ tử về sau, rất trực tiếp mở miệng nói: "Chư vị sư đệ! Các ngươi đã tới Ngự Kiếm Đường, tự đại biểu lựa chọn Ngự Kiếm Đường rồi, muốn trở thành Ngự Kiếm Đường đệ tử, kỳ thật hết sức dễ dàng, trên cơ bản đều cho phép các ngươi, nhưng vì không muốn cho các ngươi không công lãng phí thời gian, tại các ngươi thực sự trở thành một gã Ngự Kiếm Đường đệ tử phía trước, đi trước tu luyện Thái Hạo Quyết, đem Thái Hạo Quyết tu luyện tới tầng thứ ba thời điểm, tới đưa tin, đến lúc đó sẽ có một cái khảo thí, như là thông qua, các ngươi có thể chính thức trở thành Ngự Kiếm Đường đệ tử, nếu là không có thông qua, chỉ có thể nói không thích hợp Ngự Kiếm Đường, biết không?"

Thanh niên cũng không nói đến tên của mình, mà là đem một cuốn lại một cuốn ngọc giản giao cho ở đây mười hai vị đệ tử.

Diệp Bằng tiếp nhận ngọc giản, bất quá cũng không có xem, mà là nhìn qua thanh niên kia.

"Đây là Thái Hạo tâm pháp trụ cột quyền sách, cho các ngươi như thế nào đi hấp thu thiên địa linh khí, như thế nào đi luyện hóa thiên địa linh khí, đến tầng thứ ba thời điểm, lại đến a!"

Nói xong lời này, thanh niên quay người ly khai, lại để cho mọi người trở về.

Cầm tâm pháp, Diệp Bằng đi ra Ngự Kiếm Đường, lại thật không ngờ, muốn bá nhập Ngự Kiếm Đường, còn nhất định phải làm như vậy, hoàn toàn chính xác có một chút phiền toái a.

Bất quá dù sao đã đến Thái Hạo Tiên Tông, muốn quy củ nghe người ta.

Trở lại túc nội, Diệp Bằng ngồi xếp bằng, tỉ mỉ địa nhìn xem Thái Hạo Quyết.

Ước chừng một lúc lâu sau, Diệp Bằng đem ngọc giản thu lại, không khỏi trầm nghĩ: "Cái này Thái Hạo Quyết kì thực là một quyển sách bình thường tâm pháp, xưng chuyển đổi tâm pháp còn không sai biệt lắm, không có chỗ lợi gì, đơn giản là đem trong cơ thể linh khí chuyển đổi vì Thái Hạo linh khí."

Một canh giờ, Diệp Bằng xem hiểu Thái Hạo Quyết nội dung.

Lúc này Diệp Bằng, tu luyện Tam Dương Hóa Long Kinh, trong cơ thể có một cỗ Linh lực, mà Thái Hạo Quyết tựa là hấp thu Linh lực, sau đó luyện Hóa Linh lực, cuối cùng nhất ngưng tụ vì Thái Hạo linh khí.

Tam Dương Hóa Long Kinh cũng là hấp thu Linh lực, luyện Hóa Linh lực, chỉ là không cần đi ngưng tụ, thiếu đi một đạo chương trình.

Hơi chút tu luyện một phen, Diệp Bằng tu luyện một lúc lâu sau, lập tức gián đoạn rồi.

"Tu luyện Thái Hạo Quyết một canh giờ, lấy được Linh lực, còn không bằng tu luyện Tam Dương Hóa Long Kinh lưỡng khắc chung, kém trọn vẹn bốn lần a."

Tam Dương Hóa Long Kinh, hôm nay Diệp Bằng đã tu luyện ra một cái Nguyên Dương rồi, tốc độ tu luyện là thường nhân gấp đôi, có thể dưới tình huống như vậy, tu luyện Thái Hạo Quyết bốn canh giờ, mới tương đương với tu luyện Tam Dương Hóa Long Kinh một canh giờ.

Nghĩ tới đây, Diệp Bằng không khỏi nghĩ thầm, được hay không được tu luyện Tam Dương Hóa Long Kinh, luyện Hóa Linh lực về sau, dùng Thái Hạo Quyết đi ngưng tụ vì Thái Hạo linh khí đâu rồi?

Lập tức Diệp Bằng tựa thử một phen, quả nhiên đi được thông, linh khí luyện hóa hoàn tất về sau, ngưng tụ tựa thật đơn giản rồi.

Sau đó Diệp Bằng bắt đầu nhận chăm chú quả thực tu luyện rồi.

Thái Hạo Quyết ba tầng, kỳ thật tựa là thân thể tam trọng.

Nhục Thân cảnh phân thập trọng, theo thứ tự là dưỡng thân trọng, luyện thịt trọng, luyện cốt trọng, tẩy tủy trọng, thoát thai trọng, Tượng lực trọng, nội khí trọng, khách sáo trọng, đại khí trọng, cùng với cuối cùng pháp khí trọng.

Ba trọng đầu là nhằm vào thân thể tẩy lễ, đầu tiên đệ nhất trọng chính là muốn thân thể tốt, nếu như một cái có vẻ bệnh người, tu luyện như thế nào võ đạo?

Đệ nhị trọng tựa là lại để cho chính mình cơ bắp trở nên cường đại, đệ tam trọng tựa là lại để cho cốt cách trở nên mềm mại, thân nhẹ như yến.

Ba trọng đầu Diệp Bằng hoàn toàn không cần tu luyện, thậm chí nói tẩy tủy trọng cùng thoát thai trọng, Diệp Bằng cũng có thể trực tiếp không tu luyện.

Bởi vì hắn đã từng phục dụng một khóa Như Ý Đan, phục dụng Như Ý Đan, trực tiếp có thể tu luyện Tượng lực trọng, có thể nói một bước đúng chỗ.

Nhưng Diệp Bằng không có làm như vậy, hắn còn nhớ rõ mình ở Siêu Thần diễn đàn chính giữa, mua một khóa Từ Huyền Lô Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan, thứ này thế nhưng mà Tuyệt phẩm Bảo Đan.

Đan dược phân chia, nhất đất đỏ là Thoát Thai Hoán Cốt Đan.

Diệp Bằng ăn hết Như Ý Đan, thân thể tư chất đến Át phẩm cấp 10, nếu như lại ăn một khóa Từ Huyền Lô Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan, cũng không biết sẽ tăng lên tới trình độ nào.

Nghĩ tới đây, Diệp Bằng cũng không đã ần tàng, đã đến trình độ này, có thể thử một lần.

Lấy ra Từ Huyền Lô Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan, đan dược tử khí đằng đằng, hơn nữa thượng diện có tia chớp cảnh tượng, bất quá cũng không có điện nhân, Diệp Bằng không chút do dự, trực tiếp nuốt vào.

Từ Huyền Lô Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan, không phải bình thường Thoát Thai Hoán Cốt Đan, cũng không có thống khổ như vậy.

Đan dược tiến vào đan điền chính giữa, lập tức phảng phất đan điền nổ tung một loại, Diệp Bằng cảm giác toàn thân chết lặng, tại chỗ sững sờ tại nguyên chỗ, liền ý thức cũng không có.

Phảng phất đột tử.

Chỉ là đúng vào lúc này, một đạo thân ảnh xuất hiện tại Diệp Bằng trong óc chính giữa, phảng phất chiếu sáng hết thảy, lập tức Diệp Bằng thân thể tản mát ra nhàn nhạt mùi thơm, phảng phất cử động hà phi thăng một loại.

Một tầng tầng đầy mỡ chán đồ vật này nọ, theo trong cơ thể chảy xuôi đi ra, thậm chí còn có xương cốt bột phấn bị đè ép thành phấn vụn, bị Diệp Bằng bài xích đi ra.

Nếu như nói Như Ý Đan đem da thịt tạng thứ đồ vật thanh trừ đi ra, cái kia Từ Huyền Lôi Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan thì là đem xương cốt chính giữa, ngũ tạng lục phủ chính giữa, một ít nhân thể nhất chỗ sâu nhất tạng thứ đồ vật, toàn bộ đào móc đi ra.

Thoát thai hoán cốt, trọn vẹn giằng co một canh giờ.

Diệp Bằng không biết đây là một loại cái gì cảm giác, hần nói không rõ ràng, phảng phất thật sự phải phi thăng rồi.

"Hô!"

Thoát thai hoán cốt chấm dứt về sau, Diệp Bằng cảm giác có một loại càng thêm nói không nên lời cảm giác rồi, ánh mắt nếu so với trước kia xem rõ ràng hơn rồi, phảng phất ung một loại ánh mắt, cảm giác tứ chi không biết nhiều mềm mại, thậm chí Diệp Bằng cảm giác mình có thể đem chính mình thu nhỏ lại thành một khóa cầu.

Hơn nữa một cỗ nước cuộn trào lực lượng, tràn ngập trong người, cảm giác một quyền có thể đem một đầu ngưu cho đánh chết.

"Thoát thai hoán cốt, huyền diệu khó giải thích a."

Diệp Bằng trầm nghĩ trong lòng một tiếng, bất quá Diệp Bằng cảm giác được, Từ Huyền Lôi Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan như trước trong người, được hiệu tựa hồ không có triệt để hòa tan, cần phải thời gian, hơn nữa rèn luyện thân thể, được hiệu mới có thể triệt để dung nhập trong cơ thể.

Theo trên giường nhảy xuống, Diệp Bằng đánh một bộ Đại Bằng Bác Long Thuật.

Hôm nay đã thi triển hồ hồ sanh uy, khí phách vô cùng, ba ba ba rút sạch tiếng vang lên, phảng phất một khối thiết tại Diệp Bằng trước mặt, đều có thể ngạnh sanh sanh đánh gãy.

"Quả nhiên bất thường."

Diệp Bằng lại nhin không được tán thưởng một tiếng, giờ này khắc này hần, có thể nói trực tiếp lướt qua thân thể trụ cột, hiện tại cần phải làm là, tu luyện ra linh khí đi ra.

Tắm rửa qua đi, Diệp Bằng bắt đầu chăm chú tu luyện linh khí.

Hai ngày về sau, Diệp Bằng cảm giác từ khi thoát thai hoán cốt về sau, tu luyện Tam Dương Hóa Long Kinh cũng càng thêm thông thuận rồi, nếu như Linh lực dùng một đạo một đạo đến tính toán, nguyên bản một canh giờ có thể luyện hóa ra một đạo linh khí, hôm nay một canh giờ có thể luyện hóa ra hai đạo Linh lực.

Thân thể đệ lục trọng, Tượng lực trọng, cái này nhất trọng chỉ chính là, một người khí lực, như là một đầu đại tượng một loại.

Voi chi lực, tựu là một ngàn cân, Diệp Bằng khảo nghiệm qua thoáng một phát khí lực của mình, trọn vẹn có được 5000 cân đã kích cường độ.

Tương đương với năm giống như chi lực, có thể nói hiện tại đã là thân thể đệ lục trọng đỉnh phong rồi, tu sĩ có lưỡng giống như chi lực coi như là rất giỏi, năm giống như chi lực, có thể coi Thiên Sinh thần lực.

Bất quá muốn bước vào nội khí cảnh, nhất định phải muốn ngưng tụ ra một trăm đạo Linh lực.

Hôm nay một canh giờ hai đạo Linh lực, một ngày 24 đạo, tăng thêm hai ngày trước tu luyện, trước mắt Diệp Bằng dĩ nhiên có 50 đạo Linh lực rồi.

Còn kém 50 đạo, có thể đột phá đến tầng thứ bảy.

"Đúng rồi! Thiếu một ít quên cái này rồi."

Đang tại tu luyện Diệp Bằng, bỗng nhiên tầm đó nghĩ tới một việc, hần tại Siêu Thần diễn đàn chính giữa còn mua một vật, cái kia chính là. Tụ Linh Châu!

Chương 28: Thân thể tầng thứ bảy

Tuyệt phẩm Tụ Linh Châu, có thể đề cao tu sĩ gấp năm lần hấp thu Linh lực hạt châu.

Vật này là Diệp Bằng tại phòng đấu giá bên trên dùng giá cao đoạt được, giờ này khắc này hoàn toàn chính xác phát huy ra tác dụng.

Lấy ra Tụ Linh Châu, phảng phất là một khóa màu xanh da trời hạt châu, nhìn sang bình bình đậm đậm, Diệp Bằng nhú mày dùng Tiểu Dao cắt mở tay ra đầu ngón tay, sau đó giọt giọt máu tươi rơi vào hạt châu chính giữa, bắt đầu Huyết Luyện nhận chủ.

Không bao lâu Tụ Linh Châu cũng đã nhận chủ, linh châu nội phảng phất có một giọt huyết dịch, đó là Diệp Bằng huyết dịch, người khác nếu là lấy được Diệp Bằng Tụ Linh Châu, cũng không cách nào phát huy hết tác dụng, trừ phi có thể ngành sinh sinh luyện hóa chính giữa huyết dịch.

Đem Tụ Linh Châu đặt ở một cái Tiểu Hương trong túi, sau đó đeo trên cổ, núp ở bên trong, Diệp Bằng liền bắt đầu tiếp tục tu luyện rồi.

Tuyệt phẩm Tụ Linh Châu hiệu quả, là tăng phúc gấp năm lần linh khí hấp thu tốc độ, bất quá không cách nào gia tăng luyện hóa tốc độ, vốn theo đạo lý, Diệp Bằng luyện hóa tốc độ hẳn là theo không kịp.

Có thể Diệp Bằng lại đuổi kịp rồi. . .

Trên cơ bản hấp thu một đạo Linh lực, có thể rất nhanh luyện hóa, nguyên bản một canh giờ có thể luyện hóa ra hai đạo, hiện tại biến thành một canh giờ có thể luyện hóa ra mười đạo.

Năm canh giờ về sau, Diệp Bằng ngưng tụ một trăm đạo Linh lực, có thể nói hẳn chỉ cần dựa theo Thái Hạo Quyết vận chuyển một cái Đại Chu Thiên, coi như là đến thân thể tầng thứ bảy, nội khí trọng.

Nhưng Diệp Bằng không có làm như vậy, bởi vì hẳn cảm thấy cái tốc độ này có một ít nhanh, lúc này mới không qua mấy ngày? Chính mình tự đã tới nội khí trọng?

Không muốn muốn rất cao điều Diệp Bằng, quay người đem chính mình tu luyện ra Linh lực, thoải mái Nguyên Dương, tu luyện Tam Dương Hóa Long Kinh.

Tu luyện ra ba cái Nguyên Dương, tốc độ tu luyện tự tăng phúc bốn lần, một cái Nguyên Dương tăng phúc gấp đôi, hai cái Nguyên Dương tăng phúc gấp hai, ba cái Nguyên Dương tăng phúc bốn lần, đây là căn cứ Nguyên Dương đến tính toán, mà không phải căn cứ Diệp Bằng tốc độ tu luyện đến tính toán.

Tự nhiên thế trong khoảng thời gian này, Diệp Bằng một mực tại khổ luyện, một canh giờ tự là mười đạo Linh lực, một ngày mười hai canh giờ, không ăn không uống, tự là 120 Đạo Linh lực, hơn nữa ăn hết một khóa Nhục Chi Đan, không chỉ có thân thể bên trên đạt được thoải mái.

Càng chủ yếu chính là, hẳn không có thể luyện hóa ra một trăm đạo Linh lực.

Bước vào Nhục Thân cảnh về sau, Siêu Thần diễn đàn đơn mặt trời đã cao hạn đã tăng lên tới mười vạn diễn đàn tệ rồi, một ngày có thể mua sắm mười khóa.

Hôm nay chỉ cần có diễn đàn tệ, Diệp Bằng tự mua sắm Nhục Chi Đan, một ngày mua sắm mười khóa, hơn nữa đều là Thượng phẩm Nhục Chi Đan.

Tự nhiên thế một tháng đi qua, Diệp Bằng tình hình kinh tế còn có 280 khóa Nhục Chi Đan, hơn nữa mỗi ngày đều phục dụng Nhục Chi Đan, cái này dĩ nhiên thậm chí là một ít hạch tâm đệ tử đều hưởng thụ không đến.

Một tháng ba mươi ngày, một ngày bình quân 200 Đạo Linh lực, tổng cộng sáu ngàn Đạo Linh lực, Diệp Bằng dùng để tu luyện Tam Dương Hóa Long Kinh, tại hôm qua đã ngưng tụ ra thứ hai Nguyên Dương.

Theo một ngày 200 Đạo Linh lực, trực tiếp tăng lên tới một ngày 400 Đạo Linh lực.

"Trụ cột càng cường, tương lai thành tựu càng cao, nhục thể của ta thuộc về phục dụng Thoát Thai Hoán Cốt Đan, mới dần dần cường đại, bất quá như trước coi như là chênh lệch, nhất định phải trả giá người khác gấp 10 lần, thậm chí là gấp trăm lần cố gắng, bằng không thì không công lãng phí tốt như vậy tài nguyên."

Diệp Bằng trầm nghĩ trong lòng, một tháng thời gian, một loại vài ngày mới, đã chính thức bái nhập Ngự Kiếm Đường.

Mà Diệp Bằng hay vẫn là không có tiếng tăm gì địa tại tu luyện.

"Diệp sư huynh! Có phong thư."

Ngay tại Diệp Bằng bình thường lúc tu luyện, túc dưới lầu, có người hô một câu, lập tức Diệp Bằng theo tu luyện chính giữa tĩnh lại, đi vào dưới lầu, lấy được phong thư.

Đây là Phương Như Nguyệt phong thư, cơ hồ cách một thời gian ngắn, Phương Như Nguyệt đều gửi thư đến tín.

Thái Hạo Tiên Tông nhìn như là một cái tông môn, nhưng bên trong là lần lượt vòng tròn luân quản, ngoại môn là ngoại môn, nội môn là nội môn, hạch tâm là hạch tâm, chân truyền là chân truyền, cơ hồ không có bao nhiêu cùng xuất hiện.

Diệp Bằng là ngoại môn đệ tử, không cách nào tiến vào hạch tâm vòng tròn luân quản, liền bước vào hạch tâm khu vực tư cách đều không có, tựa là như thế tàn khốc cùng vô tình, hai người chỉ có thể thông qua thư tiến hành trao đổi.

Trong tín thư cho bất quá ngàn chữ, Diệp Bằng nhiều lần nhìn ba lượt, cuối cùng nhất khắc thở dài một cái.

Phương Như Nguyệt từ khi bái nhập trường lão môn hạ về sau, có thể nói là như cá gặp nước, cũng không biết làm sao vậy, hôm nay đã là thân thể mười trọng cảnh giới, tựa hồ có bí mật gì, cái này cái tốc độ tu luyện, lại để cho Phương Như Nguyệt tại hạch tâm khu vực thanh danh lan truyền lớn.

Thậm chí đều được vinh dự là dự định chân truyền đệ tử, đến cùng cất giấu bí mật gì, không người có thể biết, nhưng duy nhất có thể dùng biết đến là, Phương Như Nguyệt hiện tại thể nhưng mà Thái Hạo Tiên Tông so sánh có danh tiếng tân tân đệ tử.

Hôm nay Phương Như Nguyệt truyền đến phong thư, là mời Diệp Bằng, tham gia nàng bái sư chỉ lễ.

Cái gọi là bái sư chỉ lễ, thì là chính thức bị vị nào trường lão, thu nhập vi quan môn đệ tử, thập phần chính thức, cần Thái Hạo Tiên Tông một ít trường lão tự mình chứng kiến, kể cả một ít đệ tử, mà Diệp Bằng cũng đã nhận được một trương mời gián.

Cùng nhau tiến đến, Phương Như Nguyệt đã trèo lên hạch tâm, thậm chí nhất định trở thành chân truyền đệ tử, tuy nhiên từ đầu tới đuôi, Diệp Bằng cũng biết, Phương Như Nguyệt có bối cảnh, nhưng không có nghĩ đến, vậy mà lại nhanh như vậy.

Bất quá Diệp Bằng không có ghen ghét, duy chỉ có chi là chúc phúc, hân hi vọng Phương Như Nguyệt vui vẻ.

Đem mời gián thu nhập trong ngực, Phương Như Nguyệt bái sư phía trước, còn muốn kinh nghiệm một đạo khảo nghiệm, nửa năm sau Phương Như Nguyệt tài năng chính thức bái sư, vì vậy Phương Như Nguyệt phát tới phong thư còn có một tầng ý tứ, chính mình trong vòng nửa năm không cách nào cùng Diệp Bằng liên hệ rồi, lo lắng Diệp Bằng hiểu lầm.

Khôi phục tâm tình, Diệp Bằng bắt đầu chăm chú tu luyện, không đi đa tường mặt khác.

Nếu như này, một tháng sau, rốt cục thứ ba Nguyên Dương ngưng tụ mà thành, Diệp Bằng hôm nay một ngày có thể luyện hóa 800 Đạo Linh lực.

Một tháng này, Diệp Bằng không có lãng phí diễn đàn tệ, lại thêm 300 miếng Nhục Chi Đan, vật ấy bảo đảm giá trị tiền gửi tính rất cao, không thể so với những vật khác, hơn nữa đan dược một loại đồ vật, là cho phép giao dịch.

Cho nên mua sắm loại vật này, thứ nhất là bảo đảm giá trị tiền gửi, thứ hai là một mực có thể dùng, cho nên Diệp Bằng mỗi ngày đều mua sắm một khóa.

Hôm nay đã tích lũy hạ năm trăm năm mươi khóa thượng đẳng Nhục Chi Đan rồi.

Tam Dương Hóa Long Kinh trang trước, Diệp Bằng đã triệt để tu luyện xong tất, trong cơ thể Tam đại Nguyên Dương, hình thành một hình tam giác, ở đan điền chính giữa chìm nổi lấy.

Tu luyện xong Tam Dương Hóa Long Kinh, Diệp Bằng bắt đầu chính thức tu luyện rồi.

Thân thể tầng thứ bảy, nội khí trọng.

Vận chuyển Thái Hạo Quyết, một trăm đạo Linh lực, ngưng tụ một cái Đại Chu Thiên, có thể hóa thành một đạo nội khí.

Hấp thu cùng luyện hóa ngưng tụ về sau chính là Linh lực, tồn trữ ở đan điền chính giữa, nhưng không cách nào ngưng tụ tại gân mạch thân thể chính giữa, bởi vì Linh lực rất bá đạo, nhất định phải kinh một cái Đại Chu Thiên, Linh lực hóa thành linh khí, tồn trữ tại thân thể chính giữa.

Trong tựa là này khí, ngang thể tồn trữ đến không thể tại tồn trữ thời điểm, có thể đem dư thừa tồn trữ ở đan điền chính giữa.

Có được Linh lực, Diệp Bằng ngưng tụ trên cánh tay, nguyên gốc quyền có được năm giống như chi lực, tựa sẽ biến thành sáu giống như, thậm chí là bảy giống như chi lực.

Đây là Linh lực đặc tính.

Nhưng nếu có nội khí, toàn bộ tên là nội linh khí, tay ngơoi cánh tay bị người cắt ra một đường vết rách, dưới tình huống bình thường cần một tháng, thậm chí là mấy tháng mới có thể khôi phục tốt.

Mà ngưng tụ nội khí, một canh giờ có thể khôi phục tốt.

Trong tựa là này khí chỗ tốt, Linh lực không có khả năng làm như vậy, nhưng nội khí có thể.

Một chu thiên rất nhanh có thể vận chuyển xong, lập tức một cỗ linh khí tràn ngập trong người, tuy nhiên chỉ có một tia, nhưng Diệp Bằng chính thức bước vào thân thể tầng thứ bảy!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luân Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Lòng tham họa

Thân thể tầng thứ bảy, vì nội khí trọng.

Đến cái này nhất trọng về sau, sẽ không có kỹ càng số liệu tính toán, trong cơ thể có một tia linh khí, tựa ý nghĩa bước chân vào tầng thứ bảy, nhưng tầng thứ bảy nội khí tấn cấp độ bất trọng khách sáo, tắc thì bởi vì người mà đi, phổ biến mà nói, có một trăm đạo nội khí, sau đó đột phá thân thể, đem linh khí phóng thích ở bên ngoài, coi như là bước chân vào khách sáo cảnh.

100 tia nội khí tương đương với một đạo nội khí.

Mà một tia nội khí, tương đương với hấp thu một đạo Linh lực, thay lời khác mà nói, Diệp Bằng một ngày có thể hấp thu 800 ti nội khí, tương đương với tám đạo Linh lực, nếu như là thường nhân, gần kề chỉ cần mười ba ngày có thể đến độ bất trọng.

Cái này cái tốc độ tu luyện hoàn toàn chính xác có một ít kinh người, thường nhân theo thân thể nhất trọng tu luyện tới thân thể bất trọng, tại không có ngoại lực phụ trợ phía dưới, ba năm mười năm đều chưa chắc có thể thành công.

Mà Diệp Bằng theo tu luyện cho tới bây giờ, mới bất quá gần hai tháng, hơn nữa phần lớn thời gian hay vẫn là tại tu luyện Tam Dương Hóa Long Kinh.

Nếu không phải tu luyện Tam Dương Hóa Long Kinh, có lẽ đã sớm đến thân thể thất trọng rồi.

Bất quá Diệp Bằng nghĩ lắm rồi, một trăm đạo linh khí, cũng không có lại dễ cho hắn đột phá cảnh giới, ngược lại còn có một loại không no đầy cảm giác, thậm chí nói cự ly này loại no đủ cảm giác phảng phất rất xa.

Có chút bướng bỉnh tính tình Diệp Bằng, không khỏi tiếp tục tu luyện, tựa như thế lại là một tháng, Diệp Bằng trong cơ thể có 300 đạo nội linh khí,

Nguyên bản chỉ có 240 đạo, nhưng bởi vì mỗi ngày đều phục dụng Nhục Chi Đan, một khóa Nhục Chi Đan, trực tiếp luyện hóa vì hai đạo nội linh khí.

Không thể không nói Diệp Bằng luyện hóa năng lực hoàn toàn chính xác cường đến đáng sợ.

Có thể 300 Đạo Linh khí, như trước không cách nào đột phá.

Hôm nay đã qua ba tháng, nên bái nhập Ngự Kiếm Đường đệ tử, đã sớm bái nhập Ngự Kiếm Đường, có thể Diệp Bằng như trước vẫn còn tu luyện, trên thực tế dùng Diệp Bằng hiện tại trạng thái, hoàn toàn có thể bái nhập Ngự Kiếm Đường.

Nhưng Diệp Bằng không có đi Ngự Kiếm Đường, tựa hồ cùng cái này tu vi hậu môn đi lên.

"Một ngày ăn một khóa Nhục Chi Đan, có thể trực tiếp luyện hóa hai đạo Linh lực, nếu như ăn hai khóa đâu rồi? Hoặc là ba khóa? Bốn khóa đâu rồi?"

Diệp Bằng trong nội tâm suy tư về, có thể hay không ăn nhiều mấy khóa Nhục Chi Đan, dù sao gần kề chỉ là dựa vào bình thường tu luyện, quả thực là quá khó khăn, một ngày mới tám đạo linh khí, chống đỡ chết tựa là mười đạo.

Một trăm đạo linh khí không cách nào đột phá đến tầng thứ tám, một nghìn đạo đâu rồi? Diệp Bằng cũng không tin.

Nghĩ tới đây, Diệp Bằng ném thử phục dụng hai khóa, tạm thời không tu luyện, trực tiếp luyện hóa đan dược chính giữa linh khí.

Không đến một nén nhang thời gian, hai khóa Nhục Chi Đan dược hiệu trực tiếp bị Diệp Bằng cho đã luyện hóa được, Diệp Bằng cảm giác còn có thể lại ăn, vì vậy lại ăn một khóa.

Tự như thế một khóa lại một viên, một khóa Nhục Chi Đan trực tiếp luyện hóa, có thể đạt được hai đạo linh khí, mười khóa Nhục Chi Đan có thể đạt được hai mươi đạo linh khí, trước mắt Diệp Bằng có được hơn tám trăm mười khóa Nhục Chi Đan.

Mà bây giờ mới bắt quá là buổi sáng, Diệp Bằng tự đã luyện hóa được mười khóa Nhục Chi Đan, cảm thấy phiền toái Diệp Bằng, dứt khoát một hơi nuốt năm khóa Nhục Chi Đan, nếu là có vấn đề, lập tức thúc dục Tam Dương Hóa Long Kinh, hẳn đều có đường lui, cùng lắm thì tự lãng phí những này được hiệu mà thôi.

Năm khóa Nhục Chi Đan nuốt vào trong bụng, đan điền lập tức bộc phát ra khủng bố năng lượng, như hồng thủy một loại, tràn ngập trong người, Diệp Bằng cảm giác mình phảng phất dào dạt tại Linh Hải chính giữa, tốc độ tu luyện nhanh chóng.

Cứ như vậy mười đạo linh khí như cũ là một nén nhang thời gian luyện hóa hoàn tất.

"Năm khóa cũng có thể cùng một chỗ luyện hóa? Mười khóa đâu rồi?" Nuốt nhỏ nước miếng, Diệp Bằng muốn ném thử một chút mười khóa cực hạn, dù sao bình thường tu luyện quá là nhanh, Diệp Bằng cũng muốn nhanh một chút, miễn cho giám sát phiền toái.

Mười khóa Nhục Chi Đan nuốt đi vào, so với trước mạnh hơn liệt bá đạo.

Cái này nếu thường nhân, tại chỗ linh khí tự tuôn ra, cực kỳ dễ dàng ra vấn đề lớn, cũng duy chỉ có Diệp Bằng loại này không phải rất rõ ràng tu hành Tiểu Bạch, mới dám lớn mật như thế, không có cao thủ hộ pháp, Diệp Bằng làm như vậy, phi thường dễ dàng gặp chuyện không may.

Thế nhưng mà. . . Mười khóa Nhục Chi Đan bị Diệp Bằng nuốt về sau, lại còn là không có một điểm vấn đề, tự là có một ít khó chịu mà thôi.

Sau một nén nhang, Diệp Bằng lại một lần nữa luyện hóa hoàn tất.

Lại là ngắn ngủn một nén nhang thời gian, Diệp Bằng luyện hóa hoàn tất mười khóa Nhục Chi Đan, định đứng lên trước trước sau sau tổng cộng đã luyện hóa được 50 khóa Nhục Chi Đan.

Thần Thông cao thủ, trong vòng một ngày cũng không thể nuốt 50 khóa Nhục Chi Đan, trừ phi là những Thần Thông cường giả kia, hoặc là thân thể tuyệt cường.

Diệp Bằng cũng ý thức được chính mình thân thể có một ít cổ quái.

"Có thể hay không đã uống Thoát Thai Hoán Cốt Đan về sau, nhục thể của ta lại một lần nữa đã nhận được tăng lên? Qua một thời gian ngắn, đi kiểm tra một chút."

Diệp Bằng trầm nghĩ trong lòng, hiện tại tự không có ý định đi khảo thí nhục thể của mình, trước chú trọng trước mắt sự tình.

Một hơi nuốt mười khóa Nhục Chi Đan, còn có thể tiến hành luyện hóa, Diệp Bằng tuy nhiên cũng kinh ngạc, nhưng cũng không có tiếp tục tìm đường chết nuốt càng nhiều nữa Nhục Chi Đan.

Bởi vì Nhục Chi Đan còn thừa lại không đến bảy trăm bảy mươi khóa rồi, theo như cứ theo đà này, vài ngày muốn ăn hết sạch rồi.

Diệp Bằng tiếp tục nuốt Nhục Chi Đan, thời gian một ngày, không chế tại 100 khóa trong vòng.

Tự như thế liên tục ăn hết tám ngày, tính cả cái này tám ngày Diệp Bằng đều hồi đoái thượng đẳng Nhục Chi Đan, tổng cộng tám trăm năm mươi khóa, ngày thứ tám buổi sáng tự đã ăn xong tám trăm năm mươi khóa Nhục Chi Đan.

Nhưng trong cơ thể bởi vậy nhiều hơn 2000 đạo nội khí.

2000 đạo nội khí là cái gì khái niệm? Diệp Bằng cơ bắp lực lượng có thể bộc phát ra năm giống như chi lực, thì ra là 5000 cân, nếu như điều động lấy 2000 đạo nội khí, tương đương với 20 giống như chi lực.

Một trăm đạo nội khí có thể ngưng tụ làm một giống như chi lực.

Cộng lại là hai mươi lăm giống như chi lực, nếu như có thể nội khí phóng ra ngoài, Diệp Bằng một quyền, tự tương đương với hai vạn 5000 cân sức nặng công kích, coi như là một tảng đá lớn, cũng muốn bị đánh đích chia năm xẻ bảy a.

Khủng bố đến cực điểm

Có thể dù là như thế, còn không có đột phá, đan dược đều đã ăn xong, mỗi ngày chỉ có thể hồi đoái mười khóa Nhục Chi Đan, trong nháy mắt Diệp Bằng lại cảm thấy đến không đủ tiền dùng.

"Vô hạn diễn đàn tệ! Đã đến cái hạn chế, thật đúng là làm cho người ta không nói được lời nào."

Giờ này khắc này, Diệp Bằng cũng không khỏi nhả rãnh một câu, bắt quá hết cách rồi, dưới mắt có thể có biện pháp nào? Trừ phi mình đến Thần Thông cảnh, bằng không thì tiền thật sự không đủ dùng.

Chỉ là đúng vào lúc này, đột ngột tầm đó, đan điền chính giữa, một cổ bảng bạc khủng bố lực lượng, đột nhiên bạo phát đi ra rồi.

Nguyên vốn định đình chỉ tu luyện Diệp Bàng, lập tức không khỏi bàn ngồi xuống, điên cuồng mà đè nén xuống cổ lực lượng này.

"Đây là cái gì?" Diệp Bàng nhủ mảy, cổ lực lượng này rất quen thuộc, là Từ Huyền Lô Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan năng lượng, còn có một phần là Nhục Chi Đan năng lượng, giờ này khắc này, phảng phất hồng thủy một loại cọ rửa tại gân mạch chính giữa.

Nếu như đè nén không được, Diệp Bàng cảm giác mình hội bạo thể mà vong.

"Xảy ra chuyện gì? Như thế nào đột nhiên hội trở nên như vậy?" Diệp Bàng kinh ngạc, hẳn không biết như thế nào háo hức sẽ phát sinh loại chuyện này.

Trên thực tế Diệp Bàng trong khoảng thời gian này một mực tại ăn Nhục Chi Đan, có bộ phận được hiệu ngưng tụ ở đan điền chính giữa, hơn nữa Diệp Bàng hoàn toàn thuộc về lãng phí tính chất đi nuốt Nhục Chi Đan.

Có cường giả, một ngày cũng có thể phục dụng 100 khóa Nhục Chi Đan, nhưng một ngày tối đa phục dụng ba khóa, nguyên nhân là đan dược cũng không có thể ăn quá nhiều, Diệp Bàng vì cầu nhanh một chút, như vậy không muốn sống đi ăn, được hiệu ngưng tụ trong người.

Tự nhiên có đan độc rồi, nguyên gốc thiên ba khóa, hoặc là một ngày năm khóa, điều dưỡng nghỉ ngơi một thời gian ngắn, những này đan độc cũng sẽ dần dần biến mất, nhưng hiện tại ăn hết quá nhiều, đan độc ngưng tụ trong người, tạo thành không tốt độc tố.

Đồng thời Từ Huyền Lô Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan, tựu là chuyên môn thanh lý nhân thể tạp chất đan dược.

Lúc trước Diệp Bàng căn bản không có triệt để tiêu hóa xong, nhất định phải thông qua rèn luyện thân thể tài năng dần dần tiêu hóa, đương nhiên còn có một biện pháp, cái kia chính là trong cơ thể xuất hiện độc tố.

Vừa mới, Diệp Bàng điên cuồng như vậy nuốt Nhục Chi Đan!

Độc tố xuất hiện, Từ Huyền Lô Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan dược hiệu, lập tức bạo phát, hơn nữa bộc phát cực kỳ hung mãnh.

Nhục Chi Đan độc tố cũng không phải hay nói giỡn, loại đan dược này há lại bình thường đệ tử có thể phục dụng đồ vật?

Ở bên ngoài có tiền mà không mua được, nếu không tại Siêu Thần diễn đàn chính giữa, sao có thể bán được như thế đắt đỏ?

Rộng lượng năng lượng trong người giúp nhau đối kháng, Diệp Bàng cắn răng, loại cảm giác này thập phần khó chịu.

Lưỡng cổ lực lượng trong người điên cuồng tranh đấu, Diệp Bàng tự biết xông hạ đại họa, nhưng gắt gao cắn răng, cường ép vận chuyển Tam Dương Hóa Long Kinh cùng Thái Hạo Quyết, muốn đem cái này lưỡng cổ lực lượng bài xích đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Nhân họa đặc phúc, thân thể thập trọng

Diệp Bàng muốn bài xích lưỡng cổ lực lượng, nhưng càng là như thế, lưỡng cổ lực lượng càng thì không cách nào bị bài xích đi ra ngoài.

Trong chốc lát Nhục Chi Đan đại bộ phận dược tính vậy mà cùng Từ Huyền Lô Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan dung hợp ở cùng một chỗ, vì chống cự Diệp Bàng bài xích, cái này Diệp Bàng tựu triệt để mộng, như thế nào háo hức hai chủng bài xích lẫn nhau lực lượng, hội ngưng tụ cùng một chỗ?

Không đợi Diệp Bàng tiếp tục bài xích, cái này cô dung hợp lực lượng, lại đột ngột tầm đó bị thân thể cho hấp thu.

Đây là một cổ rất lực lượng cường đại, cho dù là Thần Thông cường giả đều có thể sẽ được tự bạo bỏ mình, nhưng bởi vì Diệp Bàng bài xích, lưỡng cổ lực lượng như kỳ tích dung hợp cùng một chỗ, sau đó hóa thành nhân thể thuốc bổ, nganh sanh sanh địa bị Diệp Bàng thân thể cho hấp thu.

Phốc Phốc Phốc Phốc Phốc Phốc Phốc Phốc!

Liên tiếp khí bạo tiếng vang lên, tân tân khổ khổ tiếp cận ba tháng Diệp Bàng, một mực không cách nào đột phá cảnh giới, đột nhiên tầm đó đã thông gân mạch, nội khí vậy mà điên cuồng mà dũng mãnh vào tại bên ngoài, đan điền càng là phảng phất khí cầu một loại, tại điên cuồng mà biến lớn.

Đây là thân thể đệ bát trọng, khách sáo trọng biểu tượng, nội khí phóng ra ngoài.

Nhưng cái này xa xa không chỉ, cuộn cuộn năng lượng tràn ngập trong người, hóa thành một đạo lại một đạo nội khí.

Mười đạo! Trăm đạo! Nghìn đạo! Vạn đạo! Mười vạn đạo! Trăm vạn đạo!

Nếu có bất luận cái gì một vị cường giả ở chỗ này, thấy như vậy một màn về sau, sẽ hô to kỳ tích.

Từ Huyền Lôì Đình thoát thai hoá cốt là Tuyệt phẩm Bảo Đan, Diệp Bằng nuốt Từ Huyền Lôì Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan về sau, gần kề chỉ là hấp thu một hai phần mười được tính, muốn triệt để đem Từ Huyền Lôì Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan mười thành được tính hòa tan xong, khả năng cần mười năm thậm chí là vài thập niên thời gian.

Nhưng bởi vì Diệp Bằng đánh bậy đánh bạ, loạn phục dụng Nhục Chi Đan, làm cho tích lũy đại lượng được độc, kể từ đó Từ Huyền Lôì Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan được tính phát huy rồi, cuối cùng nhất tại Diệp Bằng dưới cơ duyên xảo hợp, hai chủng năng lượng trung hoà rồi.

Trong một này hòa, tựu triệt để không có bất kỳ một điểm chỗ hỏng rồi, mà chuyển biến thành là thiên đại chỗ tốt, hóa thành thân thể thuốc bổ, không có bất kỳ một điểm tác dụng phụ dưới tình huống, tăng cường tu vi.

Diệp Bằng đích thật là nhân họa đắc phúc, nhưng loại biện pháp này căn bản không thể phục chế, bởi vì vì một cái sơ sẩy, nếu như lưỡng cổ lực lượng không có trùng cùng, tựu hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Trong cơ thể có được năm vạn Đạo Linh lực, đan điền tại vô hạn khuếch trương, trọn vẹn một canh giờ về sau, cuối cùng nhất đan điền đã khó có thể phanh ra rồi.

Bình thường thân thể bát trọng tu sĩ, đan điền có thể dung nạp một ngàn đến 2000 Đạo Linh lực, mà Diệp Bằng trọn vẹn có được năm vạn Đạo Linh lực.

Là bình thường tu sĩ 50 lần, đây quả thực là Tiên Thiên trụ cột hùng hậu vô cùng.

Nhưng cái này còn không phải Diệp Bằng cực hạn, bởi vì tuy nhiên đan điền khó có thể khuếch trương, vẫn như trước tốt hơn theo lấy thời gian từng điểm từng điểm khuếch trương.

Tựu như thế trong nháy mắt, trọn vẹn mười ngày trôi qua, Diệp Bằng này mười ngày đều tại đè nén cổ lực lượng này, sợ xuất hiện vấn đề lớn, cũng may này mười ngày không có người tới quấy rầy hắn, nếu có người tới quấy rầy hắn mà nói, phiền toái tựu lớn hơn.

Mười ngày thời gian, Diệp Bằng đan điền, lại khuếch trương gấp đôi to lớn, có thể dung nạp mười vạn Đạo Linh khí.

Đan điền thiếu một ít muốn nổ tung, nhưng đúng vào lúc này, Linh lực trung hoà, mười vạn Đạo Linh lực ngưng tụ làm một khóa hạt giống giống như được, ở đan điền chính giữa, sau đó phát ra bạo tác.

Oanh!

Diệp Bằng toàn thân xương cốt đều chấn động một cái, ùng ùng địa rung động, nhỏ ngum máu tươi, bất quá đây không phải cái gì chuyện xấu, bởi vì hắn. . . Đã đột phá đến đệ cửu trọng.

Đại khí trọng.

Mười vạn Đạo Linh khí, có thể ngưng tụ làm một khóa linh khí hạt giống ở đan điền chính giữa.

Khách sáo trùng tu sĩ, có được một nghìn đạo Linh lực, tương đương với mười giống như chi lực, bất quá phóng thích khách sáo, trong cơ thể Linh lực, nhất định sẽ dần dần biến mất, cho nên khách sáo trùng tu sĩ, căn bản không thể đánh đánh lâu dài.

Bằng không thì theo thời gian trôi qua về sau, Linh lực cũng chưa có, không có khả năng thời thời khắc khắc tại đỉnh phong trạng thái.

Nhưng đại khí trùng tu sĩ có thể, bởi vì khí như hạt giống, cắm rễ ở đan điền chính giữa, tiêu hao Linh lực lại không ảnh hưởng thực lực.

Bất quá qua sau một khoảng thời gian, hay là muốn hấp thu Linh lực, mới có thể tiếp tục bảo trì đỉnh phong, muốn chính thức thời thời khắc khắc tại đỉnh phong, nhất định phải phá vỡ mà vào Thần Thông cảnh.

Từ Huyền Lôì Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan cùng Nhục Chi Đan được hiệu, đã tại phát huy lấy, liên tục không ngừng địa tại Diệp Bằng đan điền chính giữa quán thấu Linh lực, mười vạn Đạo Linh lực ngưng tụ làm một khóa hạt giống.

Diệp Bằng căn cứ Thái Hạo Quyết, vận chuyển Đại Chu Thiên, hẳn muốn đem Linh lực chuyển đổi vi pháp lực!

Linh lực là bị luyện hóa hoàn tất thiên địa năng lượng, pháp lực thì là người tu luyện ra năng lượng, đại khí trùng tu sĩ, phóng thích khách sáo, chỉ là một cỗ khí! Tương đương với vô hình tay.

Bất quá một khi đến pháp khí nặng, cái này cỗ khí tựu sống rồi, có thể tùy ý điều khiển, thậm chí có thể lãng không biến nước chảy hòa, còn có thể trị liệu người khác, cái này là pháp lực.

Có được thần thông khó lường chỉ lực.

Một khi đạt tới cảnh giới này, tưng tương đương với nửa chân đạp đến nhập thần thông cảnh, bởi vì sở tác sở vi, cũng như cùng Thần Thông cảnh cường giả một loại, thậm chí còn có thể lăng không phi hành.

Bất quá pháp lực nặng không như Thần Thông cảnh tu sĩ nguyên nhân là, đan điền không thể dung nạp pháp lực, chỉ có thể dung nạp Linh lực.

Nói trắng ra là một điểm tựa là, pháp khí trọng tu sĩ, có thể đem Linh lực chuyển đổi vì pháp lực, cần một cái quá trình, tuy nhiên như trước có thể làm ra cùng Thần Thông cảnh tu sĩ đồng dạng năng lực, có thể cần một cái chuyển đổi.

Mà Thần Thông cảnh tu sĩ, đã thông nhân thể thần thông chi môn về sau, sẽ dần sinh ra Tử Phủ, không chỉ có thể có được thần thức, hơn nữa có thể Nhục Thần Đan điền, Tử Phủ chính giữa cũng có thể tồn trữ pháp lực.

Bởi như vậy, bất luận cái gì thần thông kỳ ảo, hạ bút thành văn, không cần còn muốn trước luyện hóa trong cơ thể Linh lực, chuyển đổi vì pháp lực về sau?

Pháp khí trùng tu sĩ, không thể tu luyện Thần Thông chi thuật, cho dù cưỡng ép học xong, cũng không có cái gì dùng, người thi triển một chiêu thần thông, trọn vẹn cần hơn 10 phút, thậm chí là nửa canh giờ.

Người ta Thần Thông cường giả, vung vung tay lên, có thể đánh xuất thần thông chi thuật, đánh nhau quả thực là tự tìm đường chết.

Diệp Bằng điên cuồng vận chuyển Chu Thiên, ngưng tụ vì hạt giống, sau đó cải biến đan điền, lại để cho thân thể có được có thể luyện Hóa Linh lực hóa thành pháp lực năng lực.

Toàn bộ quá trình thập phần khó khăn, bình thường tu sĩ, là tích lũy vài chục năm tu vi, còn dám chạy nước rút một lần.

Mà Diệp Bằng bởi vì Tử Huyền Lôi Đình Thoát Thai Hoán Cốt Đan cùng Nhục Chi Đan mười thành được hiệu nguyên nhân, không cần tích lũy, cần có chỉ là thời gian.

Mấy trăm khóa Nhục Chi Đan năng lượng, có thể trọn vẹn chống đỡ bạo một gã Thần Thông tu sĩ, hơn nữa Tuyệt phẩm Thoát Thai Hoán Cốt Đan, loại đan dược này cơ hồ có thể gọi là Tiên Đan rồi.

Diệp Bằng tựa như cùng một cái tiểu đề đập một loại, mà cái này cổ được tính như là nước lũ một loại.

Đổi lại bất cứ người nào, cũng có thể trực tiếp đột phá Thần Thông cảnh.

Nhưng Diệp Bằng lại không có, hẳn không ngừng luyện hóa, loại này được hiệu thường nhân mười năm cũng khó khăn dùng triệt để luyện hóa xong, nhưng chỉ vẹn vẹn lại là mười ngày.

Diệp Bằng triệt để luyện hóa hoàn tất.

Đan điền biến chất rồi, thân thể cũng bắt đầu biến hóa, Linh lực theo đan điền phún dũng mà ra, trải qua thân thể từng cái bộ vị, gân mạch lập tức luyện hóa cái này cỗ Linh lực, trong nháy mắt Diệp Bằng giờ tay lên, lập tức chung quanh kiến trúc rầm rầm rầm địa nổ tung.

Đây chẳng qua là đơn giản nhất một loại thủ đoạn, pháp lực lực phá hoại.

"Lập tức!"

Hít sâu một hơi, hai mươi ngày tu luyện, Diệp Bằng theo một cái thân thể thất trọng tu sĩ, nhảy lên trở thành thân thể đỉnh phong cường giả, pháp khí trùng tu sĩ.

Trong cơ thể có thể tồn trữ mười vạn Đạo Linh lực, chuyển đổi xuống, Diệp Bằng pháp lực, tương đương với ngàn giống như chi lực.

Vương Đường Chân ở chỗ này đều muốn tắc lưỡi, tầm thường thần thông đệ nhất trọng tu sĩ, cũng không có thể có trăm giống như chi lực pháp lực a!

Hơn nữa càng chủ yếu chính là, Diệp Bằng trong cơ thể Linh lực, chuyển đổi vì pháp lực, tựa hồ gần kề chỉ là trong nháy mắt.

Căn bản không cần thời gian dài luyện hóa.

Cái này. . .

Dùng Thánh Thể để hình dung, đều không đủ quá đáng a?

Diệp Trần! Được xưng thiên hạ, cũng không có thể có thể ở ngắn ngủn ba bốn tháng nội, đến thân thể đỉnh phong a?

Phục hồi tinh thần lại, Diệp Bằng cũng không khỏi tắc lưỡi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Thực tập đệ tử

Thân thể thập trọng, muốn đột phá Thần Thông cảnh, đã tuyệt đối không chỉ có dựa vào đơn thuần thiên địa linh khí đột phá.

Cần chính là thời gian tích lũy, hơn nữa còn là chờ đợi cơ duyên.

Nếu như Diệp Bằng hiện tại đã đột phá Thần Thông cảnh, cái kia thật sự sẽ khiếp sợ chính môn phái, theo tu luyện tới hiện tại, chính là không đến bốn tháng, liền đột phá Thần Thông cảnh, Tiên Thể đều chưa chắc có mạnh như vậy.

Thân thể thập trọng, pháp khí cảnh.

Pháp lực lao nhanh như ngàn giống như lao nhanh, một quyền chi uy tương đương với mười vạn cân sức lực lớn, cự thạch đều cũng bị nổ nát đến.

Càng làm cho người tắc lười chính là, tâm thường tu sĩ, Linh lực xuất thể, chuyển đổi vì pháp lực, phải cần một khoảng thời gian luyện hóa, nhưng Diệp Bằng ít cần phải thời gian, quả thực tựa như là Thần Thông cảnh cường giả một loại.

Có thể nói Diệp Bằng hiện tại tựa là Thần Thông cảnh cường giả, chỉ có điều không có đi đến một bước cuối cùng mà thôi.

Một ngàn giống như chi lực, càng là hùng hậu đến khôn cùng, tâm thường vừa đột phá Thần Thông cảnh cường giả, cũng không quá đáng mới chính là 100 giống như chi lực.

Diệp Bằng lực lượng là gấp 10 lần, cường đến khôn cùng.

"Ba tháng nhiều hai mươi ngày, định đứng lên đã trì hoãn đã lâu rồi, là thời điểm đi Ngự Kiếm Đường rồi."

Thu công về sau, Diệp Bằng một phen tắm rửa, đem thân thể khiến cho sạch sẽ, mặc vào mới tinh Thái Hạo đệ tử phục, hướng Ngự Kiếm Đường đi đến.

Đi vào túc xá, Diệp Bằng trải qua hộp thư lúc, hỏi thăm quản lý túc nội sư huynh, gần đây có thể có phong thư, nhưng kết quả là không có.

Tâm tình thoáng có một ít sa sút, bất quá đến không có nhiều loạn Diệp Bằng cái gì tâm thần, quay người rời đi rồi.

Ngự Kiếm Đường xuống, Diệp Bằng tâm tình thoáng có một ít bành trướng, bởi vì kế tiếp muốn chính thức bái nhập Ngự Kiếm Đường rồi.

"Xin lấy ra lệnh tiễn." Thủ vệ hai vị sư huynh, mở miệng nhìn xem Diệp Bằng nói như vậy nói.

Quân lệnh mũi tên đưa ra sau khi xong, Diệp Bằng liền đi vào bên trong đi, Ngự Kiếm Đường nội phân rất nhiều cái ngành, Diệp Bằng muốn đi chính là ghi việc bộ, nếu như Diệp Bằng chính thức bái nhập Ngự Kiếm Đường, ghi việc bộ sư huynh, tắc thì sẽ đem tư liệu giao cho Lục Cung.

Có một đạo lại một đạo phức tạp chương trình, một chút cũng không được phép mất sai.

Đi vào ghi việc bộ, có mấy cái sư huynh đang tại sửa sang lại tư liệu, thu gió thổi tới, trên bàn sách giấy cũng có chút xoáy lên.

"Sư đệ Diệp Bằng, bái kiến mấy vị sư huynh."

Diệp Bằng có chút xoay người, bái kiến mấy người.

Ghi việc bộ mấy vị sư huynh ngẩng đầu lên, nhìn xem Diệp Bằng, khoảng cách Diệp Bằng gần đây một vị sư huynh, lộ ra đáng tươi cười hỏi: "Diệp Bằng sư đệ, đến đây ghi việc bộ có chuyện gì?"

"Sư đệ cho đến bái nhập Ngự Kiếm Đường nội, ba tháng trước có sư huynh đề cho ta tu luyện Thái Hạo Quyết, hôm nay tâm pháp đã thành, cho nên do đó báo lại nói." Diệp Bằng rất chân thành địa trả lời.

Chỉ là nói vừa xong, mấy vị sư huynh sắc mặt nhao nhao biến đổi, giúp nhau nhìn xem giúp nhau.

Thấy như vậy một màn, Diệp Bằng cũng không khỏi khẽ nhủ mầy, không biết xảy ra chuyện gì.

Cuối cùng nhất khoảng cách Diệp Bằng gần đây sư huynh mở miệng nói: "Ngự Kiếm Đường báo danh thời gian đã bỏ lỡ, theo đạo lý ba tháng ở trong, người nhất định phải đi vào Ngự Kiếm Đường, hiện tại đã lùi lại hai mươi ngày, đã không thể báo danh rồi, sư đệ nếu là chờ được, sang năm lại đến, nếu là đợi không được, có thể đi một khác đường khẩu nhìn xem."

Đối phương nói như vậy đạo, mang theo một ít cười gượng.

Cái gì? Bỏ lỡ báo danh cơ hội?

Diệp Bằng còn thực thật không ngờ, chính mình nghìn tính vạn tính cũng không nghĩ tới, vậy mà bỏ lỡ lúc ghi tên.

Cái này. . .

Diệp Bằng sắc mặt có một ít khó coi, trầm mặc một hồi, không khỏi tiếp tục ngừng đầu hỏi: "Sư huynh, bỏ lỡ cơ hội, nhất định phải phải đợi dài một năm sao?"

"Đúng vậy, dựa theo môn quy nhất định phải như vậy, bất quá. . ."

Sư huynh mở miệng, chậm một cái nhịp, sau đó lại chần chờ một chút.

"Bất quá cái gì?"

Diệp Bằng tự nhiên theo đối phương ý tứ hỏi.

"Bất quá, nếu là sư đệ nguyện ý, trước tiên có thể trở thành Ngự Kiếm Đường thực tập đệ tử, nếu như biểu hiện tốt, có thể đề bạt làm nhập môn đệ tử."

Cái kia sư huynh khẽ cười nói.

"Thực tập đệ tử?"

Diệp Bằng đối với cái này có chỗ hiểu rõ, cái gọi là thực tập đệ tử, ý tứ rất đơn giản, tựu là cho rằng người không thích hợp học tập một vật, nhưng người không nên học tập, ta cũng hết cách rồi, dù sao người là môn phái đệ tử, không có khả năng trực tiếp cự tuyệt người.

Cho nên tựu cho người làm cái thực tập, một khi người phạm sai lầm gì, có thể dùng cái này vì lý do, đem người trục xuất đường khẩu.

Phẩm Đức Đường, Chấp Pháp Đường tựu chuyên môn ưa thích như vậy đi làm, dù sao muốn bá nhập cái này lưỡng cái đường khẩu người, rất nhiều nhiều nữa..., nhưng tuyệt đại bộ phận là trở thành thực tập đệ tử, cơ hồ rất khó thành làm thật chính đường khẩu đệ tử.

Nếu như sớm hai mươi ngày, Diệp Bằng trực tiếp là Ngự Kiếm Đường nhập môn đệ tử, nhưng bây giờ muốn biến thành thực tập đệ tử, cái này tư vị hoàn toàn chính xác không cho người tốt thụ.

Nhưng cân nhắc một phen, Diệp Bằng đối với ngự kiếm phi hành chấp nhất, hay vẫn là thập phần mãnh liệt, nếu là gần kề học tập võ đạo, đi Nhục Thân Đường, không cần muốn tới Thái Hạo Tiên Tông?

Tùy tiện tìm một chỗ, mỗi ngày luyện võ không được sao?

Không phải nếu như vậy làm?

Nói nghìn đạo vạn, Diệp Bằng hay vẫn là hướng tới lấy ngự kiếm phi hành, bay lượn Cửu Thiên khoái cảm.

Vèn vẹn là như thế.

"Chẳng lẽ sẽ không có biện pháp khác sao? Sư huynh?"

Diệp Bằng lại một lần nữa hỏi.

Mấy vị sư huynh nhao nhao lắc đầu, cái này đã là biện pháp tốt nhất rồi, dù sao Diệp Bằng bỏ lỡ thời gian đoạn, môn quy tựu là môn quy, không được phép trò đùa.

"Diệp sư đệ, nếu là người thật sự nhiệt tình yêu Ngự Kiếm chi pháp, thực tập thân phận cũng coi như không được cái gì, cái gọi là thành đại sự người không câu nệ tại tiểu tiết, có lẽ đây cũng là một loại tôi luyện, đúng hay không?"

Ghi việc bộ sư huynh nghiêm túc nói ra, khai đạo lấy Diệp Bằng.

Cẩn thận ngẫm lại, nói cũng có đạo lý, thực tập chỉ thấy tập, vậy cũng là không được cái gì, nghĩ tới đây, Diệp Bằng nhẹ gật đầu, đem chính mình lệnh bài đưa trước đi, mở miệng nói ra: "Cái kia thỉnh sư huynh đăng ký thoả một phát."

"Tốt!"

Đối phương cũng không có nhiều lời, ngay lập tức đem Diệp Bằng thân phận lệnh bài đăng ký, cũng không lâu lắm về sau, cái kia sư huynh mở miệng nói: "Sư đệ, đã trôi lên nhớ cho kỹ, buổi chiều thời điểm, có lẽ hội đưa đến Lục Cung chính giữa, người ngày mai lại đến, đến lúc đó sư huynh giúp người an bài."

"Cái kia tự đa tạ sư huynh, đúng rồi, còn không biết mấy vị sư huynh danh tự, ngày khác tất hội báo ân."

Diệp Bằng xoay người, hướng mấy vị sư huynh cúi đầu.

"Chính là việc nhỏ, không cần phải nói, chỉ hy vọng sư đệ có thể đa số Thái Hạo Tiên Tông tranh một chuyến quang, cái kia mới là tốt nhất."

Đối phương cũng không nói đến danh tự, trái lại tự mình tiễn đưa Diệp Bằng đi ra ngoài về sau, liền trở lại tiếp tục công việc.

Từng màn tại Diệp Bằng trong mắt, lại để cho Diệp Bằng không thể không tán thưởng một tiếng, cũng không khỏi cảm thấy, Thái Hạo Tiên Tông sở dĩ sẽ trở thành vì 800 thượng môn, là có đạo lý bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Khảo thí phi kiếm

Đêm khuya.

Diệp Bằng mở ra Siêu Thần diễn đàn, hơn hai mươi thiên không có động Siêu Thần diễn đàn rồi, trước mắt đã tích lũy tiêu phí hạn mức cao nhất 210 vạn diễn đàn tệ.

Bất quá Diệp Bằng không có vội vã liên tục tiếp mua sắm Nhục Chi Đan, mà là muốn mua điểm những vật khác.

Thí dụ như nói thần thông pháp môn một loại đồ vật, hôm nay mình đã tu luyện tới thần thể thập trọng rồi, nửa chân đạp đến nhập Thần Thông cảnh, nhưng lại có thể lập tức luyện Hóa Linh lực, phóng xuất ra pháp lực đi ra, đã có đủ tu luyện Thần Thông cơ bản yếu tố.

Dưới mắt không cách nào chính thức bái nhập Ngự Kiếm Đường, chỉ có thể trở thành nho nhỏ thực tập đệ tử, dư thừa thời gian, có lẽ có thể đi tu luyện thoáng một phát thần thông.

Ít nhất như vậy không đến mức không công lãng phí thời gian, xem như thay tương lai chuẩn bị sẵn sàng.

Thần thông một phương diện, Diệp Bằng cũng đã nghĩ kỹ, Đại Bằng Bác Long Thuật là một loại võ học cao thâm, nếu là muốn tiết kiệm một chút thời gian, có thể theo Đại Bằng Bác Long Thuật cái môn này thần thông đi lên tìm tòi, nếu là có thần thông bản Đại Bằng Bác Long Thuật tự tốt nhất rồi.

Đồng thời ban đầu ở phòng đấu giá, mua một cuốn Đại Không Gian Thiết Cát Thuật, đây là một môn 3000 đạo thuật, so một ít bình thường thần thông mạnh rất nhiều, chỉ là Diệp Bằng cảm thấy tạm thời tính hiện tại có lẽ vẫn không thể tiếp xúc loại này đạo thuật, cho nên tạm thời phóng vừa để xuống.

Suy tư rất nhiều, Diệp Bằng hay vẫn là lựa chọn Đại Bằng Bác Long Thuật thần thông quyền sách.

Siêu Thần diễn đàn chính giữa, cẩn thận tìm tòi một phen, Diệp Bằng liền đã tìm được Đại Bằng Bác Long Thuật thần thông bản.

Thần thông bản Đại Bằng Bác Long Thuật, một khi thi triển, có thể hóa thành Đại Bằng, công kích lăng lệ ác liệt, hung ác vô cùng.

Đây là một môn XX thần thông.

Chính quyền sách giá trị hơn nữa còn bổ sung một quyển sách cảm ngộ, tổng cộng là 120 vạn diễn đàn tệ, 3000 đạo thuật đều cần như vậy đắt đỏ, bất quá đây là bản đầy đủ Đại Bằng Bác Long Thuật, không cần phải nữa mua sắm những vật khác.

Nghĩ tới đây, Diệp Bằng cũng không do dự, lập tức mua cái này quyền sách thần thông mật cuốn.

Sau đó Diệp Bằng liền trực tiếp bắt đầu quan sát cảm ngộ, trước xem cảm ngộ đang nói.

Một canh giờ về sau.

Diệp Bàng đem cảm ngộ thu nhập diễn đàn nhà kho chính giữa, sau đó bắt đầu tìm tòi những vật khác.

"Không nghĩ tới thần thông còn phân chia võ đạo thần thông cùng đạo pháp thần thông, một loại là dùng thân thể làm cơ sở, một loại là dùng pháp lực làm cơ sở, cái này Đại Bàng Bác Long Thuật vì võ đạo thần thông, yêu cầu thể chất cường đại, muốn học cấp tốc, muốn mua một loại thể cao, dán tại mấy cái huyết vị gân mạch phía trên, cải thiện thể chất."

Trong nội tâm suy tư về đồng thời, Diệp Bàng tại Siêu Thần diễn đàn chính giữa, tìm tòi thể cao.

Thể cao phẩm chất, như là đan dược phẩm chất một loại, bất quá thể cao nhất đất đỏ, dù sao thứ này cũng không phải duy nhất một lần vật phẩm, bất quá cũng không phải cùng pháp bảo một loại.

Muốn mua được cái gì Tuyệt phẩm bảo cao, trên cơ bản không có khả năng, loại đồ vật này có tiền mà không mua được.

Diệp Bàng chỉ có thể đi chú ý một ít Thượng phẩm pháp cao, mà ngay cả linh cao đều chưa chắc có.

Siêu Thần diễn đàn chính giữa, trước mắt gần kề mở ra cái thế giới này, còn không có có mở ra sở hữu thế giới, hoặc là nói còn có cái gì quyền hạn không có khai thông, cho nên mặc dù có thiên tài địa bảo, Diệp Bàng hiện tại cũng là nhìn không tới.

Không bao lâu Diệp Bàng tìm thấy được Thượng phẩm pháp cao.

Loại vật này năm vạn diễn đàn tệ một phần, một phần mười cái, dứt khoát Diệp Bàng trực tiếp mua sáu thập phần, thì ra là 50 vạn diễn đàn tệ.

Còn lại bốn mươi vạn diễn đàn tệ, Diệp Bàng mua bốn mươi khóa Nhục Chi Đan.

Bất quá trải qua lần trước chuyện đã xảy ra về sau, Diệp Bàng cũng không dám tùy ý nuốt Nhục Chi Đan rồi, một ngày hai khóa, tuyệt đối sẽ không xằng bậy.

Hơn hai trăm vạn diễn đàn tệ, gần kề không đến một lát, đã bị Diệp Bàng hoa tình quang.

Lấy ra thể cao, như là bảo thạch tạp phiên một loại, Diệp Bàng dán tại mấy cái mấu chốt điểm bộ vị, sau đó bắt đầu tu luyện Đại Bàng Bác Long Thuật võ học bản, còn chưa tới học tập thần thông bản trình độ.

Trong nháy mắt chín đại huyết vị cấp Thượng Đan Diễm chỗ, lập tức phảng phất bị ngọn lửa thiêu đốt một loại, Diệp Bàng cắn răng, to như hạt đậu địa mồ hôi theo trên trán chảy xuống.

Đây là một loại khó có thể nói nói đau đớn, phảng phất toàn tâm một loại, nhưng Diệp Bàng thúc dục lấy Tam Dương Hóa Long Kinh cùng Thái Hạo Quyết, cường ép nghịch chuyển.

Muốn thoát thai hoá cốt, tăng cường thân thể, tất nhiên muốn kinh nghiệm thường người không thể chịu đựng được đau đớn.

Diệp Bàng cũng là có một điểm chí khí, có thể ngạnh sinh sinh chịu đựng đau đớn.

Bất quá loại này đau đớn dần dần địa liền thói quen, hơn nữa cũng sẽ không như vậy thương, Diệp Bàng từng chiêu từng thức địa tại rèn luyện, xương cốt ba ba ba ba rung động, cứ như vậy trong nháy mắt đã đến ngày hôm sau.

Theo là Ngự Kiếm Đường.

Diệp Bàng một đêm không ngủ, đi vào Ngự Kiếm Đường về sau, đã tìm được hôm qua vị nào sư huynh.

Hoặc là theo là rất nhiệt tình, một đường mang Diệp Bàng đi vào Ngự Kiếm Đường chính giữa, rất nhanh liền đi tới chính thức Ngự Kiếm Đường, một chỗ thảo nguyên chi địa.

Thảo nguyên bao la khôn cùng, có Linh thú lao nhanh, nhìn sang tự cùng Ngự Kiếm tràng không có bất kỳ khác nhau, trên bầu trời từng đạo thân ảnh xẹt qua.

Rất nhanh một vị năm lâu một chút sư huynh đã đi tới.

"Bái kiến Trương sư huynh." Đối phương đi tới, hướng ghi việc bộ sư huynh đánh cái bắt chuyện.

"Từ sư đệ hồi lâu không thấy a, ta tự không thật lãng phí thời gian, vị này chính là Diệp Bàng sư đệ, bỏ lỡ báo danh thời kì, ta lại để cho hắn trước dùng thực tập đệ tử thân phận đến đây học tập, hôm qua đã thông báo lên rồi, Từ sư đệ có lẽ nhận được tin tức a?"

Ghi việc bộ Trương sư huynh mở miệng nói ra.

"Ân, hôm qua đã nhận được, làm phiền Trương sư huynh tự mình đưa tới, lần sau tất yếu thỉnh Trương sư huynh uống vài chén." Cái kia Từ sư huynh cười cười, sau đó ánh mắt nhìn từ trên xuống dưới Diệp Bằng, bất quá cũng không nói thêm gì.

"Việc rất nhỏ, ta đây liền đi trở về, Diệp Bằng sư đệ, vị này chính là từ từ nhân sư huynh, là Ngự Kiếm Đường chấp sự sư huynh, về sau có bất cứ chuyện gì, có thể đi tìm hắn, nếu là gặp bất luận cái gì người cảm thấy không công bình sự tình, có thể đến tìm sư huynh, đây là quy củ, không cần thiết rối loạn cái này quy củ, biết không?"

Trương sư huynh như vậy cười nói.

"Vâng! Đa tạ Trương sư huynh."

Diệp Bằng nhẹ gật đầu, sau đó cái này Trương sư huynh liền rời đi, đã qua thật lâu, một mực trên mặt đáng tươi cười Từ sư huynh, cuối cùng nhất thu liễm thần sắc, lộ ra thập phần bình thản địa liếc qua Diệp Bằng nói: "Diệp sư đệ, người cùng cái này Trương sư huynh nhận thức?"

Từ từ nhân biểu lộ rất phong phú, vừa rồi còn vẻ mặt cười mỉm, thoáng cái trở nên rất bình thản, đây không phải tự cao tự đại, tựa hồ là không thích cái kia Trương sư huynh.

"Hôm qua đưa tin lúc, là Trương sư huynh dẫn ta tới."

Diệp Bằng ăn ngay nói thật.

"Nha. . . Tốt rồi, nếu là thực tập đệ tử, người đi theo ta."

Nói xong lời này, từ từ nhân liền dẫn Diệp Bằng ly khai tại đây.

Cũng không lâu lắm, liền đi tới một căn phòng, bên trong tác giả ba bốn người, trước mặt chông chất như núi phi kiếm.

"Thực tập đệ tử, tạm thời vẫn không thể học tập bốn đường phi kiếm chi pháp, người cần từ nhỏ làm lên, tại đây mỗi ngày hội vận chuyển đại lượng phi kiếm đến đây, người cần chính là kiểm tra đo lường những phi kiếm này xảy ra vấn đề gì, vấn đề ở nơi nào, sau đó làm tốt nhãn hiệu là được."

Từ từ nhân nói như vậy nói.

"Minh bạch!" Diệp Bằng nhẹ gật đầu, bất quá cuối cùng, lại tiếp tục ngắt đầu hỏi: "Cái kia, lúc nào có thể chính thức trở thành Ngự Kiếm Đường đệ tử?"

Nghe nói như thế, từ từ nhân mỉm cười, lại không trả lời thẳng, chỉ là cười nói: "Xem đi."

Lưu lại những lời này, từ từ nhân cùng cửa ra vào một cái lão bộc đánh một tiếng mời đến, liền rời đi tại đây.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Thần bí năng lực?

Khảo thí phi kiếm?

Từ từ nhân đã đi ra, thủ tại chỗ này lão bộc, xử lý một căn quả trứng, chậm rãi đi tới, nhìn xem Diệp Bằng còn mang theo vui vẻ nói: "Bái kiến vị đại nhân này rồi."

"Bái kiến lão nhân gia." Diệp Bằng đối với lớn tuổi người vẫn tương đối tôn kính.

Lão bộc cười cười, sau đó mở miệng nói ra: "Đại nhân, xin mời đi theo ta."

"Tốt!"

Diệp Bằng theo sau lão bộc chậm rãi đi vào, sau đó đi tới gian phòng chính giữa, rồi sau đó mở miệng nói: "Đại nhân, kế tiếp việc cần phải làm, ta với người từ từ nói, bên ngoài mỗi ngày đều mang đến đại lượng phi kiếm, những phi kiếm này đều có một ít vấn đề nhỏ, trên bàn có văn phòng đồ vật, xin mời đi theo ta."

Cái kia lão bọc một mực mang Diệp Bàng đi tiến gian phòng về sau, trong phòng có mấy cái đệ tử, nhưng chỉ là thoáng ngẩng đầu nhìn thoáng qua Diệp Bàng, mặt không biểu tình địa ngồi ở nơi nào khảo thí phi kiếm.

Thật giống như xương nhỏ đồng dạng địa phương, mỗi người một cái bàn, thượng diện có một cái kỳ quái đạo cụ.

Lão bọc mang Diệp Bàng đi vào một vị trí bên trên, thổi thổi một hơi, lập tức thượng diện tro bụi nổi lên bốn phía, sau đó dùng ống tay áo xoa xoa, không khỏi cười giọng nói: "Là lão bọc sơ sót, không có sửa sang lại sạch sẽ, hi vọng đại nhân chớ nên trách tội."

"Không sao, ta thì sẽ thu thập xong, không cần làm phiền lão già."

Diệp Bàng mở miệng, tìm đến một khối khăn lau, lau sạch lấy cái bàn, cái kia lão bọc nhẹ gật đầu, ngay sau đó tiếp tục nói: "Vị đại nhân này, trên bàn trung tâm bộ vị, có một khối bát giác linh bàn, đại nhân cần phải làm là, đem phi kiếm loại bỏ một lần, nếu như xuất hiện vấn đề, bát giác linh bàn sẽ lập loè hồng quang, đại nhân cần phải làm là, tìm ra phi kiếm ở đâu có vấn đề, như vậy tự đương ký một phen là tốt rồi."

Lão bọc nói như vậy đạo, còn thân hơn tự mình Diệp Bàng biểu thị một lần, bất quá không biết có phải hay không là lão bọc tay chân chậm, một thanh phi kiếm kiểm tra đo lường, trọn vẹn hao tổn một nén nhang thời gian, cuối cùng dán rơi xuống sợi, viết trận pháp vấn đề.

Biểu thị hoàn tất về sau, lão bọc lấy ra một cuốn ngọc sách giao cho Diệp Bàng nói: "Đại nhân, cái này ngọc sách bên trên ghi lại phi kiếm gặp được chỗ có vấn đề, trước nhìn kỹ xem, sau khi xem xong, mà bắt đầu làm việc a."

Nói xong lời này về sau, lão bọc cũng sẽ không có dừng lại rồi.

Diệp Bàng đem cái bàn tỉ mỉ chà lau sạch sẽ về sau, nhìn xem còn lại bốn người, mở miệng cười nói: "Sur đệ Diệp Bàng, bái kiến mấy vị sư huynh, tương lai một thời gian ngắn, khả năng muốn cùng các sư huynh cộng sự, còn hi vọng mấy vị sư huynh nhiều hơn chiếu cố."

Diệp Bàng cười nói.

Nhưng bốn người không có một điểm phản ứng, tối đa phản ứng, tựu là ngẩng đầu lườm Diệp Bàng một mắt, sau đó tiếp tục vùi đầu công tác.

Cái này có một ít xấu hổ rồi.

Diệp Bàng lắc đầu, ngưng ngưng cười một tiếng, sau đó bắt đầu chăm chỉ làm việc.

Hắn đem ngọc sách cầm lên, sau đó tỉ mỉ địa quan sát một lần, ước chừng nửa canh giờ, Diệp Bàng cơ hồ xem hiểu chính giữa chỗ có vấn đề.

Bên trong còn liên quan đến đi một tí luyện khí chi pháp, bất quá chỉ là một ít thập phần trụ cột đồ vật.

Diệp Bàng đem một thanh phi kiếm cầm lên, nhưng chỉ vén vén là cầm lên trong nháy mắt, Diệp Bàng cảm giác cái này thanh phi kiếm có một chỗ, xuất hiện một cái điểm đỏ, nhìn kỹ lại, cái này điểm nhanh chóng mở rộng, thật giống như kính lúp một loại.

Hơn nữa phi kiếm chính giữa để lộ ra một loại số liệu, trực tiếp hiện ra tại trong óc chính giữa.

"Cái này. . ."

Phi kiếm số liệu hóa phương thức, trong đầu xuất hiện, sau đó bắt đầu phân tích, gần kề chỉ là lường cái hô hấp, Diệp Bàng được ra rồi kết quả.

Đây là Pháp khí cấp, Trung phẩm phi kiếm, bởi vì va chạm nguyên nhân, xuất hiện lõm khuyết, lúc trước đúc kiếm thời điểm, chỗ đã đánh vào ba cái trận pháp, nhưng trong đó một cái trận pháp, vì vậy lỗ hổng, làm cho xuất hiện năng lượng không ổn định tình huống, cho nên quán thấu pháp lực đi vào, phi kiếm này nhất nhiều một canh giờ, sẽ xuất hiện không nhạy trạng thái.

Nếu như là một cái người ngự kiếm, một canh giờ về sau, sẽ theo trên bầu trời té xuống.

Bất quá Diệp Bàng không có chắc chắn, mà là nhận chăm chú thật sự kiểm tra một lần, lợi dụng bát giác Linh Tinh, cùng với khác phụ trợ chi vật.

Sau một nén nhang, Diệp Bàng kiểm tra đo lường đi ra kết quả, như chính mình phỏng đoán giống như đúc, đích thật là bởi vì trận pháp nguyên nhân, làm cho phi kiếm xảy ra vấn đề.

"Vì cái gì ta có thể thoáng cái kiểm tra đo lường ra phi kiếm vấn đề?"

Diệp Bàng nhũ mày, hắn liếc qua những người khác, mỗi người đều là căn cứ Pháp khí để phán đoán.

Bất quá Diệp Bàng không có nhiều lời, mà là nhận chăm chú thật sự kiểm tra mỗi một lưỡi phi kiếm, mặc dù là tại chạm đến phi kiếm lường cái hô hấp nội, Diệp Bàng tự kiểm tra đo lường đi ra, nhưng Diệp Bàng hay vẫn là nhận chăm chú thật sự cách dùng khí kiểm tra đo lường.

Tựu như vậy thời gian một ngày đi qua.

Đã đến ban đêm, còn lại bốn người đứng lên ly khai tại đây, lẫn nhau đều không có chào hỏi, tựa hồ rất lạnh lùng, như là cái xác không hồn một loại.

Diệp Bàng như trước hay vẫn là tại nhận chăm chú thật sự kiểm tra đo lường, cho tới bây giờ đến bây giờ, hắn đã kiểm tra đo lường ra 15 lười phi kiểm, mỗi một lần đều là lập tức phát hiện vấn đề, nhưng mỗi một lần Diệp Bàng đều là nhận chăm chú thật sự kiểm tra đo lường vấn đề.

15 lười phi kiểm được ra vấn đề, cùng chính mình đụng chạm đến phi kiểm trong đầu phân tích kết quả, hoàn toàn giống như đúc.

Một đỉnh điểm sai số đều không có, không đúng, là có sai chênh lệch, nhưng là Pháp khí ra sai số, bất quá trong đầu lại không có ra sai số.

Cái này lại để cho Diệp Bàng hết sức kinh ngạc, cho nên hắn ở tại chỗ này, tiếp tục nghiên cứu.

Mãi cho đến đêm khuya, Diệp Bàng còn đang làm việc, đột ngột gian phòng cửa bị đẩy ra rồi.

Gió lạnh thổi đến, Diệp Bàng ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện là lão bộc đưa tới một ít sự vật, chậm rãi đi đến Diệp Bàng trước mặt, đem đồ ăn bày ở Diệp Bàng trước mặt, mang theo hiền lành địa đáng tươi cười nói: "Đại nhân, cũng đã đã trễ thế như vậy, có lẽ không ăn a?"

"Đa tạ!"

Diệp Bàng nhẹ gạt đầu, bất quá hắn không có ăn, chỉ là nhìn đối phương hỏi: "Lão tiền bối, ta hỏi ngài chuyện này, không biết có thể giải đáp một phen?"

Lão bộc nghe nói như thế, lập tức khoát khoát tay, vẻ mặt sợ hãi nói: "Không được, không được, sao dám xưng cái gì lão tiền bối, tiểu nhân bất quá là tại đây một cái thủ vệ lão đầu mà thôi, đại nhân không ai nếu như vậy."

"A!" Diệp Bàng khẽ cười một tiếng, lại để cho lão giả ngồi ở trước mặt, sau đó trực tiếp hỏi nói: "Lão nhân gia, ngài ở chỗ này có lẽ có một ít lâu lắm rồi a? Ta kỳ thật không có gì vấn đề khác, tựu là hiếu kỳ, dùng những Pháp khí này kiểm tra đo lường, cần một nén nhang thời gian, một ngày xuống cũng tới đa kiểm tra đo lường hơn mười lười phi kiểm, có hay không cái loại này năng lực, tựu là vừa sờ đến phi kiểm, có thể lập tức biết đạo phi kiểm xảy ra vấn đề gì đích phương pháp xử lý sao?"

Diệp Bàng hỏi như vậy nói.

Lão bộc nghe xong, lập tức lắc đầu cười nói: "Ồ đâu có loại này bốn sự a, nếu như không nên nói có, đó cũng là có, một ít luyện khí Túc lão, quanh năm luyện khí, đối với một chuyện này lộ hòa thuần thanh, loại này Đề Phẩm chất phi kiểm, vừa sờ đến tay, có thể suy đoán ra, thất thất bát bát, bất quá cũng không thể nói nhất định nói được rõ ràng, chỉ có thể nói kinh nghiệm lão đạo, trên cơ bản sẽ không ra sai lầm."

"Nói như vậy lời nói, những Túc lão này hẳn là quen tay hay việc, thực sự không phải là một loại thần thông hoặc là bản lĩnh a?"

Diệp Bàng hỏi.

"Đúng vậy, bất quá đại nhân vừa nói như vậy, ta ngược lại cũng biết, cũng có một ít loại này chuyên môn kiểm tra đo lường thần thông, bất quá loại này thần thông, thứ nhất không có Pháp khí kiểm tra đo lường tốt, mà đến loại này thần thông cực kỳ khó có thể học tập."

Lão bộc nói như vậy đạo, Diệp Bàng coi như là đã minh bạch, chính mình cái bản lĩnh, coi như là đặc thù năng lực.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Lãng phí thời gian

Hôm sau!

Diệp Bàng như cũ là sớm địa liền đi tới Ngự Kiểm Đường, như trước như ngày hôm qua một loại, đi làm kiểm tra đo lường phi kiểm sự tình.

Ngày hôm qua Diệp Bàng vì nghiên cứu chính mình lực lượng thần bí sự tình, không tiếc hao phí mười vạn diễn đàn tệ, vì chính là mua sắm đại lượng tư liệu, trải qua một buổi tối nghiên cứu, Diệp Bàng cũng là có một ít thu hoạch.

Có thể trong nháy mắt biết rõ Pháp khí xuất hiện vấn đề gì, khả năng này cùng thể chất có quan hệ, thí dụ như nói có ít người, con mắt bắt phàm, là linh nhân có thể chứng kiến Pháp khí xảy ra vấn đề gì.

Loại này linh nhân riêng phần mình bất đồng, có Thiên Sinh có thể nhìn thấy quỷ hồn, có Thiên Sinh cũng có thể thấy được hóa người Yêu thú.

Vì vậy Diệp Bằng liền cảm thấy, chính mình khả năng cũng là loại này linh nhân.

Vì thế Diệp Bằng cũng là mừng rỡ một buổi tối, dù sao có một ít bất thường đồ vật, cuối cùng là lão thiên gia mở mắt rồi, cho mình mở cái treo, bằng không thì dựa vào Siêu Thần diễn đàn một cái kim thủ chỉ, Diệp Bằng cảm giác nhân sinh không buru hân a.

Chỉ là Diệp Bằng tạm thời còn không biết, lão thiên gia đầu chỉ cho hắn mở một cái treo, chỉ thiếu chút nữa lại để cho hắn một bước lên trời.

Đi vào công tác cương vị, Diệp Bằng bắt đầu công tác, hắn không có vội vã kiểm tra đo lường, mà là lại một lần nữa kiểm tra đo lường đến cùng phải hay không trăm phần trăm chuẩn xác.

Nhưng công tác một ngày về sau, Diệp Bằng lại một lần nữa kiểm tra đo lường ra 15 lỗi phi kiểm, hơn nữa như cũ là trăm phần trăm chuẩn xác.

Chăm dứt một ngày vất vả, Diệp Bằng sau này trở về, tiếp tục bắt đầu xem ngày hôm qua mua được tư liệu, còn có một bộ phận lớn không có xem, bởi vì tư liệu quá khổng lồ rồi, thậm chí Diệp Bằng mua một bản luyện khí quý tộc chung.

Ngày hôm nay dư thừa diễn đàn tề, Diệp Bằng tắc thi cảm tới mua Nhục Chi Đan.

Trước mắt Nhục Chi Đan 30 khóa, dựa theo mỗi ngày hai khóa tốc độ, mười lăm ngày muốn ăn xong, khoảng cách cuối tháng còn không hề đến sáu ngày thời gian.

Càng chủ yếu chính là, Diệp Bằng còn có một việc có chỗ chuẩn bị, cái kia chính là Phương Như Nguyệt trở về về sau, đến lúc đó cử hành bái sư buổi lễ long trọng, chính mình có phải hay không muốn đưa ít đồ đi qua?

Cho nên tháng sau hoặc là nói, hạ tháng sau không thể loạn hoa diễn đàn tề rồi, tồn 300 vạn diễn đàn tề, mua một kiện thứ tốt cho Phương Như Nguyệt.

Nếu thật là như thế, cái kia tháng sau hoặc là hạ tháng sau, chính mình không thể mua sắm Nhục Chi Đan, hiện tại nhất định phải tồn trữ một ít.

Cứ như vậy liên tục đi qua ba ngày, Diệp Bằng Nhục Chi Đan đã tồn trữ 52 khóa.

Cái này trong thời gian ba ngày, Diệp Bằng hết sức thành thật, mặc dù nắm giữ loại năng lực này, Diệp Bằng cũng không có xằng bậy, bởi vì cái kia lão bộc nói cho hắn biết, kiểm tra đo lường phi kiểm cũng không phải là trò đùa, một khi phạm sai lầm một kiện, làm lại là chuyện nhỏ, chỉ sợ có người tìm phiền toái.

Đến lúc đó mượn này lý do, cho người ly khai Ngự Kiểm Đường, coi như là không tốt rồi.

Cái này ba ngày đến, Diệp Bằng đều thập phần chăm chú, chỉ là cái này ba ngày kiểm tra đo lường phi kiểm phẩm chất, hoàn toàn đồng dạng, không có một điểm phạm sai lầm.

Rõ ràng chỉ cần lưỡng cái hô hấp có thể kiểm tra đo lường hoàn tất sự tình, lại không nên như thế trường thời gian, ngay từ đầu khá tốt, nhưng một lát sau, Diệp Bằng sẽ không có kiên nhẫn rồi.

Ở chỗ này ngày qua ngày, năm phục một năm, không có một điểm những người khác tình điệu, tất cả mọi người rất chết lặng, tựa là kiểm tra đo lường phi kiểm, kiểm tra đo lường phi kiểm, không có một cái nào sự huynh sang đây xem nhìn qua một mắt, mỗi ngày nhiệm vụ phản nhiều lần phục.

Diệp Bằng hiện tại còn bảo trì bình thản, còn có một chút tinh thần phấn chấn, nhưng Diệp Bằng cùng lão bộc nói chuyện phiếm, đã được biết đến tại đây bốn người đã ở chỗ này, làm một đoạn thời gian rất dài, đứng đầu có trọn vẹn hai năm, ít nhất cũng tới nửa năm.

Theo như cứ theo đà này, Diệp Bằng hoàn toàn chính xác mình bạch vì cái gì, lúc trước chính mình lại tới đây thời điểm, đám người kia mặt không biểu tình rồi.

Đổi lại là mình cũng sẽ mặt không biểu tình a, tiền đồ mờ mịt.

Nghĩ tới đây, Diệp Bằng cảm trong tay phi kiểm có chút sờ, tuy nhiên hắn gần kề chỉ là đã đến không đến bốn ngày, nhưng Diệp Bằng chịu không được loại này không khí trầm lắng cảm giác, hắn cảm thấy hoàn toàn ở lãng phí thời gian.

Dứt khoát nghĩ tới đây, Diệp Bằng không muốn nếu như vậy lãng phí, dù sao không phải là muốn kiểm tra đo lường phi kiểm?

Dựa theo một ngày 15 lỗi phi kiểm, Diệp Bằng tại chỗ tương môn bên ngoài đại lượng phi kiểm chuyển vào đến, trong phòng bốn người dùng thoáng ánh mắt kinh ngạc nhìn lướt qua Diệp Bằng, có một chút hiếu kỳ, nhưng chưa từng đi hỏi.

Cầm lấy một lỗi phi kiểm, lưỡng cái hô hấp Diệp Bằng tự đoán được đến, sau đó đưa tay, viết xuống vấn đề dán tại trên phi kiểm.

Cứ như vậy toàn bộ quá trình năm giây, một phút đồng hồ mười hai lỗi phi kiểm, 10 phút 120 khẩu, Diệp Bằng trọn vẹn làm một giờ, động tác nhanh chóng, hành vân lưu thủy.

Tổng cộng 600 lỗi phi kiểm, toàn bộ kiểm tra đo lường hoàn tất.

Tự tính toán đầu ra đấy, một ngày 20 lười phi kiếm, những phi kiếm này cũng đầy đủ chính mình giao một tháng.

Tương lai một tháng thời gian, cầm lấy đi cho dù là chăm học võ đạo, đều so ngồi ở chỗ này lãng phí thời gian muốn tốt.

Đem phi kiếm đánh bọc lại, Diệp Bằng đi ra ngoài, 600 lười phi kiếm, trọng có vạn cân, Diệp Bằng một cánh tay nhắc tới, ở đây bốn người không khỏi kinh ngạc.

"Người làm cái gì vậy?"

Rốt cục có người mở miệng, nếu không đúng rồi giải tình huống, Diệp Bằng còn sẽ cho rằng bốn người này là không nói gì.

"Hồi bẩm sư huynh, kiểm tra đo lường hết 600 lười phi kiếm, hiện tại giao phó nhiệm vụ."

Diệp Bằng bình tĩnh nói ra.

Chuyện đó vừa nói, bốn người càng thêm kinh ngạc, qua một lúc lâu, có người nhìn không được mở miệng nói: "Sư đệ, mặc dù nơi đây có một ít bọc bội, buồn bực, nhưng người vừa cất không ai làm chuyện điên rồ, kiểm tra đo lường phi kiếm không thể trò đùa, ngẫu nhiên một hai ngậm phi kiếm xảy ra vấn đề, cái kia còn dễ nói, người cái này. . . Thuận túy tự là hồ đồ a!"

Người này mở miệng, hảo tâm nhắc nhở một câu.

Bất quá Diệp Bằng lắc đầu nói: "Đa tạ sư huynh hảo ý, nhưng của ta xác thực kiểm tra đo lường đã xong, sẽ không quấy rầy chư vị sư huynh rồi."

Lưu lại những lời này, Diệp Bằng đem 600 lười phi kiếm để đặt ở bên ngoài, cùng cái kia lão bọc nói một câu về sau, tự phải ly khai.

Lão bọc cũng không thêm đề ý, cho rằng Diệp Bằng chỉ là hoàn thành sự tình hôm nay, có chút việc gấp phải đi, cho nên còn mở vài câu vui đùa.

Chờ Diệp Bằng đi về sau, kiểm tra đo lường phi kiếm trong phòng, lập tức có người đi tới, đem chuyện này nói cho lão bọc, trong nháy mắt cái kia lão bọc sắc mặt đại biến, đứng dậy mở miệng, có một ít vội vàng nói: "Cái này. . . Ai! Người trẻ tuổi hay vẫn là không chịu nổi tính tình a!"

"Không được, đưa hần kiểm tra đo lường phi kiếm lấy tới a, không cần thiết gây ra cái đại sự gì."

Nói xong lời này, lão bọc muốn đi lấy phi kiếm.

Nhưng đúng vào lúc này, mấy đạo nhân ảnh, đi đến. . .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Họa khó

"Tổng sư huynh như thế nào hôm nay có rảnh đến kiểm tra đo lường phi kiếm?"

Ngoài cửa một đạo nhân ảnh đi tới, mang theo tiếng cười nói như vậy nói.

"Còn không phải trưởng lão yêu cầu, gần đây sửa chữa lại phi kiếm nhiều lắm, trưởng lão để cho ta trắc tra thoáng một phát, cũng là làm theo phép, có nhiều quấy rầy, còn hi vọng sư đệ không nên trách tội!"

Mặt khác một giọng nói truyền đến, rất nhanh bốn người đi tới.

Tác phưởng lão bọc thấy như vậy một màn về sau, thần sắc có chút có một ít kinh hoàng rồi.

"Bái kiến bốn vị sư huynh!"

Tác phưởng chính giữa thực tập đệ tử, lập tức cúi đầu mở miệng nói.

Bốn người đều nhẹ gật đầu, bên trái ăn mặc áo bào trắng, thoáng có một ít mặt trái xoan Tổng sư huynh mở miệng nói: "Làm theo phép, kiểm tra phi kiếm, có nhiều quấy rầy."

Hắn mở miệng nói, thập phần hữu lễ.

"Cái này vốn nên là sư huynh việc cần phải làm, thỉnh sư huynh kiểm tra a."

Đối phương không dám nhiều lời, lưu lại những lời này, liền đi tiến tác phùng chính giữa, cái kia thủ vệ lão bộc, cúi đầu lại không dám nói lời nào, trong nội tâm hô to Diệp Bằng không may, như thế nào vừa làm loại chuyện này, đã có người tới kiểm tra đo lường rồi.

Thật sự là phòng bị đột trời mưa cả đêm a.

Hộ tống Tổng sư huynh đến đây người, đúng là Từ Từ Nhân sư huynh.

"Gần đây xuất hiện rất nhiều phi kiểm sửa chữa lại hiện tượng, trưởng lão bây giờ hoài nghi, là có đệ tử không có làm chuyện tốt nguyên nhân, cho nên có ý đến tra thoáng một phát, ta hỏi thăm người mấy vấn đề, các người hôm nay kiểm tra đo lường hết phi kiểm, có bao nhiêu?"

Tổng sư huynh nhìn xem cái kia lão bộc hỏi như vậy nói.

Lão bộc đã trầm mặc thoáng một phát, sau đó thở dài nói: "Hơn sáu trăm kiện!"

Chuyện đó vừa nói, lập tức Tổng sư huynh sắc mặt thay đổi, kể cả Từ Từ Nhân sắc mặt đều thay đổi.

Hơn sáu trăm lưỡi phi kiểm? Đây là cái gì khái niệm? Một ngày có thể kiểm tra đo lường đi ra? Một người đệ tử một ngày nhanh hơn điểm, cũng không quá đáng chỉ có thể kiểm tra đo lường ra 20 lưỡi phi kiểm, ba mươi đệ tử tài năng kiểm tra đo lường ra 600 khẩu a.

Cái này xường nhỏ, nhân số bọn hắn tâm lý nắm chắc, mới bắt quá bốn năm người, ở đâu có ba mươi?

Nghĩ tới đây, Tổng sư huynh sắc mặt lập tức tự thay đổi, có một ít lạnh lùng.

Từ Từ Nhân càng là cau mày nói: "Người không có nói sai đâu? 600 lưỡi phi kiểm?"

Lão bộc lập tức kinh sợ nói: "Lão bộc nào dám nói lung tung, hoàn toàn chính xác thật là 600 lưỡi phi kiểm, cái này. . . Chưa từng làm bộ."

Không phải hắn lừa bịp Diệp Bằng, chủ yếu là loại chuyện này đây không được, nếu là đây, bị người phát hiện rồi, hắn muốn xui xẻo, Diệp Bằng đều muốn không may, vì vậy hắn chỉ có thể như vậy lời nói thật nói nói.

Tại Thái Hạo Tiên Tông, lừa gạt cũng không phải là một chuyện nhỏ.

"Thật sự là vớ vẩn!"

Tổng sư huynh lập tức hét lớn một tiếng, khí sắc mặt tái nhợt, chung quanh một cỗ lực lượng chấn động, tro bụi xoáy lên.

Từ Từ Nhân sắc mặt cũng trở nên rất khó coi rồi, nhìn xem cái kia lão bộc nói: "Năm người đệ tử, một người kiểm tra đo lường ra 600 lưỡi phi kiểm? Một người năng lực tương đương với sáu người? Cái này còn thật lợi hại a, ta lại không thật không ngờ, nơi này rõ ràng ngọa hổ tàng long a!"

Hắn mở miệng mang theo phần nộ, mỉa mai nói nói.

Lão bộc hít sâu một hơi, một mực cúi đầu, không dám nâng lên đến nói: "Không phải năm người, là một người!"

Một người?

Cái này Từ Từ Nhân cũng nói không ra lời, vốn còn tưởng rằng là năm người thông đồng tốt rồi, muốn hồ lộng qua, lại thật không ngờ lại là một người.

"Ha ha! Không nghĩ tới Ngự Kiếm Đường ở bên trong, thật đúng là ngọa hổ tàng long a, một người trong vòng một ngày, kiểm tra đo lường ra 600 lưỡi phi kiểm? Cái này thật đúng là một nhân tài, loại người này, rõ ràng hạ mình Ngự Kiếm Đường, biến thành thực tập đệ tử, nói ra người khác đoán chừng đều muốn chê cười ta Thái Hạo Tiên Tông, không nhìn được nhân tài a."

Tổng sư huynh khẽ cười nói, Từ Từ Nhân sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, cuối cùng cắn răng một cái, cúi đầu cung kính cúi đầu nói: "Tổng sư huynh, chuyện này sư đệ tất hội tra tra ra manh mối, thỉnh Tổng sư huynh chờ đợi một canh giờ, chẳng biết có được không?"

Hắn lời nói vừa nói, Tổng sư huynh nâng dậy Từ Từ Nhân nói: "Tư sư đệ, môn quy như quân lệnh, cái này không cần ta lặp lại cường điệu a? Chuyện này, nên trách nhiệm của ai, tự là của người đó trách nhiệm, hết thấy chờ trưởng lão xử lý a."

Nói xong lời này, hắn liền quay người ly khai, lưu lại mặt mũi tràn đầy tái nhợt Từ Từ Nhân!

"Là ai!"

Từ Từ Nhân nổi giận địa quay đầu lại đi, hung dữ địa nhìn xem cái kia lão bộc.

"Là. . . Là. . . Là. . . Mới tới đệ tử." Lão bộc lạnh run nói.

Ba!

Từ Từ Nhân hung hăng vung tay lên, tại chỗ phiến tại lão bộc trên mặt, một tát này cực kỳ hung tàn, lão bộc bị một bàn tay phiến phi trên mặt đất, oa thoảng một phát, nhổ ra một ngụm máu tươi.

"Coi như là có người xằng bậy, ngươi cũng đi theo xằng bậy? Muốn nhìn ta xấu mặt có phải hay không? À? Ngươi có phải hay không xem ta không vừa mắt? Hay vẫn là như thế nào?"

Từ Từ Nhân cực kỳ sinh khí, đã xảy ra loại chuyện này, hắn như thế nào không tức giận?

Đắc tội Tổng sư huynh còn chưa tính, càng chủ yếu chính là, Tổng sư huynh thế nhưng mà phụng mệnh mà đến, chuyện này nói lớn không lớn, nói tiểu cũng không nhỏ, bất quá có thể nói chính là, hắn Từ Từ Nhân muốn xui xẻo.

Cái này khẩu khí tự nhiên muốn phát tiết tại nơi này lão bộc trên người.

Lão bộc nằm trên mặt đất, hô hấp đều trở nên dồn dập, khoe miệng có huyết, thân thể run rẩy, cúi đầu không nói lời nào.

"Người tới!"

Từ Từ Nhân giận dữ hét.

"Vâng!" Lập tức có hai gã đệ tử hô.

"Đi đem cái này Diệp Bằng cho ta tìm đến, ta ở chỗ này tự mình chờ hắn."

Hắn nói như vậy đạo, xanh mặt, đứng ở nơi đó.

"Tuân mệnh!"

Hai gã đệ tử lập tức rời đi tại đây, tác phùng chính giữa bốn người, lại trầm mặc không nói, vùi đầu làm việc.

"Khục khục. . . Khục khục. . . . Khục khục!" Lão bộc không ngừng mà tại ho khan, hắn bản thân đã tuổi già, thể cốt không được, bị Từ Từ Nhân hung hăng địa truu một bàn tay, tự nhiên thập phần khó chịu, vì vậy nhịn không được mở miệng nói: "Đại nhân! Ta cảm giác lồng ngực kịch liệt đau nhức, có thể có thể đi xem đi y các?"

"Y các?" Từ Từ Nhân lạnh lùng nhìn lại, sau đó khuôn mặt âm trầm nói: "Chuyện này không để yên phía trước, ngươi ở đâu cũng không thể đi, ta bây giờ hoài nghi ngươi, tham ô tiền tài, một mình lại để cho thực tập đệ tử lừa dối vượt qua kiểm tra, vi phạm môn quy."

"Cái này. . . . Đại nhân, ngài. . . . Khục khục. . . Khục khục khục khục khục! Đại nhân, ngài không thể oan uổng ta à."

Lão bộc dồn dập nói ra, bất quá xác thực bị thương, lại nhổ ngụm máu tươi, đáng tiếc nổi giận Từ Từ Nhân, lại không có để ý!

Ly khai tác phùng sau đích Diệp Bằng, tùy ý tại Ngự Kiếm Đường tìm một cái không có người địa phương, liền bắt đầu chăm học võ đạo rồi.

Ngự kiếm phi hành, là Diệp Bằng muốn học tập, Siêu Thần diễn đàn chính giữa cũng có ngự kiếm phi hành tu luyện chi pháp, lúc trước Diệp Bằng là muốn tại Siêu Thần diễn đàn chính giữa hỏi đỏi đi ra, nhưng cân nhắc đến hơi có chút, Diệp Bằng không có làm như vậy.

Ngươi không có học tập bất kỳ vật gì, sẽ ngự kiếm phi hành chi thuật?

Thiên phú dị bẩm?

Thật giống như ngươi căn bản là sẽ không vọc máy vì tính, sau đó ngươi sẽ Hacker kỹ thuật? Cái này rõ ràng chuyện không thể nào, đến lúc đó một khi điều tra ra, nếu là giải thích tình huống khá tốt, giải thích không rõ ràng lắm, Chấp Pháp Đường tùy tiện dùng một tên gian tế hiềm nghi.

Ít nhất ba năm năm ngươi cũng đừng nghĩ làm bất cứ chuyện gì rồi, thành thành thật thật tiếp nhận điều tra.

Gian tế cũng không phải là nói xong thú vị, một khi phát hiện, tại chỗ tru sát, không có bất kỳ một điểm tình cảm có thể giảng.

Cho nên Diệp Bằng mới không có đi Siêu Thần diễn đàn chính giữa hỏi đỏi ngự kiếm phi hành chi vật.

Diệp Bằng tu luyện võ đạo, cũng gần kề chi là Đại Bằng Bác Long Thuật võ học bản, hắn tại tinh nghiên môn võ học này, đem môn võ học này tu luyện tới Đại Thừa về sau, lại đi tu luyện Thần Thông bản hiệu quả muốn đỡ một ít.

Cứ như vậy thời gian từng điểm từng điểm đi qua.

Mãi cho đến đêm khuya, Diệp Bằng mới trở về nghỉ ngơi.

Tự như thế, liên tiếp đã qua mười ngày, Diệp Bằng một mực tại ngoại tu luyện, mỗi ngày đúng giờ xác định địa điểm mua sắm Nhục Chi Đan, trước mắt có 120 khóa Nhục Chi Đan.

Thể cao tạm thời không cần mua sắm, một phần thể cao có thể dùng mười ngày, thập phần thể cao có thể dùng hơn ba tháng.

Mười ngày tu luyện, so sánh buồn tẻ, Diệp Bằng theo trai đường đã mang đến một phần không tẻ đồ ăn, hướng tác phường đi đến.

Cho lão nhân gia tiễn đưa một phần đồ ăn, nói chuyện phiếm một phen, hỏi lại thoáng một phát tình huống.

Chỉ là đi vào tác phường lúc, Diệp Bằng lại không có xem tới cửa lão bộc.

"Đi ra ngoài sao?"

Diệp Bằng trong lòng có một chút hiếu kỳ, hướng tác phường bên trong đi đến, chỉ là vừa đi đến bên trong, lập tức bên trong bốn người, nhao nhao xem đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36:: Thức tỉnh Thánh Thể

"Có nhân thủ cảm Thái Hạo Tiên Lệnh đã đến?"

Thái Hạo Tiên Tông Nguyên Nhất chuông môn, nghe nói như thế về sau, không khỏi nhú nhú mày, sau đó mở miệng hỏi: "Người đến người phương nào?"

"Đối phương tự xưng Bạch Lâm Trần!"

Đệ tử kia mở miệng nói ra.

Bạch Lâm Trần? Đại diện chính giữa, mọi người ngời nhìn ta, ta nhìn người, có một chút hiếu kỳ, không biết người kia là ai, bất quá đại tất cả mọi người hay vẫn là nhẹ nhàng thờ ra, không phải Diệp Bằng là tốt rồi, nếu Diệp Bằng thì phiền toái.

Ngự Kiếm Đường, tác phường chính giữa!

Diệp Bằng cho canh cổng lão bộc, đưa tới một chén trai đường com, lão bộc là không có tư cách ăn, nhưng Diệp Bằng dù sao cũng là Thái Hạo Tiên Tông đệ tử, một chén com còn làm cho không đến?

Đưa tới về sau, lão bộc thập phần cảm kích, Diệp Bằng thật không có cảm thấy cái gì, ngồi ở một bên, thần sắc lộ ra có một ít phiền muộn.

Lão bộc cũng là người tinh, chứng kiến Diệp Bằng bộ dạng này biểu lộ, không khỏi hỏi: "Đại nhân, phải chăng có một ít ưu sầu sự tình?"

"Ân, có một điểm!" Diệp Bằng nhẹ gật đầu, hần phản hồi đến tự là muốn tìm người tâm sự mà thôi.

"Nếu là đại nhân không chê lão bộc dong dài, có thể cùng lão bộc nói một câu."

Lão bộc chậm rãi mở miệng nói.

"Ta vẫn muốn muốn ngự kiếm phi hành, làm một cái tiêu điều tự tại người, đi Kiếm Tiên một đường, chỉ là một đường cảm giác quá phiền toái, đều có một điểm muốn buông tha cho tu hành rồi!"

Diệp Bằng nói như vậy đạo, trong lòng thật có một ít phiền lòng sự tình, muốn tới kể rõ một phen.

Lão bộc nghe xong về sau, lập tức cười cười, sau đó mở miệng nói: "Đại nhân tuổi trẻ, thiếu kiên nhẫn cũng là nên phải đấy, tựa như là đại nhân hôm nay đem 600 lưỡi phi kiếm để ở chỗ này, nếu thật giao lên rồi, nhất định sẽ có phiền toái, loại chuyện này, hoàn toàn là bởi vì hành vi cá nhân, lão bộc có thể làm đúng là bang đại nhân hơi chút che đậy một phen."

Lão bộc nói như vậy đạo, cũng không có đi giảng đạo lý, ngược lại là theo Diệp Bằng đi nói, không có dùng bất luận cái gì qua thân phận của người đến đi nói nhiều một câu.

"Che đậy?" Diệp Bằng nhìn thoáng qua, bất quá cũng không có một điểm sanh khí, hần hôm nay cái này làm, đơn giản tựa là có một ít sinh khí, bất quá cho dù giao lên rồi, cũng sẽ không xảy ra vấn đề, dù sao 600 lưỡi phi kiếm, không có một ngum xảy ra vấn đề.

Chỉ là lúc này thời điểm, lão bộc lại bỗng nhiên mở miệng nói.

"Đại nhân không biết có thể hay không thầy tướng số!"

Thốt ra lời này, Diệp Bằng có một nhiều tò mò rồi, nhìn xem cái này lão bộc nói: "Thầy tướng số là có ý gì?"

Lão bộc thở dài, sau đó nhíu mày nói: "Đêm qua làm một giấc mộng, mộng thấy ta bị Từ Từ Nhân đại nhân một chương đánh chết, có một ít mạo hiểm, thiếu một ít tựa chết rồi, cũng may chỉ là một giấc mộng!"

Hắn nói như vậy đạo, sau đó có một ít lo lắng lo lắng.

Diệp Bằng nghe xong, không khỏi cười cười.

"Trương lão người suy nghĩ nhiều quá, có thể là người quá cẩn thận rồi, cho nên mỗi ngày cảm giác mình hội làm cái gì chuyện sai, không cần nhiều muốn."

Lão bộc họ Trương, Diệp Bằng một loại xưng hô hắn là Trương lão, tuy nhiên ngay từ đầu Trương lão nói không được, nhưng Diệp Bằng thập phần tùy ý, cho nên Trương lão cũng tựa không sao cả rồi.

"Đại nhân! Nói ngắn lại, tu hành một đường, bản thân tựa đường dài chậm rãi, sớm một ít, muộn một ít cũng không có cái gì cùng lắm thì, ta còn nhớ rõ ta lúc đầu mới vừa tiến vào Thái Hạo Tiên Tông thời điểm, một năm kia ta mới mười tám tuổi, ta đã thấy rất nhiều đệ tử, có tại vừa bái nhập môn phái thời điểm, tựa tách ra quang huy, thậm chí ta đã thấy một người, lúc ấy bị trong tông môn định vì tương lai Thánh Từ, có thể kết quả đâu rồi? Như trước vẫn bị thất bại, bất quá ngược lại là có mấy người, có tài nhưng thành đạt muộn, nhân sinh a, luôn tràn đầy biến hóa, đại nhân, ngài nói. . . Đúng không?"

Trương lão lắng lắng yên nói ra, đục ngầu con mắt chính giữa, thiếu đi một phần đáng vẻ già nua, nhiều hơn một phần cơ trí.

Diệp Bằng đã trầm mặc, cuối cùng nhất nhẹ gật đầu, khẽ cười nói: "Nghe vua nói một buổi, thắng đọc sách mười năm! Đa tạ Trương lão chỉ điểm!"

"Chỗ đó, chỗ đó, còn đa tạ Đại nhân giúp ta mang một phần được thiện, lão bộc thật lâu không có ném qua như vậy được thiện rồi."

Trương lão cảm kích nói.

Không thể không nói, Trương lão là một cái rất hiểu được đúng mực người, tuy nhiên Diệp Bằng là một cái thực tập đệ tử, nhưng Trương lão lại thập phần tôn kính, loại người này tế trao đổi bốn sự, Diệp Bằng tự hỏi không bằng.

Quả nhiên gừng càng già càng cay, sống hơn một trăm tuổi, tựa là không giống với.

Đi ra tác phòng chính giữa, Diệp Bằng đã lại để cho Trương lão đến lúc đó đứng giờ giúp hắn giao 20 lưỡi phi kiếm, hắn hay vẫn là quyết định không thể nào đến, cái này là hắn lựa chọn của mình.

Bất quá Diệp Bằng tâm cũng yên tĩnh rồi, Ngự Kiếm không Ngự Kiếm không sao cả, tu hành không tu hành cũng không sao cả, chính mình cảm thấy vui vẻ là tốt rồi, cái gọi là dục tốc bất đạt, huống chi mình cũng không có rơi xuống tu hành a.

Thoáng cái theo người bình thường, tấn cấp là thân thể thập trọng tu sĩ, trong nơi này còn không được?

Đơn giản chính là một cái ngự kiếm phi hành, thật sự cùng lắm thì, tựa vụng trộm học a, cái này có cái gì hay sao? Cùng lắm là bị phát hiện về sau, coi như gian tế, sau đó bị chặt thành tám khối?

Không phải là một cái mạng sao?

Ôm loại ý nghĩ này, Diệp Bằng không có đi học trộm, ít nhất hắn còn một điều đầu óc.

Ngự kiếm phi hành, không chỉ có riêng chỉ là đơn thuần phi a phi, cái gọi là ngự kiếm phi hành, có thể xưng là Kiếm Tiên nhất lưu.

Ai không muốn muốn một bộ áo bào trắng, chân đạp phi kiếm, thi triển một cái kiếm quyết, lập tức kiếm quang như rồng, nhìn sang lại suất khí lại cường?

Một cái thể kỷ hai mươi một người hiện đại, tự nhiên hướng tới loại này ngự kiếm phi hành tự do, thật giống như một mực hâm mộ lấy tiểu thuyết võ hiệp

chính giữa trường kiếm đi Thiên Nhai phóng khoáng.

Bất quá cũng không thể trách Diệp Bằng, Nhược Diệp bằng biết rõ chính mình vì Bằng Môn Chí Tôn, có lẽ sớm liền buông tha Kiếm Tiên nhất lưu.

Nhưng Diệp Bằng không biết, cho nên hắn mới có thể mãnh liệt đi học tập Kiếm Tiên nhất lưu, hơn nữa gặp được nhiều như vậy khó khăn, đổi lại là những người khác, có lẽ còn tự thật sự buông tha cho.

Đáng tiếc chính là, gặp Diệp Bằng loại người này, tính tình vừa thối lại bướng bỉnh.

Người không cho ta học ngự kiếm phi hành?

Đi! Diệp Bằng thật đúng là không nên học tập cái này ngự kiếm phi hành, hắn tự là muốn chứng minh, loại này cảm xúc rất mãnh liệt, vô luận là nói chứng minh cho cha mình xem, hay vẫn là nói chứng minh cho những người khác xem.

Nói ngắn lại chính là muốn chứng minh!

Chứng minh hắn Diệp Bằng không kém, chứng minh ít nhất mình chính là nhân vật chính!

Rất đơn giản nghĩ cách, cũng rất đơn thuần!

Tự như thế thời gian từng điểm từng điểm đi qua, thoáng cái đi ra đầu tháng, tháng trước đi qua, Diệp Bằng đã bán nhập sư môn năm tháng!

Tháng trước Diệp Bằng đem sở hữu diễn đàn tệ, mua sắm Nhục Chi Đan cùng thể cao, bất quá tháng này hắn không có quyết định này rồi.

Nghĩ đến chính mình có một kiện Tuyệt phẩm Bảo Khí, Cửu Tinh Ngọc Hồ Lô, cần chín lưỡi phi kiếm, có thể kích hoạt đại trận, Diệp Bằng tự muốn mua phi kiếm.

Bất quá Tuyệt phẩm phi kiếm cũng đừng nghĩ rồi, một tháng chống được chết 300 vạn diễn đàn tệ, không hạn chế đầu giá lại không gặp được.

Mà 300 vạn diễn đàn tệ, cũng không quá đáng gần kề chỉ có thể mua sắm Hạ phẩm Bảo Khí phi kiếm.

Có thể phát huy ra trận pháp bảy thành uy lực, Trung phẩm Bảo Khí phi kiếm có thể phát huy ra chín thành, Thượng phẩm Bảo Khí phi kiếm có thể phát huy mười hai thành.

Bảy thành uy lực cũng đã đầy đủ.

Thân thể thập trọng, Linh lực lập tức chuyển đổi vì pháp lực, Diệp Bằng hiện tại có thể thúc dục pháp bảo, chỉ có điều tối đa một hai lần mà thôi, nhưng Diệp Bằng cũng phải có điều chuẩn bị, dù sao hời hoải Nhục Chi Đan cùng thể cao cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Trong khoảng thời gian này, Thái Hạo Tiên Tông đã xảy ra một việc, cái kia chính là nhiều hơn một cái tên là Bạch Lâm Trần chân truyền đệ tử.

Chân truyền đệ tử, cũng không phải là hay nói giỡn, cần trùng trùng điệp điệp tuyển bạt, nhưng đột ngột liền có hơn một cái chân truyền đệ tử, đưa tới khắp nơi suy đoán.

Bất quá loại chuyện này, Diệp Bằng không có gì hiếu kỳ, cũng chẳng muốn đi quản.

Tuế nguyệt như thoi đưa, trong nháy mắt, hai tháng đi qua, Diệp Bằng mỗi ngày rất thanh nhàn, tốn hao không đến thời gian một ngày, làm xong hai tháng này sự tình, dư thừa thời gian, tự là đi tu luyện, hoặc là đi Ngự Kiếm Đường quan sát quan sát đệ tử chính thức tu hành.

Mà đúng lúc này hậu, thứ nhất tin tức kinh người tại trong tông môn lưu truyền ra đến.

Kể cả Diệp Bằng cũng chấn kinh rồi.

Phương Như Nguyệt, thức tỉnh ra Thánh Thể!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Thiên Diệp đạo nhân nhiệm vụ

Phuong Như Nguyệt thức tỉnh Thánh Thể, cái này tắc thì tin tức xác thực làm cho cả Thái Hạo Tiên Tông chấn kinh rồi, thậm chí nói toàn bộ cao tầng toàn tâm toàn ý đem ánh mắt đặt ở Phuong Như Nguyệt trên người, thậm chí bát đại đường khẩu Thái Thượng trưởng lão đều bỏ qua Diệp Bằng.

Bất quá cũng không trách bọn hắn, lúc trước Trần Khí Đạo Nhân chỉ nói là qua Diệp Bằng tư chất rất không tồi, nhất định phải nhận lấy đến mà thôi, cũng không có nói những chuyện khác, mà bọn hắn thông qua quan sát phát hiện, Diệp Bằng hoàn toàn chính xác tư chất không kém.

Thậm chí nói đích thật là một thiên tài, hơn nữa có Trần Khí Đạo Nhân một phen, tự nhiên mà vậy cho rằng Diệp Bằng là tốt hạt giống.

Nhưng này loại tốt hạt giống, hoàn toàn chính xác ngăn cản không nổi một cỗ Thánh Thể khái niệm a.

Thánh Thể ý vị như thế nào?

Diệp Trần, Thiên Sinh tự là Thánh Thể, vừa xuất thế tựu thụ quang trù thiên, về sau bị Thiên Đạo Tông một vị đại nhân vật, trực tiếp mang đi, cũng không có một điểm nói nhảm, hôm nay vừa bất quá hơn hai mươi tuổi xuất đầu Diệp Trần, liền là cả tu hành giới nhân vật phong vân.

Cũng là bởi vì Thánh Thể.

Phuong Như Nguyệt là Thánh Thể tin tức, như thế nào không khiếp sợ?

Toàn bộ tu hành giới, tu sĩ quả thực như là cá diếc sang sông, nhiều vô số kể, dùng hàng tỉ hàng sa để hình dung đều không đủ quá đáng.

Nhưng loại tình huống này, Thánh Thể cũng không phải là cái gì 1 tỷ dặm mặt lấy ra một cái đơn giản như vậy, mà là năm trăm năm đều chưa chắc có thể ra một cái, năm trăm năm là cái gì khái niệm? Năm trăm năm vừa lúc là tu hành giới thay đổi Đệ nhất cảm giác.

Tựu như cùng một thế kỷ một loại.

Một thế kỷ mới chỉ có thể xuất hiện một cái Thánh Thể, cho nên Phuong Như Nguyệt như thế nào không khiếp sợ toàn bộ Thái Hạo Tiên Tông, thậm chí nói toàn bộ tu hành giới đều chấn động rồi.

Nhưng lưỡng ngày sau, thì ra là chín tháng hai ngày, Diệp Bằng đến Thái Hạo Tiên Tông năm tháng nhiều hai ngày lúc, xác thực địa tin tức xuất hiện.

Nguyên lai không phải Phuong Như Nguyệt đã thức tỉnh Thánh Thể, mà là nói Phuong Như Nguyệt đã thức tỉnh bộ phận huyết mạch, cái này bộ phận huyết mạch cùng Thánh Thể có quan hệ, cũng không phải là nói đúng là Phuong Như Nguyệt là Thánh Thể.

Tin tức này đi ra, mới khiến cho vô số người nhẹ nhàng thở ra.

Dù sao nếu là Phuong Như Nguyệt thật sự là Thánh Thể, như vậy toàn bộ Thái Hạo Tiên Tông thế lực, sẽ có long trời lở đất cải biến, bởi vì Phuong Như Nguyệt chỉ cần tu hành năm trăm năm, không xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn, năng tựu là tương lai Thái Hạo Tiên Tông tông chủ.

Không có một điểm cái khác khả năng, trừ phi xuất hiện siêu việt Thánh Thể tồn tại.

Nhưng chỉ vền vẹn là thức tỉnh Thánh Thể bộ phận huyết mạch, cũng đầy đủ kinh người, cái này đã có tư cách có thể trong tương lai cạnh tranh chức chương môn rồi, không chỉ có như thế, năm trăm năm về sau, Phuong Như Nguyệt nếu không phải chết, tu hành giới mới Đệ nhất người, tất có tên của nàng.

Tuy nhiên không phải chân chính Thánh Thể, bất quá cũng đã lại để cho tu hành giới rung động một bả, thế lực khắp nơi tâm hoài quý thai, mà Thái Hạo Tiên Tông cũng trực tiếp tổ chức một lần buổi lễ long trọng đại hội.

Thái Hạo Tiên Tông trực tiếp quảng mời thiên hạ, phạm là chính đạo tông môn, cũng có thể tới chúc mừng một phen.

Trong đương này chất chứa cái này bí mật gì không biết, nhưng Diệp Bằng biết đến là, toàn bộ Thái Hạo Tiên Tông muốn bề bọn đi lên.

Phuong Như Nguyệt đã trở về môn phái, Diệp Bằng mặc dù biết, nhưng đến nay không có thu được Phuong Như Nguyệt bất cứ tin tức gì, mấy ngày nay đều tại tức nội chính giữa, lẳng lặng cùng đợi, tựa hồ muốn chờ một phong thư đã đến.

Bất quá tin không có đến, một người quen xuất hiện.

Thiên Diệp đạo nhân.

Xử lý một căn quái trạng, Thiên Diệp đạo người tới Diệp Bằng cửa gian phòng, có chút gõ môn, Diệp Bằng mở cửa về sau, liền chứng kiến Thiên Diệp đạo nhân, lập tức tất cung tất kính nói: "Đệ tử Diệp Bằng, bái kiến Thiên Diệp trưởng lão!"

Về Thiên Diệp đạo nhân thân phận, Diệp Bằng hay vẫn là không biết, đối với hắn mà nói, Thiên Diệp đạo nhân có thể là một cái đại nhân vật, nhưng Diệp Bằng cũng không biết là, chính mình sẽ cùng Thiên Diệp đạo nhân có cái gì cùng xuất hiện, khả năng chỉ là trong đời khách qua đường mà thôi.

"A, ngươi còn nhớ rõ tên của ta." Thiên Diệp đạo nhân ngẩng đầu, như là quất da một loại nếp nhăn làn da, trán lộ ra một điểm đáng tươi cười, một đôi mắt, không có cái loại này người già đục ngầu, mà chuyển biến thành chính là một loại cơ trí, lại để cho Diệp Bằng không khỏi nhiều nhìn thoáng qua.

"Thiên Diệp trưởng lão nói đùa, đệ tử tự nhiên ghi nhớ các vị trưởng lão tên."

Diệp Bằng quy củ nói.

"Ân, lời khách sáo tự không cùng ngươi nhiều lời, tới nơi này tìm ngươi, là muốn an bài ngươi làm một việc, không biết ngươi có nguyện ý hay không?"

Nàng nói như vậy đạo, ngữ khí bay bổng địa phương.

"Thỉnh trưởng lão phân phó." Diệp Bằng không biết Thiên Diệp đạo nhân tìm hắn cần làm chuyện gì, nhưng vẫn là chăm chú hỏi.

"Ngược lại cũng không tính là cái đại sự gì, gần đây một thời gian ngắn, ta đi tìm cái kia Tư Nguyên Đường đệ tử, cảm điểm dược liệu, bắt quá những người kia, có lẽ là ý vào ta tuổi già rồi, cho ta đồ đạc, trộm cắp thiếu lường, ta là trưởng lão, không tốt lắm nói, bắt quá ta Thiên Diệp làm việc, cũng ăn không được thiếu, ngươi giúp ta một cái bề bộn, đi bọn hắn Tư Nguyên Đường chỗ quản lý dược điền, làm hư một ít dược liệu, ngươi yên tâm ta sẽ không để cho bọn hắn tra được là ngươi làm, ta muốn làm, tự là lại để cho bọn hắn ăn chút thiệt thòi!"

Thiên Diệp đạo nhân lần này nói ra, cuối cùng ngữ khí càng là đề thấp nói: "Ta cũng già rồi, tuy nhiên tại tông môn không có gì năng lực, nhưng ít ra coi như là thế hệ trước trưởng lão, người nhanh tiến Thổ rồi, nhưng còn một điều năng lực, như ngươi giúp ta xuất này ngum ác khí, về sau không dám cam đoan ngươi thăng chức rất nhanh, nhưng ít ra có thể cho ngươi liên tiếp Cao Thăng, như thế nào?"

Thiên Diệp đạo nhân thanh âm rất nhỏ, Diệp Bằng phân biệt ra, đây là truyền âm, cũng không phải trực tiếp mở miệng nói chuyện.

Chuyện đó vừa nói, Diệp Bằng biến sắc, ngay sau đó trực tiếp lắc đầu nói: "Thỉnh trưởng lão chớ nên trách tội, hủy hoại tài nguyên, vi phạm môn phái quy củ, điểm này ta làm không xuất ra!"

Diệp Bằng rất chân thành nói, loại chuyện này vì cái gì tìm chính mình? Hắn rất kỳ quái.

"Làm không xuất ra? Đã như vậy, ta tự không miễn cưỡng ngươi rồi."

Thiên Diệp đạo nhân lắc đầu, cũng không nói thêm gì, quay người rồi đi rồi.

"Thiên Diệp trưởng lão."

Ngay tại Thiên Diệp đạo nhân chuẩn bị lúc rời đi, Diệp Bằng không khỏi hô một tiếng, thứ hai bước chân trì hoãn nửa bước, quay đầu, mặt không biểu tình nói: "Như thế nào?"

"Thiên Diệp trưởng lão, ta muốn hỏi một câu, vì sao lựa chọn ta?"

Diệp Bằng nhin không được hỏi.

Mà Thiên Diệp đạo nhân lập tức quay đầu, từng điểm từng điểm ly khai, nhưng một lát sau một giọng nói truyền đến, là Thiên Diệp đạo nhân thanh âm.

"Bởi vì ta thấy được nội tâm của ngươi, ngươi muốn trở nên nổi bật, cho nên ta cho ngươi lần này cơ hội! Có làm hay không, tùy ngươi, ta chỉ cho ngươi một cơ hội, nếu là ngươi suy nghĩ cẩn thận rồi, thiêu hủy cái này cái phù giấy."

Lời nói sau khi nói xong, Diệp Bằng trong tay liền nhiều hơn nhất trương phù giấy, nghe xong lời này, Diệp Bằng một trái tim, nhin không được địa nhảy thoáng một phát.

Ánh mắt không khỏi cúi đầu nhìn trong tay mình lá bùa.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: 154 năm

Trở nên nổi bật?

Cúi đầu nhìn xem trong tay lá bùa, Diệp Bằng môn tự vấn lòng, chính mình có phải hay không muốn trở nên nổi bật?

Đúng a! Thật sự của mình muốn trở nên nổi bật.

Có thể. . . Trở nên nổi bật nhất định phải muốn loại chuyện này sao? Nếu là làm loại chuyện này, chính mình mặc dù trở nên nổi bật rồi, chẳng lẽ so ra mà vượt hẳn ca ca?

Chẳng lẽ tự thật sự thỏa mãn?

Như là như thế này có thể trở nên nổi bật, chính mình mượn nhờ Siêu Thần diễn đàn, chẳng lẽ lại không thể trở nên nổi bật sao?

Diệp Bằng lắc đầu, hần đóng cửa lại, đem lá bùa đặt ở một nơi tự không để ý tới hội.

Cứ như vậy quay người qua vài ngày nữa, Thiên Diệp đạo nhân không có tìm đến mình, bất quá thứ nhất tin tức lại xuất hiện, Đan Dược Đường một nơi trong vòng một đêm vậy mà toàn bộ héo rũ rồi, Đan Dược Đường không ít người nhận lấy xử phạt.

Thậm chí đến cuối cùng còn xảy ra nhân mạng.

Diệp Bằng biết được tin tức về sau, nội tâm không khỏi hung hăng mà chấn động một phen, gần kề chỉ là một cái dược điền xảy ra vấn đề, vậy mà liên lụy đến nhân mạng.

Hơn nữa là đang tại toàn bộ môn phái tất cả mọi người mặt, tự tay ở vào tử hình.

Diệp Bằng đứng ở nơi đó, nhìn xem Thụ Hình Giả tuyệt vọng ánh mắt, đến cuối cùng Diệp Bằng trực tiếp đi tìm Thiên Diệp đạo nhân.

"Cái này sẽ là của ngươi trừng phạt?" Diệp Bằng rất phẫn nộ, hần tìm Thiên Diệp đạo nhân ba lượt, đều bị cự tuyệt rồi, lúc này đây nhìn thấy Thiên Diệp đạo nhân, cũng không biết nàng là cái gì nghĩ cách.

Như cũ là xử lấy một căn quả trượng, phảng phất tiến nhập tuổi xế chiều chi niên, Thiên Diệp đạo nhân nói chuyện hữu khí vô lực, nhưng trong cặp mắt, lại để lộ ra nói không nên lời lãnh ý.

"Mấy cái nhân mạng mà thôi, có cái gì quá không được?"

Thốt ra lời này, Diệp Bằng xiết chặt nắm đấm, cuối cùng nhất hít sâu một hơi nói: "Chuyện này ta sẽ bẩm báo Phẩm Đức Đường cùng Chí Phát Đường."

Nói vừa xong, Diệp Bằng ly khai nơi đây, hoàn toàn chính xác xác thực đi Chấp Pháp Đường cùng Hình Phạt Đường, đem trọn chuyện nói, nhưng kết quả chính là, môn phái tựa hồ không có bất cứ động tĩnh gì.

Không có một tia động tĩnh, trong nháy mắt Diệp Bằng giống như đã minh bạch cái gì, say mèm một ngày không nói câu nào.

Tuế nguyệt mặc nhiên, một cái Diệp Bằng một mực không nhớ được danh tự, theo cùng một thời gian bá nhập Thái Hạo Tiên Tông, hôm nay đã trở thành Thái Hạo Tiên Tông chân truyền đệ tử.

Diệp Bằng phát hiện, chính mình Siêu Thần diễn đàn đã biến mất không thấy.

Hết thầy hết thầy, cũng không có, chính mình đã mất đi bất luận cái gì dựa vào.

Người đệ tử kia càng chạy càng cao, mười năm thời gian, chính mình đã trở thành Thái Hạo Tiên Tông Ngự Kiểm Đường đệ tử.

Chính mình đã mất đi hết thầy, cái kia không nhớ được danh tự người, càng ngày càng có uy vọng rồi, mà hần tựa là lúc trước đáp ứng Thiên Diệp đạo nhân hủy hoại dược điền chi nhân.

Trong nháy mắt, 30 năm qua đi, đối phương càng là trở thành phó chủ môn, mà mình cũng đã đi vào trung niên rồi.

Lại trong nháy mắt, 50 năm qua đi, chính mình kẹt tại thân thể thập trọng, đến nay không có đột phá.

Rất nhanh đương Diệp Bằng một trăm bốn mươi năm tuổi thời điểm, đã đi vào tuổi xế chiều chi niên Diệp Bằng, về người lớn nặng nề địa đi đến Ngự Kiểm Đường, đã đến Ngự Kiểm Đường lúc, biết được Phương Như Nguyệt cùng phó chủ môn sắp cử hành hôn lễ.

Chung kết liên lý.

Đoạn thời gian này Diệp Bằng không có đi Ngự Kiểm Đường rồi, luôn một người lẳng lặng yên ngồi ở một chỗ, cái gì cũng không nói lời nào, tối đa tự là uống hai chén rượu.

Phó chủ môn cùng Phương Như Nguyệt hôn lễ Diệp Bằng không có đi tham gia, ngày hôm nay Diệp Bằng một người tại một cái đỉnh núi, lẳng lặng yên nhìn xem đây hết thầy.

Năm năm sau Diệp Bằng cảm giác mình thân thể càng ngày càng không được, hần đi đường đều có một ít lay động.

Ngẫu nhiên một cơ hội, Diệp Bằng lại một lần nữa gặp Thiên Diệp đạo nhân.

Như trăm năm trước một loại, Thiên Diệp đạo nhân như trước hay vẫn là dáng vẻ già nua nặng nề, nhưng Thiên Diệp đạo nhân còn sống, đi tại đâu đó, từng bước một.

Hai người liếc nhau, Thiên Diệp đạo nhân ánh mắt rất bình tĩnh, nhưng Diệp Bằng biết rõ, đối phương nhận ra chính mình, nhưng Thiên Diệp đạo nhân không có nói câu nào.

Diệp Bằng cúi đầu, chậm rãi đi đến, hai người gặp thoáng qua lúc, một giọng nói bỗng nhiên truyền đến. . .

"Người hồi hận sao?"

Là Thiên Diệp đạo nhân thanh âm,

Diệp Bằng ngây ngẩn cả người, hần run rẩy tay, trong khoảng thời gian ngắn cũng cứng ngắc ở, quay đầu lại đi, Thiên Diệp đạo nhân như cũ là chậm rãi đi tới.

Diệp Bằng há hốc mồm, nhưng cuối cùng nhất nói không nên lời một câu.

Trở lại trong phủ, Diệp Bằng nằm ở trên giường, hần thân thể già rồi, rất khó nhúc nhích rồi, nói trắng ra là tựa là chậm rãi chờ chết.

Hần đã bỏ lỡ tốt nhất giai đoạn, kế tiếp tuế nguyệt, tựa là hi vọng không muốn xảy ra vấn đề gì.

Nhưng những ngày này, Diệp Bằng trong đầu đều sẽ nghĩ tới Thiên Diệp đạo nhân câu nói kia.

Người đã hồi hận sao?

Chính mình có hay không hồi hận? Diệp Bằng tại tự hỏi.

Nếu là trăm năm trước đã đáp ứng Thiên Diệp đạo nhân, chính mình có lẽ tựa là không đồng dạng như vậy nhân sinh, có lẽ mặc dù đã không có Siêu Thần diễn đàn, mình cũng có thể trở thành phó chương môn, có thể cười Phương Như Nguyệt.

Đột phá thần thông, liên tiếp Cao Thăng, có lẽ có một ngày mình có thể chứng kiến ca ca của mình Diệp Trần, sau đó cùng hần đối lập.

Có lẽ có một ngày, mình có thể chứng kiến cha mình kinh ngạc biểu lộ.

Nếu như ngày nào đó, chính mình đáp ứng rồi, hết thảy sẽ trở nên bất đồng a?

Chỉ là. . . Diệp Bằng cười cười, hần tiếng cười rất lớn, cười đến cuối cùng không khỏi phát ra kịch liệt địa tiếng ho khan.

"Ta cả đời này, dù chưa oanh oanh liệt liệt, dù chưa tiểu ngạo thiên hạ, dù chưa quyền khuynh thiên hạ, nhưng ta cả đời này Vô Hối, ta chỉ tâm không thay đổi, ta chỉ tâm Vô Hối."

Hần như vậy cười nói.

Xuân đi thu đến, ba năm về sau, Diệp Bằng cảm giác mình hoàn toàn chính xác không được, nằm ở trên giường, mấy cái hậu bối chạy đến, ở nơi nào khóc, một ít cùng mình quan hệ không tệ bằng hữu, thì là về mặt ưu sầu.

Diệp Bằng thấy không rõ cái gì, hô hấp đều có một ít khó chịu, cảm giác ý thức sẽ bị từng điểm từng điểm mất đi.

Tại cuối cùng một khắc, Diệp Bằng thấy được một cái người quen, là Thiên Diệp đạo nhân.

Cái kia trương khuôn mặt, cùng bình thường lão nhân không có khác biệt, một trăm năm mười bốn năm, như cũ là như vậy dáng vẻ già nua nặng nề, nhưng không có một điểm cải biến.

"Người hồi hận sao?"

Lại là đạo kia thanh âm, lại là câu nói kia, Diệp Bằng nhìn xem Thiên Diệp đạo nhân, ý thức từng điểm từng điểm mất đi.

Hồi hận sao?

Hồi hận sao?

Thanh âm một lần lại một lần địa trong đầu vang lên.

"Dứt khoát!"

Ý thức mất đi cuối cùng một khắc, Diệp Bằng phát ra một đạo nội tâm trả lời.

Sau đó ý thức hoàn toàn mất đi.

Rầm rầm!

Hô!

Kịch liệt địa hít sâu một hơi, Diệp Bằng cảm giác mình phảng phất tiến vào cái ao nước chính giữa, không cách nào hô hấp, ngay sau đó lại phảng phất bị người đánh vớt lên một loại, nhện không được hít một hơi khí lạnh.

Hắn mở to mắt, chăm chăm lấy người trước mắt, không khỏi nuốt nhổ nước miếng.

Là Thiên Diệp đạo nhân.

Xử lý một căn quả trọng, thần sắc rất bình tĩnh, dáng vẻ già nua nặng nề bộ dạng, làm cho không người nào có thể quên, rồi sau đó chậm rãi mở miệng nói.

"Ngược lại cũng không tính là cái đại sự gì, gần đây một thời gian ngắn, ta đi tìm cái kia Tư Nguyên Đường đệ tử, cảm điểm dược liệu, bắt quá những người kia, có lẽ là ý vào ta tuổi già rồi, cho ta đồ đặc, trộm cân thiếu lưỡng, ta là trưởng lão, không tốt lắm nói, bắt quá ta Thiên Diệp làm việc, cũng ăn không được thiếu, người giúp ta một cái bề bộn, đi bọn hắn Tư Nguyên Đường chỗ quản lý dược điền, làm hư một ít dược liệu, người yên tâm ta sẽ không để cho bọn hắn tra được là người làm, ta muốn làm, tự là lại để cho bọn hắn ăn chút thiệt thòi!"

Nói vừa xong, Diệp Bằng cả người kinh ngạc!

Trọng sinh sao. . .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Có thể nhập ta Phẩm Đức Đường

Trọng sinh sao?

Diệp Bằng có một ít kinh ngạc nhìn xem đây hết thấy, phía trước một trăm bốn mươi năm năm sự tình, rõ mồn một trước mắt, có thể dưới mắt vậy mà lại nhớ tới giờ khắc này!

Cái này quyết định vận mệnh một khắc.

Kiếp trước tự là bởi vì chính mình không có đáp ứng, cho nên làm cho chính mình cả đời đần độn, hiện tại Thượng Thương rõ ràng lại để cho chính mình về tới giờ khắc này, làm ra lựa chọn.

Nghĩ tới đây, Diệp Bằng một trái tim không khỏi kinh hoàng, nếu là đáp ứng, chính mình ngày sau tất thắng chức rất nhanh, cũng có thể tiểu ngạo thiên hạ, cưới sở ưa thích nữ nhân, quyền khuynh thiên hạ.

Có thể. . .

Diệp Bằng nở nụ cười, làm càn cười to, nhìn xem Thiên Diệp đạo nhân, thứ hai trăm mặc không nói, ánh mắt không có một tia biến hóa, chỉ là như vậy thẳng vào nhìn xem Diệp Bằng.

"Người vì sao làm càn cười to?"

Thiên Diệp đạo nhân mở miệng, hơi một ít khó hiểu.

Mà Diệp Bằng hít sâu một hơi, lắc đầu nói: "Thiên Diệp trưởng lão, hôm nay người cùng chuyện ta nói, ta sẽ chuyển cáo Tư Nguyên Đường cùng Đan

Được Đường, bắt quá ta sẽ chủ động ly khai Thái Hạo Tiên Tông, ngày sau sự tình, đệ tử không cách nào can thiệp, nhưng đệ tử chỉ muốn nói một câu, dù rằng thắng chức rất nhanh, nhưng lòng ta, gây khó dễ. . ."

Nói xong lời này, Diệp Bằng chuẩn bị đóng cửa lại, Thiên Diệp đạo nhân không nói, chỉ là tại môn sắp đóng lại một khắc này, Thiên Diệp đạo nhân triển lộ ra hiếm thấy đáng tươi cười, vờn tay tướng môn giữ chặt.

"Còn bất tỉnh tới sao?"

Thiên Diệp đạo nhân mở miệng, một câu nói kia, phảng phất chuông lớn một loại, hung hăng địa gõ tại Diệp Bằng trong đầu, lập tức phảng phất một đạo sấm sét tại bên tai nổ vang, Diệp Bằng triệt để đã tỉnh.

"Đây là. . . Trận pháp?"

Diệp Bằng nuốt nhỏ nước miếng, hẩn nhìn xem Thiên Diệp đạo nhân, vô cùng kinh ngạc nói.

Trước cửa Thiên Diệp đạo nhân lắc đầu nói: "Đây không phải trận pháp, đây là thánh tâm thí luyện, lão hủ không có nhìn lầm người, người rất thích hợp, phía trước hết thấy tất cả, đều là người nội tâm nghĩ cách, ta bắt quá là hơi làm đi một tí sửa chữa, ta lại để cho nhân sinh của người đi lên một đầu kém cỏi nhất con đường, sau đó cho người tỉnh lại, nghĩ làm về tới một trăm bốn mươi năm năm trước, lại đến hỏi thăm người, kiểm nghiệm người đạo tâm cùng phẩm đức, kết quả đi ra, người rất không tồi!"

Thiên Diệp đạo nhân chậm rãi nói ra, lại để cho Diệp Bằng như ở trong mộng mới tỉnh một loại.

Cái kia hơn 100 năm lịch lãm rèn luyện trí nhớ, dần dần địa biến mất, những đều là kia mình tưởng tượng đồ vật, không có một điểm chân thật khảo cứu.

Không phải ảo giác, nói trực tiếp một điểm tựu là Diệp Bằng một người tại tưởng tượng tương lai.

Bực này thủ đoạn có thể đủ tru tâm a!

Giờ này khắc này, Diệp Bằng chính thức ý thức được cái gì gọi là cường giả, vẹn vẹn là một mất, khả năng sẽ phá hủy chính mình.

"Không biết ý tứ của trường lão là. . ." Diệp Bằng nhìn xem Thiên Diệp đạo nhân, hẩn không hiểu vì sao phải đối với chính mình tiến hành khảo thí, bản thân bắt quá là một cái tiêu tiểu đệ tử mà thôi, muốn coi trọng như thế?

"Ta muốn cho người trở thành Phẩm Đức Đường thủ tịch đệ tử, tiền Thánh Đường."

Thiên Diệp đạo nhân mỗi chữ mỗi câu, nghiêm túc nói ra.

Trong nháy mắt Diệp Bằng nhin không được ngược lại trừu một ngum hơi lạnh, tại Thái Hạo Tiên Tông tiếp cận nửa năm, Diệp Bằng đối với Phẩm Đức Đường có thể nói không có một điểm tiếp xúc, nhưng Diệp Bằng lại sâu sâu biết rõ, Phẩm Đức Đường rốt cuộc là một cái gì cơ cấu.

Có thể nói Phẩm Đức Đường đệ tử, mỗi một vị đều có được nói thánh năng lực.

Cho dù là Thánh Nhân, như phẩm hạnh chênh lệch, mỗi một vị Phẩm Đức Đường đệ tử cũng có thể tiến hành nói tru, một câu có thể phán hết thấy.

Tung người phong hoa tuyết đại, tung người vô địch thiên hạ, tung người mười thế Anh Kiệt, tung người hủy thiên diệt địa, nhưng nói cho cùng đối mặt loại năng lực này tu sĩ, như trước phải đề phòng.

Bái nhập Phẩm Đức Đường, không biết có bao nhiêu người muốn nịnh bợ, một lời có thể lại để cho người vĩnh viễn rơi sấm la, nhưng một lời có thể lại để cho người thăng chức rất nhanh.

Đơn giản nhất một ví dụ, 800 thượng môn chính giữa, có một môn phái tại tranh cử chương môn thời điểm, tổng cộng năm người, trong đó có một người luận không có thực lực, luận tư chất không được, luận bối cảnh cũng không được, có thể nói hoàn toàn tựu không khả năng thành công.

Thế nhưng mà không biết làm sự tình gì, bị một vị Phẩm Đức Đường đệ tử tán dương một câu, thiên hạ ít có, rồi sau đó trực tiếp trở thành môn phái chương môn, chương một phương quyền hành.

Loại này ví dụ tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng kiên quyết không ít, sử ký đến nay, phẩm đức hai chữ như Thái Nhạc cự sơn, đặt ở rất nhiều đạo thống phía trên.

Cũng bởi vì hai chữ này, chính đạo đang thịnh, lâu mà không suy.

Muốn bái nhập Phẩm Đức Đường đệ tử, đếm không hết, nhưng chính thức có thể trúng tuyển, thiếu chi đáng thương, hơn nữa Phẩm Đức Đường đệ tử rất ít chính thức bày ra thân phận, một khi bạo lộ cũng rất phiền toái, cũng không phải có người đến nhằm vào.

Mà là vô số người muốn tới nịnh bợ, đối mặt các loại hấp dẫn, một cái sơ sẩy khả năng tựu mất nói thánh năng lực, bởi vì bản thân phẩm đức không đứng đắn, như thế nào phán nhân phẩm hẩn đức?

Thậm chí nói rất nhiều tông môn tuy nhiên sắp đặt Phẩm Đức Đường, nhưng khả năng đương một người trong đệ tử đều không có, cái này cũng không

phải là không được.

Hôm nay Thiên Diệp đạo nhân muốn cho chính mình bái nhập Phẩm Đức Đường, cái này lại để cho Diệp Bằng đã khiếp sợ, lại có một ít mờ mịt.

Nửa ngày, Diệp Bằng hít sâu một hơi, hướng Thiên Diệp đạo nhân cúi đầu, rồi sau đó lắc đầu cự tuyệt nói: "Đệ tử không đức vô năng, chỉ sợ không cách nào đảm nhiệm việc này, sợ cho Thái Hạo Tiên Tông hổ thẹn rồi."

Hắn rất chân thành.

Nhưng Thiên Diệp đạo nhân lại khẽ mỉm cười nói: "Ta nhìn ra được nội tâm của ngươi, ngươi phải chăng cảm thấy bái nhập Phẩm Đức Đường tự không cách nào tiếp tục làm chuyện của mình ngươi? Điểm này ngươi có thể yên tâm, bái Phẩm Đức Đường, thân phận cực kỳ che giấu, chỉ cần chính ngươi mật thân phận, ngươi nên làm cái gì thì làm cái đó, hơn nữa không muốn đem Phẩm Đức Đường đệ tử muốn thái quá mức hà khắc, tại ngươi không có thúc dục Thánh đạo chỉ lực lúc, ngươi tự là một người bình thường, dù là ngươi đã làm sai chuyện, cũng rầu rĩ, chỉ cần có thể qua được rồi nội tâm cái này một đạo khám, tự là đủ."

Nói đến đây, Thiên Diệp đạo nhân lại tiếp tục nói: "Lão hủ đã từng, cũng tàn sát qua thành, hôm nay theo là Thánh đạo Tứ giai Ngôn Thánh giả, chớ để muốn quá phức tạp, cũng chớ để muốn quá đơn giản là được, không có gì đặc biệt, chỉ là nhiều hơn một tầng thân phận mà thôi, ngươi không nhìn tới trọng cái này thân phận, vậy nó tự cũng không cho ngươi mang đến bất luận cái gì gánh nặng."

Thiên Diệp đạo nhân tinh tế nói đến, thậm chí nói ra chính mình từng làm qua sự tình.

Diệp Bằng nghe được ra ý tứ, Thiên Diệp đạo nhân rất muốn cho chính mình bái nhập Phẩm Đức Đường.

Việc đã đến nước này, Diệp Bằng cũng không hề dối trá, Thiên Diệp đạo nhân hoàn toàn chính xác nói ra nội tâm của hắn nghĩ cách, đã không có những lo lắng này, lập tức Diệp Bằng nhẹ gật đầu, gật đầu đáp ứng nói: "Đã như vậy, cái kia từ nay về sau ta là Phẩm Đức Đường đệ tử."

"Cái kia còn không nhất định!" Thiên Diệp đạo nhân lắc đầu, ngay sau đó lấy ra một khóa hạt châu, thượng diện bạch khí tràn ngập, bất quá ngoại trừ bạch khí sáng bóng, sẽ không có mặt khác gây chú ý ánh mắt của người ngoài đặc sắc rồi.

"Đây là Thánh Đường Châu, ngươi đem một giọt huyết dịch nhỏ chính giữa, có thể tiến Thánh Đường, đến cùng có thể hay không trở thành Thánh Đường đệ tử, không phải lão hủ nói tính toán, mà là lịch đại thánh hiền nói tính toán."

Thiên Diệp đạo nhân giải thích một phen.

Diệp Bằng nhẹ gật đầu, cúi đầu nhìn lại, sau đó bức ra một giọt máu tươi, rơi vào bạch châu bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Ngôn Thánh giả

Một giọt huyết rơi vào bạch châu chính giữa, trong nháy mắt Diệp Bằng linh hồn, bị lôi kéo tiến vào một cái đại điện chính giữa.

Đại điện thập phần to lớn, mang theo một loại nói không nên lời tang thương cùng cổ xưa, đại điện chính giữa, có một tòa lại một tòa tượng đá, có cầm trong tay Thánh kinh, có cầm trong tay bút lông, có tròn mắt nhìn, có ôn nhuận như ngọc, có thần sắc bình tĩnh, có mặt mũi tràn đầy thương xót.

Mỗi một tòa tượng đá đều có một loại nói không nên lời cảm giác.

Thánh Điện trước mặt, có một đầu trang Khang đại đạo, Diệp Bằng đi phía trước chạy, một bước lại một bước, rất nhanh liền đi tới thánh điện phía trước.

Nào có một cái bàn, thượng diện bày đặt một bản ngọc cuốn, lại không có bút, mà lúc này một đạo Hạo Nhiên thanh âm vang lên.

"Hành hương giả quỳ lạy là được ly khai, nhập thánh giả dùng tâm vi bút, lưu lại thư, khắc vào thánh cuốn chính giữa."

Thanh âm rất to lớn, phảng phất từ tuyên cổ truyền đến, như đại sa mạc ca dao một loại, lại để cho Diệp Bằng tâm thần bành trướng.

Quay mắt về phía thánh cuốn, Diệp Bằng hít sâu một hơi, sau đó chậm rãi mở miệng nói: "Đệ tử Diệp Bằng! Nguyên vi Thánh Điện đệ tử, dùng phẩm

đức vi thước, lượng thân, lượng hân, lượng thiên địa!"

Diệp Bằng nhẹ nói ra lời nói này, tuy nhiên thanh âm không thể nào đại, nhưng âm vang hữu lực.

Trong nháy mắt Thánh Điện lay động, Diệp Bằng theo lời từng cái chữ, hóa thành kim ấn, rơi vào thánh cuốn chính giữa, rồi sau đó thánh cuốn vừa thu lại, biến mất không thấy gì nữa.

"Diệp Bằng! Từ lúc ngày bắt đầu, ngươi là Ngôn Thánh giả một trong, từ nay về sau ngươi tất làm gương tốt, phẩm đức chi tâm, chính là vi đạo tâm, tâm không xấu cổ lộ lâu dài, đây là Thánh đạo Cổ Kinh, ngươi xem duyệt một lần, để mà tu hành."

Thanh âm rơi xuống, thánh cuốn tại Diệp Bằng trong tay xuất hiện.

Diệp Bằng thập phần nghiêm túc đọc thánh cuốn, từng điểm từng điểm đọc, cũng không biết đã qua bao lâu, Diệp Bằng đem không đến hơn một ngàn chữ kinh văn xem hết.

Thánh đạo Cổ Kinh, là chú ý tu luyện như thế nào Thánh đạo chi khí, mà Thánh đạo chi khí, thì là Ngôn Thánh giả độc nhất vô nhị năng lực.

Đây không phải pháp lực cũng không phải Linh lực, mà là một loại trên tinh thần lực lượng.

Muốn đạt được Thánh đạo chi lực, không là đơn thuần tu luyện, mà là tự ngộ hơn nữa thẩm phán người khác chi ác tính, nói trắng ra là tự là nhiều đi thẩm phán người khác, chỉ cần thẩm phán thành công, như vậy có thể tăng lên Thánh đạo chi lực.

Thánh đạo chi lực là lực lượng tinh thần, siêu việt hết thảy cái gọi là pháp lực cùng Linh lực.

Thánh đạo một đường, tổng cộng có Cửu giai, Diệp Bằng trước mắt chỉ là Nhất giai, nhưng cấp này đáng nói Thần Thông tu sĩ, nếu có Thần Thông tu sĩ đã làm sai chuyện, phẩm đức không được, một lời phía dưới, có thể làm cho đối phương thân bại danh liệt.

Thậm chí như đối phương không phục, dám muốn công kích Diệp Bằng, cái kia Diệp Bằng có thể một lời tru sát đối phương.

Rất cao tu sĩ cũng có thể nói thánh, nhưng chỉ vẻn vẹn có thể áp chế đối phương, lại không thể nói một lời tru sát, dù sao Diệp Bằng mới bắt quá Thánh đạo Nhất giai.

"Thánh đạo Nhất giai đáng nói Thần Thông cường giả, cái kia Thiên Diệp đạo nhân Thánh đạo Tứ giai Ngôn Thánh giả, nên mạnh bao nhiêu?"

Diệp Bằng trong lòng có một nhiều tò mò rồi, ngay sau đó to lớn thanh âm lại một lần nữa vang lên.

"Nhập thánh đạo, hóa Thánh Linh!"

Lời nói vừa vang lên lên, trong nháy mắt bằng bạc Vô Lượng Thánh đạo chi khí tràn ngập, mỗi một tòa tượng đá đều đang run rẩy, càng là có tượng đá, ở nơi nào tụng kinh, tính tình cương trực phổ thiên cái địa mà đến.

Đại đạo thánh âm, như tuyên cổ ca dao một loại, tẩy lễ lấy Diệp Bằng.

Trong nháy mắt Diệp Bằng toàn thân bị Thánh đạo chi lực tẩy lễ, một đạo hư ảnh ngưng tụ tại Diệp Bằng sau lưng, cái này hư ảnh cực lớn vô cùng, ăn mặc chiến bào, ngưỡng mộ Thương Khung, tay cầm một căn trường côn, phảng phất muốn giết giết cái gì.

Đây là Thánh Linh, thủ hộ Diệp Bằng Thánh Linh, không cách nào chỉ định là cái gì, là căn cứ cá nhân đích phẩm hạnh đến định đoạt.

Thánh Linh trong lòng một loại tinh thần chi linh, một ngàn cái người thì có một ngàn cái Thánh Linh, Thánh Linh là Thánh đạo chi lực chỗ ngưng tụ chi vật, Diệp Bằng nếu là muốn tru giết một người, Thánh Linh sẽ xuất hiện, công kích đối phương.

Đây là từng cái Ngôn Thánh giả đều muốn có được đồ vật.

Một hư ảnh sinh ra đời, nhưng không có triệt để địa hiện hóa đi ra, chỉ xem tới được, cái kia to lớn cao ngạo thân hình, tay cầm trường côn, ngưỡng mộ Thương Khung, giống như tại làm giết giết, phảng phất đang gào thét, cho đến đập diệt cái này Chư Thiên hết thảy.

Vừa mở mắt, lọt vào trong tầm mắt như cũ là Thiên Diệp đạo nhân.

Trên mặt nàng mang theo khẽ cười cho, nhìn xem Diệp Bằng chậm rãi nói: "Lão hủ quả nhiên không có nhìn lầm người."

"Đa tạ Thiên Diệp trưởng lão chỉ giáo."

Diệp Bằng chăm chú cảm kích, mang theo thành tâm.

"Không! Đây là của ngươi này đạo, ngươi mình lựa chọn đi đạo này, ta chẳng qua là hơi chút chỉ dẫn một phen mà thôi."

Thiên Diệp đạo nhân nói ra, sau đó liếc qua xa xa, mở miệng cười nói: "Có thể không cùng lão hủ đi một đoạn đường?"

"Tốt!"

Diệp Bằng tiến lên, như đã từng một loại, dắt dúi lấy Thiên Diệp đạo nhân.

Theo túc nội đi ra ngoài, mặt trời chiều ngã về tây, Thiên Diệp đạo nhân một mực trầm mặc không nói, nàng chỉ là chậm rãi mà đi, tựa hồ đang suy tư điều gì.

Trên đường đi đi qua xem Hoa Sơn, đi qua Thiên Âm quán, đi qua giặt rửa kiếm trì, đi qua Ngự Kiếm tràng, đến cuối cùng mặt trời sắp rơi xuống lúc, Thiên Diệp đạo nhân cuối cùng nhất mới mở miệng.

"Người a, cả đời này thật giống như cái này mặt trời đồng dạng, mới sinh bây giờ là có quang huy, nhưng không chói mắt, đợi đến lúc thanh niên lúc hơi mới nhon, tráng niên lúc cao cao treo trên trời, chiều rơi giữa trần thế hết thấy, hận không thể che đậy ở kiếp này phồn hoa, nhưng thủy chung hay là muốn đi vào tuổi xế chiều, cuối cùng nhất từng điểm từng điểm biến mất không thấy gì nữa."

Thiên Diệp đạo nhân cảm thán nói, trong lời nói có nói không nên lời tang thương.

Diệp Bằng nghe xong, không biết nên nói cái gì, chỉ có thể như thường lý một loại, mở miệng nói ra: "Thiên Diệp trưởng lão quá lo rồi, ngài còn chưa tới tuổi xế chiều chi niên."

Thiên Diệp đạo nhân nghe xong lời này về sau, mỉm cười, cũng không trả lời, đến cùng như thế nào nội tâm của nàng tự biết âm lạnh.

"Vào Thánh Đường, tựu ý nghĩa gánh vác lấy một loại trách nhiệm, cả đời này ta mặc dù đối đầu, nhưng là có từng hồi hận sự tình, Diệp Bằng, ta mang người đi vào cái này một đầu trên đường, như là lúc sau người làm chuyện gì, nhớ rõ muốn nghĩ lại mà làm sau, nếu thật làm cái gì hối hận sự tình, tựu trách tội lỗi hủ a, nhưng chớ có mang theo đau xót, đau ở trong lòng."

Thiên Diệp đạo nhân có chút thương cảm nói, rồi sau đó đem một trượng xử trên mặt đất, trầm mặc không nói.

Có một ít câu lũ, nhìn sang thật giống như một người bình thường lão nhân gia, trầm mặc không nói địa đứng ở nơi đó, phảng phất xem thấu thế gian hết thấy, xem phai nhạt Thương Hải hóa Tang Điền.

Mặt trời chiều ngã về tây, mặt trời chậm rãi rơi xuống, cuối cùng một vòng ánh mắt xéo qua theo Thiên Diệp đạo trên thân người biến mất không thấy gì nữa, mà chuyển biến thành chính là Hắc Ám.

Diệp Bằng lặng lẽ yên đứng tại Thiên Diệp đạo nhân bên cạnh, hắn không biết Thiên Diệp đạo nhân từng trải qua cái gì, nhưng lại có thể cảm giác Thiên Diệp đạo nhân, tất nhiên trải qua một ít nói không nên lời sự tình.

Hôm sau.

Diệp Bằng tỉnh lại, hôm nay thân là Phẩm Đức Đường đệ tử, Diệp Bằng còn như dĩ vãng một loại, cũng không có gì không giống bình thường chỗ, nên như thế nào còn là như thế nào.

Như Thiên Diệp đạo nhân theo như lời đồng dạng, Phẩm Đức Đường đệ tử, trên cơ bản che dấu vô cùng sâu, bình thường sẽ không hiện lộ ra thân phận của mình.

Một khi người chính thức hiện lộ ra thân phận của mình, phiền toái như vậy đã tới rồi.

Hết thấy rất bình thản, Diệp Bằng như cũ là đi tác phùng công tác, lúc trước pháp phòng không yên, hôm nay cũng đã thu liễm, tu luyện quy tu luyện, kiểm tra đo lường quy kiểm tra đo lường, bình bình đạm đạm đến cũng rất tốt, ít nhất sẽ không như vậy phiền.

Thánh đạo chỉ lực, cũng là tại loại này bình tĩnh trạng thái xuống, mới có thể từng điểm từng điểm mình sinh sôi.

Tự như thế trong nháy mắt, lại đi qua một tháng. . .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Tử Khí Đông Lai

"Băng Phách Huyền Linh kiếm."

Túc nội chính giữa, Diệp Băng nhìn xem trong tay Hạ phẩm Bảo Khí, đây là hấn tổn hao 300 vạn diễn đàn tệ mua sắm Bảo Khí.

Kiểm này chính là dùng cực hạn Hàn Băng chính giữa tinh hoa chỗ luyện chế mà thành, tuy là Hạ phẩm Bảo Khí, nhưng ít ra cũng là một kiện Bảo Khí, là một kiện khô bảo, trong phòng tràn ngập màu trắng hơi lạnh, thường nhân tiến đến tuyệt đối sẽ cảm mạo, đây là Diệp Băng thảng trước tích lũy xuống diễn đàn tệ mua lại chi vật.

"Dùng để tiến đưa tại Phương Như Nguyệt, cũng là không tệ."

Diệp Băng thâm nghĩ trong lòng, vốn là muốn trang bị tại Cửu Tinh Ngọc Hồ Lô chính giữa, bất quá nghĩ nghĩ hay vẫn là tặng cho Phương Như Nguyệt a.

Dù sao buổi lễ long trọng sắp bắt đầu, đến lúc đó nhìn thấy Phương Như Nguyệt, coi như là có thể xuất ra một điểm đồ vật đến tay.

Bất quá trong khoảng thời gian này, Diệp Băng đã đem Nhục Chi Đan cho ăn hết sạch rồi, mỗi ngày hay vẫn là ăn nhiều mấy khóa, bởi vì dù sao cảnh giới tăng lên, coi chừng quy coi chừng, nhưng là không thể quá nhỏ tâm, thể cao cũng dùng hết rồi.

Hiện tại có thể nói gây biến kẻ nghèo hàn.

Duy nhất lấy được là, thân thể trở nên mạnh mẽ đi một tí, chỉ là pháp lực cũng không có tăng cường, như cũ là ngàn giống như chi lực.

Có thể xưng là pháp lực hùng hậu, một quyền có thể trừ bạo không khí, khủng bố đến kinh người.

Đem Băng Phách Huyền Linh kiếm thu nhập diễn đàn ba lô chính giữa liền rời đi tại đây.

Đi vào tác phường chính giữa, còn không có có ngồi ẩm chỗ bờ móng, lập tức tầm đó, Từ Từ Nhân liền vội vội vàng vàng đi tới.

"Bái kiến Từ sư huynh!"

Mọi người nhao nhao đứng lên, Diệp Băng cũng không ngoại lệ, cung kính địa hô một tiếng.

"Thượng diện ra rồi nhiệm vụ, buổi lễ long trọng muốn đến trước thời hạn, ba ngày sau tựu là buổi lễ long trọng thời điểm, chư vị sư đệ cũng không thể nhàn rỗi, mấy ngày nay có không ít chuyện muốn bề bộn, tình hình kinh tế sự tình tạm thời phóng vừa để xuống, ta hiện tại đến an bài thoả một phát nhiệm vụ của các ngươi, nếu là đã làm xong, có lẽ khả năng thoả cái chuyện chính thức."

Từ Từ Nhân lần này mở miệng, lập tức trong phòng ngoại trừ Diệp Băng bên ngoài, mọi người nhao nhao lộ ra vẻ mừng rỡ.

"Thỉnh sư huynh phân phó."

Mấy người mở miệng nói, Từ Từ Nhân cũng không có khách khí, bắt đầu nói ra: "Trương Phi, Vương Văn, các ngươi hai người đi làm bố trí nhiệm vụ, Quảng Vũ, Hà Minh các ngươi hai người đi làm giám sát sự tình, Diệp Băng ngươi đi làm Tiếp Dẫn sự tình."

Từ Từ Nhân nói như vậy nói.

Tiếp Dẫn sự tình? Diệp Băng đi tới, nhận lấy lệnh bài, sau đó Từ Từ Nhân nói ra: "Tiếp Dẫn sự tình là mặt tiền, ngươi tướng mạo thanh tú, tựu là hi vọng ngươi nói chuyện lanh lợi một điểm, nhớ kỹ ngươi làm những chuyện như vậy, từng cái cử động đều đại biểu cho Thái Hạo Tiên Tông, đã làm xong rất có thể đã bị trưởng lão nhìn trúng, đến lúc đó không chừng nhất phi trùng thiên, nếu là không có làm tốt, cũng là một cái khổ sai sự tình, không cần thiết muốn ném đi ta Ngự Kiếm Đường thể diện, biết không?"

Hắn nói như vậy đạo, chăm chú dặn dò một phen.

"Sư đệ minh bạch."

Chăm chú gật gật đầu, Diệp Băng lập tức cảm lệnh bài hỏi: "Cái kia lúc nào đi làm?"

"Lập tức tựu đi, hiện tại các đại môn phái sử giả đã đến gần, ngươi bây giờ đi giúp bắt tay, đến lúc đó không hề hiểu liền đi hỏi mặt khác sư huynh lập tức."

Từ Từ Nhân nói xong lời này, cũng có một ít vội vàng rời đi, cuối cùng lưu lại một câu nói nói: "Sư huynh có một ít sự tình khác, có việc hỏi mặt khác sư huynh là tốt rồi."

Từ Từ Nhân đi rồi, Diệp Băng cảm lệnh bài cũng cùng đi theo rồi, lúc gần đi cùng Trương lão đánh một cái bắt chuyện, sau đó tựu ly khai tại đây.

Thái Hạo Tiên Tông cửa Đông, to lớn bàng bạc, bảng hiệu cân nhắc đều là dùng thượng đẳng tài liệu chỗ chế tạo, đây là một cái tông môn mặt tiền công phu, tốt cùng lừng lừng đúng là cái này mặt tiền công phu làm như thế nào.

Thái Hạo Tiên Tông quý vi 800 thượng môn bài danh phía trên, tự nhiên muốn không giống bình thường.

Thật dài một đầu chủ đạo, mỗi một khối đều là Cực phẩm mờ dề ngọc chỗ chế tạo, đây cũng không phải là tiền có thể mua được đồ vật, tổng cộng 999 giai, ý vị thâm trường.

Diệp Bằng đi vào cửa Đông khẩu, hai hàng hoàn toàn chính xác đứng đấy không ít người, có ngoại môn đệ tử, cũng có nội môn sư huynh, còn có một chút trưởng lão, xa xa nhìn sang, hoàn toàn chính xác thỉnh thoảng đi tới một ít người.

Rất nhanh Diệp Bằng liền thấy được một người quen.

Vương Đường Chân.

Giờ này khắc này, Vương Đường Chân lẳng lặng yên đứng ở nơi đó, thần sắc bình tĩnh, hần chung quanh không có người, lộ ra có một ít quái gở, một đám dưới ánh mặt trời chiếu sáng đến, có nói không nên lời tuần tú cùng khí khái hào hùng.

Diệp Bằng nghĩ nghĩ, cũng là trực tiếp, đi tới quay mắt về phía Vương Đường Chân có chút cúi đầu nói: "Sư đệ Diệp Bằng, bái kiến Vương sư huynh!"

Phảng phất tại sững sờ Vương Đường Chân, nghe được Diệp Bằng thanh âm, không khỏi phục hồi tinh thần lại, cúi đầu xem xét, lập tức lộ ra vui vẻ nói: "Nguyên lai là Diệp sư đệ, đã lâu không gặp."

Hắn cười cười, như lúc trước nhìn thấy một loại, bình tĩnh mà ôn nhuận, phảng phất một khối Noãn Ngọc một loại, làm cho lòng người tăng hảo cảm.

"Ân, có nửa năm không thấy sư huynh rồi." Diệp Bằng cười nói.

"Đúng vậy a, trong nháy mắt nửa năm qua đi, không biết Diệp sư đệ tại cái đó đường khẩu làm việc?"

Vương Đường Chân phảng phất ôn chuyện một loại cùng Diệp Bằng tán gẫu.

"Trước mắt tại Ngự Kiếm Đường." Diệp Bằng chăm chú trả lời.

"A, Ngự Kiếm Đường a, cũng tốt, cũng tốt." Vương Đường Chân nhẹ gật đầu, ngay sau đó tiếp tục nói: "Hôm nay buổi lễ long trọng đã đến, tất cả đại đệ tử đều có sự tình muốn làm, người được an bài làm Tiếp Dẫn, coi như là một loại duyên phận, người đi theo sư huynh ta đi, miễn cho có một ít chỗ nào không hiểu, đặc tội người, vậy cũng không tốt."

Vương Đường Chân cười nói.

"Ân, làm phiền sư huynh rồi."

Diệp Bằng cười cười, làm Tiếp Dẫn người, tự nhiên có một chút phiền toái, dù sao Diệp Bằng cái gì cũng không hiểu, nếu là nói sai lời nói, hoặc là không cẩn thận đắc tội với người, thì phiền toái.

Có Vương Đường Chân tại, trên cơ bản kia tự nhiên không có chuyện gì rồi.

Vương Đường Chân phảng phất đã tìm được một cái bạn, một mực cùng Diệp Bằng nói chuyện phiếm, đã đến người nào, là môn phái kia, người này như thế nào, phẩm hạnh như thế nào, Vương Đường Chân phảng phất Từ Khó toàn thư một loại, nói thanh thanh sở sở.

Duy chỉ có mấy cái nói không ra ngược lại cũng bình thường, Diệp Bằng ở một bên, chăm chú nghe, trong nội tâm yên lặng nhớ kỹ những người này.

Hơn nữa có Vương Đường Chân tại, Diệp Bằng không cần đi dẫn đường, mang theo những đại môn phái kia sứ giả đi sắp xếp chỗ cư trú, cũng là tự tại, còn có thể nghe Vương Đường Chân nói xong một ít chuyện lý thú, lại để cho Diệp Bằng trộm đi một tí rảnh rỗi.

Cứ như vậy mãi cho đến chạng vạng tối, Vương Đường Chân cùng Diệp Bằng như trước ở chỗ này, dù sao lui tới khách quý nhiều lắm.

Thái Hạo Tiên Tông tuyên cáo vừa nói, ngũ hồ tứ hải, bao nhiêu tông môn nhao nhao đến đây, hơn nữa ngày mai chỉ sợ người hội thêm nữa.

"Thời gian cũng có một ít đã chậm, người trở về nghỉ ngơi thật tốt cả đêm, ngày mai sáng sớm đến đây đi."

Không sai biệt lắm thiên đã rất đen rồi, Vương Đường Chân mở miệng lại để cho Diệp Bằng trở về nghỉ ngơi.

"Không nhọc một mảy, thân thể còn chịu nổi." Diệp Bằng cự tuyệt, cũng không phải cái gì trang, chỉ là hoàn toàn chính xác một ngày một đêm không ngủ, đối với Diệp Bằng đến nói không có bất kỳ một điểm ảnh hưởng, một tháng không ăn không uống không ngủ, Diệp Bằng cũng sẽ không ra cái vấn đề lớn gì.

Dù sao Diệp Bằng hôm nay đã là thân thể thập trọng rồi, tự nhiên siêu thoát phạm nhân.

Vương Đường Chân nghe xong, cũng không cự tuyệt tuyệt, chỉ là đứng vào lúc này, xa xa một vòng từ khí theo đông mà đến, hạo hạo đặng đặng.

Từ Khí Đông Lai?

Vương Đường Chân con người co rụt lại, nhìn sang, thần sắc trở nên rất nghiêm túc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Tử Thánh Tông

Tử Khí Đông Lai, đây là dị tượng, không chỉ là Diệp Bằng bốn người kinh ngạc, thậm chí rất nhiều người cũng kinh ngạc.

"Tử Thánh Tông rõ ràng cũng phải người đến, xem ra là một cái phiền phức a."

Vương Đường Chân mở miệng, thoáng mang theo một ít phiền muộn.

Diệp Bằng nghe xong, có một chút hiếu kỳ, buổi lễ long trọng ngày, không phải mời thiên hạ môn phái sao? Đã đến đã khách, tại sao lại cảm thấy phiền toái?

Hắn rất ngạc nhiên, Vương Đường Chân cũng nhìn ra được, không khỏi truyền âm nói ra: "Tử Thánh Tông là bài danh thứ hai mươi tên, thiên hạ tông môn, mỗi sáu mươi năm là một lần bình chọn thời gian, chỉ cần tông môn không bị diệt, sáu mươi năm sau muốn ước định một lần bài danh, Tử Thánh Tông thế nhưng mà vẫn muốn muốn tăng lên tới chúng ta vị trí này, bởi vì Tử Thánh Tông thực lực cùng nội tình, cùng Thái Hạo Tiên Tông không kém nhiều, đều tại lẫn nhau cạnh tranh, tranh đấu gay gắt, có thể nói là sống cả mảnh liệt."

Vương Đường Chân chậm rãi nói ra, đem sự tình có chút giải thích rõ ràng.

Chuyện đó vừa nói, Diệp Bằng cũng là nghe rõ có ý tứ gì.

800 thượng môn, Top 10 vị trí, cơ hồ là không cách nào rung chuyển, đã đến trên loại cao tầng này, một cái thứ tự kém quá nhiều, có thể nói bài danh thứ mười đến thăm, khả năng siêu việt Thái Hạo Tiên Tông gấp 10 lần, thậm chí là gấp trăm lần.

Dù là ra lại một cái Trận Khí Đạo Nhân, cũng không có khả năng lại để cho Thái Hạo Tiên Tông đi vào Top 10.

Cho nên Thái Hạo Tiên Tông có tiến bộ nghĩ cách cùng phấn đấu, nhưng chủ yếu hay vẫn là cùng mười một đến 21 tên nội tông môn tranh đấu.

Tại nơi này vòng tròn luân quần chính giữa, Tử Thánh Tông có khả năng nhất thể thân mười lăm tên.

Tông môn bài danh không chỉ có chỉ là một cái bài danh vấn đề, càng chủ yếu vẫn có một ít mặt khác hiếm ai biết đồ vật.

Rất nhanh Tử Thánh Tông đệ tử đã đến gần, cảm đầu chính là một cái lão giả, hiển nhiên là Tử Thánh Tông trưởng lão, ăn mặc một thân áo bào tím, thượng diện có Phồn Tinh Điểm Điểm, xem xét tự biết không phải là phạm phẩm.

Sau lưng theo sau bốn người, hai nam hai nữ.

Nam anh tuấn tiêu sái, nữ đáng vẻ thướt tha mềm mại, luận tướng mạo có thể nói là tuyệt hảo, luận khí thế cũng phù hợp đại phái đệ tử cảm giác.

"Không nghĩ tới là Tử Thánh Tông, Hoàng Cẩn trưởng lão tự mình đến đây, thật sự là vẻ vang cho kẻ hèn này a."

Tuy nhiên tranh đấu gay gắt, nhưng Thái Hạo Tiên Tông trưởng lão, vẫn còn cung kính địa dẫn tiếp đối phương.

"Tư trưởng lão đã lâu không gặp, đây là ta Tử Thánh Tông đưa tới Tử Như Ý Thoát Thai Đan, cho rằng hạ lễ rồi."

Hoàng Cẩn trưởng lão nói như vậy đạo, rồi sau đó lại để cho sau lưng đệ tử, đem hộp thuốc tiễn đưa tới, Tử trưởng lão lập tức tiếp được, ngay sau đó nói chuyện phiếm vài câu, liền mở miệng nói: "Vương Đường Chân, đem Hoàng Cẩn trưởng lão đưa đi Thiên Nhất Phong."

"Tuân mệnh!" Vương Đường Chân trực tiếp ly khai nơi đây, bất quá cuối cùng, lại truyền âm cho Diệp Bằng nói: "Người đi theo ta."

Nghe được chuyện đó, Diệp Bằng lập tức đi theo Vương Đường Chân đi đến.

"Trưởng lão, xin mời đi theo ta."

Vương Đường Chân cung kính hỏi.

"Ân."

Đối phương nhẹ gật đầu, sau đó một đường đi theo Vương Đường Chân đi đến.

Diệp Bằng theo ở phía sau, một lời không nói.

Thiên Nhất Phong là chuyên môn nghề đón khách quý chỗ chỗ ở, bên trong có thể nói là Kim Bích Huy Hoàng, dùng các loại trân quý tài liệu chế tạo.

"Vương Đường Chân! Thái Hạo Tiên Tông nội môn đệ tử, từ nhỏ tại Thái Hạo Tiên Tông sinh hoạt, lúc ba tuổi tự sơ hiển mũi nhọn bá nhập Thái Hạo Tiên Tông, mười tuổi thời điểm liền trở thành nội môn đệ tử, 14 tuổi thành vi hạch tâm đệ tử, nhưng đến trước mắt hai mươi lăm tuổi, như trước không có trở thành chân truyền đệ tử, người đã tấn cấp Thần Thông cảnh, hoàn toàn có thể xin chân truyền đệ tử, nhưng chậm chạp bất nhập, trong đương này không biết cất giấu bí mật gì?"

Đi thời điểm ra đi, bỗng nhiên tầm đó Từ Thánh Tông đệ tử mở miệng, nói như vậy đạo, trong lời nói mang theo vui vẻ.

Đây là một cái nam tử, đại khái hai mươi tuổi xuất đầu, nếu so với Vương Đường Chân hơi chút tuổi nhỏ một ít, anh tuấn uy vũ, ăn mặc Từ Thánh Tông đệ tử bào, trên mặt vui vẻ, có thể trong mắt lại lộ ra một vòng ngạo ý.

Vương Đường Chân lẳng lặng yên đi tới, nghe được đối phương đem thân thể của mình cùng bối cảnh, thuộc như lòng bàn tay giống như địa nói ra, cũng không có gì kinh ngạc, chỉ là miễn cưỡng cười cười: "Tư chất ngu dốt, như là trở thành chân truyền đệ tử, sợ cho Thái Hạo Tiên Tông hổ thẹn."

Hắn nói như vậy đạo, Phong Bình vẫn đạm.

"A? Vậy sao? Đến cùng như thế nào ta cũng không làm phỏng đoán, chỉ là tại tông môn lúc, nghe nói qua Vương sư huynh một ít câu chuyện, nghe nói Vương sư huynh thế nhưng mà được vinh dự Thái Hạo Tiên Tông, hạch tâm đệ nhất nhân? Sư đệ ngu dốt một chút, mặc dù cũng Thần Thông cảnh, nhưng vẫn là phải đợi một thời gian ngắn tài năng trở thành Từ Thánh Tông chân truyền đệ tử, nghĩ đến thỉnh sư huynh chỉ giáo một phen, không biết Vương sư huynh có nguyện ý hay không chỉ điểm một chút."

Thứ hai nói như vậy đạo, tuy nhiên anh tuấn, nhưng không biết vì cái gì, Diệp Bằng nghe được ra đối phương tại nhằm vào Vương Đường Chân.

Hơn nữa Diệp Bằng cũng không biết Vương Đường Chân rõ ràng như vậy nổi danh, đều tiếng tăm truyền xa ra ngoài giới đi.

"Ồ đâu, ở đâu, sư đệ nói quá lời, sư đệ ngày sau tất thắng chức rất nhanh, ta bất quá là chính là một cái hạch tâm đệ tử, luận thân phận cùng tương lai thành tựu, tự nhiên không sánh bằng sư đệ, luận bản chỉ điểm coi như xong, đến Thái Hạo Tông chủ yếu là tham gia buổi lễ long trọng."

Vương Đường Chân cười cười, bác bỏ đối phương khiêu chiến.

Hoàng Cẩn trưởng lão không nói lời nào, lẳng lặng yên đi tới, cũng không nhúng tay vào chuyện này, tựa hồ chấp nhận đối phương khiêu chiến.

"Luận bản chỉ điểm mà thôi, ta Từ Thánh Tông thường xuyên sự tình, Vương sư huynh chớ không phải là xem thường ta cái này không có tác dụng đâu sư đệ?"

Đúng vào lúc này, một cái khác nam tử mở miệng, mang theo một ít tùy ý, bất quá ánh mắt lại là thẳng vào nhìn xem Vương Đường Chân.

Diệp Bằng đứng ở một bên, không khỏi khẽ nhíu mày, những cái thứ này tựa hồ là có ý tìm việc a.

"Vị sư huynh này nói quá lời." Vương Đường Chân vội vàng nói xin lỗi, ngay sau đó tiếp tục nói: "Nếu là luận bản chỉ điểm, qua ít ngày đi Luận Võ Trảng ở đâu sân bãi khá lớn."

Vương Đường Chân không phải người ngu, Từ Thánh Tông rõ ràng tự là đến tìm việc, hắn nơi nào sẽ mắc lừa?

"Không cần muốn Luận Võ Trảng? Ta xem tại đây là được, hơi chút chú ý một chút, cũng không có vấn đề gì, Vương sư huynh, xem chiêu!"

Nam tử kia không nói nhảm, lập tức phốc giết đi qua, trong nháy mắt pháp lực lao nhanh, chung quanh cát bay đá chạy, nhiệt độ kịch liệt hạ thấp.

Hoàng Cẩn trưởng lão dừng lại, ngẩng đầu lên, nhìn đối phương, một lời không nói, ánh mắt thâm thúy như giếng cổ đầm nước một loại, về phần mặt khác ba vị Từ Thánh Tông đệ tử, tắc thì mang theo vui vẻ nhìn xem trận này tranh đấu.

Diệp Bằng cũng không biết nên làm là cái gì.

Vương Đường Chân chứng kiến đối phương ra tay, lập tức từng đạo thuần trắng sắc pháp lực lao nhanh mà ra, hóa thành từng đạo kiếm khí, trực tiếp hoành giết đi qua.

Rống!

Đối phương pháp lực, hóa thành một đầu Bạch Ngọc Mãnh Hổ, ngăn cản kiếm khí, rồi sau đó trực tiếp đánh giết.

Chỉ là cái này trong nháy mắt, Vương Đường Chân sờ kiếm quyết, chuẩn bị lại một lần nữa công kích lúc, một đạo tiếng hừ lạnh vang lên, tại chỗ đem hai người pháp lực đánh tan.

Hoàng Cẩn trưởng lão không nói, chỉ là hướng phương Bắc nhìn lại, ở đâu đang đứng một cái áo bào trắng lão giả, đạo cốt tiên phong, nhưng một đôi mắt, lại lạnh như băng địa nhìn xem Vương Đường Chân.

Diệp Bằng không biết đối phương, nhưng lại biết thân phận của đối phương, đơn giản là trang phục trên ngực, có một cái hình chữ!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Hình phạt

Hình Phạt Đường trưởng lão.

Ngoại trừ Hoàng Cẩn thần sắc coi như là bình thường bên ngoài, những người còn lại sắc mặt cũng không khỏi hơi đổi.

"Bái kiến Hoàng Cẩn đạo hữu rồi."

Hình Phạt Đường trưởng lão, nhìn xem Hoàng Cẩn, có chút mờ miệng nói một câu, tính toán làm là một loại đơn giản lễ tiết.

Hoàng Cẩn nhẹ gật đầu, sau đó chậm rãi nói: "Quên đây là Thái Hạo Tiên Tông rồi, nhiều có đắc tội rồi, hi vọng Trương Lương đạo hữu chớ nên trách tội, nghiệt đồ, còn chưa cút tới?"

Hoàng Cẩn tuy là răn dạy đồ đệ của mình, nhưng cũng không có một điểm hung ý, thập phần tùy ý.

Trương Lương trưởng lão trực tiếp một bước, liền đi tới Vương Đường Chân trước mặt, trong ánh mắt có lãnh ý, chăm chăm vào Vương Đường Chân, thứ hai cúi đầu xuống không nói lời nào, thấy không rõ thần sắc.

"Quý xuống!"

Trương Lương mở miệng, vền vền là hai chữ.

"Cái này. . . Trưởng lão." Diệp Bằng đi lên phía trước một bước, muốn hướng Trương Lương nói rõ tình huống, nhưng Trương Lương trưởng lão chỉ là lạnh lùng liếc qua Diệp Bằng, ánh mắt kia phảng phất có thể phê người, lại để cho Diệp Bằng sờ hết cả gai ốc.

Phù phù!

Vương Đường Chân quý ra rồi, thập phần quyết đoán, không có một chút do dự.

"Cũng biết sai?"

Trương Lương hỏi, ngữ khí như cũ là như vậy lạnh như băng, răn dạy lấy Vương Đường Chân.

"Đệ tử biết sai." Vương Đường Chân cúi đầu, bắt quá thanh âm rất lớn, thành tâm thành ý, cũng không có một điểm không phục bộ dạng.

"Đường đường Thái Hạo Tiên Tông đệ tử, lại cùng hần người tư đấu, hơn nữa hôm nay hay vẫn là buổi lễ long trọng ngày, ngươi làm ra loại chuyện này, ngươi cũng đã biết cái này phạm vào cái gì môn quy sao?"

Trương Lương ngữ khí lạnh như băng như ngàn năm Tuyết Sơn, lại để cho người từ trong tâm lạnh đã đến làn da.

Diệp Bằng đứng ở một bên, muốn vì Vương Đường Chân nói vài lời lời nói, nhưng nhưng lại không biết nên nói cái gì.

"Phạm vào tư đấu chi tội, lẽ ra nên trọng phạt."

Vương Đường Chân rất rõ ràng, mỗi chữ mỗi câu địa nói ra, cam tâm tình nguyện.

"Người biết là tốt rồi, nếu không là niệm tại hôm nay là buổi lễ long trọng ngày, bằng không mà nói, ta tại chỗ tុ trọng phạt người, hiện tại bản tôn phạt người quý ở chỗ này một ngày một đêm, không được nhúc nhích, phong người đàn điền Tử Phủ, người có thể bị phạt?"

Trương Lương nói như vậy đạo, ngữ khí như cũ là một tia không giảm.

"Đệ tử cam nguyện bị phạt."

Vương Đường Chân chăm chú nói ra, cũng không có bất kỳ một điểm cảm thấy ủy khuất, hoặc là không phục, thậm chí dụ dỗ ngoan ngoãn, phảng phất thực là mình làm sai một loại.

Lập tức Trương Lương nắm ngón tay sò, trong tay chường trắn, tại chỗ phong ấn Vương Đường Chân đàn điền cùng Tử Phủ, rồi sau đó xoay người lại, nhìn xem Hoàng Cẩn đạo nhân.

"Làm cho đạo hữu chê cười, một đoạn đường này, ta tự mình đưa người đi."

Hoàng Cẩn khoát tay áo, khẽ cười nói: "Thiên Nhất Phong đã từng cũng đã tới, tuy nhiên người đã già, nhưng còn chưa tới trình độ kia, nhớ rõ một ít đường, tự chính mình đi thôi."

Hắn phát phát tay, đối với Trương Lương làm những chuyện như vậy, cũng không có một điểm vui vẻ, đương nhiên cũng tuyệt đối sẽ không có một điểm khó chịu.

Chỉ là lúc này thời điểm, Diệp Bằng đúng là vẫn còn có một ít nhẹn không được lên tiếng nói.

"Trường lão, rõ ràng là đối phương ra tay, Vương sư huynh bắt quá là bị động ra chiêu, điều này có thể trách tội Vương sư huynh?"

Diệp Bằng nhẹn không được, hắn nuốt không trôi cái này khẩu khí, rõ ràng là đối phương ra tay, vì sao phải Vương Đường Chân bị phạt? Đạo lý kia, căn bản không thể thực hiện được.

Chuyện đó vừa nói, Hoàng Cẩn đạo nhân liếc qua tới, thần sắc bình tĩnh, phía sau hắn bốn người cũng lộ ra cười lạnh chi ý, nhất là vừa mới ra tay chi nhân, thì ra là Hoàng Cẩn đồ đệ, càng là mang theo một vòng vẻ đùa cợt.

"Ai cho phép người nói chuyện rồi hả?"

Trương Lương nhắm mắt lại, rồi sau đó lại mở ra, chính giữa có hắc mang, phảng phất Thâm Uyên, lại để cho Diệp Bằng toàn thân sớn hết cả gai ốc, phảng phất bị một cỗ sức lực lớn nắm, liền hô hấp cũng khó khăn dùng hô hấp.

"Thình trường lão thứ tội! Người này là mới nhập môn đệ tử, cũng không hiểu biết môn quy, mong rằng trường lão bớt giận."

Vương Đường Chân quý trên mặt đất, hai tay ôm quyền, cùng Trương Lương mở miệng lần này nói ra.

Phanh!

Đúng vào lúc này, Trương Lương vung tay lên, trong chốc lát pháp lực oanh kích đi qua, Vương Đường Chân cả người bị đánh bay ra ngoài, trên không trung đảo ngược vài vòng, sau đó nặng nề mà ngã trên mặt đất, mặc dù thân thể dù cho, một kích này cũng trọn vẹn đứt gãy mấy cục xương.

"Ta nói rồi, phạt người một ngày quý ở chỗ này, không được nhúc nhích, người đem lời nói của ta, đặt ở nơi nào?"

Trương Lương mặt mũi tràn đầy tức giận, một đôi mắt, phảng phất muốn bắn ra sát kiếm, cho đến đem Vương Đường Chân giết chết giống như được.

"Thình trường lão bớt giận." Vương Đường Chân kịch liệt địa ho khan một phen, màu đỏ sẫm máu tươi, theo khóe miệng chảy ra, ngẩng đầu lên, nhìn xem Trương Lương, trong ánh mắt mang theo khẩn cầu.

"Tốt rồi! Tốt rồi! Trương Lương đạo hữu, hồi lâu không thấy, hay vẫn là người đưa tiễn ta đi, tiểu bối chuyện giữa, cũng không muốn ngại như vậy phí sức phí công, làm sai cũng là bình thường, dù sao cuối cùng là tiểu bối."

Lúc này thời điểm Hoàng Cẩn bỗng nhiên mở miệng, tính toán làm là đánh một cái vòng tròn tròn.

"Ân." Trương Lương trường lão cũng không nói thêm gì rồi, chỉ là liếc qua Diệp Bằng, mở miệng nói ra: "Nhập môn đệ tử, muốn có nhập môn đệ tử bộ dạng, môn quy nghiêm túc, như người lần sau còn như vậy, Hình Phạt Đường chờ người."

Nói xong lời này, Trương Lương liền dẫn hắn ly khai nơi đây.

Đãi Trương Lương đi rồi, Diệp Bằng thân thể đang run rẩy, ánh mắt của hắn chính giữa, tràn đầy tức giận, hai tay giấu ở áo bào trắng chính giữa, nắm bắt nắm đấm, nếu không là hôm nay đã thoát thai hoá cốt, nếu không móng tay đã sớm khảm nhập chính giữa rồi.

"Diệp sư đệ, chớ để sinh khí, trường lão làm như vậy, cũng là về tình về lý."

Hồi lâu, Vương Đường Chân mặt mỉm cười, như vậy cùng Diệp Bằng nói ra, an ủi Diệp Bằng.

"Về tình về lý? Vương sư huynh, cái này. . . Sao tính toán về tình về lý?" Diệp Bằng hít sâu một hơi, chính chuyện từ đầu tới đuôi, Trương Lương đều là giúp đỡ người khác, đối với chính mình tông môn đệ tử, ra tay nặng như vậy, như thế nào xem như về tình về lý?

"A! Khục khục. . ." Vương Đường Chân cười cười, ngay sau đó tiếp tục mở miệng nói: "Nếu không là Trương trưởng lão đi ra, tên kia nhất định sẽ cố ý bị ta đánh trúng, đến lúc đó phiền toái càng lớn, truyền ra ngoài, ta Thái Hạo Tiên Tông đệ tử, phẩm đức không được, đã thương khách quý, cái kia thì phiền toái."

Chuyện đó vừa nói, Diệp Bằng lập tức tự ngậm cả người.

Hắn còn thực thật không ngờ, sẽ phát sinh loại chuyện này.

"Cái này. . . Từ Thánh Tông sẽ như thế không biết xấu hổ?"

Diệp Bằng nuốt nhỏ nước miếng, hắn có một ít không tin.

"Môn phái chi tranh, vượt quá người suy nghĩ giống như, chớ để xem cái này tiên gia môn phái, như thế nào quang minh lỗi lạc, không phải là không có Hắc Ám, chỉ là có người che đậy cái kia phần không muốn người biết một mặt."

Vương Đường Chân chậm rãi nói ra, trong lời nói mang theo một ít sa sút.

Diệp Bằng không nói, chỉ là đứng ở nơi đó, lẳng lặng yên làm bạn lấy Vương Đường Chân, bất quá rất nhanh cũng bị Vương Đường Chân chỉ khai, dù sao Diệp Bằng còn có chính hắn việc cần phải làm, môn quy cuối cùng là môn quy, đây không phải trò đùa.

Cáo biệt Vương Đường Chân về sau, Diệp Bằng tâm tình rất nặng trọng.

Hắn lại một lần nữa đi vào Thái Hạo Tiên Tông cửa Đông.

Có chút ngẩng đầu lên, nhìn xem cái kia 'Thái Hạo Tiên Tông' bốn chữ, không biết nên nói cái gì, mặc dù nhìn sang đầu bút lông siêu nhiên, có một loại hồn nhiên Thiên đạo cảm giác, chỉ là mỗi một số, đều tựa hồ. . . Có một ít trầm trọng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Vương Đường Chân câu chuyện

Môn phái!

Môn quy!

Hình phạt!

Phẩm đức!

Diệp Bằng hít sâu một hơi, hắn đứng tại cửa Đông phía dưới, phảng phất cái xác không hồn một loại, suy nghĩ không biết phiêu đảng đi nơi nào.

Cho tới nay, chỉ nhận vì Thái Hạo Tiên Tông có một ít nghiêm khắc, nhưng quang minh lỗi lạc, là tiên gia tông môn, nhưng hiện tại Diệp Bằng cảm giác, tại đây. . . Đức kết đi một tí, chính mình không muốn chứng kiến đồ vật, một ít chính mình không muốn tiếp xúc đồ vật.

Cho tới nay, Diệp Bằng nghĩ cách, tự là ngự kiếm phi hành, chính là tung hoành Cửu Thiên, chính là tiêu điều tự tại.

Không chế phi kiếm, dương danh lập vạn, uy chấn một phương, chính là như vậy mục tiêu, nhưng hiện tại Diệp Bằng phát hiện, chính mình mặc dù lý khai Diệp gia, nhưng là phảng phất lại bị một cái mối đích lao lung cho vây khốn rồi, hơn nữa cái này lao lung so Diệp gia càng cường đại hơn.

Người đầu là như thế, tổng nhận vì ý nghĩ của mình là đúng, mãi cho đến thất bại thời điểm, mới có thể tỉnh táo nhận thức, chính mình đã từng cỡ nào ngây thơ.

Vương Đường Chân sự tình, đối với Diệp Bằng sinh ra một cái cự đại trùng kích.

Bất quá Diệp Bằng tâm tình lại như thế nào trầm trọng, mặt trời như trước tại, có người như trước đang cười, có người như trước đang khóc, có người như trước đang rầu rĩ, tình cầu cũng như trước tại chuyển động, sẽ không bởi vì ai mà đình chỉ.

Cứ như vậy thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Vương Đường Chân bị phạt sự tình, tự nhiên rất nhanh liền truyền ra đã đến.

Rồi sau đó môn phái đệ tử liền bắt đầu xì xào bàn tán đi lên, Diệp Bằng cũng đã nghe được một ít tin tức khác.

"Nghe nói chưa? Vương sư huynh bị phạt quỳ trên mặt đất, trước mắt tại Thiên Nhất Phong chân núi bên trên."

"Hơn nữa trên người có thương tích, không biết chuyện gì xảy ra."

"Sớm nghe nói, nghe nói là vi phạm với môn quy, bị Trương Lương trưởng lão cho phạt rồi."

"Cái gì? Còn có loại chuyện này?"

"Vương sư huynh là người tốt a, cho tới bây giờ đều là hòa hòa khí khí, tuy nhiên ngẫu nhiên cũng rất nghiêm túc, nhưng đối với chúng ta mới tới đệ tử đều rất không tệ, tại sao có thể như vậy đâu rồi?"

"Các ngươi còn không biết a? Ta vụng trộm nói cho các ngươi biết một việc, Vương sư huynh đã từng thể nhưng mà Thái Hạo Tiên Tông nhất đẳng thiên tài, mười tuổi thời điểm, uy danh sơ hiển, đã sớm bước vào Thần Thông cảnh, nhưng không biết vi phạm với cái gì môn quy, nghe nói là nhận lấy phẩm đức chế tài, đến bây giờ đều không có trở thành chân truyền đệ tử."

"Vậy sao? Còn có bức này sự tình? Trách không được ta tự nói, Vương sư huynh thực lực như thế được, gần kề hay vẫn là một cái hạch tâm đệ tử, nguyên lai là đã làm sai chuyện."

Từng đạo lời đồn đãi chuyện nhảm truyền ra, Thái Hạo Tiên Tông mặc dù lớn, nhưng thủy chung hay vẫn là một môn phái, không thể nào là một quốc gia, Vương Đường Chân cũng là Thái Hạo Tiên Tông nhân vật phong vân, bị phạt quỳ Thiên Nhất Phong chân núi bên trên, tự nhiên thoáng cái tự truyền ra.

Diệp Bằng nghe xong được những lời đồn đãi này chuyện nhảm về sau, trong nội tâm không khỏi hiếu kỳ Vương Đường Chân thân phận.

Hoàn toàn chính xác Vương Đường Chân là Thần Thông tu sĩ, dựa theo quy củ, Thần Thông tu sĩ, nếu là thân phận trong sạch, trở thành chân truyền đệ tử cũng không khó, nhưng vì cái gì Vương Đường Chân đến bây giờ đều không có trở thành chân truyền đệ tử?

Đây là một cái vấn đề, phía trước nghe Từ Thánh Tông đệ tử nói như vậy qua, Diệp Bằng thoáng cái có một nhiều tò mò rồi.

Hơn nữa Trương Lương thái độ, tuy nhiên Vương Đường Chân nói như thế, nhưng Diệp Bằng vẫn cảm thấy, rất không có khả năng, trong đương này khẳng định có một ít chính mình không biết sự tình.

Nghĩ tới đây, Diệp Bằng hít sâu một hơi, trong nội tâm quyết định, hẳn phải hiểu tình huống, không có khả năng lại để cho Vương Đường Chân thụ loại này oan khuất.

Lập tức Diệp Bằng xin nghỉ ngơi, cùng một vị sư huynh nói về sau, đạt được trưởng lão cho phép, Diệp Bằng liền rời đi cửa Đông.

Trực tiếp đi tìm Thiên Diệp đạo nhân.

Thiên Diệp đạo nhân cũng không có một mình phủ đệ, chỉ là một cái tiểu viện tử, không có gì trọng binh gác, bất quá bình thường sẽ không có người đi qua quấy rầy Thiên Diệp đạo nhân, bằng không thì phiền toái càng lớn.

Đi vào Thiên Diệp đạo nhân tiểu giữa sân, giờ này khắc này, Thiên Diệp đạo nhân đang tại thả câu, đeo đỉnh đầu thảo dật mà thành mũ rộng vành.

"Đệ tử Diệp Bằng, bái kiến Thiên Diệp trưởng lão."

Diệp Bằng đi vào Thiên Diệp đạo nhân trước mặt, cung kính cúi đầu.

"Hur!" Thiên Diệp đạo nhân vươn tay ra, làm ra một cái cảm âm thanh âm, rồi sau đó ngừng thở, chờ đợi một lát, đột nhiên tầm đó kéo cần câu, lập tức một đầu phi ngư đã rơi vào sọt cá chính giữa.

Chờ câu lên cá về sau, Thiên Diệp đạo nhân lúc này mới triển lộ đáng tươi cười, đã qua hồi lâu, phảng phất lúc này mới nhớ lại Diệp Bằng, mở miệng cười nói: "Ta biết rõ ngươi tới nơi này là muốn làm gì, ngươi trước không cần phải gấp gáp, ta đã nói với ngươi cái câu chuyện."

Thiên Diệp đạo nhân không biết vì sao phải như vậy, nhưng Diệp Bằng hay vẫn là im lặng địa ngồi ở một bên, chăm chú nghe Thiên Diệp đạo nhân theo như lời mỗi một câu.

Đem cần câu hất lên, dây câu không có vào trong nước, Thiên Diệp đạo nhân giống như tại nhớ lại, sau đó chậm rãi mở miệng nói.

"Hai mươi lăm năm trước, có một đứa cô nhi xuất hiện tại Thái Hạo Tiên Tông, về sau tông môn quyền cho rằng cô nhi đi đường dục, nhưng có một vị

trường lão lại bởi vì Tư Niệm nguyên nhân, để lại cái này cô nhi, về sau cái này cô nhi ba tuổi lúc, bị tra ra là Đế Thể, thoát cái đã nhận được vô số người chú ý, mười tuổi lúc trở thành nội môn đệ tử, 14 tuổi thành vi hạch tâm đệ tử, mười tám tuổi liền đột phá Thần Thông cảnh, nhưng đang ở đó một năm, cái này cô nhi nam hài nhận thức một nữ hài tử."

Thiên Diệp đạo nhân mỗi chữ mỗi câu, rất chân thành biểu lộ giống như tại nhớ lại giống như địa kể rõ nói.

"Nam hài cùng nữ hài nhận thức lần đầu tiên, liền lẫn nhau thích đối phương, một mực liên tục đã qua hai năm về sau, nam hài mang theo nữ hài hồi Thái Hạo Tiên Tông muốn lại để cho sư tôn chứng kiến hôn lễ, nhưng ngay tại nam hài mang nữ hài đến ngày nào đó, Thái Hạo Tiên Tông Tàng Thư Các bị người xâm nhập, trân quý nhất Thái Hạo Tiên Kinh bị động qua, đủ loại chứng minh vạch, nữ hài là lên vào Tàng Thư Các chi nhân."

"Nam hài nhưng vẫn không tin, đến cuối cùng nữ hài hóa làm một đầu Ngân Long, thoát đi nơi đây, nam hài phát hiện mình bị lừa rồi, nhưng toàn bộ tông môn từ trên xuống dưới giận tím mặt, cho rằng nam hài cũng là nội gian, đến cuối cùng muốn trọng trừng phạt nam hài, chỉ là cuối cùng nhất cuối cùng nhất, nam hài sư tôn, cũng bị nam hài cho rằng là phụ thân tồn tại, vì hắn liều chết, trước mặt mọi người tự vận, dùng chứng nhận nam hài trong sạch."

"Đến cuối cùng tuy nhiên có người chết, nhưng cái này nam hài như trước bị cho rằng là nội gian, khắp nơi lọt vào nhăm vào, mà ngay cả sư tôn của hắn, cũng không cách nào nhập Thái Hạo lăng điện, mất tên, mất thân, người biết ta nói nam hài, là ai chẳng?"

Thiên Diệp đạo nhân đem sự tình từng điểm từng điểm trình bày đi ra, Diệp Bằng sắc mặt lại từng điểm từng điểm biến hóa.

"Vương Đường Chân sư huynh, tựu là cái này nam hài."

Diệp Bằng thật không ngờ Vương Đường Chân sư huynh, thậm chí có như vậy thân thế bí ẩn, bị nữ nhân mình yêu thích chỗ phản bội, sư phụ của mình vì bảo vệ chính mình, chính giữa tự vận, đến bây giờ còn cho rằng là nội gian, cái này. . . Trách không được Trương Lương trường lão sẽ như thế chán ghét Vương Đường Chân.

Trách không được Vương Đường Chân một chút cũng không phản bác, nguyên lai hết thảy có nguyên nhân cố.

"Mặc dù như thế, cũng không về tình về lý, sai là sai, đúng là đúng, một việc, liền là một chuyện tình, không có khả năng bởi vì làm một cái nội gian chi ngại, tựu như thế nhăm vào sao?"

Diệp Bằng nhìn không được nói ra.

Có, là Thiên Diệp đạo nhân ánh mắt lạnh như băng.

"Nội gian chi ngại? Người cũng đã biết bao nhiêu tông môn, đều bởi vì chết ở một cái chính là nội gian phía trên? Vạn năm căn cơ tông môn, cũng bị hủy bởi một cái nội gian trong tay, Thái Hạo Tiên Kinh, liên lụy quá nhiều, như bị mặt khác tông môn nắm giữ, cầm lấy đi nghiên cứu, tu luyện ra chuyên môn nhăm vào Thái Hạo đệ tử công pháp hoặc là thần thông đâu rồi? Đến lúc đó tử thương có bao nhiêu? Ai có thể phụ được rất tốt trách nhiệm này?"

Thiên Diệp đạo nhân hết sức nghiêm túc, tại trên loại sự tình này mặt, không có một tia đạo lý cùng tình cảm có thể đảm.

Diệp Bằng nuốt nhỏ nước miếng, hắn. . . Thật không biết nên nói cái gì rồi.

"Có thể. . . Vạn nhất, Vương sư huynh là bị oan uổng đây này?"

Diệp Bằng nhìn không được hỏi.

"Chứng cứ, xuất ra chứng cứ đi ra, chứng minh Vương Đường Chân không phải là bị oan uổng, cảm không đi ra, tung giết làm 3000, cũng tuyệt không nuông chiều một người."

Thiên Diệp đạo nhân chăm chú nói ra.

"Có thể. . . Cái này vi phạm phẩm đức."

Diệp Bằng nhìn xem Thiên Diệp đạo nhân, không khỏi lần này nói ra.

"Cho nên loại chuyện này, mới có thể giao cho Hình Phạt Đường, Hình Phạt Đường đệ tử, đem Hắc Ám che đây, đem quang minh triển lộ cho tất cả mọi người xem."

Thiên Diệp đạo nhân như có điều suy nghĩ nói.

"Ta. . . Đã minh bạch."

Diệp Bằng thần sắc rất trầm thấp, vốn định lấy một cái công đạo, nhưng hiện tại xem ra, không thể nghi ngờ là si nhân nằm mơ.

Lúc này thời điểm Thiên Diệp đạo nhân ngữ khí, cũng hòa hoãn không ít, nhìn xem Diệp Bằng chăm chú nói ra.

"Người là Phẩm Đức Đường đệ tử, mặc dù ta là trường lão, nhưng chức trách của chúng ta đều là đồng dạng, ta không có cách nào ước thúc người, có một số việc, người nếu là muốn làm, ta ngăn không được người, chỉ cần người cho rằng là đúng đích, tựu đi làm chuyện người muốn làm, chỉ cần người

nguyện ý gánh chịu hậu quả, tại ý nào đó bên trên, người có thể công khai thân phận điều tra chuyện này, điều kiện tiên quyết là hiểu rõ ràng đến, làm tốt sách lược vẹn toàn, thậm chí là làm chết từ tế chuẩn bị."

Nói xong lời cuối cùng, Thiên Diệp đạo nhân, cực kỳ nghiêm túc nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45:: Thiếu niên tâm mát

Làm chết từ tế chuẩn bị?

Thiên Diệp đạo nhân, lại để cho Diệp Bằng ngây ngẩn cả người, bất quá Diệp Bằng không biết nói cái gì, cuối cùng nhất chỉ có thể đứng dậy, thật sâu hít một hơi, sau đó hướng Thiên Diệp đạo nhân cung kính địa cúi đầu, cứ như vậy đã đi ra.

Thiên Diệp đạo nhân không nói, thập phần bình tĩnh, thậm chí nói liền nhìn đều không đi xem Diệp Bằng một mắt.

Đi vào Thiên Nhất Phong chân núi, Vương Đường Chân như trước quỳ ở nơi đó, bất quá tính toán ra, thời gian đã qua trọn vẹn một ngày, Diệp Bằng đi tới, Vương Đường Chân bờ môi đều đã nứt ra, trên khoe miệng máu tươi, còn không có có triệt để khô cạn, hẳn bị phong bế đan điền Tử Phủ, cho nên không thể dựa vào pháp lực.

Bằng không mà nói, chớ nói quỳ ở chỗ này một ngày, mười ngày mười đêm cũng không tính là cái gì.

"Vương sư huynh, thời gian đã đến, có thể đứng dậy, ta tiễn đưa người trở về đi."

Diệp Bằng mở miệng nói, muốn tiễn đưa Vương Đường Chân ly khai tại đây, thứ hai thân thể lung lay sắp đổ, ngẩng đầu nhìn thoáng qua sắc trời, sau đó đơn giản chỉ cần cố ra một vòng dáng tươi cười nói: "Đã vượt qua một ngày sao?"

Vương Đường Chân nhìn sang, có một ít ý thức bạc nhược yếu kém, Diệp Bằng đi qua nâng đỡ đối phương, lại để cho hắn đứng dậy.

Mặt trời chiều ngã về tây.

Diệp Bằng tiễn đưa Vương Đường Chân một đường ly khai tại đây.

Vương Đường Chân chỗ chỗ ở, vốn là phủ đệ, nhưng bởi vì Vương Đường Chân sự tình, cho nên chỉ có thể ở lại sơn động, đương nhiên đừng tưởng rằng sơn động tự nhiên không tốt, trên thực tế sơn động chính giữa, nội khắc trận pháp, hơn nữa linh mạch tự giấu ở sơn động chính giữa, nếu không tại sao động thiên phúc địa vừa nói?

Bất quá dựa theo phân chia đến tính toán, bình thường nhất đúng là Diệp Bằng cái loại này nhà ở, tiếp theo là sơn động, sau đó là phủ đệ, cuối cùng nhất là chân truyền ngọn núi.

Chân truyền ngọn núi có thể nói là tông môn phân chia cho cái này vị đệ tử, người làm cái gì ở bên trong cũng có thể, ngoại trừ Cao giai trưởng lão bên ngoài, bất luận kẻ nào đều không cho phép bước vào, trừ phi người cho phép, nhưng lại có thể có được tư nhân tù địa phương.

Chỉ cần người không muốn, ngay cả là một ít so sánh nổi danh trưởng lão yêu cầu người thả người, người cũng có thể không thả người.

Nếu như Thái Hạo Tiên Tông là một cái quốc gia, như vậy chân truyền đệ tử tự là Vương Hầu, Vương Đường Chân vốn đã sớm có thể một bước lên trời, căn bản không cần ở lại loại này sơn động chính giữa, nhưng chính là cái kia bởi vì chuyện kia.

Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, Thiên Diệp đạo nhân mặc dù nói rồi, nhưng chính chuyện kỹ càng quá trình, Diệp Bằng hay vẫn là không biết.

Lao thẳng đến Vương Đường Chân đưa đến động thiên phúc địa chính giữa, Diệp Bằng chỉ có thể cau mày, vì vậy động thiên phúc địa chính giữa, linh khí còn không bằng hắn ở đầu tốt, có thể nói là kém cỏi nhất động thiên phúc địa a.

Bên trong rất rộng rãi, thực sự không phải là cái loại này người động núi cách sống, bất quá Vương Đường Chân sư huynh thực sự không phải là như vậy ưa thích bên ngoài đồ vật, bài trí cái gì đều rất đơn giản.

Lao thẳng đến Vương Đường Chân đưa vào chính giữa, Diệp Bằng Vô Tâm thoáng nhìn, thấy được mấy cái Trường Sinh bài.

Tổng cộng năm khối, bất quá chỉ có một khối lại để cho Diệp Bằng kinh ngạc.

【 sư đệ Hứa Phương Trường Sinh bài 】

Hứa Phương!

Diệp Bằng không có quên người này, lúc trước tự vận Thái Hạo Tiên Tông thực tập đệ tử, Diệp Bằng mặc dù không có quên, nhưng không có đem chuyện này treo tại trong lòng, lại thật không ngờ, Vương Đường Chân vẫn nhớ người này.

Lúc trước xem Vương Đường Chân biểu lộ, tựa hồ rất lạnh lùng, giải quyết việc chung bộ dạng, lại thật không ngờ, thậm chí có như vậy một màn.

Vương Đường Chân phát hiện Diệp Bằng thất thần, nhìn thoáng qua Trường Sinh bài, cuối cùng nhất thở dài nói: "Nếu như lúc trước. . . . Ta có thể giúp hắn giải quyết cái kia phiền toái, hắn cũng sẽ không bởi vì ta mà chết."

Hắn có một ít tự trách, thần sắc cũng có một ít trầm thấp.

Diệp Bằng nghe xong, không khỏi mở miệng nói: "Vương sư huynh nói quá lời, đây là Hứa sư đệ trúng mục tiêu một kiếp, không thể trách ai được."

Vương Đường Chân không nói gì, chỉ là trầm mặc một hồi, ngay sau đó nhìn xem Diệp Bằng nói: "Diệp sư đệ, ta tu dưỡng mấy ngày thì tốt rồi, trong khoảng thời gian này ngươi hảo hảo làm việc, lần này buổi lễ long trọng nếu là ngươi biểu hiện hài lòng, khả năng có thể trực tiếp trở thành Ngự Kiếm Đường đệ tử chính thức, sư huynh không cách nào đến giúp ngươi cái gì, chỉ có thể dựa vào chính ngươi rồi."

Vương Đường Chân chăm chú dặn dò.

"Đa tạ sư huynh chỉ điểm, cái này lưỡng **** sẽ đến nhìn một cái sư huynh, hi vọng nhất định phải chiều cố kỹ lưỡng thân thể."

Diệp Bằng cũng không có tiếp tục dừng lại, nói xong lời này, liền cáo biệt nơi đây.

Sau khi rời đi, Diệp Bằng tâm tình, một mực đều không thể nào tốt, có một ít bức bối, cũng có một ít khó chịu.

Bái nhập Thái Hạo Tiên Tông, vẫn muốn đứng là tu hành, có thể đến bây giờ, cái gì đều làm không thành, dù là liền một cái Ngự Kiếm chi thuật đều làm không được, cái này lại để cho người rất khó chịu, rất áp lực, chính mình tư chất cũng không kém a?

Nhưng vì cái gì tự là như thế.

Có tài nhưng không gặp thời tâm tình, đại khái là như thế, giờ này khắc này, Diệp Bằng thật sự rất hâm mộ những kẻ xuyên việt kia, tuy nhiên khả năng vừa mới bắt đầu biệt khuất một điểm, nhưng rất nhanh các loại năng lực bộc phát, thoáng cái tự đủ loại ngu ngốc nhân sinh.

Trái lại chính mình, cái gì cũng còn đi, nhưng chính là có tài nhưng không gặp thời.

Nhân sinh a. . . Thật đúng là tịch mịch Như Tuyết.

Ngày hôm nay Diệp Bằng đơn độc một người ngồi ở túc nội uống rượu giải sầu.

Cớ nào hi vọng lúc này thời điểm, có một cái nữ nhân, ở dưới mặt hồ một câu tên của mình, sau đó mang theo chính mình đi một cái yên tĩnh trong rừng cây uống rượu.

Đáng tiếc. . . Cái này rất không có khả năng.

Hôm sau.

Như thường ngày một loại, Diệp Bằng tiếp tục làm Tiếp Dẫn công tác.

Chiều đãi một ít môn phái khác đệ tử, Vương Đường Chân sự tình, tuy nhiên tại môn phái truyền ra, nhưng không có vài ngày nhiệt độ đã bị người quên, trong khoảng thời gian này Diệp Bằng cũng đi tìm Vương Đường Chân, đối phương khá tốt, nên ăn nên uống, ngược lại cũng không có cái gì khó chịu.

Cứ như vậy theo thời gian rồi biến mất, ngày thứ ba tiến đến, một cái đại giáo tiến đến, Thái Hạo Tiên Tông chính môn phái đều chịu động dung rồi, đã làm xong hết thảy chuẩn bị.

Vì vậy đại giáo là bài danh thứ năm Âm Dương Thánh giáo.

Âm Dương Thánh giáo, 800 thượng môn bài danh thứ năm, cùng Thái Hạo Tiên Tông quan hệ rất tốt, cũng có thể nói là cấp quan trọng nhân vật.

Diệp Bằng không có tư cách Tiếp Dẫn rồi, chỉ có thể đứng tại chỗ rất xa, thuộc về cái loại này vỗ tay hoan nghênh địa tiểu nhân vật.

Theo buổi sáng bắt đầu, Thái Hạo Tiên Tông tất cả Đại trưởng lão, các loại tinh anh đệ tử, thậm chí kể cả chân truyền đệ tử đều xuất hiện, chính là vì nghênh đón Âm Dương Thánh giáo khách quý.

Trong khoảng thời gian này, Diệp Bằng đều ở vào không có việc gì, gần kề chỉ là đứng ở nơi đó, cùng đội Âm Dương Thánh giáo đệ tử đến đây.

Nhưng Âm Dương Thánh Tử trước đến thời điểm, đột ngột tầm đó, Thái Hạo Tiên Tông mấy cái đại nhân vật đệ tử xuất hiện.

Theo Thái Hạo trên núi, vài đạo bàng bạc tinh khí xuất hiện, pháp lực hóa tinh, là Cao giai Thần Thông cường giả biểu tượng, chân đạp lấy cầu vồng, một đường hướng dưới núi đi đến.

Mấy người tốc độ không tính rất nhanh, phảng phất tại dò xét một loại, bất quá bọn hắn hoàn toàn chính xác có tư cách, đều là Thái Hạo Tiên Tông chân truyền đệ tử.

"Bái kiến sư huynh, sư tỷ."

Các đệ tử ngay ngắn hướng hô, Diệp Bằng đang chuẩn bị hô lúc, đột ngột tầm đó, hắn thấy được một người quen.

Phương Như Nguyệt.

Cái kia lúc trước cùng nhau bái nhập Thái Hạo Tiên Tông, đã trải qua một đoạn đoạn tuế nguyệt Phương Như Nguyệt.

Giờ này khắc này, Phương Như Nguyệt ăn mặc Bạch Liên gấm thanh tú bào, thượng diện còn có từng khỏa màu trắng điểm sáng, toàn thân tản mát ra một đạo nói không nên lời khí chất, phảng phất tiên nữ một loại, hạ phàm đến dò xét đây hết thảy.

Diệp Bằng nhìn xem Phương Như Nguyệt, há miệng ra, muốn nói chuyện, có một ít kích động, cũng có một ít ngại ngùng.

Phương Như Nguyệt thấy được chính mình, Diệp Bằng có thể dễ xác định, cho đến chào hỏi lúc, nhưng. . . Đối phương gần kề chỉ là thoáng nhìn, sau đó đi xuống.

Cái kia thoáng nhìn, không mang theo bất luận cái gì một tia tình cảm, Diệp Bằng nhìn ra được, thật giống như xem bình thường đệ tử một loại.

Cái loại này cao cao tại thượng, làm cho Diệp Bằng cả người cứng ngắc ra rồi, trong lòng thiên ngôn vạn ngữ, trong nháy mắt không có, chỉ hóa thành một câu.

"Sư đệ Diệp Bằng. . . Bái kiến. . . Các vị sư huynh. . . Sư tỷ."

Thanh âm không lớn, hơn nữa tràn đầy một loại nói không nên lời cảm xúc.

Thanh gió thổi tới, gọi lên lấy thiếu niên áo bào, chưa phát giác ra có một ít hàn, chỉ là chợt phát hiện lòng có một ít lạnh.

Thái Hạo Tiên Tông cổ kiến trúc bên trên Phong Linh, bị phong có chút gọi lên, đinh đinh đinh thanh âm vang lên.

Nghe. . . Có một ít đến lỗ tai.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Hội đàm

Phương Như Nguyệt biểu hiện, lại để cho Diệp Bằng thâm thụ đã kích, nhưng là gần kề chỉ là đã kích.

Bầu trời mặt trời còn cao treo trên cao lầy, không có tiếp theo Tì Vũ, mọi người như cũ là ngừng thở, có mặt người lộ dáng tươi cười, có người cau mày, có người chờ mong lấy nhanh lên chấm dứt nghỉ ngơi thật tốt, có người suy tư về tương lai của mình.

Không có người hội bởi vì Diệp Bằng tâm tình, mà trở nên khó chịu, cũng sẽ không có người bởi vì Diệp Bằng bị thương, chuyển biến tâm tư.

Hết thảy đều rất bình thường, không có cái gì cải biến, duy chỉ có đúng là Diệp Bằng, cảm thấy có một ít khó chịu mà thôi.

"Cung nghênh Âm Dương Thánh Giáo sứ giả tham gia Thái Hạo thịnh hội."

Đúng vào lúc này, một đạo cuộn cuộn địa thanh âm vang lên, lập tức tầm đó, có người bắt đầu tấu nhạc rồi, đây là một loại cao nhất lễ tiết, thậm chí Thái Hạo Tiên Tông đại nhân vật đều xuất hiện, lái cầu vòng, tiến đến cửa Đông khẩu.

Dao Dao nhìn lại, xa xa Âm Dương khí tràn ngập, tấu nhạc tiếng vang lên, thổi đại loa, gõ lấy linh cổ, Thiên Không chính giữa có đồng tử thổi, đồng nữ vung hoa, có nói không nên lời to lớn.

Âm Dương Thánh Giáo đã đến người nào, Diệp Bằng không quan tâm, hắn chỉ là buông xuống nghiêm mặt, ánh mắt có một ít tan rã.

Thậm chí Thái Hạo Tiên Tông cùng Âm Dương Thánh Giáo đại nhân vật, đi vào Diệp Bằng trước mặt lúc, hắn đều không có bất kỳ một điểm phản ứng.

Toàn bộ Thái Hạo Tiên Tông, từ nhỏ đến lớn đệ tử trưởng lão, đều ngay ngắn hướng địa nhìn xem Diệp Bằng tại đây.

Cảm nhận được mọi ánh mắt, Diệp Bằng có sở cảm ứng, ngẩng đầu lên, phát hiện một tuấn mỹ nam tử, chính nhìn xem mà chính mình.

Nam tử này rất tuấn mỹ, có thể nói tuấn mỹ đến hư không tưởng nổi rồi, nhưng để cho nhất người trí nhớ khắc sâu, thì là một đôi mắt, phân Hắc Bạch nhị sắc.

"Vị này chính là?"

Hắn mở miệng nhìn xem Diệp Bằng, trong mắt có nồng đậm địa hứng thú.

Đi theo một bên Thái Hạo Tiên Tông chân truyền đệ tử, cùng với trưởng lão cũng không biết Diệp Bằng danh tự, duy chỉ có một vị đại nhân vật, lại chậm rãi mở miệng nói: "Chỉ là bình thường đệ tử, Bạch Nhất đạo hữu có cái gì cũng muốn hỏi đây sao?"

Được xưng là Bạch Nhất đạo hữu nam tử, mỉm cười, lắc đầu nói: "Cũng không có gì muốn còn muốn hỏi, chỉ là cảm thấy phảng phất một cái cổ nhân mà thôi."

Nói xong lời này, hắn chậm rãi hướng bên trên đi đến, hết thấy hết thấy, phảng phất chỉ là một cái tiểu sự việc xen giữa một loại, không có người để ở trong lòng.

Tất cả mọi người cùng đi theo đi, Diệp Bằng lại một lần nữa thấy được Phương Như Nguyệt, Bằng Tuyết như núi một loại, hơn nữa lúc này đây. . . Không có lại nhìn đến.

Âm Dương Thánh Giáo người đến, tự nhiên đưa tới Thái Hạo Tiên Tông cao tăng chú ý.

Diệp Bằng như trước tại nghênh đón mặt khác tông môn đệ tử, chỉ là bỗng nhiên tầm đó, thứ nhất thanh âm truyền đến, đây là truyền âm.

"Diệp Bằng, ta với ngươi có một sự tình cần, đến Tĩnh An Sơn."

Là Phương Như Nguyệt thanh âm, Diệp Bằng hơi sửng sốt, theo sau đó xoay người ly khai.

Tĩnh An Sơn, Diệp Bằng chậm rãi đi tới, rất nhanh liền thấy được như Tiên Tử một loại Phương Như Nguyệt.

"Sư đệ Diệp Bằng, bái kiến Phương sư tỷ."

Diệp Bằng mở miệng, thấp phần bình tĩnh, hơn nữa mang theo một ít giải quyết việc chung cảm giác.

Phương Như Nguyệt nghe xong, mặt không biểu tình địa xoay đầu lại, tuyệt mỹ khuôn mặt, làm cho không người nào có thể quên, Diệp Bằng cũng chưa từng biết rõ, Phương Như Nguyệt sẽ như thế mỹ.

"Diệp sư đệ, hồi lâu không thấy rồi." Phương Như Nguyệt thừa nhận ở một tiếng này sư tỷ, nàng hôm nay có thể nói bay lên đầu cảnh biến Phương Hoàng, tâm tính cũng đã chuyển biến rồi, rồi sau đó Phương Như Nguyệt nhìn xem Diệp Bằng, mở miệng nói ra.

"Hôm nay tìm ngươi đến, là vì một việc, không biết Diệp sư đệ có nguyện ý hay không giúp ta."

Phương Như Nguyệt hỏi, rất bình tĩnh, đôi mắt dễ thương chính giữa như là giếng cổ một loại, gợn sóng không thay đổi.

"Thỉnh sư tỷ nói, nếu là sư đệ có thể làm đến, tự nhiên sẽ đem hết khả năng." Diệp Bằng mở miệng, như cũ là như vậy bình thản.

Phương Như Nguyệt rất hài lòng Diệp Bằng biểu lộ thái độ, nhanh tiếp tục mở miệng nói.

"Trong nháy mắt, là nửa năm rồi, tư chất ngươi không tệ, hơn nữa cũng là người thông minh, đáng tiếc lưu lạc vì thực tập đệ tử, sư tỷ vì ngươi cảm thấy bất bình, bất quá cái này có lẽ cũng là một cái cơ hội, hôm nay chuyện của ta, ngươi nên biết rồi, bất quá mặc dù ta thức tỉnh thánh mạch, nhưng ngày sau nếu là muốn tại Thái Hạo Tiên Tông tranh một chuyến, hay vẫn là không đủ."

Nói đến đây, Phương Như Nguyệt tiếp tục mở miệng.

"Ta cần một cỗ thể lực, một cỗ có thể cho ta chỗ đem ra sử dụng thể lực, ta vừa mới bái nhập Thái Hạo Tiên Tông, căn cơ bất ổn, những chân truyền kia sư huynh sư tỷ, đã sớm bố trí tốt rồi thể lực của mình, mục tiêu của bọn hắn là hạch tâm đệ tử, ta khó có thể tranh đoạt, bất quá nội môn đệ tử cùng ngoại môn đệ tử còn không có có bị khống chế, đây cũng là một cỗ lực lượng, ta hi vọng người giúp ta, nếu là có một ngày, ta quân lâm Thái Hạo Tiên Tông, đến lúc đó tất không thể thiếu người một phần chỗ tốt."

Phương Như Nguyệt chăm chú nói ra.

Nghe xong lời này, Diệp Bằng không khỏi cười cười.

"Người cười cái gì?" Phương Như Nguyệt rất bình tĩnh, nhìn xem Diệp Bằng hỏi.

"Không nghĩ tới sư tỷ tìm ta, lại vì loại chuyện này, Phương sư tỷ, người tựa hồ thay đổi." Diệp Bằng ngữ khí có một ít trầm thấp, nội tâm của hắn càng là khó chịu, chính mình một mực chờ mong Phương Như Nguyệt, kết quả là cuối cùng là thay đổi, tìm chính mình ven vẹo là vì cái này.

Diệp Bằng đa tưởng nghe một câu giải thích hoặc là lý do, nhưng Phương Như Nguyệt không cần nói, cũng không cần phải nói.

"Thay đổi?" Phương Như Nguyệt ánh mắt có chút ngưng tụ, sau đó khẽ cười một tiếng, mang theo một ít tự giễu nói: "Đúng vậy, ta là thay đổi, ta bản thân tựa là Vương Triều quận chúa, Hoàng gia bạc tình bạc nghĩa, những lời này người có lẽ nghe qua, bất quá, Diệp sư đệ, lúc trước vừa bái nhập Thái Hạo Tiên Tông lúc, người là ta duy nhất bằng hữu, cho nên ta cần trợ giúp của người."

Nàng rất chân thành, tính toán lấy đây hết thấy.

Đáng tiếc nàng tính toán sai rồi Diệp Bằng tâm.

Thật sâu cúi đầu, Diệp Bằng lúc đầu nói: "Phương sư tỷ, đệ tử vô năng, không cách nào giúp người, thỉnh sư tỷ khác thỉnh người khác a."

Nói xong lời này, Diệp Bằng quay người liền rời đi.

Phương Như Nguyệt trong đôi mắt đẹp dịu dàng hiện lên một vòng không vui, cuối cùng nhất nhin không được mở miệng nói: "Diệp Bằng, đây là một cơ hội, nhân sinh ngắn ngủi, tồn thất một cái cơ hội, khả năng tựa là cả đời tồn thất, hơn nữa ta cũng không có cho người làm vi phạm môn quy sự tình, nếu là bỏ qua một cơ hội này, người cuối cùng bất quá là thực tập đệ tử, trăm năm về sau, ta danh chấn thiên hạ thì, mà người, như cũ là yên lặng Vô Danh, tại trong Thái Hạo Tiên Tông này, chết già cả đời."

Phương Như Nguyệt rất chân thành.

Diệp Bằng dừng lại, trầm mặc một hồi, cuối cùng nhất quay đầu, nhìn xem Phương Như Nguyệt, thần sắc thái độ đoan chính vô cùng, nhìn thẳng Phương Như Nguyệt.

"Phương sư tỷ, ta chỉ hỏi một câu lời nói, hôm nay người là đem ta cho rằng bằng hữu, hay vẫn là cho rằng thù hạp?"

Hắn rất trực tiếp, nhìn thẳng Phương Như Nguyệt.

Phương Như Nguyệt sững sờ, nhưng nàng cũng không nói gì lời nói dối, nhận chăm chú Chân Đạo: "Thân phận chúng ta bất đồng, địa vị bất đồng, cảnh giới bất đồng, chỗ tiếp xúc, chỗ cùng xuất hiện, chỗ đã thấy, cái gì đều bất đồng, ta có thể đem người cho rằng bằng hữu, nhưng ít ra không phải hiện tại."

Nàng rất trực tiếp, bởi vì không cần phải cùng Diệp Bằng nói một câu lời nói dối, không cần, mà Diệp Bằng cũng không có tư cách.

Đạt được đáp án, Diệp Bằng cười cười, theo sau đó xoay người ly khai.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 47: Tự phế tâm pháp (tu)

Kiểm Sơn.

Sở hữu phi kiếm không biết vì cái gì, đang kịch liệt địa run rẩy, hơn nữa riêng phần mình phát ra một loại kỳ quái thanh âm, tựa hồ tại kêu to.

Kiểm Sơn chính giữa, phi kiếm đâu chỉ ngàn vạn? Cùng nhau bộc phát, sinh ra Vô Lượng kiếm khí, quấy phong vân.

Diệp Bằng ngẩng đầu, nhìn xem một màn này, bất quá lại không có bất kỳ một chút kinh ngạc, hấn say tuy có một ít thần trí, nhưng không cách nào bảo trì hoàn toàn thanh tỉnh.

Mà đúng lúc này hậu, từng đạo hào quang rơi ở chỗ này, đó là các đại môn phái đại nhân vật, kể cả Thái Hạo Tiên Tông đại nhân vật.

"Ai ở nơi nào."

Có người mở miệng, thanh âm rất lớn, nhưng là rất quen thuộc, Diệp Bằng ánh mắt ngưng mắt nhìn đối phương, đó là Trương Lương trưởng lão, Hình Phạt Đường trưởng lão, chính nhìn hằm hằm lấy chính mình.

Hơn nữa cũng không có thiếu đại nhân vật đứng tại cách đó không xa, lẳng lặng yên nhìn xem, nhao nhao nhú mày.

Kiểm Sơn là kỳ bảo, là Thái Hạo Tiên Tông nhất tượng trưng một loại bảo vật, có thể nói là trấn tông chi bảo rồi, bây giờ lại hiển lộ ra như vậy kỳ cảnh, tự nhiên lại để cho người kinh ngạc.

"Là ta."

Diệp Bằng mở miệng, ngữ khí lộ ra có một ít lạnh như băng.

"Người?" Trương Lương ánh mắt lạnh lùng, sau đó mở miệng nói: "Người cũng không phải là Ngự Kiếm Đường đệ tử, vèn vèn là thực tập đệ tử, đến Kiểm Sơn làm cái gì? Hơn nữa xông hạ đại họa, người muốn điều gì?"

Trương Lương rất trực tiếp, răn dạy Diệp Bằng.

"Ta tới đây đây, có liên quan gì tới người? Hình Phạt Đường, còn không cho phép ta đến Kiểm Sơn? Trưởng lão thế nhưng mà xen vào việc của người khác a."

Có lẽ là uống rượu, Diệp Bằng nói chuyện lên đến, đều mang theo một loại mũi nhọn, mỉa mai lấy đối phương, mang theo oán niệm.

"Làm càn! Nói năng lỗ mãng." Trương Lương quý vì Hình Phạt Đường trưởng lão, bị Diệp Bằng một cái chính là thực tập đệ tử nhục nhã, thể diện tự nhiên không nhịn được, lập tức nổi giận gầm lên một tiếng.

"Hừ!"

Trong chốc lát, Trương Lương khoát tay, Thanh Hồng sắc phi kiếm, xuyên thủng hư không, cho đến tại chỗ giết Diệp Bằng giống như được, đơn giản là Diệp Bằng một lời không nói, đang mang trọng đại, nhất định phải đánh đòn phủ đầu.

Cái này lưỡi phi kiếm, hóa thành một đầu Ngân Long, xung phong liều chết tới, hơn 10m trong phạm vi, không khí đều bị rút sạch rồi, năng lượng sóng rất khủng bố.

Chỉ là đúng vào lúc này, Kiểm Sơn nhúc nhích rồi.

Hừ Hừ Hừ Hừ Hừ Hừ!

Kiểm Sơn bên trên sở hữu phi kiếm, vậy mà kỳ tích một loại địa toàn bộ mình phi hành, sau đó hóa thành ngàn vạn kiếm trận, tại chỗ đem cái này đầu Ngân Long cho giảo sát.

Phốc!

Trương Lương trưởng lão không khỏi nhở ngum máu tươi, đó là hấn phi kiếm, là hấn Bản Mệnh Pháp Bảo, trực tiếp bị phá hủy, nhận lấy nghiêm trọng thương thế.

"Làm càn!"

Đột ngột tầm đó, Tinh Kiếm Đạo Nhân giận dữ mắng mỏ một câu, trong nháy mắt sau lưng diễn biến Chư Thiên kiếm pháp, hấn một người đứng ở chỗ nào, khí thế khủng bố.

Đây là Thái Thượng trưởng lão, Thái Hạo Tiên Tông chấp chương một đường tồn tại, siêu việt Trương Lương không biết bao nhiêu.

Nhưng Tinh Kiếm Đạo Nhân không có động thủ, chỉ là cùng Diệp Bằng liều Kiếm Thế,

Ông ông ông!

Bang bang bang!

Kiểm Sơn bên trên hơn mười vạn lưỡi phi kiếm, cùng nhau tranh minh, vì Diệp Bằng hộ tống.

Đây là một loại rất giỏi cảnh tượng, rất nhiều đại nhân vật đều chấn kinh rồi.

Về phần đệ tử khác, cả đám đều nói không ra lời, kinh ngạc địa nhìn xem đây hết thấy, nhất là Thái Hạo Tiên Tông đệ tử.

Kiểm Sơn là cái gì? Đây chính là Thái Hạo Tiên Tông tiêu chí tính pháp bảo, bình thường đệ tử có thể đạt được Kiểm Sơn bên trên một thanh kiếm đều cực kỳ rất giỏi, có thể Diệp Bằng vậy mà có thể không chế mười vạn phi kiếm, vì hắn hộ tống, đây quả thực là.

Làm cho người rung động vô cùng.

Diệp Bằng con người thâm thúy như tinh thần một loại, hắn nhìn trước mắt tất cả mọi người, ý thức từng điểm từng điểm khôi phục thanh tĩnh, hơn nữa hắn phát hiện sở hữu phi kiếm, vậy mà cùng nội tâm của hắn liên tiếp, có thể trực tiếp không chế.

"Vô Thượng Kiếm Tâm."

Có đại nhân vật nhìn không được mở miệng, rung động vô cùng, đây là một vị tu luyện kiếm thuật đại nhân vật, hắn quan sát hồi lâu, cuối cùng nhất roi xuống định đoạt.

Cái này trong nháy mắt mấy vạn đệ tử kẻ cả tất cả đại thủ tọa nhao nhao rung động rồi.

"Lại là Vô Thượng Kiếm Tâm?"

"Vô Thượng Kiếm Tâm? Điều đó không có khả năng a?"

"Người này là ai? Rõ ràng có được vạn năm khó gặp Kiếm Tâm."

"Loại người tài giỏi này, nếu là đi Kiếm Tiên nhất lưu, chỉ sợ không xuất ra trăm năm có thể trở thành mới Đệ nhất Kiếm Tiên a."

"Xem hắn áo bào, giống như gần kề chỉ là thấy tập đệ tử a."

"Loại người tài giỏi này, lại chỉ có thể trở thành thực tập đệ tử, tốt một cái Thái Hạo Tiên Tông a."

Vô số người mở miệng, nói ra bất đồng quan điểm, mà Nguyên Nhất chương môn càng là có một ít kinh ngạc địa nhìn xem đây hết thấy.

Đột ngột tầm đó, Nguyên Nhất chương môn chợt nhớ tới lúc trước Trần Khí Đạo Nhân cho mình truyền đạt đích thoại ngữ.

"Không tiếc bất cứ giá nào, chiêu Diệp Bằng làm đệ tử."

Giờ này khắc này, Nguyên Nhất có chỗ đã minh bạch.

Kiểm Thế chỉ tranh, mười vạn phi kiếm phóng xuất ra không bỏ Kiếm Thế, cho dù là Tinh Kiếm Đạo Nhân, cũng gánh không được như vậy Kiếm Thế.

Nhưng ngay tại Tinh Kiếm Đạo Nhân sắc mặt tái nhợt thời điểm, đột ngột tầm đó, Diệp Bằng Kiếm Thế thu liễm.

Nhưng mười vạn phi kiếm, như trước chìm nổi tại Diệp Bằng sau lưng, nếu là Diệp Bằng nguyện ý, Thái Hạo Tiên Tông còn có đại nạn một hồi.

Bất quá Diệp Bằng thần trí, đã hoàn toàn khôi phục, hắn bản thân bất quá là uống nhiều rượu quá, muốn tỉnh rượu, tự nhiên dễ dàng.

Tỉnh rượu rồi, nhưng tâm vẫn chưa có tỉnh lại.

Dừng ở rất nhiều đại nhân vật, Diệp Bằng mỉm cười, hắn khoát tay, lập tức tầm đó Thái Hạo Tiên Tông quần áo phục bị xé nứt khai, roi đầy đất, chỉ còn lại có đơn giản Tố Y.

Tất cả mọi người kinh ngạc, không biết Diệp Bằng muốn làm gì.

Đúng vào lúc này, Diệp Bằng bỗng nhiên quỳ ra rồi, hướng phía phía trước trùng trùng điệp điệp dập đầu.

"Thái Hạo Tiên Tông, Ngự Kiếm Đường thực tập đệ tử, Diệp Bằng, nguyện rời khỏi Thái Hạo Tiên Tông, vì thế tự phế Thái Hạo Tâm Quyết."

Diệp Bằng mở miệng, thanh âm âm vang hữu lực, vền vền là một câu, lập tức Thái Hạo Tiên Tông sở hữu cao tầng đều chấn kinh rồi.

Bọn hắn thật không ngờ, Diệp Bằng một không náo, hai không đánh, gần kề chỉ là vì thoát ly Thái Hạo Tiên Tông?

"Không thể!"

Nguyên Nhất chường môn mở miệng, hấn vận dụng bằng bạc pháp lực, muốn đi ngăn cản, chỉ là mười vạn phi kiếm lập tức tạo thành Kiếm Thế đại trận, cản trở Nguyên Nhất chường môn pháp lực.

Mà lúc này, Diệp Bằng trong đôi mắt hiện lên một vòng tàn nhẫn, tại chỗ tâm pháp nghịch chuyển, tự phế tu vi, hấn không muốn muốn tiếp tục dừng lại ở Thái Hạo Tiên Tông rồi, hấn phải ly khai, quyết định.

Phốc Phốc Phốc Phốc Phốc Phốc!

Diệp Bằng đan điền, tại chỗ bị hư hao, âm âm bạo tạc, gân mạch càn là nhận lấy trước nay chưa có thương thế.

Nếu như không phải Diệp Bằng khí lực cường đại, bằng không thì Diệp Bằng tại chỗ sẽ ngất.

Phốc!

Yết hầu ngọt, Diệp Bằng không khỏi nhỏ ngum máu tươi, hấn lúc này đây rất kiên quyết, muốn dùng bình thường quá trình ly khai Thái Hạo Tiên Tông cơ hồ là không thể nào, nhưng tự phế Thái Hạo tâm pháp, không có phạm bất luận cái gì sai, Diệp Bằng hoàn toàn có thể ly khai.

Đây là tự do của hấn.

Nguyên Nhất chường môn kinh ngạc địa nhìn xem đây hết thảy, đột nhiên tâm đó có một loại khó có thể nói nói hối hận.

Loại này tuyệt thể thiên tài, cứ như vậy phế đi.

Không chỉ là Nguyên Nhất chường môn đáng tiếc, toàn bộ Thái Hạo Tiên Tông sở hữu cao tăng đều hối hận, thậm chí nói không ít tông môn đại nhân vật, cũng cảm thấy hối hận.

Tự phế tâm pháp, đan điền tổn hại, Tử Phủ bị hao tổn, gân mạch càn là đã tạo thành không thể đền bù thương thế.

Diệp Bằng đời này phế đi!

Trực tiếp phế đi!

Đứng ở trước đám người sắp xếp Phương Như Nguyệt, thấy như vậy một màn về sau, cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nàng vốn tưởng rằng Diệp Bằng bất quá là tư chất không tệ mà thôi, lại thật không ngờ, Diệp Bằng vậy mà có được Vô Thượng Kiếm Tâm, nhưng lại tự phế gân mạch, loại này tàn nhẫn, nàng tự hỏi làm không được.

Tự phế gân mạch, mặc dù Trận Khí Đạo Nhân đã đến, chỉ sợ cũng phế đi.

"A. . . Có được Vô Thượng Kiếm Tâm, cứ như vậy phế bỏ, Thái Hạo Tiên Tông, thật đúng là một cái dung người chỗ a."

Có người mở miệng, đây là Âm Dương Thánh Giáo đại nhân vật, hấn lần này mở miệng, đầy hứa hẹn Diệp Bằng bệnh vực kẻ yếu, cũng có một vòng thật sâu mỉa mai.

Tĩnh Kiếm Đạo Nhân, Vương Đồ Đạo Nhân, Nguyên Nhất chường môn các loại Thái Hạo Tiên Tông đại nhân vật, thần sắc trầm mặc, lại phản bác không xuất ra một câu, không phải sợ hãi, mà là không biết nên nói cái gì rồi.

Vô Thượng Kiếm Tâm là cái gì khái niệm?

Tại ý nào đó bên trên, siêu việt Thánh Thể, loại người này thể nhưng mà chuyên vì Ngự Kiếm chi thuật mà sinh, nếu sớm một ít phát hiện Diệp Bằng. . .

Thái Hạo Tiên Tông tất hưng thịnh ngàn năm a.

Nếu nói là ở đây, nhất đau lòng đúng là Tĩnh Kiếm Đạo Nhân.

"Mặc dù rời khỏi Thái Hạo Tiên Tông, nhưng ta cả đời này, có lẽ dạ, tuyệt đối sẽ không khó xử Thái Hạo Tiên Tông đệ tử."

Diệp Bằng lại một lần nữa mở miệng, nhưng thanh âm có một ít nhu nhược, đơn giản là thương thế quá nặng, hấn đứng dậy lập tức tâm đó mười vạn phi kiếm nhao nhao đi vào Diệp Bằng dưới chân, tạo thành một chiếc kiếm thuyền, sau đó vậy mà đang tại tất cả mọi người mặt, muốn chờ Diệp Bằng đã đi ra.

Chỉ là lúc này thời điểm, Diệp Bằng đem ánh mắt nhìn Phương Như Nguyệt, mang theo một vòng dáng tươi cười, mở miệng nói ra: "Phương sư tỷ, như ngươi hôm nay mở miệng, như trước đem ta cho rằng bằng hữu đối đãi, đem hết toàn lực, ta cũng sẽ cho ngươi ngồi trên chức chường môn, đáng tiếc. . . Là ta kéo ngươi chân sau."

Diệp Bằng mở miệng, mang theo một vòng tự giễu.

Ở đây tất cả mọi người nhìn xem Phương Như Nguyệt, thông qua một phen đối thoại, thông minh một chút cũng đoán được trong đó thất thất bát bát.

Lập tức có người cười lạnh, một ít Thái Hạo Tiên Tông chân truyền đệ tử, càng là cười lạnh liên tục.

Một cái có được Vô Thượng Kiếm Tâm chi nhân, rõ ràng bị Phương Như Nguyệt cho rằng bình thường đệ tử, cái này thật đúng là một tổn thất lớn rồi.

Những thứ không nói khác, chỉ là Diệp Bằng một cái Vô Thượng Kiếm Tâm, hoàn toàn có thể trở thành Thái Hạo Tiên Tông chân truyền đệ tử, tựa xông điểm này, tựa là đủ.

"Diệp Bằng, chớ để tự làm, người không nên vọng động, mọi sự đều có thể thương lượng."

Nguyên Nhất chương môn toát ra vội vàng chỉ sắc, hắn không biết vì cái gì, trong lòng có một đạo mãnh liệt cảm ứng, cảm thấy nếu là Diệp Bằng một khi đi rồi, chỉ sợ chính mình muốn xong đời.

Một cái tuyệt thế thiên tài, hủy tại trong tay mình, Trần Khí Đạo Nhân nếu là trở lại, chỉ sợ. . .

Hắn không dám đa tưởng, cái kia kiên quyết là thiên chuyện đại sự.

Mà đúng lúc này hậu, một đạo nhân ảnh rất nhanh chạy tới, ngay sau đó truyền âm hô.

"Trần Khí Sư thúc tổ trở lại rồi."

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Trần Khí chi nộ

Hơn nửa năm rồi.

Trần Khí Đạo Nhân lặng lẽ yên nhìn xem Thái Hạo Tiên Tông, hắn hao hết thiên tân vạn khổ, cuối cùng từ cái chỗ kia đi ra, nếu như không là vì trong lòng chấp niệm, Trần Khí Đạo Nhân cảm giác mình có thể sẽ chết ở đây.

Nửa năm qua này, chèo chống Trần Khí Đạo Nhân đúng là Diệp Bằng, hắn muốn muốn thân thủ hoặc là tận mắt thấy một khóa mềm rũ xuống bay lên minh tinh.

Hắn muốn xem đến Bằng Môn thịnh thế.

Cho nên hắn đã đến, điên rồi một loại chạy về Thái Hạo Tiên Tông, chỉ là hắn không biết, hắn một mực quan tâm người, hôm nay thâm thụ dày vò.

Bang bang bang bang!

Ngay tại đập vào Thái Hạo Tiên Tông cửa Đông thời điểm, Trần Khí Đạo Nhân liền chứng kiến Kiếm Sơn chính giữa dị tượng.

"Ách?" Trần Khí Đạo Nhân nhú nhú mày, như thế nào vừa về đến, Kiếm Sơn tự xuất hiện chuyện như vậy?

Nghĩ tới đây, Trần Khí Đạo Nhân hơi động một chút, lập tức tầm đó đi thẳng tới Kiếm Sơn chi địa.

Trần Khí Đạo Nhân vừa hiển, lập tức tầm đó, tràng diện trở nên càng thêm an tĩnh, vô số đệ tử nhìn xem Trần Khí Đạo Nhân, một đôi con mắt nhìn sang.

"Sư diệt Nguyên Nhất, bá kiến sư thúc."

Nguyên Nhất chương môn, Vương Đồ Đạo Nhân, Tinh Kiếm Đạo Nhân các loại thần sắc có một ít kích động, tôn kính cúi đầu, những người còn lại cũng nhao nhao hướng Trần Khí Đạo Nhân cúi đầu.

Thậm chí Âm Dương Thánh Giáo đại nhân vật, cũng cung kính cúi đầu, Trần Khí Đạo Nhân quá nổi danh rồi, tuy nhiên Bạch Nhất là Âm Dương Thánh Giáo đại nhân vật, nhưng vẫn là làm theo muốn tất cung tất kính.

Đã bị trọng thương Diệp Bằng, cũng nhìn thoáng qua đi qua, đích thật là Trần Khí Đạo Nhân, lúc trước lão già kia.

Trận Khí Đạo Nhân cùng Diệp Bằng liếc nhau, dùng Trận Khí Đạo Nhân tu vi, trong nháy mắt tự phát giác được Diệp Bằng xảy ra vấn đề gì.

"Chuyện gì xảy ra?"

Trận Khí Đạo Nhân đi thẳng tới Diệp Bằng trước mặt, vội vàng địa quan tâm lấy Diệp Bằng, lập tức lấy ra một khóa óng ánh sáng long lanh địa bảo đan, uy nhập Diệp Bằng trong miệng.

"Tự phế tâm pháp? Gân mạch bị hao tổn? Cái này. . . Chuyện gì xảy ra."

Trận Khí Đạo Nhân thân thể đều đang run rẩy, cái này hơn nửa năm đến, hắn đi một cái cực hung chi địa, thiếu một ít tự chết rồi, sở dĩ có thể còn sống sót, kỳ thật tự là Diệp Bằng nguyên nhân.

Nếu không phải có như vậy một cái chấp niệm, Trận Khí Đạo Nhân tuyệt đối sống không trở lại.

Hắn muốn muốn tận mắt thấy một Bằng Môn Chí Tôn sinh ra đời, đây là một cái chấp niệm, thật sâu khắc sâu vào trong đầu, không cách nào rút ra, có thể thật không ngờ, trở về Thái Hạo Tiên Tông, lại đã xảy ra như vậy một màn.

"Hồi bẩm sư thúc, Diệp Bằng miệt thị hình phạt, tự giác bắt công, phế đi tâm pháp, càng chủ yếu chính là, đem Thái Hạo Tiên Tông cho rằng chợ một loại, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, hoàn toàn không đem Thái Hạo Tiên Tông để ở trong mắt, tội ác tày trời, thỉnh sư thúc theo lễ công bằng xử lý."

Vô Tình Đạo Nhân mở miệng, hắn rất cũ kỹ, từ đầu tới đuôi, hắn đối với Diệp Bằng sinh ra đậm đặc địa chán ghét, nếu không là Trận Khí Đạo Nhân đã đến, hắn đã sớm muốn ra tay, trấn áp Diệp Bằng.

Diệp Bằng rượu cũng tỉnh, nhưng tự phế tâm pháp, đã hết sức yếu ớt, vẫn như trước còn nhịn không được phát ra cười lạnh thanh âm.

"Ta tự phế tâm pháp, rời khỏi Thái Hạo Tiên Tông, chẳng lẽ lại không thể rồi hả? Quy củ, quy củ, quy củ, khắp nơi đều là quy củ, đây là tu hành sao? Ta dục tu hành, muốn tiêu điều tự tại, muốn vô câu vô thúc, nhưng nơi này lại thủy chung là một cái lao lung, một cái nhìn như xinh đẹp lao lung, ta nhập Ngự Kiếm Đường một thời gian ngắn, môn phái đối với ta chẳng quan tâm, ta phải ly khai, người làm khó dễ được ta?"

Diệp Bằng hô hấp dồn dập, mở miệng hô, tuy nhiên rượu đã tỉnh, nhưng hắn làm theo hay vẫn là đem trong nội tâm lời nói nói ra.

Hắn chỉ là cảm thấy. . . Bất công mà thôi.

"Người! Vẫn còn nói xạo." Vô Tình Đạo Nhân thật sự nổi giận, trong chốc lát Thiên Uy trấn áp, trong nháy mắt toàn bộ Thái Hạo Tiên Tông đều run rẩy lên rồi, sau đó một nhúm bó hào quang phóng lên trời.

Thái Hạo Tiên Tông sở hữu trận pháp tại thời khắc này vậy mà toàn diện mở ra, lộ ra cực kỳ khủng bố.

Vô Tình Đạo Nhân kinh ngạc, bởi vì này không phải của hắn thực lực. . . Mà là Trận Khí Đạo Nhân thực lực.

Giờ này khắc này, Trận Khí Đạo Nhân mặt mũi tràn đầy sương lạnh, tay khô héo trên cánh tay, nổi gân xanh, hắn lại để cho chính mình hậu bối, lưu lại Diệp Bằng, lại thật không ngờ, đám người kia thật không ngờ khinh thị Diệp Bằng, đây là chính mình trở lại sớm.

Như chậm một chút nữa, chỉ sợ Diệp Bằng muốn đã đi ra a.

Tất cả mọi người lộ ra vẻ hoảng sợ, Thái Hạo Tiên Tông sở hữu trận pháp toàn bộ kích hoạt, loại tình huống này quả thực là hiếm thấy, trừ phi là có mặt khác tông môn giết lên đây, bằng không mà nói, sao có thể có thể toàn diện mở ra trận pháp.

"Cho ta quỳ xuống!"

Trận Khí Đạo Nhân nổi giận gầm lên một tiếng, hắn thanh âm kích động bát hoang, ở đây các đệ tử, chỉ cần là Thái Hạo Tiên Tông đệ tử, ngay ngắn hướng quỳ ra rồi, không có gì ngoài Diệp Bằng một người.

Nguyên Nhất chương môn quỳ ra rồi, Vương Đồ Đạo Nhân, Kiếm Tinh đạo nhân, Vô Tình Đạo Nhân. . . Bất kể là cao tầng hay vẫn là bình thường đệ tử, ngay ngắn hướng quỳ xuống, bị loại này Thiên Uy chấn nhiếp.

Mà mặt khác tông môn đệ tử, mặc dù không có quỳ xuống, nhưng là bị Thiên Uy áp chế.

"Các người bọn này ngạnh đồ, thực đương muốn chọc giận chết ta sao?"

Trận Khí Đạo Nhân mặt lạnh lấy, hắn tựa hồ thật muốn giết người giống như được, mắt lộ ra hung quang.

"Đệ tử không dám." Thái Hạo Tiên Tông đệ tử ngay ngắn hướng hô, quỳ trên mặt đất, đại khí cũng không dám thở gấp một tiếng.

Diệp Bằng lẳng lặng yên nhìn xem đây hết thảy, hắn rất suy yếu, khó có thể nói chuyện.

"Không dám? Các người có biết hay không, các người đã đức làm một kiện thiên đại chuyện sai? Các người có biết hay không?"

Trận Khí Đạo Nhân lớn tiếng giận dữ hét, mặt đỏ tới mang tai, nổi trận lôi đình.

Thậm chí cảm giác khí bất quá, vung tay lên trong nháy mắt Thái Hạo Tiên Tông các đệ tử đều bị hung hăng địa trùy một bàn tay, mặc kệ nam nữ, mặc kệ thân phận cao thấp, trực tiếp bị trùy một bàn tay.

Một tát này quất vào Thái Hạo Tiên Tông đệ tử trên mặt, thậm chí hàm răng đều trầy rơi xuống, Trận Khí Đạo Nhân giận dữ, Thái Hạo Tiên Tông ai có thể thừa nhận?

"Sự tức giận, đệ tử không có câu oán hận, nhưng chỉ có một chuyện muốn hỏi, chính là Vô Thượng Kiếm Tâm, vì sao khiến trách Thái Hạo Tiên Tông các đệ tử, cái này rất không công, chỉ là một người, tại sự tức giận trong mắt, chẳng lẽ tự còn hơn Thái Hạo Tiên Tông tất cả mọi người sao?"

Vô Tình Đạo Nhân mở miệng, hân trong giọng nói xen lẫn phần nộ cùng không cam lòng.

Hắn cũng không phải là nhắm vào Diệp Bằng, mà là cảm thấy bất công, hắn vì Hình Phật Đường đệ tử, làm việc cẩn thận tỉ mỉ, sai tự là sai, đối với tự là đúng, hắn cho là mình bị ủy khuất, cho nên lại như thế nào, hắn cũng muốn đến, bằng không thì tâm không thông, tu luyện như thế nào?

Chuyện đó vừa nói, Trận Khí Đạo Nhân sắc mặt lạnh ra rồi.

Rất nhiều môn phái đệ tử ở chỗ này, hắn tự nhiên sẽ không nói, chỉ là đưa lưng về phía mọi người, đi vào Diệp Bằng trước mặt, chậm rãi mở miệng nói: "Ta biết rõ nửa năm qua này ngươi ăn hết không ít đau khổ, ta đã trở về, sẽ cho ngươi một cái công đạo, ngươi nghỉ ngơi thật tốt."

Diệp Bằng đã cực độ hư nhược rồi, hắn khó có thể nhúc nhích, nghe xong Trận Khí Đạo Nhân lời nói này, trầm mặc một hồi, cuối cùng nhất hít sâu một hơi, chậm rãi nói ra: "Tiền bối, ta cũng có sai."

"Ngươi không sai." Trận Khí Đạo Nhân rất bình tĩnh, quán thủ pháp lực tại Diệp Bằng trong cơ thể, tạm thời ổn định thương thế, mà Diệp Bằng cũng đã hôn mê rồi.

Diệp Bằng đã hôn mê về sau, trong chớp lát Trận Khí Đạo Nhân lạnh lùng quay đầu, nhìn xem như trước mặt mũi tràn đầy không cam lòng địa Vô Tình Đạo Nhân.

"Ngươi nói không sai, trong mắt ta, toàn bộ Thái Hạo Tiên Tông, đều không bằng hắn một người, các ngươi ở đây tất cả mọi người, kể cả mặt khác tông môn đệ tử, cùng hắn phân biệt, tự là gà mái cùng Chân Long, kém cách xa vạn dặm."

Hắn mở miệng khí phách vô cùng, trực tiếp nhục nhã tất cả mọi người.

Thốt ra lời này, lập tức tầm đó rất nhiều mặt khác tông môn đệ tử phần nộ rồi, đại bộ phận không dám nhiều lời, nhưng tức giận bất bình, bất quá cũng có một ít gan lớn, nhìn không được hô.

"Cái này có thể chưa hẳn, như hắn còn có Vô Thượng Kiếm Tâm, ta mặc cảm, có thể đã phế đi tu vi người, được coi là cái gì?"

"Vô Thượng Kiếm Tâm, thuộc về thánh mạch một loại, ta mặc dù so ra kém, nhưng từ xưa đến nay, một ít người lớn vật, cũng là phạm thế, tiền bối không khỏi đem lại nói quá vụn toàn đi à nha."

Bọn hắn mở miệng, đều là trẻ tuổi, cho nên tự nhiên không phục.

"Là Long thời điểm xà, ngày sau đều có định đoạt, chư vị thỉnh trở về đi, kế tiếp là ta Thái Hạo Tiên Tông việc tu, mời về tránh."

Trận Khí Đạo Nhân lạnh lùng lấy thần sắc, nói như vậy nói.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Bàng Môn chi thuật

Đây là một hồi đại nạn, có thể nói đối với Thái Hạo Tiên Tông cao tăng một hồi đại nạn.

Chỉ vì một người!

Nguyên Nhất chương môn bọn hấn căn bản chưa từng nghĩ đến, Trần Khí Đạo Nhân sẽ vì Diệp Bằng, thiếu một ít dao động Thái Hạo Tiên Tông căn bản.

Trừ Thái Hạo Tiên Tông cao tầng bên ngoài, đệ tử còn lại toàn bộ nhao nhao đi trở về, Trần Khí Đạo Nhân đã như vậy mở miệng, bọn hấn nếu là còn không đi, chờ đợi đúng là mặt khác thủ đoạn.

Không có người hội xằng bậy, rất tự giác rời đi tại đây.

Chờ tất cả mọi người sau khi rời đi, Trần Khí Đạo Nhân thi triển cách âm trận pháp, ngăn cách thanh âm cùng thần thức, sau đó cái này mới mở miệng.

"Các ngươi là hay không cảm giác mình bị uy khuất?"

Trần Khí Đạo Nhân trên khuôn mặt, để lộ ra một vòng âm trầm, cho tới nay Nguyên Nhất chương môn bọn người, đều cho rằng Trần Khí Đạo Nhân thời điểm một cái từ lòng mây thiện tai chi nhân, có thể chưa bao giờ thấy qua Trần Khí Đạo Nhân sẽ có như thế biểu lộ.

Cái này một vòng âm trầm biểu lộ, phảng phất lưỡi đao, hung hăng địa cắm ở những người này trong nội tâm, lại để cho bọn hấn khó có thể hô hấp.

"Đệ tử không dám."

Thái Hạo Tiên Tông cao tầng, nhao nhao quỳ trên mặt đất, nặng nề mà dập đầu, không dám loạn ngữ.

"Cũng không dám, nhưng mà làm gì ngộ nghịch lời của ta."

Trần Khí Đạo Nhân lại một lần nữa ép hỏi, hấn tàn khóc đạo, ánh mắt chính giữa càng là có một vòng thật sâu lửa giận.

Diệp Bằng, tự phế tâm pháp, gân mạch bị hao tổn, nhận lấy khó có thể nói nói bị thương, cái này nên tính toán tại ai trên đầu?

Tự phế tâm pháp, gân mạch bị hao tổn, đây cũng không phải là hay nói giỡn, nếu là vận khí không tốt, khả năng Diệp Bằng thật sự phế đi,

Mọi người cúi đầu không nói, nhưng trong nội tâm vẫn có không cam lòng cùng khó hiểu, vì sao Diệp Bằng có thể làm cho Trần Khí Đạo Nhân coi trọng như thế đâu rồi?

Trần Khí Đạo Nhân sống ngàn năm, ở đâu không biết ý nghĩ của bọn hấn, cuối cùng nhất Trần Khí Đạo Nhân hít sâu một hơi, hấn không thể nói ra Diệp Bằng bí mật, kiên quyết không thể nói, bởi vì nói ra, khả năng tự là tám ngày đại họa.

Thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, Thái Hạo Tiên Tông cũng khó khăn dùng bảo trụ Diệp Bằng.

Nghĩ tới đây, Trần Khí Đạo Nhân lắc đầu, hấn không cách nào hung ác quyết tâm làm ra mặt khác trừng phạt, bởi vì những người này Thái Hạo Tiên Tông căn cơ, là Thái Hạo Tiên Tông trụ cột, có thể tiểu trừng phạt nhưng tuyệt đối không thể đại trừng phạt.

Cuối cùng nhất Trần Khí Đạo Nhân lắc đầu, trong ánh mắt mang theo một vòng thất vọng, không là vì bọn hấn ngộ nghịch, mà là bọn hấn đến bây giờ cũng đều không hiểu lòng của mình.

"Việc này ngăn chặn hết thảy tin tức, vô luận dùng bất luận cái gì một cái giá lớn, Diệp Bằng ta mang đi, Thái Hạo Tiên Tông hết thảy như thường, thị phi là qua, có lẽ có một ngày, hấn sẽ chứng minh cho các ngươi xem."

Trần Khí Đạo Nhân có một ít thất vọng, mang theo bị thương Diệp Bằng, đã đi ra tại đây.

Nguyên Nhất chương môn, Kiếm Tinh đạo nhân, Vương Đồ đạo nhân hay vẫn là khó hiểu Trần Khí Đạo Nhân, nhưng bọn hấn biết rõ, đang mang trọng yếu, cho nên cũng không có nhiều đi hỏi thăm.

Sau đó mấy ngày, chúng môn phái trở về về sau, chuyện này cũng truyền ra, loại chuyện này khó có thể áp xuống tới, nhưng thế nhân chỉ biết là Diệp Bằng vì Vô Thượng Kiếm Tâm người, hơn nữa tự phế tâm pháp, quyền cho rằng một kiện chê cười.

Mà Thái Hạo Tiên Tông cũng không có nhiều đi giải thích.

Cái này tác thị tin tức cũng truyền vào Thiên Đạo Tông trong nội.

...

Một tháng, Diệp Bằng trọn vẹn hôn mê một tháng, hấn khi tỉnh lại, phát hiện mình tại một chỗ linh khí tràn ngập chi địa, mở ra ánh mắt, Diệp Bằng phát hiện mình nằm ở suối nước nóng chính giữa.

"Cái này. . ." Diệp Bằng làm ho khan vài tiếng, có chút mở miệng, tí ti huyết dịch từ miệng trong ho ra tuyền nội.

Tiếng bước chân truyền đến, một đạo nhân ảnh xuất hiện, là Trần Khí Đạo Nhân.

"Bái kiến tiên bối." Diệp Bằng mở miệng, thanh âm rất hư.

"Đừng nhúc nhích, đây là dược trị, ngươi an tâm ở chỗ này tu dưỡng là được." Trần Khí Đạo Nhân không có trách cứ Diệp Bằng, chỉ là quan tâm lấy, sau đó lại tiếp tục mở miệng nói: "Cũng may ta đến kịp lúc, mặc dù ngươi tự phế tâm pháp, gân mạch bị hao tổn, nhưng ta dùng đại pháp lực giúp ngươi không chế thương thể, hơn nữa lúc này tu dưỡng, trong vòng nửa năm liền có thể khôi phục tốt gân mạch thương thể, chỉ là như trước hội lưu lại không thể xóa nhòa thương thể, cái này có thể sẽ ảnh hưởng ngươi tương lai tu hành, mặc dù là ta, cũng khó có thể giúp ngươi triệt để khôi phục tốt."

Trần Khí Đạo Nhân chậm rãi mở miệng, đây là trong bất hạnh vạn hạnh, hắn không chế được Diệp Bằng thương thể, không để cho hắn chuyển biến xấu, nhưng nhưng không cách nào trị tận gốc tốt, muốn trị tận gốc không phải là không được, nhưng quá khó khăn, làm khó hắn nhất thời bản hội không cách nào làm được.

"Ảnh hưởng tu hành sao?" Diệp Bằng có chút mở miệng, lăm bầm lâu bầu một tiếng, thần sắc lộ ra có một ít sa sút.

Trần Khí Đạo Nhân khẽ thở dài một cái, thần sắc trầm mặc, bất quá vẫn là mở miệng nói: "Diệp Bằng."

"Đệ tử tại." Diệp Bằng nhẹ gật đầu, nhìn xem Trần Khí Đạo Nhân.

"Tu hành, không có thể là ngươi duy nhất đạo, ngươi cũng đã biết, ngươi chính thức tiềm lực ở nơi nào sao?"'

Trần Khí Đạo Nhân nhìn xem Diệp Bằng, thần sắc bình tĩnh nói.

"Tiềm lực?" Diệp Bằng không rõ, tự phế tâm pháp, gân mạch đã tổn thương rồi, hắn không phải không hiểu, hậu quả như vậy, chỉ sợ đã phế đi, bất quá đối với này Diệp Bằng không có hối hận, có lẽ đây là một lần tùy hứng, Diệp Bằng cam nguyện làm cho loại tùy hứng tính tiền.

"Còn nhớ rõ lúc trước ta đã nói với ngươi cái kia lời nói sao?"

Trần Khí Đạo Nhân mở miệng, Diệp Bằng ngẩn người, sau đó hồi tưởng một phen.

"Tu hành đại đạo, cũng không phải là tự có thể tiêu điều tự tại, cũng có một ít mặt khác phương pháp, như Bàn Môn chi thuật, thí dụ như luyện đan chi đạo, luyện khí chi đạo, là bùa một đạo, xem bói một đạo, trận pháp nhất đạo, mỗi một chủng đều có thể siêu thoát, theo có thể tiêu điều tự tại."

Diệp Bằng trầm thuật nói.

Trần Khí Đạo Nhân rất hài lòng gật gật đầu.

"Đúng là như thế, như là Kiếm Tiên nhất lưu, ngươi nhập tiên môn nửa năm, ngươi chẳng lẽ còn không rõ ràng lắm, một thanh phi kiếm giá trị? Trên những không kia Kiếm Tiên, vì một ngụm tuyết thể phi kiếm, không tiếc hạ mình mà quý, bao nhiêu đại năng cường giả, làm một khóa trường thọ Tiên Đan, tiên môn dập đầu, đây cũng là Bàn Môn, ngươi hôm nay gân mạch bị hao tổn, nhưng cái này không ảnh hưởng tu luyện Bàn Môn chi thuật."

Trần Khí Đạo Nhân nhận chăm chú Chân Đạo.

Mới đầu Diệp Bằng nghe thể lời nói, là vì không biết Trần Khí Đạo Nhân thân phận, tiếp theo là muốn trở thành Kiếm Tiên, vì chính là trong nội tâm mộng tưởng.

Nhưng hôm nay Diệp Bằng kinh nghiệm đủ loại, trở nên nổi bật dục vọng, tại nội tâm vô cùng kịch liệt.

"Có thể Bàn Môn chi pháp, khi nào mới có thể ra đầu?"

Diệp Bằng hỏi.

Trần Khí Đạo Nhân liếc qua Diệp Bằng, rồi sau đó mở miệng: "Thường nhân trăm năm không được nhập một môn, mà lời của ngươi, mấy năm là được."

Hắn chăm chú nói ra, ngữ khí rất chắc chắn.

"Mấy năm?"

Diệp Bằng sững sờ, lại thật không ngờ Trần Khí Đạo Nhân sẽ nói ra nói như vậy.

Thường nhân trăm năm, mà chính mình, mấy năm là được?

Diệp Bằng mang đầu, nhìn xem Trần Khí Đạo Nhân, nhất thời không biết nên nói cái gì.

"Ngươi trước hào hào dưỡng thương, qua ít ngày chúng ta đang nói."

Hắn nói như vậy nói.

Những ngày tiếp theo rất đơn giản, Diệp Bằng bắt đầu tĩnh tâm chữa thương, đồng thời lợi dụng diễn đàn đã bắt đầu giải Bàn Môn chi thuật.

Bằng Môn năm đại thuật.

Luyện đan, luyện khí, trận pháp, lá bùa, xem bói.

Trận Khí Đạo Nhân cũng không có nói lung tung, Bằng Môn chi thuật, nếu là tinh thông, không kém gì chủ lưu tu sĩ.

Như thế nửa tháng sau, Trận Khí Đạo Nhân tới ngược lại được, Diệp Bằng chậm rãi mở miệng nói: "Ta muốn học Bằng Môn chi thuật."

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Sáu năm (quyển thứ hai hết)

Thời gian như bóng câu qua cửa sổ, đối với phàm thế mà nói, dùng năm tính toán, nhưng đối với tại tu sĩ mà nói, ít nhất cũng dùng mười năm tính toán, thậm chí động bất động dùng trăm năm tính toán.

Xuân đi đông đến, thời gian thấm thoát, Cổ Sơn bên trên đã chồng chất dày đặc địa một tầng tuyết rơi nhiều.

Mặc một bộ màu trắng áo bông Diệp Bằng, lẳng lặng yên ngắm nhìn dưới núi, một đoàn một đoàn màu trắng đám mây có chút di động tới, đây đã là thứ sáu cái mùa đông rồi.

Trong nháy mắt, đã qua sáu năm, hắn tại ngọn núi này bên trên, học được sáu năm Bằng Môn chi thuật.

Dùng một năm thời gian, đi nhận chăm chú thực đọc Bằng Môn năm đại hệ tri thức, theo trụ cột nhất đồ vật mãi cho đến thâm ảo đồ vật.

Năm thứ hai học tập Luyện Đan Chi Thuật, năm thứ ba học tập Luyện Khí Chi Thuật, năm thứ tư học tập Trận Pháp Chi Thuật, năm thứ năm học tập Phù Chi Chi Thuật, năm thứ sáu học tập Chiêm Bặc Chi Thuật.

Cơ hồ mỗi một ngày Diệp Bằng đều không có lãng phí, nhận chăm chú quả thực học tập.

Cái này sáu năm khả năng đối với những người khác mà nói, đã trải qua rất nhiều sinh tử tôi luyện, nhưng đối với Diệp Bằng mà nói, lại là một lần lại một lần học tập, không có một tia buồn tẻ, không có một tia mệt mỏi, phản mà đối với Bằng Môn chi thuật Diệp Bằng càng ngày càng ưa thích.

Sáu năm rồi, cao lớn một ít, bộ dáng cũng biến đi một tí, theo hơn mười tuổi thiếu niên, hôm nay đã biến thành 22 tuổi thanh niên, tuy nhiên không cách nào tiếp xúc ngoại giới, nhưng Diệp Bằng thông qua Siêu Thần diễn đàn, cũng hiểu rõ chuyện bên ngoài.

Cái này sáu năm đến tu hành giới chìm chìm nổi nổi, quật khởi không ít thiếu niên cường giả, cho dù là Thái Hạo Tiên Tông Phương Như Nguyệt, sáu năm chìm nổi, hôm nay cũng đã thanh danh hiển hách.

Diệp Bằng cũng không có cảm thấy không cam lòng, bởi vì này sáu năm đến, hắn không biết những người khác thu hoạch như thế nào, nhưng lại biết chính mình thu hoạch tràn đầy.

Phốc Phốc Phốc!

Tiếng bước chân truyền đến, là Trận Khí Đạo Nhân, cái này không trên núi duy chỉ có mình cùng Trận Khí Đạo Nhân, Diệp Bằng xoay người lại, Trận Khí Đạo Nhân giẫm phải tuyết, từng bước một đi tới.

"Bái kiến sư tôn."

Diệp Bằng cung kính cúi đầu, tuần tú trên khuôn mặt, lộ ra thập phần bình tĩnh.

Sáu năm trước hắn liền đã bái Trận Khí Đạo Nhân vì sư, cho nên hô một tiếng sư tôn cũng là thập phần bình thường.

Trận Khí Đạo Nhân nhẹ gật đầu, rồi sau đó mở miệng: "Diệp Bằng, người bạn thân thể của ta bên cạnh đã sáu năm rồi, cái này sáu năm đến hoặc là Thượng Thiên chiếu cố, gân mạch đã khôi phục như lúc ban đầu, chỉ là còn có một chút nội thương, muốn trừ tận gốc vì sư còn không có biện pháp, bất quá gần đây Bách Đoạn Sơn Mạch mở ra, chính giữa có một loại dược liệu, có lẽ có thể trừ tận gốc người gân mạch nội thương, nếu có được đến cái kia dược liệu, trừ tận gốc nội thương, người cũng có thể sớm ngày đến Thần Thông cảnh."

Hắn mở miệng nói ra chuyện này.

Xuống núi?

Diệp Bằng trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, tuy nhiên học nghệ sáu năm, nhưng Diệp Bằng còn thực không có tính toán như vậy xuống núi, bất quá gân mạch sự tình, không chỉ là Trần Khí Đạo Nhân tâm bệnh, cũng là tâm bệnh của mình.

Sáu năm đến Diệp Bằng đã từng môn tự vấn lòng, đến cùng có hay không hối hận việc này, bất quá Diệp Bằng cũng không có hối hận, chỉ là cảm thán chính mình vô cùng xúc động, chôn xuống mầm tai họa.

Hôm nay gân mạch ám bệnh, nếu không phải thanh trừ, đột phá thần thông có thể sẽ có phiền toái cực lớn.

Đã thất bại xem như khá tốt, nếu là vết thương cũ không tốt, thêm nữa mới thương thì phiền toái, mặc dù đột phá Thần Thông cảnh, vậy cũng hội lưu lại phiền toái càng lớn hơn nữa, đến lúc đó kể tiếp đại cảnh, khả năng cả đời dừng lại rồi.

Bất quá Trần Khí Đạo Nhân theo như lời Thượng Thiên chiếu cố, đã có một ít buồn cười, cái này sáu năm đến, Diệp Bằng đem diễn đàn chính giữa diễn đàn tệ, toàn bộ hối đoái làm một loại tên là Tâm Nguyệt Thảo chi vật, vật ấy thập phần trân quý, 300 vạn diễn đàn tệ một cây, hơn nữa chỉ có thể ở Siêu Thần trong diễn đàn mới có bán ra.

Cũng là dựa vào vật ấy, Diệp Bằng thương thế mới có thể càng ngày càng tốt.

Mà cái này sáu năm Diệp Bằng cũng minh hiểu một những chuyện khác tình, thí dụ như cái này Siêu Thần diễn đàn, vật ấy thực sự không phải là mỗi người đều có, mà là mỗi một nhóm người, trăm người trong có một người sẽ có, nhưng có được Siêu Thần diễn đàn không tính là cái gì không dậy nổi sự tình.

Chỉ có thể nói so với người bình thường không giống với mà thôi, hơn nữa Siêu Thần diễn đàn chính giữa, một khối diễn đàn tệ giá trị một quả Hạ phẩm Linh Tinh.

Hạ phẩm Linh Tinh là tồn trữ thiên địa linh lực chi vật, cũng là tu hành giới ngoại tệ mạnh tệ.

Thái Hạo Tiên Tông ngoại môn đệ tử, mỗi tháng có thể lĩnh mười khối Hạ phẩm Linh Tinh, nội môn đệ tử trăm khối, hạch tâm đệ tử ngàn khối, chân truyền đệ tử vạn khối, Linh Tinh thập phần trân quý, đương nhiên dựa vào tông môn bổng lộc, khó có thể chính thức tu hành, hết thầy hay vẫn là dựa vào chính mình.

Thí dụ như Thái Hạo Tiên Tông chân truyền đệ tử, cái kia một cái hội đề ý tông môn Linh Tinh?

Vừa mới Trần Khí Đạo Nhân sẽ không có Siêu Thần diễn đàn, hơn nữa cũng không có chú ý vật ấy, bất quá cũng biết đã đến không ít kỳ trân dược liệu, trợ giúp bản thân khôi phục gân mạch thương thế, đối với cái này Diệp Bằng thập phần cảm kích.

"Bách Đoạn Sơn Mạch?" Diệp Bằng nhú nhú mày, hắn thoáng biết rõ cái chỗ này, nghe nói 60 năm mở ra một lần, một lần mở ra ba tháng đến sáu tháng, Bách Đoạn Sơn Mạch hay vẫn là tại thập phần địa phương xa xôi, ngay cả là tu sĩ, cùng kỳ cả đời, chỉ sợ cũng khó có thể đến.

"Ân, là Bách Đoạn Sơn Mạch, nơi đây khoảng cách Thái Hạo Tiên Tông thập phần xa xôi, bất quá ta vì người trước mắt một tòa truyền tông đại trận, trực tiếp đem người đưa đi Bách Đoạn Sơn Mạch, ở đâu có không hiểu kết giới, Thần Thông cảnh đã ngoài tu sĩ đều không thể tiến vào, mạnh nhất tu sĩ, cũng không quá đáng là Thần Thông cường giả, người đi vào trong đó tìm một vị thuốc tài, tìm được liền rời khỏi, chớ để chậm trễ."

Trần Khí Đạo Nhân chăm chú nói ra.

Diệp Bằng gân mạch bị hao tổn, vẫn là tâm bệnh của hắn, nếu là ở tìm không biện pháp cái kia thì phiền toái, tới đa tiếp qua năm mười năm, Diệp Bằng muốn chết già, mặc dù thiên tư nghịch thiên, nhưng là bù không được tuế nguyệt vô tình.

"Thần thông phía trên không cách nào tiến vào, ta đây. . ."

Diệp Bằng khẽ nhú mày, mặc dù nói thần thông phía trên không cách nào tiến vào, có thể chắc hẳn sẽ có một ít thập phần cường đại thần thông đỉnh phong cường giả, hắn thoáng có một ít lo lắng.

"Không sao, người hôm nay cũng kiếm năm đại Bàng Môn chi thuật, hơn nữa cũng đã đến Nhị giai chi cảnh, chỉ cần người nguyện ý, càng lợi hại Thần Thông cường giả thì như thế nào? Ta truyền cho người Sát Sinh Đại Trận, cũng không phải là ăn chay, vừa mới mượn nhờ lần này cơ hội, cho người nhiều hơn tôi luyện, một mực đãi trong nhà, khó có thể phát triển, vì sự suy đi nghỉ lại, hay vẫn là quyết định cho người đi."

Trần Khí Đạo Nhân rất chắc chắn.

Diệp Bằng nhẹ gật đầu, cái này sáu năm đến từ thân thực lực đến cùng như thế nào, Diệp Bằng hay vẫn là minh bạch, chỉ là một mực luận bàn đối tượng, cho nên thoáng lo lắng, nhưng cũng đại biểu Diệp Bằng chỉ sợ.

Bất quá là thái quá mức đột ngột rồi, có một ít ngạc nhiên mà thôi.

"Khi nào ly khai?"

Diệp Bằng hỏi.

"Hiện tại." Trần Khí Đạo Nhân xuất ra một tòa trận pháp, rất nói thẳng.

Diệp Bằng có chút biến sắc, bất quá không nói thêm gì, lập tức đập vào trận pháp.

"Bách Đoạn Sơn Mạch, có lực lượng thần bí, người không thể mang bất luận cái gì có pháp lực chấn động chi vật, nhớ kỹ nhất định phải coi chừng, không muốn xằng bậy."

Trần Khí Đạo Nhân chăm chú dặn dò.

"Đồ nhi minh bạch."

Diệp Bằng trùng trùng điệp điệp gật gật đầu, hẩn minh lý, bởi vì hẩn rất sớm thời điểm là xong giải qua Bách Đoạn Sơn Mạch, khi đó là ở Diệp gia.

Trong chốc lát trận pháp hào quang bắn ra bốn phía, Diệp Bằng có chút hít sâu một hơi.

Sáu năm rồi.

Tại Cổ Sơn đến trường nghệ sáu năm, muốn xuống núi rồi, có thể hay không có như thế nào một phen phong cảnh?

Diệp Bằng bên trong có một ít kích động, hô hấp cũng thoáng địa trở nên dồn dập.

Rất nhanh trận pháp khởi động, Diệp Bằng biến mất ngay tại chỗ.

Diệp Bằng đi rồi, Trần Khí Đạo Nhân thật dài thở dài, chỉ là đột ngột gian, Trần Khí Đạo Nhân không khỏi nhú nhú mày, lẩm bẩm: "Giống như quên cái gì, làm sao nghĩ không ra đã đến?"

Hẩn tựa hồ quên bàn giao cái gì, thoáng cái khó có thể nhớ tới, bất quá rất nhanh sắc mặt không khỏi biến đổi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Có lẽ, đây là một lần vĩnh cửu ly biệt.(BOOM DROP CMNR) @@

Có lẽ, đây là một lần vĩnh cửu ly biệt.

Tiểu thuyết: Siêu Thần diễn đàn tác giả: Pha trà hạt dưa số lượng từ: 100 Cập nhật lúc : 2016-11-13 00:44

Ly biệt các vị.

Suy đi nghĩ lại, có lẽ ta không thích hợp cái này vòng tròn luẩn quẩn.

Cám ơn các vị phê bình, thật có lỗi, ta hay vẫn là dùng đường bệnh làm chủ a, quyển sách chính thức thái giám, từ nay về sau hạt dưa biến mất.

Hắc phần nhóm nhớ rõ chúc mừng lúc, không muốn thật là vui.

Không có gì hay nói, giang hồ lớn như vậy, mọi người sẽ tìm được thích hợp chính mình tiểu thuyết.

Gặp lại.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Thần Luận Đàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

